

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
X kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM-0610-125-26

Druk nr 3004
Warszawa, 6 sierpnia 2026 r.

Pan
Włodzimierz Czarzasty
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku,

na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej przedstawiam
Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- o zmianie ustawy o Krajowym Rejestrze Sądowym oraz niektórych innych ustaw.

Projekt ma charakter deregulacyjny.

Do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych
został upoważniony Minister Sprawiedliwości.

Z poważaniem

Donald Tusk

/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy o Krajowym Rejestrze Sądowym oraz niektórych innych ustaw¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 20 sierpnia 1997 r. o Krajowym Rejestrze Sądowym (Dz. U. z 2025 r. poz. 869, z późn. zm.²⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 3a uchyla się ust. 3;
- 2) w art. 9:
 - a) po ust. 1a dodaje się ust. 1b w brzmieniu:

„1b. Do chwili wpisu podmiotu do Rejestru dokumenty w postaci papierowej przechowuje się w zbiorze dokumentów akt sprawy rozpoznawanej.”,
 - b) w ust. 6 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„Do zbioru dokumentów dołącza się akta rejestrowe podmiotu prowadzone w postaci papierowej lub zbiór dokumentów akt sprawy rozpoznawanej.”;
- 3) w art. 9a ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Do repozytorium dokumentów finansowych są składane dokumenty, które na podstawie przepisów ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2026 r. poz. 522, 640, 644 i ...) podlegają złożeniu we właściwym rejestrze sądowym (dokumenty finansowe).”;
- 4) w art. 10:
 - a) w ust. 1 wyraz „ustawa” zastępuje się wyrazem „przepis szczególny”,
 - b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Dokument stanowiący podstawę wpisu w dziale 4 rejestru przedsiębiorców, który został wykreślony na podstawie art. 46, udostępnia się wyłącznie przedsiębiorcy, którego ten wpis dotyczył, oraz wierzycielowi, na którego wniosek

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego, ustawę z dnia 14 lutego 1991 r. – Prawo o notariacie, ustawę z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości, ustawę z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, ustawę z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie oraz ustawę z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej.

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2025 r. poz. 1556 i 1792 oraz z 2026 r. poz. 119, 176, 252, 346 i 644.

nastąpiło wykreślenie wpisu. Jeżeli taki dokument ma postać papierową, przenosi się go do prowadzonego oddzielnie zbioru dokumentów.”,

- c) w ust. 4a w pkt 2 skreśla się wyrazy „, jeżeli nie stanowią one podstawy rozstrzygnięcia sądu rejestrowego lub dotyczą osób, które nie podlegają wpisowi do Rejestru”,

- d) dodaje się ust. 7 w brzmieniu:

„7. Przepis ust. 6 zdanie drugie stosuje się odpowiednio do zbioru dokumentów, o którym mowa w art. 9 ust. 6.”;

- 5) w art. 19:

- a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Wnioski lub inne pisma procesowe dotyczące podmiotu podlegającego obowiązkowi wpisu do rejestru, o którym mowa w art. 1 ust. 2 pkt 1, lub do rejestru, o którym mowa w art. 1 ust. 2 pkt 2, składa się wyłącznie za pośrednictwem systemu teleinformatycznego.”,

- b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a i 2b w brzmieniu:

„2a. Podmiot podlegający obowiązkowi wpisu do rejestru, o którym mowa w art. 1 ust. 2 pkt 1, lub do rejestru, o którym mowa w art. 1 ust. 2 pkt 2, dla którego w systemie teleinformatycznym założono konto, o którym mowa w art. 53d ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 2024 r. poz. 334, z późn. zm.³⁾), składa wnioski lub inne pisma procesowe za pośrednictwem tego konta, chyba że uprawdopodobni, że złożenie wniosku lub pisma za pośrednictwem założonego dla niego konta nie było możliwe z przyczyn niezależnych od tego podmiotu. W przypadku uprawdopodobnienia przepisu art. 694⁶ § 4 Kodeksu postępowania cywilnego nie stosuje się.

2b. Podmiot podlegający obowiązkowi wpisu do rejestru, o którym mowa w art. 1 ust. 2 pkt 1, lub do rejestru, o którym mowa w art. 1 ust. 2 pkt 2, dla którego nie założono konta w systemie teleinformatycznym, wraz z wnioskiem o wpis lub zmianę wpisu w Rejestrze zgłasza potrzebę założenia konta.”,

- c) po ust. 8 dodaje się ust. 8a w brzmieniu:

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2024 r. poz. 1907, z 2025 r. poz. 526, 820, 1172, 1178 i 1609 oraz z 2026 r. poz. 26 i 370.

„8a. Wniosek lub inne pismo procesowe złożone z naruszeniem ust. 2a podlegają zwróceniu bez wzywania do uzupełnienia braków. Przepisu art. 694⁶ § 4 Kodeksu postępowania cywilnego nie stosuje się.”,

d) ust. 10 otrzymuje brzmienie:

„10. W razie zwrócenia wniosku lub innego pisma procesowego zgodnie z ust. 7–8a mogą być one ponownie złożone w terminie 7 dni od daty doręczenia zarządzenia o zwrocie. Jeżeli wniosek lub inne pismo procesowe ponownie złożone nie zawierają braków, wywołują one skutek od daty pierwotnego wniesienia. Skutek taki nie następuje w razie kolejnego zwrotu wniosku lub innego pisma procesowego, chyba że zwrot nastąpił na skutek braków uprzednio niewskazanych.”;

6) po art. 19a dodaje się art. 19aa i art. 19ab w brzmieniu:

„Art. 19aa. 1. Do pisma procesowego lub załączonego do niego dokumentu zawierających dane osobowe lub inne dane, których prawo przeglądania jest ograniczone na podstawie przepisu szczególnego, dołącza się wyciąg z tego pisma procesowego lub dokumentu z pominięciem tych danych.

2. Jeżeli do pisma procesowego lub załączonego do niego dokumentu, o których mowa w ust. 1, nie dołączono wyciągu z tego pisma procesowego lub dokumentu z pominięciem danych osobowych lub innych danych, których prawo przeglądania jest ograniczone na podstawie przepisu szczególnego, albo dane te nie zostały w dołączonym wyciągu pominięte, stosuje się odpowiednio przepisy art. 130 § 1–4 Kodeksu postępowania cywilnego.

Art. 19ab. 1. Podmiot podlegający obowiązkowi wpisu do rejestru, o którym mowa w art. 1 ust. 2 pkt 1, lub do rejestru, o którym mowa w art. 1 ust. 2 pkt 2, jest obowiązany posiadać tytuł prawny do korzystania z lokalu (nieruchomości), którego adres zgłosił do Rejestru jako adres siedziby.

2. Do wniosku o wpis lub zmianę adresu siedziby należy dołączyć dokument, z którego wynika tytuł prawny do korzystania z lokalu (nieruchomości), którego adres podmiot zgłosił jako adres siedziby. Przepisu art. 694⁴ § 2³ Kodeksu postępowania cywilnego nie stosuje się.”;

7) art. 19c otrzymuje brzmienie:

„Art. 19c. 1. We wniosku o wpis lub zmianę wpisu w rejestrze, o którym mowa w art. 1 ust. 2 pkt 1, dotyczącym nabycia lub objęcia udziałów, akcji lub ogółu praw i obowiązków oraz w przypadku złożenia do akt rejestrowych dokumentów zawierających

informacje o zmianach współników spółki wnioskodawca zamieszcza oświadczenie, czy nabywca lub obejmujący udziały, akcje lub ogół praw i obowiązków jest cudzoziemcem w rozumieniu ustawy z dnia 24 marca 1920 r. o nabywaniu nieruchomości przez cudzoziemców (Dz. U. z 2017 r. poz. 2278).

2. W przypadku gdy nabywca lub obejmujący udziały, akcje lub ogół praw i obowiązków posiada status cudzoziemca w rozumieniu ustawy z dnia 24 marca 1920 r. o nabywaniu nieruchomości przez cudzoziemców, wnioskodawca we wnioskach, o których mowa w ust. 1, zamieszcza także oświadczenie, czy spółka, której wniosek dotyczy, jest lub z chwilą dokonania wpisu stanie się właścicielem lub wieczystym użytkownikiem nieruchomości położonych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.”;

8) w art. 19e ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Złożenie dokumentów finansowych do repozytorium dokumentów finansowych następuje przez zgłoszenie za pośrednictwem systemu teleinformatycznego udostępnionego do tego celu przez Ministra Sprawiedliwości.”;

9) po art. 20f dodaje się art. 20g w brzmieniu:

„Art. 20g. 1. Jeżeli dla podmiotu podlegającego obowiązkowi wpisu do rejestru, o którym mowa w art. 1 ust. 2 pkt 1, lub do rejestru, o którym mowa w art. 1 ust. 2 pkt 2, założono konto w systemie teleinformatycznym, sąd rejestrowy przy pierwszym doręczeniu poucza podmiot o treści art. 19 ust. 2a i 8a oraz o treści art. 125 § 2¹ zdanie drugie i art. 694⁶ § 4 Kodeksu postępowania cywilnego.

2. Jeżeli dla podmiotu podlegającego obowiązkowi wpisu do rejestru, o którym mowa w art. 1 ust. 2 pkt 1, lub do rejestru, o którym mowa w art. 1 ust. 2 pkt 2, nie założono konta w systemie teleinformatycznym, sąd rejestrowy przy pierwszym doręczeniu poucza podmiot także o treści art. 19 ust. 2b oraz o treści art. 694⁶ § 5 Kodeksu postępowania cywilnego, a także o sposobie założenia konta w systemie teleinformatycznym i uwierzytelnienia się na tym koncie.”;

10) w art. 21 w ust. 1 wyrazy „rządowej i samorządowej” zastępuje się wyrazem „publicznej”;

11) po art. 21d dodaje się art. 21e–21f w brzmieniu:

„Art. 21e. Sąd rejestrowy otrzymuje z Rejestru, za pośrednictwem systemu teleinformatycznego, informacje o wpisie wzmianek wskazanych w art. 40 pkt 2–5d i 7 dla podmiotów, w stosunku do których jest zamieszczona:

1) wzmianka o niewykonywaniu obowiązku złożenia dokumentów finansowych pomimo wezwania sądu lub

- 2) wzmianka o prowadzeniu postępowania o rozwiązanie podmiotu wpisanego do Rejestru bez przeprowadzania postępowania likwidacyjnego.

Art. 21f. Sąd rejestrowy otrzymuje z rejestru PESEL, za pośrednictwem systemu teleinformatycznego, informacje o zmianie imienia, nazwiska lub numeru PESEL osoby fizycznej ujawnionej w Rejestrze lub o zamieszczeniu w rejestrze PESEL informacji o zgonie tej osoby albo o dacie znalezienia jej zwłok.”;

- 12) w art. 22 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do dokumentów, o których mowa w art. 9 ust. 2, co nie uchybia terminom określonym w przepisach szczególnych.”;

- 13) w art. 24:

- a) ust. 1–1b otrzymują brzmienie:

„1. W przypadku uprawdopodobnienia, że wniosek o wpis do Rejestru lub dokumenty, których złożenie jest obowiązkowe, nie zostały złożone pomimo upływu terminu, sąd rejestrowy wszczyna postępowanie przymuszające i podejmuje niezbędne czynności wyjaśniające. W razie stwierdzenia, że wniosek o wpis do Rejestru lub dokumenty, których złożenie jest obowiązkowe, nie zostały złożone pomimo upływu terminu, sąd rejestrowy wzywa podmiot obowiązany do złożenia odpowiedniego wniosku lub dokumentów – wyznaczając dodatkowy 7-dniowy termin.

1a. W przypadku uprawdopodobnienia, że osoba prawna nie posiada organu uprawnionego do reprezentowania albo że w składzie tego organu zachodzą braki uniemożliwiające jej działanie, sąd rejestrowy wszczyna postępowanie przymuszające i podejmuje niezbędne czynności wyjaśniające. W razie stwierdzenia, że osoba prawna nie posiada organu uprawnionego do reprezentowania albo że w składzie tego organu zachodzą braki uniemożliwiające jej działanie, sąd rejestrowy wzywa obowiązanych do powołania albo wyboru tego organu do:

- 1) wykazania, że organ został powołany albo wybrany albo że braki w jego składzie zostały usunięte – wyznaczając 7-dniowy termin, albo
- 2) powołania albo wyboru tego organu albo usunięcia braków w składzie tego organu – wyznaczając odpowiedni termin.

1b. Wezwań, o których mowa w ust. 1 i 1a, sąd rejestrowy dokonuje pod rygorem zastosowania grzywny przewidzianej w przepisach Kodeksu postępowania cywilnego o egzekucji świadczeń niepieniężnych. W przypadku niewykonania

obowiązków w terminie sąd rejestrowy nakłada grzywny na obowiązanych. Przepisu art. 1053 Kodeksu postępowania cywilnego nie stosuje się.”,

- b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a–2e w brzmieniu:

„2a. Sąd rejestrowy odstępuje od nałożenia grzywny, o której mowa w ust. 1b, jeżeli z danych zawartych w aktach rejestrowych wynika, że egzekucja z majątku obowiązanego może okazać się bezskuteczna, w szczególności jeżeli z danych tych nie wynika, że obowiązanym posiada majątek, którego wartość przewyższa wysokość nałożonej na niego grzywny oraz ewentualnych kosztów egzekucyjnych. Odstępując od nałożenia grzywny, sąd wskazuje podstawę faktyczną odstąpienia. Odstąpienie od nałożenia grzywny nie podlega zaskarżeniu.

2b. W przypadku stwierdzenia, że nie zostały złożone dokumenty finansowe, sąd rejestrowy wzywa do złożenia tych dokumentów także pod rygorem wpisu w Rejestrze wzmianki o niewykonywaniu obowiązku złożenia dokumentów finansowych pomimo wezwania sądu oraz poucza o treści ust. 2c–2e. W przypadku niewykonania obowiązku w terminie sąd z urzędu wpisuje do Rejestru wzmiankę o niewykonywaniu obowiązku złożenia dokumentów finansowych pomimo wezwania sądu.

2c. Po wpisaniu do Rejestru wzmianki o niewykonywaniu obowiązku złożenia dokumentów finansowych pomimo wezwania sądu sąd rejestrowy niezwłocznie zawiadamia właściwy organ państwowy o podejrzeniu popełnienia czynu zabronionego, o którym mowa w art. 79 pkt 4 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości, i jednocześnie przekazuje mu informację o numerze podmiotu w Rejestrze, sygnaturze sprawy, dacie dokonania wpisu tej wzmianki i numerze wpisu.

2d. Do chwili wykreślenia wzmianki o niewykonywaniu obowiązku złożenia dokumentów finansowych pomimo wezwania sądu nie wszczyna się kolejnych postępowań przymuszających do złożenia dokumentów finansowych.

2e. Sąd rejestrowy wykreśla z urzędu wzmiankę o niewykonywaniu obowiązku złożenia dokumentów finansowych pomimo wezwania sądu w przypadku złożenia wszystkich zaległych dokumentów finansowych, w tym także tych, których obowiązek złożenia powstał po wpisie tej wzmianki.”,

- c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Sąd rejestrowy odstępuje od postępowania przymuszającego, o którym mowa w ust. 1 lub 1a, jeżeli w wyniku podjęcia czynności wyjaśniających stwierdził, że:

- 1) wniosek o wpis do Rejestru lub dokumenty, których złożenie jest obowiązkowe, zostały złożone albo
- 2) z danych zawartych w aktach rejestrowych wynika, że postępowanie przymuszające nie doprowadzi do złożenia wniosku o wpis lub dokumentów, których złożenie jest obowiązkowe, albo
- 3) z danych zawartych w aktach rejestrowych wynika, że postępowanie przymuszające nie doprowadzi do wykazania okoliczności, o których mowa w ust. 1a pkt 1, albo do wykonania czynności, o których mowa w ust. 1a pkt 2.”,

d) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. W postanowieniu o odstąpieniu od postępowania przymuszającego sąd rejestrowy wskazuje podstawę faktyczną odstąpienia. Postanowienie nie wymaga doręczenia i nie podlega zaskarżeniu.”;

14) w art. 25a:

a) w ust. 1:

– pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) wydano postanowienie o odstąpieniu od postępowania przymuszającego na podstawie art. 24 ust. 3 pkt 2 albo 3 lub o jego umorzeniu na podstawie art. 24 ust. 4;”;

– po pkt 4 dodaje się pkt 4a w brzmieniu:

„4a) mimo upływu roku od dnia wpisania do Rejestru wzmianki o niewykonywaniu obowiązku złożenia dokumentów finansowych pomimo wezwania sądu nie zostały złożone wszystkie zaległe dokumenty finansowe, w tym także te, których obowiązek złożenia powstał po wpisie tej wzmianki;”;

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Sąd rejestrowy wszczyna z urzędu postępowanie o rozwiązanie podmiotu wpisanego do Rejestru bez przeprowadzania postępowania likwidacyjnego również w przypadku otrzymania informacji, o której mowa w art. 46b ust. 2 ustawy z dnia

16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. z 2025 r. poz. 1131, z późn. zm.⁴⁾).”,

c) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W toku postępowania o rozwiązanie podmiotu wpisanego do Rejestru bez przeprowadzania postępowania likwidacyjnego sąd rejestrowy bada, w sposób określony w art. 25c, czy podmiot ten posiada zbywalny majątek i czy faktycznie prowadzi działalność.”,

d) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. W przypadkach wskazanych w ust. 1 pkt 3–5 sąd rejestrowy odstępuje od postępowania o rozwiązanie podmiotu bez przeprowadzania postępowania likwidacyjnego, jeżeli z danych zawartych w aktach rejestrowych wynika, że podmiot ten posiada zbywalny majątek lub faktycznie prowadzi działalność. W postanowieniu o odstąpieniu od postępowania o rozwiązanie podmiotu bez przeprowadzania postępowania likwidacyjnego sąd rejestrowy wskazuje podstawę faktyczną odstąpienia. Postanowienie nie wymaga doręczenia i nie podlega zaskarżeniu.”;

15) w art. 25b:

a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Niezwłocznie po wszczęciu postępowania o rozwiązanie podmiotu wpisanego do Rejestru bez przeprowadzania postępowania likwidacyjnego sąd rejestrowy zamieszcza w Rejestrze z urzędu wzmiankę o prowadzeniu tego postępowania.”,

b) w ust. 3 w pkt 3 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

„4) pouczenie o treści domniemania, o którym mowa w art. 25ca.”;

16) art. 25c otrzymuje brzmienie:

„Art. 25c. 1. W toku postępowania o rozwiązanie podmiotu wpisanego do Rejestru bez przeprowadzania postępowania likwidacyjnego sąd rejestrowy:

1) zwraca się do:

- a) naczelnika urzędu skarbowego właściwego według ostatniego ujawnionego w Rejestrze adresu siedziby podmiotu,
- b) Zakładu Ubezpieczeń Społecznych

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2025 r. poz. 1423, 1820 i 1863 oraz z 2026 r. poz. 415, 483, 846 i ...

– o przekazanie posiadanych informacji i dokumentów mogących mieć znaczenie dla ustalenia przez sąd rejestrowy, czy podmiot wpisany do Rejestru posiada zbywalny majątek i czy faktycznie prowadzi działalność;

2) ustala, czy podmiot wpisany do Rejestru posiada zbywalny majątek i czy faktycznie prowadzi działalność na podstawie danych zgromadzonych w aktach rejestrowych oraz w:

- a) zbiorze informacji Rejestru,
- b) centralnej bazie danych ksiąg wieczystych,
- c) zbiorze informacji z rejestru zastawów,
- d) centralnej ewidencji pojazdów.

2. Przepisu ust. 1 pkt 1 lit. a nie stosuje się w przypadku, gdy postępowanie wszczęto na podstawie art. 25a ust. 1a, a informacja, o której mowa w tym przepisie, nie wymaga uzupełnienia.”;

17) po art. 25c dodaje się art. 25ca w brzmieniu:

„Art. 25ca. Jeżeli w terminie dwóch miesięcy od dnia ogłoszenia o wszczęciu postępowania o rozwiązanie bez przeprowadzania postępowania likwidacyjnego podmiot, wobec którego wszczęto postępowanie, nie wykaże, że faktycznie prowadzi działalność lub posiada zbywalny majątek, a okoliczności te nie wynikają z informacji uzyskanych w trybie art. 25a ust. 1a, art. 25c lub zgłoszonych przez osoby trzecie, domniemywa się, że nie posiada on zbywalnego majątku i faktycznie nie prowadzi działalności.”;

18) w art. 25d:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Jeżeli podmiot wpisany do Rejestru nie posiada zbywalnego majątku i faktycznie nie prowadzi działalności, sąd rejestrowy orzeka o jego rozwiązaniu bez przeprowadzania postępowania likwidacyjnego. W postanowieniu o rozwiązaniu podmiotu sąd orzeka o jego wykreśleniu z Rejestru.”,

b) w ust. 3 dodaje się zdanie drugie w brzmieniu:

„W postanowieniu o umorzeniu postępowania sąd rejestrowy orzeka o wykreśleniu z Rejestru wzmianki o prowadzeniu tego postępowania.”;

19) w art. 38:

a) w pkt 1 po lit. c dodaje się lit. ca i cb w brzmieniu:

- „ca) w przypadku określonym w art. 24 ust. 2b – wzmiankę o niewykonywaniu obowiązku złożenia dokumentów finansowych pomimo wezwania sądu,
 - cb) w przypadkach określonych w art. 25a ust. 1 i 1a – wzmiankę o prowadzeniu postępowania o rozwiązanie podmiotu wpisanego do Rejestru bez przeprowadzania postępowania likwidacyjnego,”
 - b) po pkt 1a dodaje się pkt 1b w brzmieniu:
 - „1b) w przypadku spółki komandytowo-akcyjnej oraz spółki akcyjnej – informację, czy spółka jest spółką publiczną w rozumieniu art. 4 pkt 20 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych (Dz. U. z 2025 r. poz. 592 oraz z 2026 r. poz. 176, 644 i 1034);”;
- 20) w art. 45:
- a) w ust. 1 po wyrazach „w upadłości” ” dodaje się wyrazy „albo „w restrukturyzacji” ”,
 - b) dodaje się ust. 9 w brzmieniu:
 - „9. Wykreślone wzmianki, o których mowa w art. 38 pkt 1 lit. ca i cb, nie podlegają ujawnieniu.”;
- 21) w art. 45a po wyrazach „w upadłości” ” dodaje się wyrazy „albo „w restrukturyzacji” ”;
- 22) w art. 49 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. Stowarzyszenia, inne organizacje społeczne i zawodowe, fundacje oraz samodzielne publiczne zakłady opieki zdrowotnej podlegają obowiązkowi wpisu do rejestru, o którym mowa w art. 1 ust. 2 pkt 2, zgodnie z przepisami rozdziału 2, jeżeli przepisy poniższe nie stanowią inaczej.”;
- 23) art. 50 otrzymuje brzmienie:
- „Art. 50. Jeżeli podmiot wpisany do rejestru, o którym mowa w art. 1 ust. 2 pkt 2, podejmuje działalność gospodarczą, podlega obowiązkowi wpisu także do rejestru, o którym mowa w art. 1 ust. 2 pkt 1, z wyjątkiem samodzielnego publicznego zakładu opieki zdrowotnej.”;
- 24) art. 53a otrzymuje brzmienie:
- „Art. 53a. 1. Podmioty podlegające obowiązkowi wpisu do rejestru, o którym mowa w art. 1 ust. 2 pkt 2, są obowiązane zgłaszać dotyczące ich informacje wymienione w art. 38 pkt 1, z wyłączeniem adresu do doręczeń elektronicznych, oraz informacje wymienione w art. 38 pkt 3, art. 39 pkt 1–2 i 5, art. 44 ust. 1 pkt 1, 2, 3, 4 i 5, art. 52 i art.

53 oraz zmiany tych informacji niezależnie od obowiązków wynikających z odrębnych przepisów, chyba że ustawa stanowi inaczej.

2. Podmioty, na których wniosek został dokonany wpis danych, o których mowa w art. 38 pkt 1a, mają obowiązek zgłaszać zmianę tych danych.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2026 r. poz. 468, 473, 830, 1003 i 1046) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 694^{2a} otrzymuje brzmienie:

„Art. 694^{2a} § 1. Jeżeli wniosek złożono za pośrednictwem systemu teleinformatycznego, a warunki organizacyjne i techniczne tego systemu na to pozwalają, postępowanie odbywa się za pośrednictwem tego systemu.

§ 2. Postępowanie przed sądem rejestrowym prowadzącym Krajowy Rejestr Sądowy dotyczące podmiotu podlegającego obowiązkowi wpisu do rejestru, o którym mowa w art. 1 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 20 sierpnia 1997 r. o Krajowym Rejestrze Sądowym, lub do rejestru, o którym mowa w art. 1 ust. 2 pkt 2 tej ustawy, odbywa się za pośrednictwem systemu teleinformatycznego.

§ 3. Jeżeli postępowanie przed sądem rejestrowym odbywa się za pośrednictwem systemu teleinformatycznego, czynności sądu, referendarza sądowego i przewodniczącego są utrwalane wyłącznie w tym systemie, a wytworzone w ich wyniku dane w postaci elektronicznej opatrywane są kwalifikowanym podpisem elektronicznym.”;

2) w art. 694³ uchyla się § 6;

3) w art. 694^{3a}:

a) w § 1 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Jeżeli postępowanie przed sądem rejestrowym odbywa się za pośrednictwem systemu teleinformatycznego, a przepis szczególny nie stanowi inaczej, wszelkie pisma w tym postępowaniu wnosi się wyłącznie za pośrednictwem systemu teleinformatycznego, z wyłączeniem środków zaskarżenia, do których rozpoznania właściwy jest Sąd Najwyższy.”,

b) w § 3 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Jeżeli pismo w postępowaniu odbywającym się za pośrednictwem systemu teleinformatycznego nie zostało wniesione za pośrednictwem tego systemu, a wnoszący pismo nie był pouczony o treści art. 125 § 2¹ zdanie drugie, przewodniczący wzywa do wniesienia pisma za pośrednictwem systemu

teleinformatycznego w terminie tygodniowym od dnia doręczenia wezwania oraz poucza o treści tego przepisu.”;

- 4) w art. 694⁶ dodaje się § 4 i 5 w brzmieniu:

„§ 4. W postępowaniach odbywających się za pośrednictwem systemu teleinformatycznego sąd dokonuje doręczeń podmiotowi podlegającemu obowiązkowi wpisu do rejestru, o którym mowa w art. 1 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 20 sierpnia 1997 r. o Krajowym Rejestrze Sądowym, lub do rejestru, o którym mowa w art. 1 ust. 2 pkt 2 tej ustawy, dla którego założono konto, o którym mowa w art. 53d ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych – na to konto, jeżeli podmiot ten został o tym pouczony.

§ 5. Pismo adresowane do podmiotu, o którym mowa w § 4, dla którego nie założono konta w systemie teleinformatycznym, a który został pouczony o treści § 4, pozostawia się w aktach sprawy ze skutkiem doręczenia.”.

Art. 3. W ustawie z dnia 14 lutego 1991 r. – Prawo o notariacie (Dz. U. z 2026 r. poz. 614) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 92 § 11 otrzymuje brzmienie:

„§ 11. Jeżeli akt notarialny stanowi podstawę wpisu do Krajowego Rejestru Sądowego albo podlega złożeniu do akt rejestrowych podmiotu wpisanego do tego rejestru, notariusz poucza strony aktu o sposobie i trybie składania wniosku w postępowaniu rejestrowym oraz o obowiązku podania we wniosku numeru wypisu lub wyciągu w Centralnym Repozytorium Elektronicznych Wypisów Aktów Notarialnych, a także o treści art. 19aa ustawy z dnia 20 sierpnia 1997 r. o Krajowym Rejestrze Sądowym (Dz. U. z 2025 r. poz. 869, z późn. zm.⁵⁾). Notariusz poucza również o uprawnieniu wynikającym z art. 92a § 5.”;

- 2) w art. 92a § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Niezwłocznie po sporządzeniu aktu notarialnego stanowiącego podstawę wpisu do Krajowego Rejestru Sądowego albo podlegającego złożeniu do akt rejestrowych podmiotu wpisanego do tego rejestru notariusz umieszcza jego elektroniczny wypis w Repozytorium. Notariusz opatruje wypis kwalifikowanym podpisem elektronicznym.”.

⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2025 r. poz. 1556 i 1792 oraz z 2026 r. poz. 119, 176, 252, 346, 644 i ...

Art. 4. W ustawie z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2026 r. poz. 522, 640 i 644) art. 70a otrzymuje brzmienie:

„Art. 70a. Kierownik jednostki będącej spółką jawną osób fizycznych lub spółką partnerską, której przychody netto ze sprzedaży towarów i produktów za poprzedni rok obrotowy wyniosły mniej niż równowartość w walucie polskiej 2 500 000 euro i która nie stosuje zasad rachunkowości określonych ustawą na podstawie art. 2 ust. 2, oraz kierownik jednostki wpisanej do rejestru przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego, która nie zamknęła ksiąg rachunkowych za rok obrotowy, w którym działalność jednostki przez cały czas pozostawała zawieszona, składają we właściwym rejestrze sądowym w terminie 6 miesięcy od dnia kończącego rok obrotowy oświadczenie o braku obowiązku sporządzenia i złożenia rocznego sprawozdania finansowego.”.

Art. 5. W ustawie z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2026 r. poz. 199, 252, 426, 473, 507 i 734) w art. 50 ust. 19 otrzymuje brzmienie:

„19. Na żądanie sądu rejestrowego prowadzącego postępowanie o rozwiązanie podmiotu wpisanego do Krajowego Rejestru Sądowego bez przeprowadzania postępowania likwidacyjnego Zakład, bezpłatnie i bez zbędnej zwłoki, przekazuje posiadane informacje i dokumenty mogące mieć znaczenie dla ustalenia przez ten sąd, czy podmiot ten posiada zbywalny majątek i czy faktycznie prowadzi działalność. Przepisu art. 19 ust. 2 ustawy z dnia 20 sierpnia 1997 r. o Krajowym Rejestrze Sądowym (Dz. U. z 2025 r. poz. 869, z późn. zm.⁶⁾) nie stosuje się.”.

Art. 6. W ustawie z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (Dz. U. z 2025 r. poz. 1338 oraz z 2026 r. poz. 1040) w art. 3 w ust. 3 w pkt 4 po wyrazach „spółki akcyjne” dodaje się wyrazy „, , proste spółki akcyjne”.

Art. 7. W ustawie z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. z 2025 r. poz. 1131, z późn. zm.⁷⁾) po art. 46a dodaje się art. 46b w brzmieniu:

„Art. 46b. 1. Na żądanie sądu rejestrowego prowadzącego postępowanie o rozwiązanie podmiotu wpisanego do Krajowego Rejestru Sądowego bez przeprowadzania postępowania likwidacyjnego naczelnik urzędu skarbowego właściwego według ostatniego udostępnionego w Krajowym Rejestrze Sądowym adresu siedziby podmiotu,

⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2025 r. poz. 1556 i 1792 oraz z 2026 r. poz. 119, 176, 252, 346, 644 i

⁷⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2025 r. poz. 1423, 1820 i 1863 oraz z 2026 r. poz. 415, 483 i 846.

bezpłatnie i bez zbędnej zwłoki, przekazuje posiadane informacje i dokumenty mogące mieć znaczenie dla ustalenia przez ten sąd, czy podmiot ten posiada zbywalny majątek i czy faktycznie prowadzi działalność. Jeżeli podmiot uprzednio pozostawał we właściwości innych naczelników urzędów skarbowych, informacji udziela się po pozyskaniu danych posiadanych przez tych naczelników. Przepisu art. 19 ust. 2 ustawy z dnia 20 sierpnia 1997 r. o Krajowym Rejestrze Sądowym (Dz. U. z 2025 r. poz. 869, z późn. zm.⁸⁾) nie stosuje się.

2. W przypadku ustalenia z urzędu przez naczelnika urzędu skarbowego, że podatnik będący podmiotem wpisanym do Krajowego Rejestru Sądowego nie posiada zbywalnego majątku i faktycznie nie prowadzi działalności, naczelnik urzędu skarbowego przekazuje informację w tym zakresie do właściwego sądu rejestrowego.”.

Art. 8. Do postępowań przed sądem rejestrowym wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 9. 1. Do postępowań przymuszających wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepis art. 24 ust. 2a ustawy zmienianej w art. 1.

2. Jeżeli w postępowaniu przymuszającym do złożenia dokumentów finansowych, o których mowa w art. 9a ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, wszczętym i niezakończonym przed dniem wejścia w życie art. 1 pkt 13 lit. b niniejszej ustawy w zakresie art. 24 ust. 2b–2e, dokumenty te nie zostały złożone pomimo wezwania sądu, sąd rejestrowy ponownie wzywa do złożenia tych dokumentów, wyznaczając dodatkowy 7-dniowy termin, pod rygorem wpisu w Krajowym Rejestrze Sądowym wzmianki o niewykonywaniu obowiązku złożenia dokumentów finansowych pomimo wezwania sądu oraz poucza o treści art. 24 ust. 2c–2e ustawy zmienianej w art. 1.

Art. 10. Do postępowań o rozwiązanie podmiotu wpisanego do Krajowego Rejestru Sądowego bez przeprowadzania postępowania likwidacyjnego wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się odpowiednio przepisy art. 25ca oraz art. 25d ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 11. W terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy minister właściwy do spraw informatyzacji udzieli sądom rejestrowym za pośrednictwem systemu

⁸⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2025 r. poz. 1556 i 1792 oraz z 2026 r. poz. 119, 176, 252, 346, 644 i ...

teleinformatycznego informacji, o których mowa w art. 21f ustawy zmienianej w art. 1, w odniesieniu do osób wpisanych do Krajowego Rejestru Sądowego przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 12. Spółka komandytowo-akcyjna oraz spółka akcyjna będąca spółką publiczną mają obowiązek zgłosić informację, o której mowa w art. 38 pkt 1b ustawy zmienianej w art. 1, przy pierwszym wniosku o zmianę danych w Krajowym Rejestrze Sądowym, nie później niż w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 13. Przepis art. 45 ust. 9 ustawy zmienianej w art. 1 w zakresie, w jakim dotyczy wzmianki, o której mowa w art. 38 pkt 1 lit. ca tej ustawy, stosuje się od dnia 1 października 2028 r.

Art. 14. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 października 2027 r., z wyjątkiem art. 1 pkt 11 w zakresie art. 21e pkt 1, pkt 13 lit. b w zakresie art. 24 ust. 2b–2e, pkt 14 lit. a tiret drugie, pkt 19 lit. a w zakresie art. 38 pkt 1 lit. ca oraz art. 9 ust. 2, które wchodzi w życie z dniem 1 października 2028 r.

UZASADNIENIE

I. Potrzeba regulacji

Na przestrzeni ostatnich lat weszły w życie obszerne zmiany legislacyjne, które miały istotny wpływ na funkcjonowanie Krajowego Rejestru Sądowego, zwanego dalej również „KRS”. Najważniejsze z nich zostały wprowadzone ustawą z dnia 28 listopada 2014 r. o zmianie ustawy o Krajowym Rejestrze Sądowym oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1924) oraz ustawą z dnia 26 stycznia 2018 r. o zmianie ustawy o Krajowym Rejestrze Sądowym oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 398, z późn. zm.). Regulacje te miały na celu dostosowanie funkcjonujących poprzednio rozwiązań prawnych do dynamicznie zmieniających się – w związku z rozwojem tzw. społeczeństwa informacyjnego – warunków społeczno-gospodarczych, wychodząc naprzeciw zarówno potrzebom uczestników obrotu, jak i sądów rejestrowych. Realizacji tego zamierzenia służyła nie tylko korekta dotychczasowych przepisów, ale przede wszystkim wprowadzenie, przedtem nieznanym polskiemu ustawodawstwu, instytucji prawnych oraz rozwiązań techniczno-organizacyjnych wykorzystujących najnowsze narzędzia informatyczne (np.: możliwości odstąpienia przez sąd rejestrowy od postępowania przymuszającego, możliwości wykreślenia danych niezgodnych z rzeczywistym stanem rzeczy lub wpisu danych odpowiadających rzeczywistemu stanowi rzeczy, postępowania o rozwiązanie podmiotu wpisanego do Rejestru bez przeprowadzania postępowania likwidacyjnego, czy repozytorium dokumentów finansowych). Perspektywa kilku lat obowiązywania nowego prawa dała asumpt do pogłębionej analizy jego wpływu na funkcjonowanie Krajowego Rejestru Sądowego oraz oceny efektywności wprowadzonych rozwiązań. W niektórych przypadkach obecny kształt regulacji okazał się nie przystawać do aktualnych potrzeb obrotu gospodarczego i możliwości organizacyjno-finansowych sądów rejestrowych. Głównym założeniem niniejszej ustawy jest eliminacja dostrzeżonych problemów, zarówno poprzez korektę dotychczasowych przepisów, jak również wprowadzenie nowych unormowań.

Zidentyfikowano następujące obszary wymagające interwencji legislacyjnej:

- 1) przepisy dotyczące postępowania przymuszającego do złożenia dokumentów finansowych,
- 2) przepisy dotyczące postępowania o rozwiązanie podmiotu wpisanego do Rejestru bez przeprowadzania postępowania likwidacyjnego.

Niezależnie od modyfikacji obowiązujących regulacji projekt przewiduje również wprowadzenie nowych rozwiązań legislacyjnych w postaci wprowadzenia przepisów

dotyczących kont podmiotów wpisanych do KRS, a także innych zmian o charakterze porządkującym.

II. Proponowane rozwiązania

1. Zmiana przepisów dotyczących akt rejestrowych

Projekt ustawy doprecyzowuje i uszczegóławia przepisy dotyczące akt rejestrowych oraz zbioru dokumentów, uwzględniając zmiany wprowadzone ustawą z dnia 26 września 2025 r. o zmianie ustawy o Krajowym Rejestrze Sądowym oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1556), która przewiduje objęcie pełną elektronizacją również rejestru stowarzyszeń, innych organizacji społecznych i zawodowych, fundacji oraz samodzielnych publicznych zakładów opieki zdrowotnej (dalej: rejestr stowarzyszeń). Skutkiem wejścia w życie tego rozwiązania będzie prowadzenie akt rejestrowych podmiotów wpisanych do tego rejestru w systemie teleinformatycznym.

Dodanie w art. 9 ustawy o KRS ustępu 1b jest uzasadnione potrzebą określenia na poziomie ustawy sposobu gromadzenia dokumentacji w postaci papierowej wpływającej do akt sprawy rejestrowej podmiotu niewpisanego do KRS (zarówno do rejestru przedsiębiorców, jak i do rejestru stowarzyszeń). Obecnie materia ta nie jest uregulowana. Skoro akta podmiotów wpisanych do rejestru przedsiębiorców są, a w przypadku rejestru stowarzyszeń – będą prowadzone wyłącznie w systemie teleinformatycznym, to nie jest jasne, gdzie gromadzone powinny być dokumenty składane w postaci papierowej, zanim dla podmiotu zostaną założone akta rejestrowe i zbiór dokumentów, o którym mowa w art. 9 ust. 6 ustawy o KRS. Dokumentami takimi są w szczególności oryginały dokumentów oraz poświadczane urzędowo odpisy i wyciągi przesyłane do sądu rejestrowego w terminie 3 dni od daty złożenia pisma na podstawie art. 694⁴ § 2³ ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2026 r. poz. 468, z późn. zm.), zwanej dalej „k.p.c.”. Proponuje się uzupełnienie tej luki poprzez wskazanie w ustawie, że do chwili wpisu podmiotu do Rejestru dokumenty w postaci papierowej przechowywane są w zbiorze dokumentów akt sprawy rozpoznawanej. Z chwilą wpisu podmiotu do Rejestru zbiór taki byłby dołączany do zbioru dokumentów, o którym mowa w art. 9 ust. 6 zdaniu pierwszym ustawy o KRS (projektowany art. 9 ust. 6 zdanie drugie ustawy o KRS). Należy zauważyć, że projektowany przepis będzie opisywał na poziomie normatywnym obecną praktykę sądów rejestrowych.

Wymóg ochrony danych osobowych wynika już z obecnego brzmienia art. 10 ust. 1 ustawy o KRS, który wskazuje, że prawo przeglądania akt rejestrowych oraz zbioru dokumentów, o

którym mowa w art. 9 ust. 6 ustawy o KRS, może być ograniczone na mocy regulacji rangi ustawowej. Jednocześnie zapis taki prowadzi do wątpliwości co do bezpośredniego stosowania w tym przedmiocie Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych; Dz.U.UE.L.2016.119.1 ze zm.). Zmiana art. 10 ust. 1 ustawy o KRS, poprzez zastąpienie słowa „ustawa” pojęciem „przepis szczególny”, ma usunąć ewentualne wątpliwości w tym zakresie, albowiem konieczność ochrony określonych danych osobowych wynika z szeregu odrębnych aktów normatywnych.

Zmiana art. 10 ust. 4 ustawy o KRS uzasadniona jest koniecznością uwzględnienia tego, że akta rejestrowe, o których mowa w tym przepisie, od dnia 1 lipca 2021 r. prowadzone są w systemie teleinformatycznym. W przypadku akt rejestrowych prowadzonych w systemie teleinformatycznym ograniczenie dostępności dokumentów będących podstawą wpisów w dziale 4 rejestru przedsiębiorców, które zostały wykreślone na podstawie art. 46 ustawy o KRS, może zostać dokonane poprzez zmianę atrybutu dotyczącego dostępności dokumentu w systemie teleinformatycznym, bez konieczności przenoszenia dokumentu do odrębnego zbioru dokumentów. Obowiązek przeniesienia do prowadzonego oddzielnie zbioru dokumentów powinien zatem dotyczyć wyłącznie dokumentów w postaci papierowej, niezależnie czy znajdują się one w aktach rejestrowych, czy w zbiorze dokumentów, o którym mowa w art. 9 ust. 6 ustawy o KRS. Dodatkowo doprecyzowano brzmienie przepisu, tak aby uniknąć wątpliwości, że dostęp do takiego dokumentu ma nie każdy przedsiębiorca wpisany do rejestru przedsiębiorców, a tylko ten, którego wpis dotyczył.

Zmiana art. 10 ust. 4a pkt 2 ustawy o KRS polega na wyłączeniu zastosowania przepisu art. 10 ust. 1, stanowiącego, że każdy ma prawo przeglądania akt rejestrowych podmiotów wpisanych do Rejestru oraz zbioru dokumentów, o którym mowa w art. 9 ust. 6 ustawy o KRS, w stosunku do wszystkich informacji otrzymanych na podstawie art. 21a ustawy o KRS z Biura Informacyjnego Krajowego Rejestru Karnego, a nie – jak to ma miejsce dotychczas – wyłącznie do tych, które nie były podstawą rozstrzygnięcia sądu rejestrowego lub dotyczyły osób, które nie podlegały wpisowi do Rejestru. Uznano, że udostępnianie informacji z Krajowego Rejestru Karnego, w szczególności za pośrednictwem ogólnodostępnych sieci teleinformatycznych, prowadziłoby do obejścia przepisów ustawy z dnia 24 maja 2000 r. o Krajowym Rejestrze Karnym (Dz. U. z 2024 r. poz. 276, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą o KRK”, które ograniczają możliwość uzyskania informacji z Krajowego Rejestru Karnego przez ściśle

określone podmioty i wyłącznie w ściśle określonych sytuacjach (por. art. 6–8 ustawy o KKR). Odmienne niż w przypadku informacji z Krajowego Rejestru Karnego, informacje z akt rejestrowych udostępniane są każdemu za pośrednictwem ogólnodostępnych sieci teleinformatycznych. W przypadku informacji z Krajowego Rejestru Karnego znajdujących się w aktach rejestrowych taki stan rzeczy nie powinien mieć miejsca. Powszechna dostępność danych z Krajowego Rejestru Sądowego oraz możliwość ich utrwalania mogłyby skutkować sytuacją, w której informacje o skazaniu byłyby możliwe do pobrania także po zatartiu skazania, co w oczywisty sposób godziłoby w wartości leżące u podstaw tej instytucji. Udostępnienie informacji z Krajowego Rejestru Karnego w Krajowym Rejestrze Sądowym pociągałoby za sobą również szereg problemów natury praktycznej. W przypadku bowiem zatarcia skazania usunięcie informacji o skazaniu z akt rejestrowych lub zbioru dokumentów wymagałoby niezwłocznego dostarczania sądom rejestrowym informacji o tym fakcie oraz systematycznego dokonywania przeglądów akt rejestrowych, w których takie informacje z Krajowego Rejestru Karnego o zatartych skazaniach mogą się znajdować.

Całkowite wyłączenie dostępności informacji z Krajowego Rejestru Karnego w aktach rejestrowych i zbiorze dokumentów pozwala uniknąć wskazanych wyżej problemów. Informacje takie będą dostępne wyłącznie dla sądu rejestrowego, który w przypadku uznania ich za podstawę rozstrzygnięcia, będzie mógł powołać się na nie w uzasadnieniu rozstrzygnięcia. Dostęp taki będzie miał również sąd rozpoznający środek zaskarżenia.

Zmiana polegająca na dodaniu w art. 10 ust. 7 ustawy o KRS rozciąga zasady wydawania kopii i odpisów określone w ust. 7 tego artykułu odpowiednio na dokumenty przechowywane w zbiorze dokumentów, o którym mowa w art. 9 ust. 6 ustawy o KRS. Materia ta nie była dotychczas wyraźnie uregulowana. Tymczasem nie powinno ulegać wątpliwości, że osoby uprawnione powinny mieć możliwość uzyskania również kopii lub odpisów dokumentów złożonych do zbioru dokumentów, chociażby w celu oceny czy dokument w postaci papierowej odpowiada jego kopii lub odpisowi w postaci elektronicznej.

Zmiana art. 19 ust. 2 polegająca na dodaniu, że również pisma dotyczące podmiotu podlegającego obowiązkowi wpisu do rejestru, o którym mowa w art. 1 ust. 2 pkt 1, lub do rejestru, o którym mowa w art. 1 ust. 2 pkt 2, składa się wyłącznie za pośrednictwem systemu teleinformatycznego, ma na celu uwzględnienie, że oprócz wniosków do sądu składane są również inne pisma procesowe. Powyższa zmiana spowoduje, że brzmienie tej jednostki redakcyjnej będzie spójne z pozostałymi przepisami w całej ustawie, a także z kodeksem postępowania cywilnego (art. 125 i art. 126). Wymóg składania pism procesowych wyłącznie

za pośrednictwem tego systemu nie powinien dotyczyć przypadków przesyłania informacji i dokumentów, o których mowa w art. 25c, przez niebędących uczestnikami postępowania naczelnika urzędu skarbowego lub Zakład Ubezpieczeń Społecznych. Dlatego w ustawie o systemie ubezpieczeń społecznych (art. 50 ust. 19) i ustawie o Krajowej Administracji Skarbowej (art. 46b ust. 1) wyłączono stosowanie przepisu art. 19 ust. 2 ustawy o KRS. Konsekwencją powyższych zmian jest również wskazanie w art. 694^{3a} § 1 zdanie pierwsze k.p.c., że wszelkie pisma wnosi się za pośrednictwem systemu teleinformatycznego, o ile przepis szczególny nie stanowi inaczej.

W tym miejscu należy wskazać, że art. 19 ust. 2 ustawy o KRS w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą nie będzie miał zastosowania w sytuacji, gdy do sądu wpłynie pismo w postaci papierowej, które będzie zawierało informacje mogące stanowić podstawę do podjęcia przez sąd czynności z urzędu. Takie pismo samo w sobie nie wszczyna od razu postępowania lecz stanowi podstawę podjęcia przez sąd decyzji czy nie wszcząć postępowania z urzędu. W przypadku podjęcia przez sąd decyzji, że postępowanie takie należy wszcząć, sąd zeskanuje dokument w postaci papierowej (przetworzy go na postać elektroniczną) i złoży do zbioru dokumentów, o którym mowa w art. 9 ust. 6 ustawy o KRS.

Projektowany art. 19aa ust. 1 ustawy o KRS obliguje podmioty składające do sądu rejestrowego pisma procesowe i inne dokumenty, zawierające dane osobowe lub inne dane, których prawo przeglądania jest ograniczone na podstawie przepisu szczególnego, do dołączania wyciągów pism i dokumentów z pominięciem tych danych. Składając dokumenty zawierające takie dane, podmiot przetwarza je w rozumieniu przepisów o ochronie danych osobowych. Przetwarzanie danych oznacza operację lub zestaw operacji wykonywanych na danych osobowych lub zestawach danych osobowych w sposób zautomatyzowany lub niezautomatyzowany, taką jak zbieranie, utrwalanie, organizowanie, porządkowanie, przechowywanie, adaptowanie lub modyfikowanie, pobieranie, przeglądanie, wykorzystywanie, ujawnianie poprzez przesłanie, rozpowszechnianie lub innego rodzaju udostępnianie, dopasowywanie lub łączenie, ograniczanie, usuwanie lub niszczenie (por. np. ogólne rozporządzenie o ochronie danych).

Przez pojęcie „wyciągu” należy rozumieć powtórzenie jedynie wybranych części treści dokumentu. Wyciąg może być sporządzony przez samego składającego pismo procesowe (bez konieczności urzędowego poświadczania wyciągu), ale wyciąg może być sporządzony również przez notariusza w trybie art. 92a § 5 ustawy z dnia 14 lutego 1991 r. – Prawo o notariacie (Dz. U. z 2026 r. poz. 614). O tym, która część ma być przeniesiona do wyciągu, decyduje wola strony aktu notarialnego. Wprowadzenie powyższego wymogu jest uzasadnione koniecznością

przestrzegania przez osoby przetwarzające dane osobowe przepisów o ochronie tych danych, jak również zapewnienia sądom rejestrowym możliwości sprawnego i szybkiego wykonywania obowiązku udostępniania akt rejestrowych i zbioru dokumentów.

Projektowany art. 19aa ust. 2 ustawy o KRS przewiduje, że w przypadku uchybienia obowiązkowi złożenia zanonimizowanego wyciągu przewodniczący wezwie do usunięcia tego braku, pod rygorem zwrócenia pisma procesowego.

Z powyższą zmianą wiąże się uzupełnienie art. 92 § 11 ustawy – Prawo o notariacie, poprzez zobowiązanie notariusza do pouczenia strony aktu notarialnego także o treści art. 19aa ustawy o KRS oraz o wynikającym z art. 92a § 5 uprawnieniu do żądania sporządzenia i umieszczenia w CREWAN elektronicznego wyciągu z aktu notarialnego, stanowiącego podstawę wpisu do KRS albo podlegającego złożeniu do akt rejestrowych podmiotu wpisanego do KRS.

Wyciągi sporządzane przez notariusza i umieszczane w CREWAN będą dołączane do akt sprawy w trybie art. 19d ustawy o KRS. Notariusz pouczy strony aktu nie tylko o sposobie i trybie składania wniosku w postępowaniu rejestrowym oraz o obowiązku podania we wniosku numeru wypisu w CREWAN, ale także o obowiązku podania numeru wyciągu. Rozwiązania te będą miały zastosowanie zarówno w przypadku rejestru przedsiębiorców, jak i rejestru stowarzyszeń.

Zmiana w art. 92a § 2 Prawa o notariacie dostosowuje brzmienie tego przepisu do brzmienia art. 694⁴ § 1 k.p.c., który, traktując o podstawie wpisu do Krajowego Rejestru Sądowego, odwołuje się do dokumentów, a nie do danych. Ponieważ to akt notarialny, jako dokument, stanowi podstawę wpisu do Krajowego Rejestru Sądowego, użyte w przepisie wyrazy „zawierającego w swej treści dane stanowiące” należało zastąpić wyrazem „stanowiącego”.

2. Zmiana przepisów dotyczących postępowań przymuszających do złożenia dokumentów finansowych

Postępowania przymuszające mają doniosłe znaczenie dla bezpieczeństwa obrotu, ponieważ są instrumentem zapewniającym aktualność danych ujawnianych w Krajowym Rejestrze Sądowym. Regulacje ustawy o Krajowym Rejestrze Sądowym dotyczące postępowania przymuszającego realizują wymogi prawa Unii Europejskiej, które zobowiązuje Państwa Członkowskie do podejmowania niezbędnych środków w celu zapewnienia jawności aktualnych danych dotyczących spółek, w tym dokumentów finansowych obrazujących ich stan majątkowy (por. art. 14f dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2017/1132 z dnia 14 czerwca 2017 r. w sprawie niektórych aspektów prawa spółek (Dz. Urz. UE L 169/46

z 30.06.2017, dalej: „dyrektywa 2017/1132”). *De lege lata* jedyną sankcją postępowania przymuszającego jest grzywna (art. 24 ust. 1b ustawy o KRS). Zgodnie z art. 24 ust. 2 ustawy o KRS może być ona ponawiana. Sąd rejestrowy dysponuje również możliwością wykreślenia danych niezgodnych z rzeczywistym stanem rzeczy lub wpisu danych odpowiadających rzeczywistemu stanowi rzeczy z urzędu, jednakże jest to dopuszczalne wyłącznie w przypadkach uzasadnionych bezpieczeństwem obrotu, jeżeli dokumenty stanowiące podstawę wpisu lub wykreślenia znajdują się w aktach rejestrowych, a dane te są istotne (art. 24 ust. 6 ustawy o KRS).

Funkcjonujący obecnie model postępowania przymuszającego cechuje bardzo niska efektywność. Sankcja w postaci grzywny w wielu przypadkach nie motywuje obowiązanych do wykonania obowiązków rejestrowych. Zbyt wiele postępowań przymuszających jest umarzanych wobec stwierdzenia, że w związku z bezskutecznością egzekucji nałożonej na podmiot grzywny ich kontynuacja jest bezprzedmiotowa. Powodem umarzania przez komorników sądowych postępowań egzekucyjnych jest z reguły ustalenie, iż z egzekucji nie uzyska się sumy wyższej od kosztów egzekucyjnych (art. 824 § 1 pkt 3 k.p.c.). Niemożność zaspokojenia się z majątku obowiązanego wynika natomiast zazwyczaj z tego, że uczestnikami postępowań przymuszających są tzw. podmioty martwe, tj. nieposiadające majątku i nie prowadzące faktycznie działalności gospodarczej. Brak majątku to również główna przyczyna bezskuteczności egzekucji prowadzonych wobec obowiązanych będących osobami fizycznymi. Zdarzają się także sytuacje, w których wezwania sądu pozostają bez odzewu nawet pomimo skutecznej egzekucji grzywny albo jej dobrowolnego uiszczenia. Co prawda w przypadku uznania, że postępowanie przymuszające nie doprowadzi do złożenia wniosku o wpis do Rejestru lub wymaganych dokumentów, sąd rejestrowy może odstąpić od jego prowadzenia (art. 24 ust. 3 ustawy o KRS) albo umorzyć postępowanie toczące się (art. 24 ust. 4 ustawy o KRS), a następnie wszcząć postępowanie o rozwiązanie podmiotu bez przeprowadzania jego likwidacji (art. 25a ust. 1 ustawy o KRS), jednak z reguły dokumentacja znajdująca się w aktach rejestrowych nie stwarza podstaw do takiej oceny. Sądy decydują się zatem na prowadzenie postępowań przymuszających, a następnie kierują grzywny do egzekucji. Dopiero ustalenia poczynione przez komornika sądowego pozwalają im na przyjęcie, że mają do czynienia z tzw. podmiotem martwym, co pozwala na skorzystanie ze wskazanych wyżej możliwości.

Piętą achillesową obecnego modelu postępowań przymuszających jest również jego czasochłonność i kosztowność. Na realizowaną w trybie art. 24 ustawy o KRS procedurę składa

się szereg czynności, m.in.: sporządzenie i doręczenie na adres podmiotu rejestrowego wezwania oraz ocena skuteczności doręczenia, sporządzenie i doręczenie postanowienia w przedmiocie nałożenia grzywny oraz ocena skuteczności jego doręczenia, przygotowanie tytułu wykonawczego, nadanie klauzuli wykonalności oraz przekazanie go do komornika sądowego, sporządzenie i doręczenie postanowienia w przedmiocie umorzenia postępowania. Czynności te absorbują znaczne zasoby kadrowe i finansowe, w tym nakład pracy orzeczników, pracowników sekretariatów sądowych i wydziałów egzekucyjnych, koszty materiałów i urządzeń biurowych oraz ich eksploatacji, koszty przygotowania i wysyłki korespondencji czy koszty egzekucji komorniczej.

Co istotne, przymuszanie do aktualizacji danych w Rejestrze odbywa się równolegle z wypełnianiem przez sądy rejestrowe ich podstawowego zadania, którym jest rozpoznawanie wniosków o wpis do Rejestru oraz wniosków o złożenie dokumentów do akt rejestrowych. O nadmiernym obciążeniu sądów rejestrowych postępowaniami przymuszającymi świadczą dane z oficjalnych sprawozdań statystycznych KRS. Z zestawienia zebranych tam danych wynika, że udział postępowań przymuszających do złożenia dokumentów finansowych do ogólnej liczby postępowań przymuszających prowadzonych przez sądy rejestrowe stanowi aż ok. 80% wszystkich postępowań przymuszających.

Ponadto postępowania przymuszające do złożenia dokumentów finansowych stanowią aż około jedną trzecią spraw niezakończonych przez sądy rejestrowe.

Olbrzymie obciążenie sądów sprawami wszczynanymi z urzędu jest jedną z głównych przyczyn niedotrzymywania przez sądy siedmiodniowego terminu rozpoznania wniosków o wpis do Rejestru, przewidzianego w art. 20a ust. 1 ustawy o KRS.

Obecny model postępowania przymuszającego nie realizuje również funkcji ostrzegawczej i ochronnej Krajowego Rejestru Sądowego. Informacje o wszczęciu postępowania przymuszającego nie podlegają bowiem ujawnieniu w Rejestrze. Tymczasem tego rodzaju dane mają istotne znaczenie dla uczestników obrotu, gdyż świadczą o braku wiarygodności potencjalnego kontrahenta. Dotyczy to w szczególności informacji o postępowaniach zainicjowanych z powodu niezłożenia dokumentów finansowych. *De lege lata* o niewykonywaniu obowiązków sprawozdawczych świadczy jedynie brak wpisów w dziale 3 Rejestru (puste pola przewidziane na wpis wzmianki o złożeniu takich dokumentów). Informacja taka nie jest jednak należycie wyeksponowana, gdyż znajduje się w dalszej części Rejestru. Nie wynika z tej części, że doszło do zaniedbania wykonania obowiązku sprawozdawczego. Brak wpisów w rubrykach dotyczących złożenia dokumentów finansowych

może wywoływać u czytelników niezorientowanych w materii rejestrowej przekonanie, że obowiązek sprawozdawczy w ogóle nie powstał. Z pewnością z rejestru nie wynika, że trwają czynności sądu przymuszające do złożenia zaległych dokumentów.

Niniejszy projekt zmierza do usunięcia zidentyfikowanych wyżej problemów poprzez istotną zmianę sposobu prowadzenia postępowań przymuszających do złożenia dokumentów, o których mowa w ustawie z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2026 r. poz. 522, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą o rachunkowości” (dalej: „dokumenty finansowe”). Zakłada się znaczące usprawnienie i uporządkowanie takich postępowań poprzez:

- 1) sprecyzowanie, że podmiotem, który należy wezwać do wykonania obowiązków w ramach postępowania przymuszającego, a w konsekwencji nałożyć grzywnę w przypadku niewykonania tych obowiązków, jest podmiot obowiązany, czyli podmiot podlegający obowiązkowi wpisu do Rejestru,
- 2) odstąpienie od nałożenia grzywny przez sąd rejestrowy, jeżeli z danych zawartych w aktach rejestrowych wynika, że egzekucja z majątku obowiązanego może okazać się bezskuteczna (dotyczy wszystkich postępowań przymuszających), oraz
- 3) wprowadzenie rygoru wpisu w Rejestrze wzmianki o niewykonywaniu obowiązku złożenia dokumentów finansowych pomimo wezwania sądu.

Obecne brzmienie art. 24 ust. 1 ustawy o KRS stanowi, że w przypadku niezłożenia wymaganego wniosku lub dokumentów, sąd wzywa obowiązanych do ich złożenia. Z kolei ust. 1a stanowi o konieczności wezwania przez sąd obowiązanych do powołania lub wyboru organu w sytuacji, gdy osoba prawna nie posiada organu uprawnionego do reprezentowania lub w składzie tego organu zachodzą braki uniemożliwiające jej działanie. Konsekwencją niewykonania wezwania sądu rejestrowego jest z reguły nałożenie grzywny. Zgodnie z ust. 1b, w przypadku niewykonania obowiązków w terminie, sąd ten nakłada grzywnę na obowiązanych.

Pojęcie „obowiązanych” na gruncie ustawy o KRS jest przedmiotem szeregu rozbieżności zarówno w praktyce poszczególnych sądów rejestrowych, jak i w literaturze. Sprowadzają się one do odmiennego zdefiniowania kręgu podmiotów, które powinny zostać wezwane do złożenia wniosku o wpis do Rejestru lub dokumentów podlegających złożeniu do akt rejestrowych. Część sądów rejestrowych oraz przedstawicieli doktryny wskazuje, że przez „obowiązanych” należy rozumieć członków organów reprezentacji podmiotów podlegających obowiązkowi wpisu do Rejestru (tak np. Ł. Zamojski, Ustawa o Krajowym Rejestrze Sądowym. Komentarz, LexisNexis, 2009). Z kolei reprezentanci poglądu odmiennego

twierdzą, iż chodzi tutaj o podmioty obowiązane do złożenia wniosku w postępowaniu rejestrowym, którymi są podmioty podlegające wpisowi do Rejestru, a nie ich reprezentanci (tak np. A. Michnik, Krajowy Rejestr Sądowy. Komentarz, LEX, 2013). Utrwaleniu wskazanej wyżej rozbieżności sprzyja użycie przez ustawodawcę w art. 24 ust. 1 i 1b ustawy o KRS, dla określenia do podmiotu wzywanego do wykonania obowiązków, wyrazu „obowiązanych” w liczbie mnogiej. Taka redakcja przepisu może sugerować, że grono osób, których dotyczy przepis może być wieloosobowe. Z drugiej strony takie przepisy, jak art. 47 i art. 53a ustawy o KRS, przewidują, że obowiązek zgłaszania informacji dotyczy podmiotu podlegającego obowiązkowi wpisu do Rejestru. Wątpliwości interpretacyjne dodatkowo pogłębia art. 24 ust. 1b zdanie trzecie ustawy o KRS, który wyłącza zastosowanie, w przypadku grzywien nakładanych w tzw. postępowaniach przymuszających, art. 1053 k.p.c. przewidującego w swoim paragrafie pierwszym obowiązek zamiany niezapłaconej grzywny na areszt, zaś w paragrafie drugim wskazującego, że środkom przymusu podlegają pracownicy albo reprezentanci osób prawnych lub organizacji będących dłużnikami.

W zmienionym ust. 1 w art. 24 wskazano, że obowiązany do złożenia wymaganego wniosku lub dokumentu jest podmiot podlegający obowiązkowi wpisu do rejestru, zaś w przypadku, o którym mowa w ust. 1a, obowiązany są „obowiązani do powołania albo wyboru organu” podmiotu podlegającego obowiązkowi wpisu do rejestru. Zgodnie z nowym brzmieniem ust. 1b wezwań, o których mowa w ust. 1 i 1a, sąd rejestrowy dokonuje pod rygorem zastosowania grzywny przewidzianej w przepisach Kodeksu postępowania cywilnego o egzekucji świadczeń niepieniężnych. W przypadku niewykonania obowiązków w terminie sąd rejestrowy nakłada grzywny na obowiązanych. W tym przypadku użycie w liczbie mnogiej „obowiązanych” nie powinno budzić wątpliwości, na kogo będzie nakładana grzywna, ponieważ to, kto jest obowiązany, wynika wprost z obu przepisów, tj. z ust. 1 oraz z ust. 1a.

Projektowany art. 24 ust. 2a ustawy o KRS przewiduje, że sąd rejestrowy nie będzie nakładał grzywny, jeżeli z danych zawartych w aktach rejestrowych wynikać będzie, że egzekucja z majątku obowiązanej może okazać się bezskuteczna, w szczególności, jeżeli z danych tych nie będzie wynikało, że obowiązany posiada majątek, którego wartość przewyższa wysokość nałożonej na niego grzywny oraz ewentualnych kosztów egzekucyjnych. Przedstawione rozwiązanie ma na celu uniknięcie nieuzasadnionego obciążania Skarbu Państwa kosztami postępowania egzekucyjnego w sytuacji, gdy z akt rejestrowych wynika na przykład, że dotychczasowe postępowania przymuszające były umarzane w związku z bezskutecznością egzekucji.

Zaprojektowany w art. 24 ustawy o KRS ustęp 2b wprowadza w postępowaniach przymuszających do złożenia dokumentów finansowych rygor wpisu w Rejestrze wzmianki o niewykonywaniu obowiązku złożenia dokumentów finansowych pomimo wezwania sądu. Wzmianka taka będzie zamieszczana na mocy postanowienia sądu rejestrowego wydawanego po ustaleniu, iż uchybiono terminowi, o którym mowa w art. 24 ust. 1 ustawy o KRS. *Ratio legis* proponowanego rozwiązania jest nie tylko poinformowanie uczestników obrotu, że podmiot nie wykonuje obowiązku złożenia dokumentów finansowych, ale przede wszystkim wskazanie, iż nie wykonuje tego obowiązku pomimo wezwania sądu rejestrowego. Uchybienie, o którym informuje wzmianka, ma zatem charakter kwalifikowany. Jest to bowiem nie tylko informacja o zaniedbaniu obowiązku sprawozdawczego, ale także o niepowodzeniu sądowego przymuszenia do jego realizacji i o ignorowaniu działań sądu.

Wpis informacji nastąpi już w dziale 1 Rejestru, a więc obok podstawowych danych dotyczących podmiotu, takich jak jego nazwa albo firma, forma prawna oraz siedziba i adres (projektowany art. 38 pkt 1 lit. ca ustawy o KRS). Ocenia się, że umieszczona w wyeksponowanym miejscu Krajowego Rejestru Sądowego wzmianka będzie sankcją o wiele bardziej dotkliwą niż grzywna, która, jak już wskazano, nakładana jest w postępowaniu, o którym nie wiedzieli uczestnicy obrotu prawnego. Nowe rozwiązanie może natomiast spowodować dolegliwość w postaci utraty zaufania obecnych lub potencjalnych kontrahentów do podmiotu objętego ww. wzmianką. To właśnie obawa przed ujawnieniem takiej wzmianki ma motywować podmioty obowiązane do podjęcia czynności zmierzających do wywiązania się z obowiązków sprawozdawczych. Wpis wzmianki będzie stanowić wyraźne ostrzeżenie dla innych uczestników obrotu. Obecnie o fakcie prowadzenia postępowania przymuszającego można dowiedzieć się wyłącznie z akt rejestrowych. Tymczasem informacje tego rodzaju mogą mieć w obrocie prawno-gospodarczym istotne znaczenie. Projektowane rozwiązanie oparte na wzmiance wzmacnia zatem funkcję ostrzegawczą i ochronną Krajowego Rejestru Sądowego.

W przypadku stwierdzenia, że nie zostały złożone dokumenty finansowe sąd wezwie do złożenia tych dokumentów jednocześnie pod rygorem zastosowania grzywny (art. 24 ust. 1b), jak i wpisu w Rejestrze wzmianki o niewykonywaniu obowiązku złożenia dokumentów finansowych pomimo wezwania sądu (art. 24 ust. 2b). Wyraz „także”, którym posłużono się w ust. 2b, wskazuje na konieczność dokonania jednego wezwania do złożenia dokumentów finansowych, w którym zostanie wskazany zarówno rygor grzywny, jak i wpisu wzmianki.

Kwestie organizacyjne dotyczące nałożenia grzywny i wpisu wzmianki bądź jej wpisu przy jednoczesnym odstąpieniu od nałożenia grzywny nie są przedmiotem projektowanej ustawy.

Zostaną one szczegółowo uregulowane w zarządzeniu Ministra Sprawiedliwości w sprawie organizacji i zakresu działania sekretariatów sądowych oraz innych działów administracji sądowej.

Podkreślenia w tym miejscu wymaga, że niezłożenie dokumentów finansowych stanowi czyn zabroniony. Jego popełnienie jest zagrożone karą grzywny albo karą ograniczenia wolności (art. 79 pkt 4 ustawy o rachunkowości). Proponowana regulacja nie wyłącza obowiązku sądów rejestrowych informowania organów powołanych do ścigania przestępstw o dostrzeżonych uchybieniach. Osoby odpowiedzialne za niewykonanie obowiązków sprawozdawczych nadal zatem będą ponosiły odpowiedzialność karną.

Należy zauważyć, że poprzez wpisanie wzmianki uczestnicy obrotu oraz instytucje i organy państwowe otrzymają informację, że podmiot nie składa dokumentów finansowych pomimo wezwania sądu (funkcja informacyjna/ostrzegawcza i ochronna KRS). Brak zastosowania się do wezwania sądu rejestrowego oznacza, że istnieje duże ryzyko, iż podmiot nie przejawia jakiegokolwiek aktywności oraz ignoruje obowiązki rejestrowe i sam sąd.

Proponowany w projekcie model postępowań przymuszających do złożenia dokumentów finansowych spowoduje znaczne ograniczenie czynności wykonywanych przez orzeczników i sekretariaty sądowe. W przypadku nienałożenia grzywny z powodu przewidywanej bezskuteczności jej wyegzekwowania wyeliminowane zostaną m.in. czynności związane z wydaniem i doręczeniem postanowienia w przedmiocie nałożenia grzywny oraz wszczynaniem i prowadzeniem postępowania mającego na celu jej egzekucję.

Realizacji tego celu ma również służyć wprowadzenie zakazu wszczynania kolejnych postępowań przymuszających do złożenia dokumentów finansowych, obowiązującego od momentu wpisania wzmianki do chwili jej wykreślenia. Sąd rejestrowy wykreśli wzmiankę z urzędu dopiero po złożeniu przez podmiot obowiązany wszystkich zaległych dokumentów finansowych, w tym także tych, których obowiązek złożenia powstał po wpisie tej wzmianki (projektowany art. 24 ust. 2e ustawy o KRS). Podmiot obowiązany będzie musiał zatem uczynić zadość również obowiązkowi złożenia dokumentów finansowych za okresy następujące po dniu wpisu wzmianki. Efektem proponowanego rozwiązania będzie zdjęcie z sądów rejestrowych czasochłonnego obowiązku wszczynania co roku kolejnych postępowań przymuszających dotyczących kolejnych okresów sprawozdawczych oraz wpisywania kolejnych wzmianek. Wzmianka ma być jednak tylko jedna – do czasu kompletnego wykonania obowiązku złożenia dokumentów finansowych (zaległych i bieżących).

Zakłada się, że jeżeli mimo upływu roku od dnia wpisu do Rejestru wzmianki o niewykonywaniu obowiązku złożenia dokumentów finansowych pomimo wezwania sądu nie zostaną złożone wszystkie zaległe dokumenty finansowe, w tym także te, których obowiązek złożenia powstał po tym wezwaniu, należy rozpocząć procedurę eliminacji z urzędu podmiotu z obrotu gospodarczego poprzez wszczęcie postępowania o rozwiązanie podmiotu z Rejestru bez przeprowadzania postępowania likwidacyjnego (projektowany art. 25a ust. 1 pkt 4a ustawy o KRS), o ile z danych zawartych w aktach rejestrowych nie będzie wynikać, że podmiot posiada zbywalny majątek lub faktycznie prowadzi działalność (projektowany art. 25a ust. 3 ustawy o KRS).

Wprowadzenie rygoru zamieszczenia w Krajowym Rejestrze Sądowym wzmianki o niewykonywaniu obowiązku złożenia dokumentów finansowych pomimo wezwania sądu realizuje wymogi art. 14f dyrektywy 2017/1132/UE. Przepis ten statuuje obowiązek państw członkowskich Unii Europejskiej do podejmowania niezbędnych środków w celu realizacji imperatywu ujawniania przez spółki dokumentów księgowych za każdy rok obrotowy, które należy opublikować zgodnie z dyrektywami Rady 86/635/EWG¹, 91/674/EWG² i dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/34/UE. Prawodawca unijny nie precyzuje jaki charakter powinny przyjąć środki zmierzające do osiągnięcia celu określonego w art. 14 dyrektywy 2017/1132. Wymaga od państw członkowskich podejmowania „niezbędnych środków” w celu zapewniania obowiązkowego ujawniania przez spółki określonych dokumentów i informacji.

Dopełnieniem przedstawionych wyżej rozwiązań legislacyjnych jest projektowany art. 21e pkt 1 ustawy o KRS. Przepis ten stanowi, że sąd rejestrowy będzie otrzymywał za pośrednictwem systemu teleinformatycznego informacje z Rejestru o wpisie wzmianek wskazanych w art. 40 pkt 2–5d i 7 ustawy o KRS (wzmianek o złożeniu dokumentów finansowych) dla podmiotów, w stosunku do których zamieszczona jest wzmianka o niewykonywaniu obowiązku złożenia dokumentów finansowych. Umożliwi to sądom rejestrowym, w przypadku złożenia dokumentów finansowych, sprawne wykreślanie wzmianek o niezłożeniu dokumentów finansowych pomimo wezwania sądu. Funkcjonalność taka jest niezbędna, bowiem dokumenty finansowe są w większości przypadków składane bezpośrednio do repozytorium dokumentów finansowych, a więc z pominięciem sądu rejestrowego.

Przewiduje się zmianę w zawiadamianiu przez sądy rejestrowe o popełnieniu czynu zabronionego związanego z niezłożeniem wymaganych przez przepisy prawa dokumentów, o którym mowa w art. 79 pkt 4 ustawy o rachunkowości. Projekt przewiduje dodanie w art. 24

ustawy o KRS ust. 2c stanowiącego, że po wpisie do Rejestru wzmianki o niewykonywaniu przez podmiot obowiązku złożenia dokumentów finansowych pomimo wezwania sądu, sąd rejestrowy niezwłocznie zawiadamia właściwy organ państwowy o podejrzeniu popełnienia czynu zabronionego, o którym mowa w art. 79 pkt 4 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości, przekazując jednocześnie informację o numerze podmiotu w Rejestrze, sygnaturze sprawy, dacie dokonania wpisu tej wzmianki i numerze wpisu.

Należy zauważyć, że rozpoznawanie, wykrywanie i zwalczanie przestępstw określonych w ustawie o rachunkowości, zapobieganie tym przestępstwom oraz ściganie ich sprawców, zgodnie z art. 28 ust. 1 pkt 11 ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. z 2025 r. poz. 1131, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą o KAS”, należy do zadań naczelnika urzędu skarbowego. To ten organ jest zatem właściwy do prowadzenia dochodzenia w przypadku podejrzenia popełnienia czynu zabronionego z art. 79 pkt 4 ustawy o rachunkowości. W każdym województwie Minister Rozwoju i Finansów wskazał po jednym naczelniku właściwym do prowadzenia ww. postępowań (załącznik nr 2 do rozporządzenia Ministra Rozwoju i Finansów z dnia 27 lutego 2017 r. w sprawie wyznaczenia organów Krajowej Administracji Skarbowej do wykonywania niektórych zadań Krajowej Administracji Skarbowej oraz określenia terytorialnego zasięgu ich działania; Dz. U. z 2019 r. poz. 2055, z późn. zm.). Projektowane rozwiązanie nie ogranicza możliwości zawiadomienia przez sąd rejestrowy o przestępstwie prokuratora lub Policji w sposób określony w przepisach odrębnych, w szczególności w art. 304 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego (Dz. U. z 2026 r. poz. 490, z późn. zm.).

3. Zmiana przepisów dotyczących postępowania o rozwiązanie podmiotu wpisanego do Rejestru bez przeprowadzania postępowania likwidacyjnego

Potrzebę modyfikacji przepisów dotyczących postępowania o rozwiązanie podmiotu wpisanego do Rejestru bez przeprowadzania postępowania likwidacyjnego (art. 25a i nast. ustawy o KRS) uzasadnia niesatysfakcjonująca efektywność tej procedury. Wiele z postępowań prowadzonych w tym trybie podlega umorzeniu. Niestety rozstrzygnięcia takie zapadają nie tylko z powodu zaistnienia przesłanek określonych w art. 25d ust. 3 ustawy o KRS, tj. ustalenia, że podmiot posiada zbywalny majątek lub faktycznie prowadzi działalność, albo powzięcia wiadomości, iż zachodzą inne istotne okoliczności przemawiające przeciwko rozwiązaniu tego podmiotu bez przeprowadzania postępowania likwidacyjnego. Często przyczyną umorzenia jest stwierdzenie przez sąd rejestrowy, iż na podstawie zgromadzonych informacji nie można wykluczyć faktycznego prowadzenia przez podmiot działalności lub posiadania majątku.

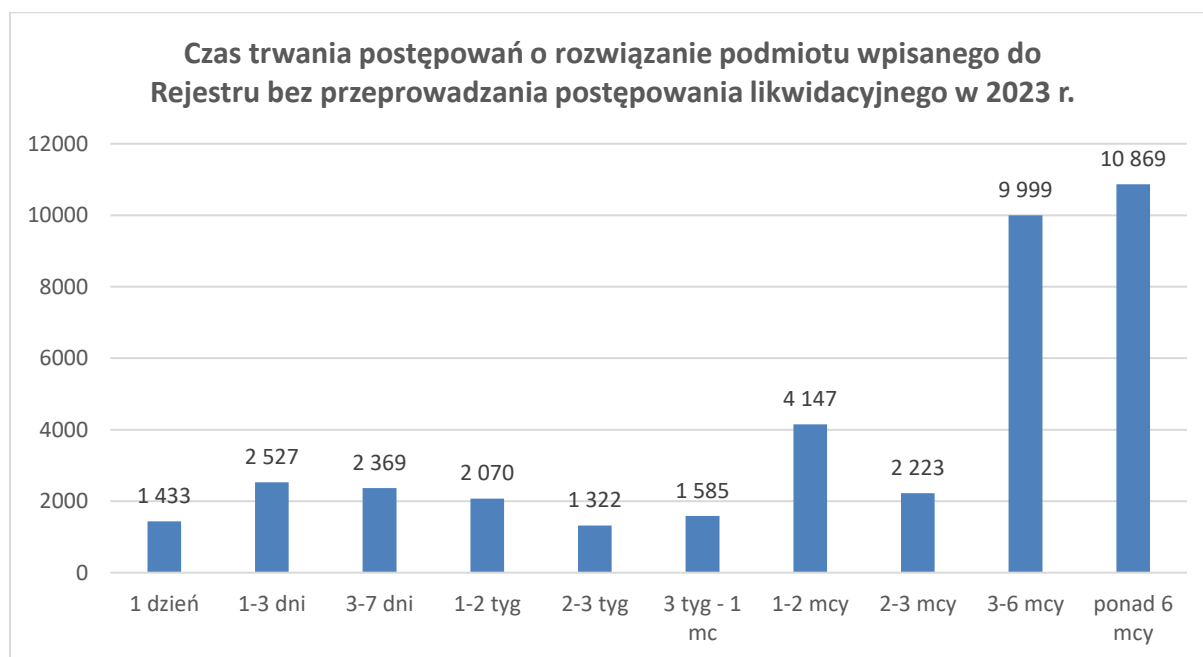
Orzeczenia takie mogą znajdować oparcie w obecnym brzmieniu art. 25d ust. 1 ustawy o KRS, zgodnie z którym sąd rejestrowy może rozwiązać podmiot bez przeprowadzania postępowania likwidacyjnego jedynie w przypadku ustalenia, że podmiot ten nie posiada zbywalnego majątku i faktycznie nie prowadzi działalności. Ustaleniu podlegają tu zatem tzw. fakty negatywne. Co prawda, jak wskazał Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 16 kwietnia 2003 r., II CKN 1409/00 (OSNC 2004, nr 7-8, poz. 113), fakty negatywne „*mogą być dowodzone za pomocą dowodów z faktów pozytywnych przeciwnych, których istnienie wyłącza twierdzoną okoliczność negatywną*”, jednakże trudno uznać, iż w przypadku przesłanek wskazanych w art. 25d ust. 1 ustawy o KRS przeprowadzenie takiego dowodu jest możliwe. Należy bowiem pamiętać, że sąd rejestrowy otrzymuje od pytanych organów i organizacji jedynie informacje dotyczące okoliczności pozostających w sferze ich kognicji. Dane takie trudno zatem traktować jako obrazujące całokształt działalności i sfery majątkowej podmiotu. Ponadto należy mieć na względzie, iż sąd rejestrowy ma jedynie ograniczone możliwości weryfikacji badanych okoliczności. Swoje ustalenia opiera głównie na danych z KRS, akt rejestrowych, rejestru zastawów, ksiąg wieczystych oraz informacjach od wzywanych organów i organizacji. Narzędzia te nie pozwalają ze stuprocentową pewnością wykluczyć, iż podmiot faktycznie nie prowadzi działalności i nie posiada majątku.

Istotny problem stanowi również brak precyzyjnego uregulowania zasad współdziałania sądu rejestrowego oraz innych organów władzy publicznej w ramach prowadzonego postępowania dowodowego. Obecne brzmienie art. 25c ustawy o KRS ogranicza się jedynie do ogólnego wskazania, że sąd rejestrowy może zwrócić się o udzielenie informacji niezbędnych do ustalenia, czy podmiot wpisany do Rejestru posiada zbywalny majątek i czy faktycznie prowadzi działalność, do organów podatkowych, organów prowadzących rejestry i ewidencje publiczne lub innych organów administracji publicznej oraz do organizacji społecznych. Ustawodawca pozostawił zatem sądowi rejestrowemu dowolność zarówno co do wyboru adresatów wezwań, jak i ich przedmiotu. W praktyce dochodzi na tym polu do znacznych rozbieżności. Poszczególne sądy rejestrowe kierują bowiem wezwania do różnego kręgu podmiotów, a otrzymywanych odpowiedzi nie da się usystematyzować według spójnych kryteriów.

Podobnie jak w przypadku postępowania przymuszającego, mankamentem postępowania o rozwiązanie podmiotu wpisanego do Rejestru bez przeprowadzania postępowania likwidacyjnego jest jego czasochłonność i kosztowność. Sądy rejestrowe kierują obecnie w ramach realizowanych procedur zapytania do szeregu organów i organizacji (np.: urzędów

skarbowych, Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, Centralnej Informacji Ksiąg Wieczystych, Centralnej Ewidencji Pojazdów i Kierowców, rejestru zastawów oraz jednostek samorządu terytorialnego). Każde z wysyłanych zapytań wymaga przygotowania, odnotowania oraz doręczenia. Generuje to znaczny nakład pracy orzeczników oraz pracowników sekretariatu oraz wydatki związane z koniecznością doręczenia korespondencji. Mimo że postępowania w trybie art. 25a i nast. ustawy o KRS powinny być wszczynane w stosunku do wszystkich podmiotów, co do których zaistniały przesłanki określone w art. 25a ust. 1 ustawy o KRS, sądy rejestrowe realizują ten obowiązek stosownie do posiadanych możliwości kadrowo-organizacyjnych. Podobnie bowiem jak w przypadku postępowań przymuszających, również postępowania prowadzone w trybie art. 25a i nast. ustawy o KRS konkurują ze sprawami inicjowanymi wnioskami o wpis do Rejestru.

O czasochłonności postępowań o rozwiązanie podmiotu wpisanego do Rejestru bez przeprowadzania postępowania likwidacyjnego świadczy zamieszczony poniżej wykres, który obrazuje dane dotyczące czasu trwania takich postępowań w roku 2023.

Według stanu na dzień 31 grudnia 2023 r. postępowania o rozwiązanie podmiotu wpisanego do Rejestru bez przeprowadzania postępowania likwidacyjnego stanowiły 16% spraw niezakończonych przez sądy rejestrowe.

Analogicznie jak w przypadku postępowania przymuszającego, za wadę funkcjonującego modelu postępowania o rozwiązaniu podmiotu wpisanego do Rejestru bez przeprowadzania

postępowania likwidacyjnego należy uznać brak realizacji funkcji ostrzegawczej i ochronnej Rejestru. Informacje o wszczęciu postępowania, pomimo ich niebagatelного znaczenia dla uczestników obrotu, nie są obecnie ujawniane w Rejestrze. Powzięcie informacji o takich postępowaniach wymaga zapoznania się z aktami rejestrowymi.

Obowiązujące regulacje doprowadziły również do ukształtowania się rozbieżnej praktyki dotyczącej trybu prowadzenia postępowania i wydawanych w jego ramach rozstrzygnięć. Niektóre z sądów rejestrowych orzekają bowiem o rozwiązaniu i wykreśleniu podmiotu wpisanego do Rejestru jednocześnie, z kolei inne najpierw rozwiązują podmiot, a dopiero po stwierdzeniu prawomocności tego rozstrzygnięcia wykreślają go z Rejestru. Oba ze wskazanych wyżej wariantów procedowania pociągają za sobą szereg problemów natury praktycznej. Obowiązujące przepisy stwarzają bowiem podstawę do niezależnego od siebie kwestionowania orzeczeń o rozwiązaniu i wykreśleniu podmiotu, mimo że oba judykaty oparte są na analogicznych przesłankach. Ponieważ wyeliminowanie z obrotu prawnego jednego z ww. rozstrzygnięć nie prowadzi do automatycznej utraty mocy przez drugie, zaistnieć może sytuacja, w której postanowienie o rozwiązaniu podmiotu straci moc, natomiast nadal ważny będzie wpis o jego wykreśleniu.

Projekt zmierza do wyeliminowania opisanych wyżej problemów. Przede wszystkim przewiduje się normatywne określenie treści postanowienia o rozwiązaniu podmiotu wpisanego do Rejestru bez przeprowadzania postępowania likwidacyjnego. Po wejściu w życie ustawy sentencja postanowienia ma zawierać, poza rozstrzygnięciem o ww. rozwiązaniu, również rozstrzygnięcie o wykreśleniu podmiotu z KRS (proj. art. 25d ust. 1). Oznacza to, że pod tą samą sygnaturą nadaną na postępowanie o rozwiązanie podmiotu bez przeprowadzenia postępowania likwidacyjnego sąd będzie orzekał również o jego wykreśleniu. Następnie w ramach tej samej sygnatury sąd jednocześnie dokona wykreślenia podmiotu z Rejestru. Nie jest bowiem właściwe, aby sąd w ramach sygnatury nadanej na rozwiązanie podmiotu bez przeprowadzania postępowania likwidacyjnego wydał postanowienie w Systemie Obsługi Wydziału o rozwiązaniu podmiotu i jego wykreśleniu z Rejestru, po czym nadawał osobną sygnaturę na postępowanie z urzędu, pod którą miałyby być tylko techniczne wykreślenie podmiotu z Rejestru, bez podejmowania przez sąd w tym postępowaniu jakichkolwiek czynności merytorycznych. Postępowanie o rozwiązanie podmiotu bez przeprowadzenia postępowania likwidacyjnego stanowi jedną całość składającą się z wydania ww. postanowienia oraz wykreślenia podmiotu z rejestru. Wszystkie te czynności należy wykonać w ramach jednego postępowania pod tą samą sygnaturą. W art. 25b ust. 1a oraz art. 25d ust. 3

ustawy o KRS wyraźnie wskazano, że niezwłocznie po wszczęciu postępowania o rozwiązanie podmiotu wpisanego do Rejestru bez przeprowadzania postępowania likwidacyjnego należy zamieścić w Rejestrze z urzędu wzmiankę o prowadzeniu tego postępowania. Natomiast w postanowieniu o umorzeniu postępowania o rozwiązaniu podmiotu wpisanego do Rejestru bez przeprowadzania likwidacji sąd rejestrowy orzeka o wykreśleniu wzmianki o prowadzeniu tego postępowania. Oznacza to, że umorzenie postępowania o rozwiązanie podmiotu bez przeprowadzania postępowania likwidacyjnego i wykreślenie wzmianki z Krajowego Rejestru Sądowego będzie dokonywane pod tą samą sygnaturą nadaną na to postępowanie. Nie jest właściwe, aby sąd umorzył postępowanie o rozwiązanie podmiotu bez przeprowadzania likwidacji pod sygnaturą nadaną na to postępowanie, a wykreślenia wzmianki z Rejestru dokonał pod osobną sygnaturą. W ramach postępowania o wykreślenie wzmianki nie byłyby bowiem podejmowane przez sąd rejestrowy żadne czynności merytoryczne. Zatem wszystkie ww. czynności sądu (z wyjątkiem wpisu wzmianki, dla której konieczna jest osobna sygnatura) należy wykonać w ramach postępowania o rozwiązaniu podmiotu bez przeprowadzania likwidacji – pod tą samą (pierwotną) sygnaturą.

Należy w tym miejscu zauważyć, że funkcjonują obecnie przepisy, które w sytuacji, gdy wykonanie postanowienia sądu wiąże się z dokonaniem czynności technicznych w systemie teleinformatycznym, nakazują, aby czynności te były dokonane pod sygnaturą nadaną na to postanowienie. Zgodnie z § 97 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 15 lutego 2016 r. w sprawie zakładania i prowadzenia ksiąg wieczystych w systemie teleinformatycznym (Dz. U. z 2024 r. poz. 1583, z późn. zm.) sprostowania usterek wpisu, o których mowa w art. 626¹³ § 2 Kodeksu postępowania cywilnego, dokonuje się niezwłocznie po ich dostrzeżeniu. Jednocześnie z wydaniem postanowienia o sprostowaniu usterek wpisu wprowadza się odpowiednie zmiany w polach oraz jeżeli sprostowanie usterek wpisu jest dokonywane w działach I-Sp, III lub IV, wskazuje się pola, których sprostowanie dotyczy, i ujawnia się, że jest to sprostowanie w polu „rodzaj zmiany”: 1.11.1.7 w dziale I-Sp, 3.4.1.7 w dziale III lub 4.4.1.15 w dziale IV.

Zmiana zmierza do wyeliminowania rozbieżności orzeczniczych oraz ograniczenia czynności sądu rejestrowego, pośrednio wzmacniając pewność obrotu prawnego.

Zmiana wprowadzana w art. 25a ust. 1 pkt 4a ustawy o KRS jest konsekwencją modyfikacji przepisów określających tryb prowadzenia postępowań przymuszających do złożenia dokumentów finansowych. Ponieważ projektowany art. 24 ust. 2c ustawy o KRS zakazuje wszczynania postępowań przymuszających dotyczących kolejnych okresów

sprawozdawczych, uznano, że w określonych przypadkach utrudnione może być spełnienie przesłanki dwukrotnego wezwania sądu, o której mowa w art. 25a ust. 1 pkt 5 ustawy o KRS (np. w razie wpisania wzmianki o niezłożeniu rocznego sprawozdania wyłącznie za jeden rok obrotowy). Przewiduje się, aby w takich sytuacjach sąd rejestrowy wszczynał postępowanie o rozwiązanie podmiotu z Rejestru bez przeprowadzania postępowania likwidacyjnego, jeżeli mimo upływu roku od dnia wpisu do Rejestru wzmianki o niewykonywaniu obowiązku złożenia dokumentów finansowych pomimo wezwania sądu, nie zostaną złożone wszystkie zaległe dokumenty finansowe, w tym także te, których obowiązek złożenia powstał po tym wezwaniu (projektowany art. 25a ust. 1 pkt 4a ustawy o KRS). Jednak w sytuacji gdy z danych zawartych w aktach rejestrowych będzie wynikać, że podmiot ten posiada zbywalny majątek lub faktycznie prowadzi działalność, sąd odstąpi od tego postępowania (art. 25a ust. 3).

Projekt przewiduje szczegółowe unormowanie postępowania dowodowego zmierzającego do ustalenia, czy podmiot posiada zbywalny majątek i czy faktycznie prowadzi działalność (art. 25a ust. 2 ustawy o KRS), co ma na celu ujednolicenie praktyki sądów rejestrowych. Przewiduje się, że czynności sądu rejestrowego wykonywane w ramach postępowania dowodowego będą miały zakres ściśle określony ustawą. Z tego względu w projektowanym art. 25a ust. 2 ustawy o KRS wyraźnie wskazano, że sąd rejestrowy przeprowadza badanie, czy podmiot ten posiada zbywalny majątek i czy faktycznie prowadzi działalność w sposób określony w projektowanym art. 25c ustawy o KRS.

Aby uniknąć dokonywania niecelowych czynności, które wiążą się z istotnym zaangażowaniem orzeczników i innych pracowników w sądach rejestrowych, stratą znacznej ilości czasu, nieuzasadnionym obciążaniem budżetu państwa kosztami, sąd rejestrowy – w przypadkach wskazanych w ust. 1 pkt 3–5 – odstąpi od postępowania o rozwiązanie podmiotu bez przeprowadzania likwidacji, jeżeli z danych zawartych w aktach rejestrowych wynika, że podmiot ten posiada zbywalny majątek lub faktycznie prowadzi działalność. Postanowienie o odstąpieniu zawierać będzie podstawę faktyczną odstąpienia, nie będzie wymagać doręczenia oraz nie będzie podlegać zaskarżeniu (art. 25a ust. 3).

W projektowanym art. 25c ust. 1 ustawy o KRS wyraźnie wskazano podmioty, do których sąd rejestrowy powinien zwrócić się w toku postępowania o udzielenie niezbędnych informacji i potwierdzających je dokumentów. Podmiotami takimi będą naczelnik urzędu skarbowego właściwego według ostatniego udostępnionego w Rejestrze adresu siedziby podmiotu oraz Zakład Ubezpieczeń Społecznych. Na podmiotach tych, z racji powierzonych im przez ustawodawcę zadań, ciąży obowiązek badania aktywności i sytuacji majątkowej podatników,

zaś ustawodawca przyznaje im narzędzia to umożliwiające [por. przepisy art. 82 § 2a, art. 82b § 1 i 2 i działu VI „Kontrola podatkowa” ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2026 r. poz. 622) oraz przepisy rozdziału 10 „Kontrola wykonywania zadań z zakresu ubezpieczeń społecznych” ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2026 r. poz. 199, z późn. zm.)].

Modyfikacji ma ulec również treść zapytania kierowanego do ww. podmiotów. Sąd rejestrowy będzie bowiem zwracał się o udzielenie posiadanych informacji i dokumentów mogących mieć znaczenie do ustalenia przez sąd rejestrowy, czy podmiot wpisany do Rejestru posiada zbywalny majątek i czy faktycznie prowadzi działalność. Naczelnik właściwego urzędu skarbowego oraz Zakład Ubezpieczeń Społecznych będą zatem obowiązani do ustalenia, czy w zgromadzonej przez nich dokumentacji oraz zbiorach danych znajdują się informacje i dokumenty dotyczące majątku i działalności podmiotu. Oceny, czy wskazane przez naczelnika urzędu skarbowego albo ZUS informacje są wystarczające do wydania postanowienia o rozwiązaniu podmiotu i w konsekwencji jego wykreślenia z KRS, dokona sąd rejestrowy. Zakłada się, że sądom rejestrowym będą przekazywane informacje całościowe, tj. zebrane po sprawdzeniu danych posiadanych przez wszystkie historycznie właściwe dla podatnika organy podatkowe. Należy zaznaczyć, że sądy rejestrowe nie posiadają wiedzy pozwalającej na ustalenie, który organ podatkowy – inny niż właściwy według kryterium siedziby podatnika – może potencjalnie posiadać informacje o podmiocie. Od sądów rejestrowych nie można oczekiwać kierowania odrębnych zapytań do szeregu urzędów skarbowych. Okoliczności takie powinny ustalić organy podatkowe. Organy te powinny wypracować procedury w tym zakresie i kompleksowo oceniać aktywność podatników w skali całego kraju. Ma to szczególnie istotne znaczenie w kontekście potrzeby przeciwdziałania procederowi prania pieniędzy, w którym często są wykorzystywane tzw. martwe podmioty.

Dopełnieniem zmian ustawy o KRS jest dodanie w ustawie o KAS art. 46b ust. 1 oraz zmiana w art. 50 w ust. 19 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych. Przepisy te wprowadzają opisane wyżej obowiązki podmiotów przekazujących informacje.

Dodawany art. 46b ust. 2 ustawy o KAS dotyczy sytuacji, w której ustalenia wskazujące na brak posiadania przez podatnika ujawnionego w Krajowym Rejestrze Sądowym majątku oraz nieprowadzenie przez niego działalności poczynione zostały przez naczelnika urzędu skarbowego z urzędu, jeszcze przed wszczęciem postępowania o rozwiązanie podmiotu bez przeprowadzenia postępowania likwidacyjnego. W takiej sytuacji naczelnik urzędu skarbowego przekaze informację i dokumenty potwierdzające powyższe ustalenia do

właściwego sądu rejestrowego. Jeżeli podmiot pozostawał jednak wcześniej we właściwości naczelników innych urzędów skarbowych, aktualnie właściwy udzieli sądowi informacji po pozyskaniu danych posiadanych przez tych naczelników.

Zgodnie z dodawanym art. 25a ust. 1a ustawy o KRS w przypadku otrzymania informacji od naczelnika urzędu skarbowego sąd rejestrowy będzie miał obowiązek wszczęcia postępowania o rozwiązanie podmiotu z Rejestru bez przeprowadzania postępowania likwidacyjnego oraz zamieszczenia w Rejestrze wzmianki o prowadzeniu tego postępowania z urzędu. W takim przypadku sąd rejestrowy nie będzie miał obowiązku zwracania się o informację do naczelnika właściwego urzędu skarbowego, chyba, że uzna, iż informacja, która zainicjowała postępowanie, wymaga uzupełnienia (projektowany art. 25c ust. 2 ustawy o KRS).

Mimo, że projektowany przepis art. 25c ust. 1 ustawy o KRS nakłada na sądy rejestrowe obowiązek zwracania się o udzielenie informacji do wymienionych w jego treści podmiotów, nie oznacza to, że wprowadza on zakaz uzyskiwania informacji również z innych źródeł. Jest to nadal dopuszczalne, jednak sąd rejestrowy nie będzie miał takiego obowiązku. Należy pamiętać, że podmiot, w stosunku do którego będzie prowadzone postępowanie, w dalszym ciągu będzie wzywany przez sąd rejestrowy do zajęcia stanowiska w sprawie. Podmiot ten oraz inne osoby zainteresowane (np. jego wierzyciele) będą mogli dowiedzieć się o wszczęciu postępowania zarówno z treści Rejestru (projektowanej wzmianki), jak i z ogłoszenia w Monitorze Sądowym i Gospodarczym. Zapewnia im to realną możliwość podjęcia działań zmierzających do zapobieżenia wykreśleniu spółki z rejestru. Ochronę podmiotów przed rozwiązaniem i wykreśleniem z Rejestru bez ich wiedzy zapewnia także obowiązujący art. 10a ustawy o KRS, który stwarza możliwość otrzymywania informacji o zmianie danych w KRS lub wszczęciu postępowania rejestrowego poprzez usługę automatycznego powiadamiania (tzw. newslettera KRS).

Niniejszy projekt przewiduje, że sąd rejestrowy będzie ustalał, czy podmiot wpisany do Rejestru posiada zbywalny majątek i czy faktycznie prowadzi działalność w zbiorze informacji Rejestru, centralnej bazie danych ksiąg wieczystych, zbiorze informacji z rejestru zastawów oraz centralnej ewidencji pojazdów. Zakłada się, że upoważnionym pracownikom wydziałów rejestrowych zostanie zapewniony dostęp do tych baz danych. Uzyskanie dostępu do danych zgromadzonych w centralnej ewidencji pojazdów, za pomocą urządzeń teletransmisji danych, bez konieczności składania pisemnego wniosku, wymagało będzie uzyskania przez sąd rejestrowy zgody, o której mowa w art. 80c ust. 6 ustawy z dnia 20 czerwca

1997 r. – Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2024 r. poz. 1251, z późn. zm.). Do czasu uzyskania takiego dostępu informacje będą uzyskiwane w dotychczasowy sposób.

Projekt przewiduje również obowiązek niezwłocznego zamieszczania w Rejestrze wzmianki o prowadzeniu postępowania o rozwiązanie podmiotu z Rejestru bez przeprowadzania postępowania likwidacyjnego (art. 25b ust. 1a). Wzmianka taka będzie zamieszczana w dziale 1 Rejestru. Należy wskazać, że postępowanie o wpis wzmianki o rozwiązaniu podmiotu bez przeprowadzenia postępowania likwidacyjnego jest prowadzone przez sąd rejestrowy z urzędu. Proponowane umiejscowienie wzmianki ma na celu ostrzeżenie uczestników obrotu. Dotyczy to w szczególności osób, których uzasadniony interes mógłby sprzeciwiać się wykreśleniu podmiotu z Rejestru bez przeprowadzania postępowania likwidacyjnego (por. art. 25d ust. 3 ustawy o KRS). Co prawda w obecnym stanie prawnym sąd rejestrowy ogłasza o wszczęciu postępowania o rozwiązanie podmiotu wpisanego do Rejestru bez przeprowadzania postępowania likwidacyjnego na podstawie art. 25b ust. 2 zd. 1 ustawy o KRS, jednakże należy pamiętać, że jest to czynność jednorazowa. Zachodzi zatem ryzyko przeoczenia zamieszczenia takiego ogłoszenia przez zainteresowane podmioty. Zakłada się, że wzmianka umieszczona w eksponowanej rubryce Rejestru będzie widoczna dla każdej osoby przeglądającej Rejestr. Projektowane rozwiązanie wzmacnia zatem funkcje ostrzegawczą i ochronną Krajowego Rejestru Sądowego. Jak już wskazywano wyżej w postanowieniu o umorzeniu postępowania sąd rejestrowy będzie orzekał o wykreśleniu z Rejestru wzmianki o prowadzeniu tego postępowania i pod tą samą sygnaturą wykreślał tę wzmiankę z Rejestru (art. 25d ust. 3 zdanie drugie ustawy o KRS).

Projekt przewiduje także wprowadzenie konstrukcji domniemania prawnego, w oparciu o które sąd rejestrowy będzie mógł uznać, że określony podmiot nie posiada zbywalnego majątku i faktycznie nie prowadzi działalności. Temu celowi ma służyć wprowadzenie do ustawy art. 25ca ustawy o KRS, stanowiącego, że jeżeli podmiot, wobec którego wszczęto postępowanie o rozwiązanie podmiotu bez przeprowadzania postępowania likwidacyjnego, w terminie dwóch miesięcy od dnia ogłoszenia o wszczęciu postępowania nie wykaże, że faktycznie prowadzi działalność lub posiada zbywalny majątek, a nadto okoliczności te nie wynikają z informacji uzyskanych w trybie art. 25a ust. 1a, art. 25c lub zgłoszonych przez osoby trzecie, domniemywa się, że nie posiada on zbywalnego majątku i faktycznie nie prowadzi działalności. Proponowany przepis przerzuca ciężar wykazania okoliczności sprzeciwiających się wykreśleniu z Rejestru na podmiot, wobec którego wpisano wzmiankę, jednocześnie rozwiązując sygnalizowany wyżej problem związany z niemożnością ustalenia

tw. faktów negatywnych. Domniemanie będzie mogło być obalone nie tylko przez podmiot wpisany do Rejestru, ale także inne zainteresowane podmioty, jak również w sytuacjach, w których okoliczności wskazujące na prowadzenie przez podmiot działalności albo posiadanie przez podmiot majątku będą miały charakter faktów powszechnie znanych albo znanych sądowi z urzędu. Należy zaznaczyć, że ogłoszenie wskazujące na rozpoczęcie biegu terminu, od którego należy liczyć skutki domniemania z art. 25ca ustawy o KRS, będzie dokonywane w Monitorze Sądowym i Gospodarczym (projektowany art. 25b ust. 3 pkt 4 ustawy o KRS), a ponadto w Rejestrze będzie umieszczana wzmianka o prowadzeniu postępowania. Powzięcie informacji o prowadzeniu postępowania o rozwiązanie podmiotu wpisanego do Rejestru bez przeprowadzania postępowania likwidacyjnego nie powinno zatem nastręczać trudności.

Dopełnieniem przedstawionych wyżej rozwiązań legislacyjnych jest projektowany art. 21e pkt 2 ustawy o KRS. Przepis ten stanowi, że sąd rejestrowy będzie otrzymywał za pośrednictwem systemu teleinformatycznego informacje z Rejestru o wpisie wzmianek wskazanych w art. 40 pkt 2–5d i 7 ustawy o KRS (wzmianek o złożeniu dokumentów finansowych) dla podmiotów, w stosunku do których zamieszczona jest wzmianka o prowadzeniu postępowania o rozwiązanie podmiotu z Rejestru bez przeprowadzania postępowania likwidacyjnego. Umożliwi to sądom rejestrowym, w przypadku złożenia dokumentów finansowych, sprawne umarzanie postępowań w stosunku do podmiotów, które prowadzą działalność. Funkcjonalność taka jest niezbędna, bowiem dokumenty finansowe są w większości przypadków składane bezpośrednio do repozytorium dokumentów finansowych, a więc z pominięciem sądu rejestrowego.

4. Doprecyzowanie przepisów w zakresie oświadczeń składanych w trybie ustawy z dnia 24 marca 1920 r. o nabywaniu nieruchomości przez cudzoziemców

Zmiany w art. 19c ust. 1 i 2 ustawy o KRS realizują postulaty Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji, wskazujące na potrzebę preredagowania tych przepisów. Na gruncie dotychczasowego brzmienia art. 19c ust. 1 i 2 ustawy o KRS zachodzi wątpliwość, czy oświadczenia o posiadaniu statusu cudzoziemcy oraz o przysługiwaniu praw do nieruchomości położonych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej dotyczą spółek w organizacji i wspólników spółek osobowych, czy też podmiotu, który dopiero powstanie na skutek wpisu do Rejestru. Mankamentem obecnej regulacji są również trudności w ustaleniu przez sąd rejestrowy, czy oświadczenie dotyczące osoby prawnej lub spółki handlowej nie posiadającej osobowości prawnej odpowiada prawdzie. Wymaga to bowiem zbadania, czy podmiot, którego dotyczy oświadczenie, jest kontrolowany bezpośrednio lub pośrednio przez osoby lub spółki

będące cudzoziemcami [por. art. 1 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 24 marca 1920 r. o nabywaniu nieruchomości przez cudzoziemców (Dz. U. z 2017 r. poz. 2278)]. Rodzi to ryzyko nieprzekazania Ministrowi Spraw Wewnętrznych i Administracji interesujących go informacji.

Projekt zmierza do uproszczenia takiej weryfikacji. Przewiduje bowiem, że w oświadczeniu, o którym mowa w art. 19c ust. 1 ustawy o KRS, będzie należało zamieścić oświadczenie, czy nabywca lub obejmujący udziały, akcje lub ogół praw i obowiązków jest cudzoziemcem w rozumieniu ustawy z dnia 24 marca 1920 r. o nabywaniu nieruchomości przez cudzoziemców. Z kolei w oświadczeniu składanym na podstawie art. 19c ust. 2 ustawy o KRS należało będzie podać, czy spółce, której dotyczy wniosek, przysługuje lub po dokonaniu wpisu będzie przysługiwać prawo własności lub prawo użytkowania wieczystego nieruchomości położonych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Dzięki sprecyzowaniu, że oświadczenia te mają dotyczyć nabywców lub obejmujących udziały, akcje lub ogół praw i obowiązków, minister właściwy do spraw wewnętrznych uzyska dane pozwalające na dokładniejszą analizę, czy są przestrzegane wymogi przewidziane w ustawie z dnia 24 marca 1920 r. o nabywaniu nieruchomości przez cudzoziemców.

5. Wprowadzenie przepisów dotyczących kont podmiotów wpisanych do KRS

Projekt ustawy przewiduje wprowadzenie przepisów umożliwiających pełne wykorzystanie w postępowaniu rejestrowym możliwości jakie stwarza tzw. moduł Tożsamość, tj. moduł służący do zakładania, przechowywania i użytkowania kont wykorzystywanych w systemach wytworzonych i administrowanych przez Ministerstwo Sprawiedliwości. Moduł ten został wdrożony przez Ministerstwo Sprawiedliwości w dniu 1 grudnia 2021 r., w oparciu o przepisy rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 30 listopada 2021 r. w sprawie konta w systemie teleinformatycznym obsługującym postępowanie sądowe (Dz. U. poz. 2204, z późn. zm.) wydanego na podstawie art. 53d ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 2024 r. poz. 334, z późn. zm.). Wyżej wymienione regulacje stworzyły podstawę normatywną do stworzenia m.in. systemu kont – rozumianych jako zbiory danych identyfikujących tożsamość właściciela konta, wraz z przyporządkowanymi zasobami systemu teleinformatycznego obsługującego postępowanie sądowe (por. § 1 ust. 1 pkt 2 ww. rozporządzenia), które mogą być wykorzystywane w poszczególnych rodzajach postępowań sądowych. Rozporządzenie z dnia 30 listopada 2021 r. oraz wdrożone w oparciu o jego treść rozwiązania informatyczne przewidują możliwość utworzenia nie tylko kont osób fizycznych, ale również kont podmiotów niebędących osobami fizycznymi (por. § 5 ww. rozporządzenia). Daje to szereg możliwości, które mogą być wykorzystane również w postępowaniu

rejestrowym. Do najistotniejszych z nich należy zaliczyć: ułatwienie komunikacji z podmiotami podlegającymi obowiązkowi wpisu do Krajowego Rejestru Sądowego, stworzenie mechanizmów pozwalających upewnić się, że wnioski są składane przez faktycznych wnioskodawców, uczestników postępowań i ich reprezentantów oraz usprawnienie egzekwowania obowiązków dotyczących aktualizacji treści Rejestru oraz składania dokumentów do akt rejestrowych.

Ustawa o KRS określa wymogi formalne dotyczące składania wniosków o wpis do Krajowego Rejestru Sądowego, w szczególności wniosków o pierwszy wpis podmiotu w tym rejestrze.

W projektowanym art. 19 ust. 2b przewiduje się, że podmiot podlegający obowiązkowi wpisu do rejestru, o którym mowa w art. 1 ust. 2 pkt 1, lub do rejestru, o którym mowa w art. 1 ust. 2 pkt 2, dla którego nie założono konta w systemie teleinformatycznym obsługującym postępowanie rejestrowe, wraz z wnioskiem o wpis lub zmianę wpisu zgłasza potrzebę założenia konta. Podanie danych niezbędnych do założenia konta będzie wymagane, aby zakończyć edycję wniosku o wpis lub zmianę wpisu. Bez ich podania zakończenie edycji wniosku nie będzie możliwe. Celem wprowadzenia tego rozwiązania jest zapewnienie, aby wszystkie podmioty wpisane w KRS miały konta, za pomocą których będą mogły składać wnioski i pisma oraz odbierać korespondencję (pisma sądowe). Konto podmiotu będzie służyło z jednej strony do składania pism przez podmiot podlegający obowiązkowi wpisu do KRS, z drugiej strony będzie służyło również do doręczania korespondencji sądowej do takiego podmiotu. Ze wskazanym rozwiązaniem koreluje rozwiązanie z proj. art. 19 ust. 2a, zgodnie z którym podmiot podlegający wpisowi do rejestru, o którym mowa w art. 1 ust. 2 pkt 1, lub do rejestru, o którym mowa w art. 1 ust. 2 pkt 2, dla którego założono konto w systemie teleinformatycznym, będzie miał obowiązek składania wniosków lub innych pism procesowych za pośrednictwem założonego dla niego konta, chyba że uprawdopodobni, że złożenie wniosku lub pisma za pośrednictwem założonego dla niego konta nie było możliwe z przyczyn niezależnych od podmiotu. Przyczyny te mogą wynikać w szczególności z braku dostępu do konta wynikającego ze sporów korporacyjnych (login i hasło).

Należy wskazać, że złożenie wniosku lub pisma przez podmiot za pośrednictwem innego konta niż założone dla tego podmiotu, bez uprawdopodobnienia niemożności korzystania z założonego dla niego konta, będzie skutkowało zwróceniem wniosku lub pisma, bez wzywania do uzupełnienia braków (art. 19 ust. 8a). W takim wypadku doręczenie dokonane zostanie na konto, z którego wniosek lub pismo złożono, albowiem wyłączone będzie stosowanie art. 694⁶ § 4 k.p.c.

W celu zabezpieczenia praw podmiotu oraz uniknięcia zarzutu nieprawidłowego doręczenia korespondencji, w projektowanym art. 20g przewidziano obowiązek pouczenia podmiotu.

W przypadku gdy podmiot podlegający obowiązkowi wpisu do Rejestru ma już założone konto w systemie teleinformatycznym, sąd rejestrowy – przy pierwszym doręczeniu od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy – pouczy podmiot o obowiązku składania wszystkich wniosków lub innych pism procesowych za pośrednictwem tego konta i skutkach niespełnienia tego obowiązku (art. 19 ust. 2a i 8a ustawy o Krajowym Rejestrze Sądowym), o treści art. 125 § 2¹ zdanie drugie i art. 694⁶ § 4 Kodeksu postępowania cywilnego.

Z kolei podmiot, który nie ma założonego konta w systemie teleinformatycznym, przy pierwszym doręczeniu od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy zostanie dodatkowo pouczony o tym, że wraz z wnioskiem o wpis lub zmianę wpisu ma podać dane niezbędne do założenia konta (art. 19 ust. 2b ustawy o Krajowym Rejestrze Sądowym) oraz o pozostawieniu adresowanych do niego pism w aktach ze skutkiem doręczenia w sytuacji, kiedy takiego konta nie założy (art. 694⁶ § 5 Kodeksu postępowania cywilnego). Pouczenie obejmie również sposób założenia konta w systemie teleinformatycznym i uwierzytelnienia się na tym koncie.

Jak wskazano wyżej, w projekcie przewidziano dodanie w art. 19 ustawy o KRS ustępu 2a statuującego obowiązek składania przez podmiot podlegający wpisowi do KRS wniosków oraz innych pism procesowych, co do których przepisy szczególne przewidują obowiązek złożenia za pośrednictwem systemu teleinformatycznego, wyłącznie z założonego dla tego podmiotu konta. Celem tego rozwiązania jest wprowadzenie dodatkowego mechanizmu mającego na celu zapewnienie, że korespondencja w postępowaniach rejestrowych będzie składana z konta wnoszącego wniosek. Wnioskodawca będący podmiotem podlegającym obowiązkowi wpisu do KRS będzie musiał co do zasady być właścicielem konta, z którego będzie składał wniosek lub inne pismo (wyjątek – uprawdopodobnienie niemożliwości korzystania z konta).

W przypadku gdy dla podmiotu podlegającego obowiązkowi wpisu do KRS nie założono konta, składając za pośrednictwem systemu teleinformatycznego wniosek o wpis lub zmianę wpisu w Rejestrze, podmiot taki będzie miał obowiązek podania danych niezbędnych do założenia konta, określonych w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie art. 53d ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych. Projektowany przepis wprowadza mechanizm wymuszający założenie konta.

Dopełnieniem wyżej wymienionych regulacji są projektowane zmiany Kodeksu postępowania cywilnego. Przewiduje się dodanie przepisów precyzujących, w jakich okolicznościach

postępowanie rejestrowe odbywa się za pośrednictwem systemu teleinformatycznego. Będą to wszystkie postępowania, w których wniosek złożono za pośrednictwem tego systemu, a warunki organizacyjne i techniczne tego systemu na to pozwalają. Przewidziany wyżej wyjątek jest konieczny z uwagi na to, że w niektórych postępowaniach możliwe jest i będzie złożenie wniosku za pośrednictwem systemu teleinformatycznego, ale dalej postępowanie nie jest i nie będzie już prowadzone w tym systemie (np. w przypadku postępowań dotyczących rejestru zastawów). W przypadku postępowań przed sądem rejestrowym prowadzącym KRS wszystkie postępowania dotyczące podmiotów podlegających wpisowi do rejestru przedsiębiorców lub do rejestru stowarzyszeń, w tym zarówno wszczęte na wniosek, jak i wszczęte z urzędu, będą prowadzone za pośrednictwem systemu teleinformatycznego (proj. art. 694^{2a} § 1 i 2 k.p.c.). Pojęcie postępowania odbywającego się za pośrednictwem systemu teleinformatycznego zostało już użyte w Kodeksie, a proponowane przepisy mają charakter precyzujący.

W przypadku gdy postępowanie prowadzi się za pośrednictwem systemu teleinformatycznego, sąd dokonuje doręczeń podmiotowi podlegającemu obowiązkowi wpisu do rejestru przedsiębiorców lub rejestru stowarzyszeń (jeżeli był o tym pouczony) na konto założone dla adresata pisma w tym systemie. Regulacja ta ma na celu umożliwienie sądom rejestrowym sprawnego prowadzenia wobec podmiotów wpisanych do rejestru przedsiębiorców lub do rejestru stowarzyszeń postępowań rejestrowych, w szczególności tych wszczynanych z urzędu, na podstawie art. 24 oraz art. 25a i nast. ustawy o KRS. Podmioty te będą bowiem obowiązane do odbioru korespondencji wpływającej na konto pod rygorem uznania jej za doręczoną. Już pierwsze pismo w sprawie będzie mogło zatem zostać doręczone takim podmiotom w postaci elektronicznej, a nie, jak dotychczas, w papierowej. Warunkiem doręczenia korespondencji w postaci elektronicznej będzie uprzednie pouczenie przez sąd przy pierwszym doręczeniu dokonanym od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy. Jak wskazano wyżej podstawę prawną pouczenia przewidziano w proj. art. 20g ustawy o KRS. Przewiduje się również pozostawianie w aktach sprawy ze skutkiem doręczenia pisma sądowego adresowanego do podmiotu podlegającego obowiązkowi wpisu do rejestru przedsiębiorców lub do rejestru stowarzyszeń, dla którego nie założono konta w systemie teleinformatycznym, a który został pouczony o obowiązku posiadania takiego konta i o doręczaniu korespondencji sądowej na to konto w systemie teleinformatycznym. Rozwiązania w tym zakresie nie tylko przyspieszą postępowania prowadzone z urzędu, ale obniżą ich koszty i odciążą sekretariaty sądowe.

Zasadą jest, że jeżeli postępowanie przed sądem rejestrowym odbywa się za pośrednictwem systemu teleinformatycznego, wszelkie pisma w tym postępowaniu wnosi się wyłącznie za

pośrednictwem systemu teleinformatycznego. Nie odnosi się ona jednak do środków zaskarżenia, do których rozpoznania właściwy jest Sąd Najwyższy, i przypadków przewidzianych w przepisach szczególnych (art. 694^{3a} § 1 zdanie pierwsze k.p.c.). Takimi przepisami szczególnymi są – w przypadku postępowania przed sądem prowadzącym Krajowy Rejestr Sądowy – w art. 46b ust. 1 ustawy o Krajowej Administracji Skarbowej i art. 50 ust. 19 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych.

W związku z tym, że postępowanie przed sądem rejestrowym prowadzącym Krajowy Rejestr Sądowy zawsze będzie odbywać się za pośrednictwem systemu teleinformatycznego, przepis art. 694³ § 6 należało uchylić.

6. Inne zmiany

Uchylenie art. 3a ust. 3 ustawy o KRS jest uzasadnione tym, że materia, której dotyczy ten przepis, pokrywa się z materią uregulowaną w przepisie art. 175da § 5 i 6 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych. Przepisy te wskazują administratorów danych osobowych przetwarzanych w sądowych systemach teleinformatycznych. Do takich systemów należy również system teleinformatyczny, o którym mowa w art. 3a ust. 1 ustawy o KRS. Stosownie bowiem do art. 175da § 2 ww. ustawy sądowe systemy teleinformatyczne to systemy teleinformatyczne wspierające działalność administracyjną sądów, systemy teleinformatyczne obsługujące postępowania sądowe lub ich części, w tym systemy, w których tworzy się lub przetwarza akta sprawy, systemy teleinformatyczne, w których są prowadzone rejestry sądowe, systemy teleinformatyczne, w których są prowadzone urządzenia ewidencyjne, lub inne systemy teleinformatyczne wykorzystywane w działalności sądów, w tym portal informacyjny (sądowe systemy teleinformatyczne). Zgodnie z art. 175da § 5 ustawy współadministratorami danych osobowych przetwarzanych w sądowych systemach teleinformatycznych są sądy w ramach sprawowania wymiaru sprawiedliwości albo realizacji zadań z zakresu ochrony prawnej, prezesi właściwych sądów, dyrektorzy właściwych sądów oraz Minister Sprawiedliwości w ramach realizowanych zadań. Minister Sprawiedliwości przetwarza natomiast dane, w tym dane osobowe znajdujące się w sądowych systemach teleinformatycznych, wyłącznie w zakresie niezbędnym dla realizacji ustawowych zadań Ministra Sprawiedliwości, w szczególności związanych z informatyzacją sądownictwa (art. 175da § 6 ustawy). Zważywszy, że przywołane wyżej regulacje określają już administratorów danych użytkowników systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 3a ust. 1 ustawy o KRS, przepis art. 3a ust. 3 ustawy o KRS należy uznać za zbędny.

W projekcie przewidziano ponadto zmianę art. 9a ust. 2 poprzez nadanie mu ogólnego brzmienia, że do repozytorium dokumentów finansowych są składane dokumenty, które na podstawie przepisów ustawy o rachunkowości podlegają złożeniu we właściwym rejestrze sądowym wraz z dodaniem definicji nawiasowej konsekwentnie wprowadzanego do ustawy o KRS pojęcia dokumentów finansowych. Należy wskazać, że w ustawie o rachunkowości uregulowano, które dokumenty muszą być złożone przez podmiot we właściwym rejestrze sądowym, w tym przypadku do repozytorium dokumentów finansowych. W przypadku każdej zmiany ustawy o rachunkowości w celu dodania nowego rodzaju dokumentów, które podlegają złożeniu do właściwych rejestrów, konieczna była zmiana ustawy o Krajowym Rejestrze Sądowym. Mając na celu uniknięcie konieczności dokonywania każdorazowej zmiany ustawy o Krajowym Rejestrze Sądowym, zdecydowano się na zmianę przepisu i odejście od enumeratywnego określenia dokumentów podlegających złożeniu do Repozytorium dokumentów finansowych na rzecz wprowadzenia ogólnego odesłania do odpowiedniej regulacji ustawy o rachunkowości. Wprowadzona definicja dokumentów finansowych obejmuje również oświadczenia, o których mowa w art. 70a ustawy o rachunkowości. Konsekwencją przedmiotowej zmiany jest również zmiana art. 19e ust. 1 ustawy o KRS, w którym zastąpiono wymienione enumeratywnie jednostki redakcyjne ustawy o rachunkowości ogólnym odwołaniem się do dokumentów finansowych podlegających złożeniu do repozytorium dokumentów finansowych.

W związku z problemem fikcyjnych adresów podawanych jako adresy siedziby podmiotu podlegającego obowiązkowi wpisu do Krajowego Rejestru Sądowego, dodano przepis art. 19ab wprowadzający obowiązek posiadania tytułu prawnego do lokalu (nieruchomości) i jego dołączania do wniosku o wpis lub zmianę wpisu w tym Rejestrze.

Obowiązek posiadania tytułu prawnego do lokalu(nieruchomości) wpłynie korzystnie zarówno na bezpieczeństwo obrotu, jak i pracę sądów rejestrowych (zmniejszy ilość postępowań przymuszających dotyczących nieprawidłowych adresów siedziby). Należy wskazać, że obecnie ok. 70% spośród spółek noworejestrowanych to spółki zakładane w trybie S24. Brak obowiązku posiadania tytułu prawnego do lokalu i jego przedłożenia do sądu powoduje, że do sądów wpływają zawiadomienia (zarówno od osób fizycznych, których adresy zostały wskazane jako adresy siedziby spółek, jak i instytucji – przede wszystkim instytucji państwowych) o braku siedzib spółek pod zarejestrowanymi adresami (podawane adresy są nieprawdziwe, fikcyjne). Na problem fikcyjnych adresów podmiotów podlegających

obowiązkowi wpisu do KRS zwracała uwagę również Komisja Europejska w zakresie działań mających na celu uszczelnienie strefy Schengen.

Zgodnie z projektowanym art. 19ab ust. 2 ustawy o KRS do wniosku o wpis lub zmianę takiego adresu będzie należało dołączyć dokument, z którego tytuł prawny do korzystania z lokalu (nieruchomości), którego adres został zgłoszony do Rejestru jako adres podmiotu. Jednocześnie wyłączono stosowanie art. 694⁴ § 2³ Kodeksu postępowania cywilnego. Stanowi to odejście od obowiązku dosłania do sądu papierowego oryginału dokumentu, w przypadku dokumentu, z którego wynika tytuł prawny do lokalu. W tym jednym przypadku podstawą wpisu do Krajowego Rejestru Sądowego może być elektroniczna kopia. Odejście od tego obowiązku wynika z faktu, że tytuł prawny do lokalu prawie zawsze będzie w oryginale w postaci papierowej, co oznaczałoby w każdej sprawie, także w sprawie prowadzonej w trybie S24, konieczność dosłania tego oryginału, co z kolei uniemożliwiłoby realizację idei trybu S24, czyli rozpoznania wniosku w ciągu jednego dnia, a także idei oparcia trybu S24 wyłącznie na wzorcach dokumentów. Z uwagi na równość wszystkich podmiotów wobec prawa niezasadne byłoby różnicowanie podmiotów składających wnioski w trybie S24 oraz podmiotów składających wnioski poza tym trybem. Dlatego należy wyłączyć ten obowiązek wobec wszystkich podmiotów podlegających obowiązkowi wpisu do Krajowego Rejestru Sądowego. Wyłączenie stosowania art. 694⁴ § 2³ Kodeksu postępowania cywilnego nie wyłącza jednak możliwości wezwania przez sąd do złożenia dokumentu w oryginale, z którego wynika tytuł prawny do lokalu, na podstawie art. 23 ustawy o KRS, jeżeli będzie miał on w tym względzie uzasadnione wątpliwości.

Zmiana polegająca na dodaniu art. 19ab ustawy o KRS ma zatem na celu wzmocnienie domniemania prawdziwości wpisów w zakresie danych dotyczących adresów podmiotów podlegających obowiązkowi rejestracji w Rejestrze.

Celem zmiany art. 21 ust. 1 ustawy o KRS jest rozszerzenie obowiązku podejmowania czynności zmierzających do aktualizacji Rejestru na wszystkie organy i podmioty sprawujące władzę publiczną. Obecne brzmienie przepisu, posługując się zwrotem „*organy administracji rządowej i samorządowej*”, pomija niektóre kategorie takich podmiotów, np. Komisję Nadzoru Finansowego, która jest szczególnym organem administracji publicznej – państwowej, ale usytuowanym poza strukturą administracji rządowej (por. wyrok TK z dnia 15 czerwca 2011 r., K 2/09). Tymczasem Komisja Nadzoru Finansowego jest uprawniona do stosowania sankcji administracyjnych w postaci zakazu pełnienia przez daną osobę fizyczną funkcji członka zarządu lub zawieszeniu w czynnościach członka zarządu w podmiotach

nadzorowanych. Nie ulega wątpliwości, że informacja o takim zakazie jest istotna dla uczestników obrotu gospodarczego. Z tego względu powinna być niezwłocznie przekazywana przez Komisję Nadzoru Finansowego do sądu rejestrowego w celu aktualizacji danych w Rejestrze.

Z uwagi na powyższe uzasadnione jest zastąpienie wyrazów „rządowej i samorządowej” wyrazami „publicznej”, co poszerzy krąg podmiotów obowiązanych do zawiadomienia właściwego sądu rejestrowego o zdarzeniach, które podlegają obowiązkowi wpisu do Rejestru z urzędu.

Projektowany przepis art. 21f nakłada na ministra właściwego do spraw informatyzacji obowiązek niezwłocznego poinformowania sądu rejestrowego, w przypadku zmiany w rejestrze PESEL imienia, nazwiska lub numeru PESEL osoby fizycznej ujawnionej w Rejestrze lub zamieszczenia w rejestrze PESEL w stosunku do tej osoby informacji o jej zgonie albo o dacie znalezienia jej zwłok, za pośrednictwem systemu teleinformatycznego. Informacja taka powinna zawierać nazwisko, imię, numer PESEL oraz informację o dacie zgonu albo dacie znalezienia zwłok. Poinformowanie sądu rejestrowego powinno spowodować podjęcie przez ten sąd działań z urzędu, aby wyeliminować sytuację, w której dane osób fizycznych ujawnionych w Krajowym Rejestrze Sądowym różnią się od danych umieszczonych w rejestrze PESEL.

W związku z tym, że art. 22 ust. 1 w dotychczasowym brzmieniu odnosił się tylko do realizacji postulatu związanego z aktualizacją danych w Krajowym Rejestrze Sądowym, dostrzeżono konieczność rozszerzenia obowiązku aktualizacji również na dokumenty, które nie stanowią podstawy wpisu, ale podlegają złożeniu do akt rejestrowych na podstawie art. 9 ust. 2. Zatem w art. 22 dodano ustęp 1a nakazujący odpowiednie stosowanie ustępu 1 do dokumentów, które podlegają złożeniu do akt rejestrowych na podstawie odrębnych przepisów, z uwzględnieniem jednak terminów przewidzianych do złożenia dokumentów, które są określone w przepisach szczególnych.

Obecne brzmienie art. 24 ust. 1 stanowi, że w przypadku stwierdzenia przez sąd rejestrowy, że wniosek o wpis do Rejestru lub dokumenty, których złożenie jest obowiązkowe, nie zostały złożone pomimo upływu terminu, sąd wzywa do ich złożenia – wyznaczając dodatkowy 7-dniowy termin. Należy wskazać, że informacja pozyskana przez sąd rejestrowy jest jedynie uprawdopodobnieniem okoliczności, że zachodzą przesłanki do wszczęcia postępowania przymuszającego. Projektowana zmiana art. 24 ust. 1 przewiduje, że sąd w ramach postępowania przymuszającego podejmuje czynności wyjaśniające mające na celu ustalenie

czy należy wezwać podmiot do złożenia wniosku lub określonych dokumentów w terminie siedmiu dni pod rygorem nałożenia grzywny (art. 24 ust. 1). W zależności od wyniku przeprowadzonych czynności wyjaśniających sąd albo wezwie podmiot pod rygorem grzywny do wykonania obowiązku rejestrowego albo odstąpi od postępowania na podstawie art. 24 ust. 3 (sąd wówczas nie przejdzie do drugiego etapu postępowania przymuszającego, czyli do podjęcia czynności przymuszających pod rygorem grzywny). Jeśli natomiast wniosek lub dokumenty zostaną złożone dopiero w wyniku podjęcia czynności przymuszających, wówczas postępowanie przymuszające sąd umorzy.

Zmiana art. 24 ust. 1a ma na celu usunięcie wątpliwości sądów rejestrowych dotyczących obecnego brzmienia przepisu. Obecnie nie jest zrozumiałe, dlaczego wezwanie ma charakter fakultatywny i dlaczego sąd, dokonując wezwania obowiązanych do powołania lub wyboru organu jedynie do wykazania, że organ został powołany lub wybrany albo że braki w jego składzie zostały usunięte, wyznacza odpowiedni termin, a nie termin 7-dniowy. Wyznaczenie przez sąd odpowiedniego terminu jest uzasadnione tylko w sytuacji, gdy sąd wzywa do powołania lub wybrania organu albo usunięcia braków w jego składzie. Wówczas sąd musi uwzględnić zapisy statutu lub umowy odnoszące się do podejmowania uchwał, w tym terminów zwołania zgromadzeń organów obowiązanych do powołania lub wyboru organu. Projektowana zmiana ust. 1a ma na celu nie tylko wprowadzenie obowiązku wszczęcia przez sąd postępowania przymuszającego, gdy z przeprowadzonych czynności wyjaśniających wynika, że jest to konieczne – zachodzi prawdopodobieństwo okoliczności uzasadniających jego przeprowadzenie (a w jego ramach najpierw czynności wyjaśniających, następnie – ewentualnie – przymuszających) – ale także doprecyzowanie zakresu wezwań dokonywanych przez sąd rejestrowy w ramach tego postępowania. W projektowanym przepisie sąd wzywa obowiązanych do powołania albo wyboru tego organu do wykazania, że organ został powołany, wybrany albo że braki w jego składzie zostały usunięte – wyznaczając 7-dniowy termin, albo wzywa ich do powołania, wyboru albo usunięcia braków w składzie tego organu – wyznaczając wtedy odpowiedni termin. Do postępowania, o którym mowa w ust. 1a ma zastosowanie ust. 3, dotyczący możliwości odstąpienia przez sąd od tego postępowania. Analogicznie – może dojść również do umorzenia tego postępowania, w zależności od wyniku podjętych czynności, najpierw wyjaśniających, następnie przymuszających.

Zmiana art. 38 polegająca na dodaniu ust. 1b, zgodnie z którym dla spółki komandytowo-akcyjnej i spółki akcyjnej ujawniana jest w Krajowym Rejestrze Sądowym wzmianka czy podmiot jest spółką publiczną, jakkolwiek ma charakter informacyjny, to wiąże się z szerszym

zagadnieniem związanym ze Strategią Rozwoju Rynku Kapitałowego [stanowiącą załącznik do uchwały nr 114 Rady Ministrów z dnia 1 października 2019 r. w sprawie przyjęcia Strategii Rozwoju Rynku Kapitałowego (M.P. poz. 1027)] oraz z pojawiającym się zarzutem opóźnień w rejestracji papierów wartościowych spółek publicznych przez sądy rejestrowe. W celu wyeliminowania sygnalizowanych uchybień konieczne będzie także rozszerzenie w regulaminie urzędowania sądów powszechnych kategorii spraw pilnych o wnioski dotyczące spółek publicznych, w tym wnioski dotyczące podwyższenia kapitału akcyjnego w takich spółkach, wiążące się z emisją akcji w ramach oferty publicznej. Skutkiem wprowadzenia takiej zmiany byłoby rozpoznawanie takich wniosków przez sądy rejestrowe w pierwszej kolejności, a w konsekwencji oczekiwane skrócenie czasu oczekiwania na wpis.

Zmiany art. 45 ust. 1 oraz art. 45a ustawy o KRS polegające na dodaniu wyrazów „albo w restrukturyzacji” są następstwem uznania, że przepisy te powinny znaleźć zastosowanie również w razie otwarcia postępowania restrukturyzacyjnego. Przepis art. 66 ust. 2 ustawy z dnia 15 maja 2015 r. – Prawo restrukturyzacyjne (Dz. U. z 2026 r. poz. 533) nakłada na przedsiębiorcę obowiązek występowania w obrocie, po wydaniu przez sąd postanowienia o otwarciu postępowania restrukturyzacyjnego, pod dotychczasową firmą z dodaniem oznaczenia „w restrukturyzacji”. Redakcja tego przepisu jest zbliżona do brzmienia art. 60¹ ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe (Dz. U. z 2025 r. poz. 614, z późn. zm.), który stanowi, że po ogłoszeniu upadłości przedsiębiorca występuje w obrocie pod dotychczasową firmą z dodaniem oznaczenia „w upadłości”. Jednak podczas gdy w przypadku ogłoszenia upadłości ustawodawca przez występowanie w obrocie rozumie również modyfikację brzmienia firmy przedsiębiorcy w Krajowym Rejestrze Sądowym, nie czyni analogicznego założenia w przypadku otwarcia postępowania restrukturyzacyjnego. Projekt eliminuje tę niekonsekwencję, uznając, że nie ma przekonujących powodów do różnicowania wymogów dotyczących brzmienia firmy w zależności od tego, czy przedsiębiorca w restrukturyzacji występuje w obrocie prywatnym, czy publicznoprawnym. Wprowadzany w art. 45a ustawy o KRS obowiązek wpisywania przez sąd rejestrowy oznaczenia „w restrukturyzacji” z urzędu wzmocni funkcję informacyjną rejestru, a tym samym również bezpieczeństwo obrotu prawnego.

Zmiany w art. 49 ust. 1 i art. 50 mają na celu uspoźnienie przepisów w ustawie o KRS pod kątem ich odwołania do rejestru, o którym mowa w art. 1 ust. 2 pkt 2. Rejestry składowe KRS są wymienione w art. 1 ust. 2 ustawy o KRS. Odwoływanie się do rejestru z art. 49 ust. 1 jest zatem nieprawidłowe. Zmienione przepisy będą odsyłały do referencyjnego przepisu

w ustawie, wskazującego na rejestry składowe KRS. Zmiana art. 53a ustawy o KRS ma przede wszystkim charakter porządkujący. Treść przepisu dostosowano do treści art. 47 ustawy o KRS, który dotyczy rejestru przedsiębiorców, dodając ust. 2 przewidujący obowiązek aktualizacji danych o adresie strony internetowej i adresie poczty elektronicznej. Z ust. 1 przepisu usunięto odesłanie do przepisów, które nie dotyczą podmiotów podlegających obowiązkowi wpisu do rejestru stowarzyszeń, innych organizacji społecznych i zawodowych, fundacji oraz samodzielnych publicznych zakładów opieki zdrowotnej. Ponadto w przepisie tym wyraźnie wskazano, że obowiązek zgłaszania informacji nie będzie dotyczył adresu do doręczeń elektronicznych. Wpis w przedmiocie adresu do doręczeń elektronicznych wpisanego do bazy adresów elektronicznych będzie bowiem polegał na jego automatycznym zamieszczeniu w Rejestrze po przekazaniu danych z bazy adresów elektronicznych [por. art. 83 pkt 2 lit. a ustawy z dnia 18 listopada 2020 r. o doręczeniach elektronicznych (Dz. U. z 2026 r. poz. 3 i 507)].

Potrzeba zmiany art. 70a w ustawie o rachunkowości wynika z konieczności uporządkowania sytuacji, w której przedsiębiorcy nie zamykają ksiąg rachunkowych za dany rok obrotowy, w którym wykonywanie przez nich działalności gospodarczej pozostawało zawieszone, a mimo wszystko – w świetle obowiązujących przepisów – sąd rejestrowy rozlicza takie podmioty z obowiązku składania sprawozdań finansowych i musi wszczynać wobec takich przedsiębiorców postępowania przymuszające do wykonania obowiązku sprawozdawczego. Sądy rejestrowe nie mają bowiem wiedzy, czy przedsiębiorcy mający zawieszone wykonywanie działalności gospodarczej dokonywali w danym roku obrotowym odpisów amortyzacyjnych lub umorzeniowych lub czy występowały inne zdarzenia wywołujące skutki o charakterze majątkowym lub finansowym. Zasadnym jest wyeliminowanie takich sytuacji.

Zgodnie z art. 12 ust. 3b ustawy o rachunkowości *„można nie zamykać ksiąg rachunkowych za rok obrotowy, w którym działalność jednostki przez cały czas pozostawała zawieszona, chyba że jednostka dokonuje odpisów amortyzacyjnych lub umorzeniowych lub występują inne zdarzenia wywołujące skutki o charakterze majątkowym lub finansowym.”* Takie jednostki (tacy przedsiębiorcy) nie mają obowiązku sporządzania sprawozdań finansowych. Okoliczność zawieszenia wykonywania działalności gospodarczej jest ujawniana w Krajowym Rejestrze Sądowym, natomiast nie ujawnia się w tym Rejestrze informacji, czy przedsiębiorca w roku obrotowym, w którym miał zawieszone wykonywanie działalności gospodarczej, dokonywał odpisów amortyzacyjnych lub umorzeniowych lub występowały inne zdarzenia wywołujące skutki o charakterze majątkowym lub finansowym. Dlatego taki przedsiębiorca, mający

zawieszone wykonywanie działalności gospodarczej, miałby zostać objęty, tak jak obecnie spółki jawne osób fizycznych oraz spółki partnerskie, obowiązkiem złożenia oświadczenia w trybie art. 70a ustawy o rachunkowości, że nie podlega obowiązkowi sporządzenia i złożenia rocznego sprawozdania finansowego, przez co potwierdzi on jednocześnie (oczywiście ponosząc za to odpowiedzialność), że w danym roku obrotowym nie dokonywał odpisów amortyzacyjnych lub umorzeniowych lub nie występowały inne zdarzenia wywołujące skutki o charakterze majątkowym lub finansowym. Złożenie takiego oświadczenia w trybie art. 70a ustawy o rachunkowości oznaczałoby będzie dla sądu rejestrowego, że wobec takiego przedsiębiorcy nie należy wszczynać postępowania przymuszającego do złożenia sprawozdania finansowego, natomiast na podstawie takiego oświadczenia zostanie zamieszczona w Krajowym Rejestrze Sądowym wzmianka o braku obowiązku sporządzenia i złożenia sprawozdania finansowego. Rozwiązanie takie jest wprawdzie oparte częściowo na wpisie w Krajowym Rejestrze Sądowym, że wykonywanie działalności gospodarczej jest zawieszone, a częściowo tylko na oświadczeniu przedsiębiorcy. I faktycznie może on oświadczyć nieprawdę, to jednak wydaje się, że każdorazowo taka sytuacja może zostać wychwycona przez organ skarbowy, który zawiadomi właściwy sąd rejestrowy, że jednak dany podmiot nie złożył obowiązkowego sprawozdania finansowego, a sąd rejestrowy podejmie wobec takiego podmiotu konieczne czynności przymuszające. Zasadnym jest przyjęcie, że skala takiego problemu będzie zdecydowanie znikoma. Jednakże dzięki temu rozwiązaniu sądy rejestrowe nie będą wszczynały znacznej ilości zbędnych postępowań przymuszających, co w istotnej części odciąży sądy i zmniejszy wydatki Skarbu Państwa, a z drugiej strony zaspokoi oczekiwania przedsiębiorców, którzy sami zgłaszali powyższy problem i wnosili o dokonanie odpowiednich zmian legislacyjnych.

Zmiana w art. 3 ust. 4 pkt 4 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (Dz. U. z 2025 r. poz. 1338, z późn. zm.) polega na uzupełnieniu przewidzianego w tym przepisie katalogu podmiotów, które mogą prowadzić działalność pożytku publicznego, o proste spółki akcyjne. Jak się wydaje w ustawie z dnia 19 lipca 2019 r. o zmianie ustawy – Kodeks spółek handlowych oraz niektórych innych ustaw omyłkowo pominięto zmianę tej regulacji. Należy wskazać, że zgodnie z art. 300¹ § 1 ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych (Dz. U. z 2024 r. poz. 18, z późn. zm.) prosta spółka akcyjna może być utworzona przez jedną albo więcej osób w każdym celu prawnie dopuszczalnym, chyba że ustawa stanowi inaczej. Prosta spółka akcyjna, podobnie jak spółka z ograniczoną odpowiedzialnością czy spółka akcyjna, może więc być utworzona zarówno

w celu prowadzenia działalności gospodarczej, jak i działalności niemającej takiego charakteru, a także w celach wyłącznie niezarobkowych. Tym samym prosta spółka akcyjna, będąca spółką kapitałową, która może być utworzona w celu innym niż osiągnięcie zysku, nie powinna być wykluczona z grona podmiotów, które mogą ubiegać się o status organizacji pożytku publicznego.

Uzasadnieniem zmian art. 694³ oraz art. 694^{3a} Kodeksu postępowania cywilnego jest dostosowanie treści tych przepisów do rozwiązań w zakresie pełnej elektronizacji rejestru stowarzyszeń, innych organizacji społecznych i zawodowych, fundacji oraz samodzielnych publicznych zakładów opieki zdrowotnej przewidzianych w ustawie z dnia 26 września 2025 r. o zmianie ustawy o Krajowym Rejestrze Sądowym oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2025 r. poz. 1556) oraz przewidzianego w niniejszym projekcie rozwiązania w zakresie określenia postępowań sądowych odbywających się za pośrednictwem systemu teleinformatycznego.

III. Przepisy przejściowe

Projekt przewiduje, że do postępowań przed sądem rejestrowym wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy znajdą zastosowanie przepisy dotychczasowe.

W przypadku wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie ustawy postępowań przymuszających za celowe i racjonalne uznano zastosowanie art. 24 ust. 2a zmienianej w art. 1 ustawy nowelizującej. Rozwiązanie takie ma na celu umożliwienie odstąpienia od nakładania grzywny, jeżeli z danych zawartych w aktach rejestrowych wynika, że egzekucja może okazać się bezskuteczna.

Przepisy dotyczące wzmianki o niewykonywaniu obowiązku złożenia dokumentów finansowych pomimo wezwania sądu wejdą w życie w terminie późniejszym niż ustawa i od dnia ich wejścia w życie będą miały zastosowanie zarówno do wszczętych i niezakończonych, jak i do nowych postępowań przymuszających. W przypadku postępowań wszczętych i niezakończonych w dniu wejścia w życie przepisów dotyczących wzmianki o niewykonaniu obowiązku złożenia dokumentów finansowych pomimo wezwania sądu, sąd rejestrowy ponownie wezwie do złożenia tych dokumentów, wyznaczając dodatkowy 7-dniowy termin, tym razem pod rygorem wpisu w Krajowym Rejestrze Sądowym tej wzmianki, oraz pouczy wezwanego o treści art. 24 ust. 2c–2e ustawy o KRS.

Projekt przewiduje również, że do postępowań o rozwiązanie podmiotu wpisanego do Rejestru bez przeprowadzania postępowania likwidacyjnego wszczętych i niezakończonych przed

dniem wejścia w życie ustawy nowelizującej stosuje się odpowiednio przepisy art. 25ca oraz art. 25d ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym ustawą nowelizującą. Pozwoli to na skorzystanie w takich postępowaniach z możliwości wpisu do Rejestru wzmianki o prowadzeniu postępowania o rozwiązanie podmiotu z Rejestru bez przeprowadzania postępowania likwidacyjnego oraz domniemania statuowanego w projektowanym art. 25ca ustawy o KRS. Postępowania wszczęte i niezakończone przed wejściem w życie ustawy nowelizującej powinny zatem zostać zakończone postanowieniem o wykreśleniu podmiotu z Rejestru bez przeprowadzania postępowania likwidacyjnego. Rozwiązanie ma na celu ujednolicenie praktyki orzeczniczej również w odniesieniu do tej grupy postępowań.

Artykuł 11 jest dopełnieniem dodawanego art. 21f, nakładającego na ministra właściwego do spraw informatyzacji przekazywania sądom rejestrowym informacji o zmianie w rejestrze PESEL w odniesieniu do osób ujawnionych w Krajowym Rejestrze Sądowym. Jest to przepis mający na celu aktualizację danych osób fizycznych wpisanych do tego rejestru przed dniem wejścia w życie ustawy. Zakłada się, że minister udzieli sądom rejestrowym za pośrednictwem systemu teleinformatycznego ww. informacji w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

W związku z dodaniem w art. 38 ustępu 1b przewidziano nałożenie na wpisane do KRS spółki komandytowo-akcyjne oraz spółki akcyjne, w przypadku gdy są one spółkami publicznymi w rozumieniu art. 4 pkt 20 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych, obowiązek zgłoszenia tej informacji przy pierwszym wniosku o zmianę danych w Rejestrze, jednak nie później niż w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy (art. 12).

IV. Terminy wejścia ustawy w życie

Rozwiązania przewidziane w ustawie wejdą w życie z dniem 1 października 2027 r. z wyjątkiem art. 9 ust. 2 niniejszej ustawy oraz przepisów art. 1 pkt 11 w zakresie art. 21e pkt 1, pkt 13 lit. b w zakresie art. 24 ust. 2b–2e, pkt 14 lit. a tiret drugie, pkt 19 lit. a w zakresie art. 38 pkt 1 lit. ca ustawy o KRS, które wejdą w życie z dniem 1 października 2028 r. Przepis art. 45 ust. 9 ustawy o KRS w zakresie, w jakim dotyczy wzmianki, o której mowa w art. 38 pkt 1 lit. ca ustawy o KRS, będzie stosowany od dnia 1 października 2028 r. Przewidziany termin *vacatio legis* jest konieczny do wdrożenia proponowanych rozwiązań, w szczególności związanych ze zmianami w systemie teleinformatycznym, w którym prowadzony jest Krajowy Rejestr Sądowy. Z drugiej strony określony termin należy uznać za wystraczający do

umożliwienia adresatom przewidzianych w projekcie rozwiązań na dostosowanie się do ich obowiązywania.

Nie ma możliwości zastosowania alternatywnych w stosunku do projektowanych rozwiązań środków, które umożliwiałyby osiągnięcie zamierzonego celu.

Przedmiot projektowanej regulacji jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Projekt nie zawiera przepisów technicznych, zatem nie podlega notyfikacji zgodnie z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597).

Projekt nie wymaga przedstawienia właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia.

Projekt ustawy wpływa pozytywnie na mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców i jest zgodny z przepisami ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2025 r. poz. 1480, z późn. zm.).

Projektowana ustawa zawiera przepisy mające na celu ograniczenie biurokracji.

Wejście w życie ustawy nie będzie miało negatywnego wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw, jak również nie będzie miało negatywnego wpływu na sytuację i rozwój regionalny.

Projekt ustawy, zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2026 r. poz. 936) oraz § 52 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2026 r. poz. 404), został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

Projekt nie dotyczy warunków określonych w uchwale nr 20 Rady Ministrów z dnia 18 lutego 2014 r. w sprawie zaleceń ujednolicenia terminów wejścia w życie niektórych aktów normatywnych (M.P. poz. 205).

Nazwa projektu Projekt ustawy o zmianie ustawy o Krajowym Rejestrze Sądowym oraz niektórych innych ustaw Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Sprawiedliwości Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu <u>pod względem legislacyjnym i merytorycznym:</u> Arkadiusz Myrcha, Sekretarz Stanu Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu <u>opiekun legislacyjny:</u> Łukasz Paszka, Zastępca Dyrektora Departamentu Legislacyjnego e-mail: sekretariat.dl@ms.gov.pl; tel. 22 52 12 764 Jakub Malec, Główny Specjalista, Departament Legislacyjny e-mail: Jakub.Malec@ms.gov.pl; tel. 22 52 12 437 <u>opiekun merytoryczny:</u> Andrzej Guzowski, Zastępca Dyrektora Departamentu Prawa Cywilnego i Gospodarczego email: sekretariat.dpcig@ms.gov.pl; tel. 22 52 12 423	Data sporządzenia 27.07.2026 r. Źródło: Inicjatywa własna Nr w Wykazie prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów: UDER49
OCENA SKUTKÓW REGULACJI	
1. Jaki problem jest rozwiązywany?	
Na przestrzeni ostatnich lat dokonano obszernych zmian legislacyjnych wpływających na funkcjonowanie Krajowego Rejestru Sądowego, zwanego dalej również „KRS”. Najważniejsze z nich zostały wprowadzone ustawą z dnia 28 listopada 2014 r. <i>o zmianie ustawy o Krajowym Rejestrze Sądowym oraz niektórych innych ustaw</i>¹⁾ oraz ustawą z dnia 26 stycznia 2018 r. <i>o zmianie ustawy o Krajowym Rejestrze Sądowym oraz niektórych innych ustaw</i>²⁾. Celem tych zmian było dostosowanie funkcjonujących rozwiązań prawnych do dynamicznie zmieniających się – w związku z rozwojem tzw. społeczeństwa informacyjnego – warunków społeczno-gospodarczych. Wzięto pod uwagę potrzeby zarówno uczestników obrotu, jak i sądów rejestrowych. Dokonano korekty dotychczasowych przepisów, jak również wprowadzono całkiem nowe instytucje prawne oraz rozwiązania techniczno-organizacyjne wykorzystujące najnowsze narzędzia informatyczne. Po przeprowadzeniu pogłębionej analizy nowo obowiązującego prawa zdiagnozowano obszary, które wymagają dalszej interwencji legislacyjnej w celu dostosowania do aktualnych potrzeb obrotu gospodarczego i możliwości organizacyjno-finansowych sądów rejestrowych. Głównym założeniem przedmiotowego projektu ustawy jest <u>eliminacja dostrzeżonych problemów, zarówno poprzez korektę dotychczasowych przepisów, jak również wprowadzenie nowych unormowań.</u> Wprowadzenia zmian wymagają następujące obszary: 1) Akta rejestrowe Konieczne jest doprecyzowanie i uszczegółowienie przepisów dotyczących akt rejestrowych oraz zbioru dokumentów, przy uwzględnieniu zmian wprowadzonych ustawą z dnia 26 września 2025 r. <i>o zmianie ustawy o Krajowym Rejestrze Sądowym oraz niektórych innych ustaw</i>³⁾, która przewiduje objęcie pełną elektronizacją również rejestru stowarzyszeń, innych organizacji społecznych i zawodowych, fundacji oraz samodzielnych publicznych zakładów opieki zdrowotnej (dalej: rejestr stowarzyszeń). Obecne przepisy dotyczące prowadzenia akt rejestrowych w KRS są niespójne i nieprzystosowane do pełnej elektronizacji rejestru. Ustawa nie reguluje tego, gdzie powinny być przechowywane dokumenty papierowe dotyczące podmiotów, które jeszcze nie mają założonych akt rejestrowych, co powoduje różnice w praktykach sądów i ryzyko utraty lub niewłaściwego obiegu dokumentów. Akta rejestrowe są publicznie dostępne, jednak przepisy nie chronią w wystarczającym stopniu danych osobowych i nie nakładają obowiązku usuwania z dokumentów informacji, które nie	

¹⁾ Dz. U. poz. 1924.
²⁾ Dz. U. poz. 398, z późn. zm.
³⁾ Dz. U. poz. 1556.

powinny być ujawniane, przez co do publicznego systemu trafiają dane nadmiarowe, a w skrajnych przypadkach także dane z Krajowego Rejestru Karnego. Ponadto część regulacji nadal zakłada funkcjonowanie papierowych akt i nie określa jasno zasad składania pism procesowych w postępowaniach rejestrowych, co skutkuje mieszanym obiegiem dokumentów, koniecznością ich digitalizacji i wydłużeniem czasu postępowań.

2) Przepisy dotyczące postępowania przymuszającego do złożenia dokumentów finansowych

Postępowania przymuszające są istotne dla bezpieczeństwa obrotu, gdyż są instrumentem zapewniającym aktualność danych ujawnianych w Krajowym Rejestrze Sądowym. Ponadto regulacje te realizują wymogi prawa Unii Europejskiej, które zobowiązuje państwa członkowskie do podejmowania niezbędnych środków w celu zapewnienia jawności aktualnych danych dotyczących spółek, w tym dokumentów finansowych obrazujących ich stan majątkowy⁴⁾.

Funkcjonujący obecnie model postępowania przymuszającego cechuje bardzo niska efektywność. Podstawową sankcją postępowania przymuszającego jest grzywna, która może być ponawiana, jednakże w wielu przypadkach nie motywuje dostatecznie obowiązanych do wykonania obowiązków rejestrowych. Ponadto wiele postępowań przymuszających jest umarzanych wobec stwierdzenia, że w związku z bezskutecznością egzekucji nałożonej na podmiot grzywny ich kontynuacja jest bezprzedmiotowa⁵⁾. Najczęściej powodem umarzania przez komorników sądowych postępowań egzekucyjnych jest ustalenie, iż z egzekucji nie uzyska się sumy wyższej od kosztów egzekucyjnych⁶⁾, a ta z kolei zazwyczaj wynika z tego, iż uczestnikami postępowań przymuszających są tzw. podmioty martwe, tj. nieposiadające majątku i nie prowadzące faktycznie działalności gospodarczej. Sąd rejestrowy w przypadku uznania, że postępowanie przymuszające nie doprowadzi do złożenia wniosku o wpis do Rejestru lub wymaganych dokumentów może odstąpić od jego prowadzenia bądź umorzyć postępowanie toczące się, a następnie wszcząć postępowanie o rozwiązanie podmiotu bez przeprowadzania jego likwidacji, jednak dokumentacja znajdująca się w aktach rejestrowych zazwyczaj nie stwarza podstaw do takiej oceny. Dlatego też sądy decydują się na prowadzenie postępowań przymuszających, a następnie kierują grzywny do egzekucji. Dopiero zaangażowanie w sprawę komornika sądowego i ustalone przez niego informacje pozwalają na skorzystanie ze wskazanych wyżej możliwości.

Obecny model postępowań przymuszających cechuje także czasochłonność i kosztowność. Na realizowaną w trybie art. 24 ustawy o KRS procedurę składa się szereg czynności:

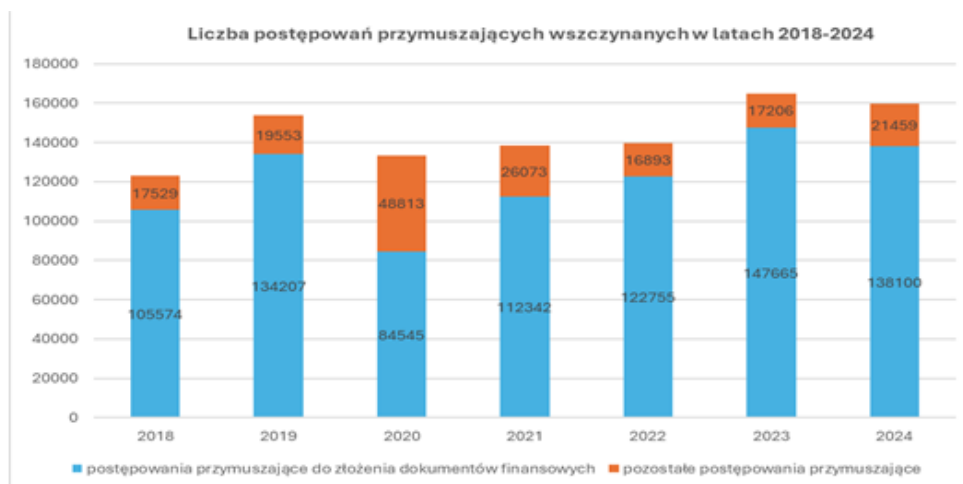
- sporządzenie i doręczenie na adres podmiotu rejestrowego wezwania oraz ocena skuteczności doręczenia;
- sporządzenie i doręczenie postanowienia w przedmiocie nałożenia grzywny oraz ocena skuteczności jego doręczenia;
- przygotowanie tytułu wykonawczego;
- nadanie klauzuli wykonalności oraz przekazanie go do komornika sądowego;
- sporządzenie i doręczenie postanowienia w przedmiocie umorzenia postępowania.

Czynności te absorbują zarówno zasoby kadrowe i finansowe. W konsekwencji ciężar ekonomiczny procedury zostaje przerzucony na Skarb Państwa, mimo że aktywność sądu inicjuje naruszająca prawo bierność uczestników obrotu. O obciążeniu sądów rejestrowych postępowaniami przymuszającymi świadczą dane z oficjalnych sprawozdań statystycznych KRS. Z zebranych danych wynika, że udział postępowań przymuszających do złożenia dokumentów finansowych do ogólnej liczby postępowań przymuszających prowadzonych przez sądy rejestrowe stanowi ok. 80% wszystkich postępowań przymuszających, co prezentuje poniższy wykres.

⁴⁾ Por. art. 14f dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2017/1132 z dnia 14 czerwca 2017 r. w sprawie niektórych aspektów prawa spółek (Dz. Urz. UE L 169/46 z 30.06.2017, dalej: „dyrektywa 2017/1132”).

⁵⁾ Obecnie nie są gromadzone „centralnie” dane statystyczne nt. nieściągalności grzywny.

⁶⁾ Art. 824 § 1 pkt 3 Kodeks postępowania cywilnego.

Wykres poniżej prezentuje obciążenie sądów rejestrowych postępowaniami przymuszającymi niezakończonymi (tzw. pozostałościami) według stanu na 31 grudnia każdego roku w latach 2018–2024.

Średnio każdego roku niezakończone postępowania przymuszające do złożenia dokumentów finansowych stanowiły ok. 83% wszystkich niezakończonych postępowań przymuszających.

Należy również zwrócić uwagę na czasochłonność postępowań przymuszających do złożenia dokumentów finansowych, o której świadczy zamieszczony poniżej wykres obrazujący dane dotyczące czasu trwania takich postępowań w roku 2024.

Obciążenie sądów sprawami wszczynanymi z urzędu jest jedną z głównych przyczyn niedotrzymywania przez sądy siedmiodniowego terminu do rozpoznania wniosków o wpis do Rejestru, przewidzianego w art. 20a ust. 1 ustawy o KRS.

Aktualne przepisy regulujące postępowanie przymuszające nie realizują również funkcji ostrzegawczej i ochronnej Krajowego Rejestru Sądowego, gdyż informacje o wszczęciu postępowania przymuszającego nie podlegają ujawnieniu w Rejestrze. Tymczasem tego rodzaju dane są istotne dla uczestników obrotu, ponieważ świadczą o braku wiarygodności potencjalnego kontrahenta. Obecnie o niewykonywaniu obowiązków sprawozdawczych świadczy jedynie brak wpisów w dziale 3 Rejestru, który jednak nie jest dostatecznie dobrze wyeksponowany i czytelny dla niekoniecznie zorientowanych w materii rejestrowej zainteresowanych.

Celem projektu jest usunięcie zidentyfikowanych wyżej problemów poprzez istotną zmianę sposobu prowadzenia postępowań przymuszających do złożenia dokumentów, o których mowa w ustawie z dnia 29 września 1994 r. *o rachunkowości*⁷⁾.

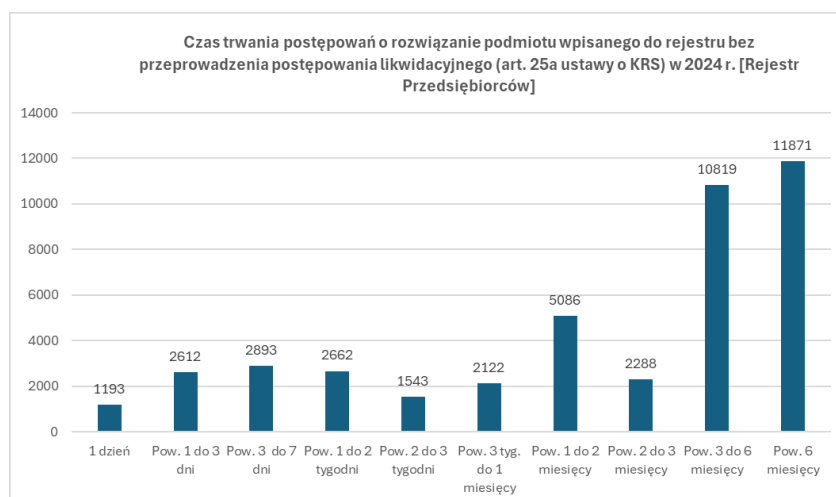
3) Przepisy dotyczące postępowania o rozwiązanie podmiotu wpisanego do Rejestru bez przeprowadzania postępowania likwidacyjnego

Konieczność nowelizacji przepisów dotyczących postępowania o rozwiązanie podmiotu wpisanego do Rejestru bez przeprowadzania postępowania likwidacyjnego uzasadniona jest niesatysfakcjonującą efektywnością tej procedury. Wiele z postępowań prowadzonych w tym trybie podlega umorzeniu. Niejednokrotnie rozstrzygnięcia takie nie zapadają z powodu zaistnienia ustawowo określonych przesłanek, a ze względu stwierdzenia przez sąd rejestrowy, iż na podstawie zgromadzonych informacji nie można wykluczyć faktycznego prowadzenia przez podmiot działalności lub posiadania majątku (w takiej sytuacji sąd rejestrowy nie może rozwiązać podmiotu bez przeprowadzania postępowania likwidacyjnego).

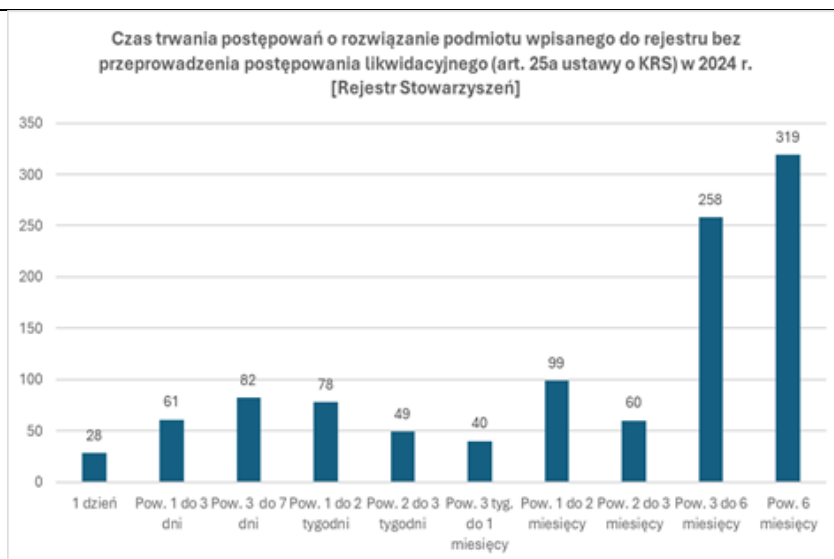
Kolejnym problemem jest również brak precyzyjnego uregulowania zasad współdziałania sądu rejestrowego oraz innych organów władzy publicznej w ramach prowadzonego postępowania dowodowego. Aktualne przepisy ograniczają się jedynie do ogólnego wskazania, że sąd rejestrowy może zwrócić się o udzielenie informacji niezbędnych do ustalenia czy podmiot wpisany do Rejestru posiada zbywalny majątek i czy faktycznie prowadzi działalność: do organów podatkowych, organów prowadzących rejestry i ewidencje publiczne lub innych organów administracji publicznej oraz do organizacji społecznych. Dowolność w wyborze adresatów wezwań, jak i samego przedmiotu wezwania skutkuje powstawaniem znacznych rozbieżności.

Ponadto, podobnie jak w przypadku postępowania przymuszającego, postępowania o rozwiązanie podmiotu wpisanego do Rejestru bez przeprowadzania postępowania likwidacyjnego są czasochłonne i kosztowne. Sądy rejestrowe kierują obecnie w ramach realizowanych procedur zapytania do szeregu organów i organizacji. Każde z wysyłanych zapytań wymaga przygotowania, odnotowania oraz doręczenia. Generuje to znaczny nakład pracy orzeczników oraz pracowników sekretariatu oraz wydatki związane z koniecznością doręczenia korespondencji. Dodatkowo, mimo że postępowania w trybie art. 25a i nast. ustawy o KRS powinny być wszczynane wobec wszystkich podmiotów, do których zaistniały określone w przepisach przesłanki, sądy rejestrowe realizują ten obowiązek stosownie do posiadanych możliwości kadrowo-organizacyjnych.

O czasochłonności postępowań o rozwiązanie podmiotu wpisanego do Rejestru bez przeprowadzania postępowania likwidacyjnego świadczy zamieszczony poniżej wykres, który obrazuje dane dotyczące czasu trwania takich postępowań.

⁷⁾ Dz. U. z 2026 r. poz. 522, z późn. zm.

Natomiast według stanu na dzień 31 grudnia 2024 r. postępowania o rozwiązanie podmiotu wpisanego do Rejestru bez przeprowadzania postępowania likwidacyjnego stanowiły 17% spraw niezakończonych przez sądy rejestrowe (wg stanu na dzień 31 grudnia 2023 r. postępowania o rozwiązanie podmiotu wpisanego do Rejestru bez przeprowadzania postępowania likwidacyjnego stanowiły 16% spraw niezakończonych przez sądy rejestrowe).

Obecnie funkcjonujący model postępowania o rozwiązaniu podmiotu wpisanego do Rejestru bez przeprowadzania postępowania likwidacyjnego również nie realizuje funkcji ostrzegawczej i ochronnej Rejestru. Informacje o wszczęciu postępowania, mimo iż są niezwykle istotne dla uczestników obrotu gospodarczego, nie są ujawniane w Rejestrze. Powzięcie informacji o takich postępowaniach wymaga zapoznania się z aktami rejestrowymi.

Obowiązujące regulacje doprowadziły również do ukształtowania się rozbieżnej praktyki dotyczącej trybu prowadzenia postępowania i wydawanych w jego ramach rozstrzygnięć. Niektóre z sądów rejestrowych orzekają o rozwiązaniu i wykreśleniu podmiotu wpisanego do Rejestru jednocześnie, z kolei inne najpierw rozwiązują podmiot, a dopiero po stwierdzeniu prawomocności tego rozstrzygnięcia wykreślają go z Rejestru. Oba ze wskazanych wyżej wariantów procedowania pociągają za sobą szereg problemów natury praktycznej. Obowiązujące przepisy stwarzają bowiem podstawę do niezależnego od siebie kwestionowania orzeczeń o rozwiązaniu i wykreśleniu podmiotu, mimo że oba judykaty oparte są na analogicznych przesłankach. Ponieważ wyeliminowanie z obrotu prawnego jednego z ww. rozstrzygnięć nie prowadzi do automatycznej utraty mocy przez drugie, zaistnieć może sytuacja, w której postanowienie o rozwiązaniu podmiotu straci moc, natomiast nadal ważny będzie wpis o jego wykreśleniu.

4) przekazywanie przez sądy rejestrowe informacji wymaganych przez ustawę z dnia 24 marca 1920 r. o nabywaniu nieruchomości przez cudzoziemców

Potrzeba zmian w art. 19c ust. 1 i 2 ustawy o KRS wynika z postulatów Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji. Na gruncie aktualnych przepisów zachodzi wątpliwość, czy oświadczenia o posiadaniu statusu cudzoziemca oraz o przysługiwaniu praw do nieruchomości położonych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej dotyczą spółek w organizacji i wspólników spółek osobowych, czy też podmiotu, który dopiero powstanie na skutek wpisu do Rejestru. Dodatkową niedoskonałością dotychczasowej regulacji jest trudność w ustaleniu przez sąd rejestrowy, czy oświadczenie dotyczące osoby prawnej lub spółki handlowej nie posiadającej osobowości prawnej odpowiada prawdzie. Wymaga to bowiem zbadania czy podmiot, którego dotyczy oświadczenie, jest kontrolowany bezpośrednio lub pośrednio przez osoby lub spółki będące cudzoziemcami (por. art. 1 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 24 marca 1920 r. o nabywaniu nieruchomości przez cudzoziemców⁸⁾). Rodzi to ryzyko nieprzekazania Ministrowi Spraw Wewnętrznych i Administracji istotnych dla niego informacji.

5) konta podmiotów wpisanych do KRS

Konieczne jest wprowadzenie przepisów umożliwiających pełne wykorzystanie w postępowaniu rejestrowym możliwości jakie stwarza tzw. Moduł Tożsamości, tj. moduł służący do zakładania, przechowywania i użytkowania kont wykorzystywanych w systemach wytworzonych i administrowanych przez Ministerstwo Sprawiedliwości. Moduł ten został wdrożony przez Ministerstwo Sprawiedliwości w dniu 1 grudnia 2021 r., w oparciu o przepisy rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 30 listopada 2021 r. w sprawie konta w systemie teleinformatycznym

⁸⁾ Dz. U. z 2017 r. poz. 2278.

obsługującym postępowanie sądowe, wydane na podstawie art. 53d ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych.

Na bazie powyższych regulacji możliwe było utworzenie m.in. systemu kont – rozumianych jako zbiory danych identyfikujących tożsamość właściciela konta, wraz z przyporządkowanymi zasobami systemu teleinformatycznego obsługującego postępowanie sądowe, który może być wykorzystywany w poszczególnych rodzajach postępowań sądowych. Należy zauważyć, że rozporządzenie z dnia 30 listopada 2021 r. oraz wdrożone w oparciu o jego treść rozwiązania informatyczne przewidują możliwość utworzenia nie tylko kont osób fizycznych, ale również kont podmiotów niebędących osobami fizycznymi. Daje to szereg możliwości, które mogą być wykorzystane również w postępowaniu rejestrowym. Do najistotniejszych z nich należy zaliczyć:

- ułatwienie komunikacji z podmiotami podlegającymi obowiązkowi wpisu do Krajowego Rejestru Sądowego,
- stworzenie mechanizmów pozwalających upewnić się, że wnioski są składane przez faktycznych wnioskodawców, uczestników postępowań i ich reprezentantów,
- usprawnienie egzekwowania obowiązków dotyczących aktualizacji treści Rejestru oraz składania dokumentów do akt rejestrowych.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji i oczekiwany efekt

Mając na uwadze kwestie przedstawione w pkt 1, proponuje się:

zmianę przepisów dotyczących akt spraw rejestrowych, poprzez:

- doprecyzowanie zasad przechowywania dokumentacji papierowej przed dokonaniem wpisu do Rejestru (dodanie ust. 1b w art. 9)
Zmiana jest uzasadniona potrzebą określenia na poziomie ustawy sposobu gromadzenia dokumentacji w postaci papierowej wpływającej do akt sprawy rejestrowej podmiotu niewpisanego do KRS (zarówno do rejestru przedsiębiorców, jak i do rejestru stowarzyszeń).
- uregulowanie sposobu dołączania akt rejestrowych do zbioru dokumentów po dokonaniu wpisu (zmiana art. 9 ust. 6)
Z chwilą wpisu podmiotu do Rejestru do zbioru dokumentów dołącza się akta rejestrowe podmiotu prowadzone w postaci papierowej lub zbiór dokumentów akt sprawy rozpoznawanej. Należy zauważyć, że projektowany przepis będzie opisywał na poziomie normatywnym obecną praktykę sądów rejestrowych.
- doprecyzowanie podstaw ograniczenia prawa przeglądania akt poprzez zastąpienie pojęcia „ustawa” terminem „przepis szczególny” (zmiana art. 10 ust. 1)
Zmiana ma na celu usunięcie wątpliwości w kwestii bezpośredniego stosowania *Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego I Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE⁹⁾*, w związku z obecnym brzmieniem art. 10 ust. 1 ustawy o KRS, który wskazuje, że prawo przeglądania akt rejestrowych oraz zbioru dokumentów, o którym mowa w art. 9 ust. 6 ustawy o KRS, może być ograniczone na mocy regulacji rangi ustawowej.
- uwzględnienie cyfryzacji akt rejestrowych i dostosowanie przepisów do funkcjonowania systemu teleinformatycznego
W przypadku akt rejestrowych prowadzonych w systemie teleinformatycznym ograniczenie dostępności dokumentów będących podstawą wpisów w dziale 4 rejestru przedsiębiorców, które zostały wykreślone na podstawie art. 46 ustawy o KRS, może zostać dokonane poprzez zmianę atrybutu dotyczącego dostępności dokumentu w systemie teleinformatycznym, bez konieczności przenoszenia dokumentu do odrębnego zbioru dokumentów. Obowiązek przeniesienia do prowadzonego oddzielnie zbioru dokumentów powinien zatem dotyczyć wyłącznie dokumentów w postaci papierowej, niezależnie czy znajdują się one w aktach rejestrowych, czy w zbiorze dokumentów. Dodatkowo doprecyzowano brzmienie przepisu, tak aby uniknąć wątpliwości, że dostęp do takiego dokumentu ma nie każdy przedsiębiorca wpisany do rejestru przedsiębiorców, a tylko ten, którego wpis dotyczył.
- rozszerzenie zakresu ograniczenia dostępu do informacji z KRK
Zmiana art. 10 ust. 4a pkt 2 ustawy o KRS polegająca na wyłączeniu zastosowania przepisu art. 10 ust. 1, stanowiącego, że każdy ma prawo przeglądania akt rejestrowych podmiotów wpisanych do Rejestru oraz zbioru dokumentów, o którym mowa w art. 9 ust. 6 ustawy o KRS, w stosunku do wszystkich informacji otrzymanych na podstawie art. 21a ustawy o KRS z Biura Informacyjnego Krajowego Rejestru Karnego, a nie – jak to ma miejsce dotychczas – wyłącznie do tych,

⁹⁾ Ogólne rozporządzenie o ochronie danych; Dz.U.UE.L.2016.119.1.

które nie były podstawą rozstrzygnięcia sądu rejestrowego lub dotyczyły osób, które nie podlegały wpisowi do Rejestru. Uznano, że udostępnianie informacji z Krajowego Rejestru Karnego, w szczególności za pośrednictwem ogólnodostępnych sieci teleinformatycznych, prowadziłoby do obejścia przepisów ustawy z dnia 24 maja 2000 r. o Krajowym Rejestrze Karnym¹⁰⁾, zwanej dalej „ustawą o KRK”, które ograniczają możliwość uzyskania informacji z Krajowego Rejestru Karnego do ściśle określonych podmiotów w ściśle określonych sytuacjach. Informacje takie będą dostępne wyłącznie dla sądu rejestrowego, który w przypadku uznania ich za podstawę rozstrzygnięcia, będzie mógł powołać się na nie w uzasadnieniu rozstrzygnięcia. Dostęp taki będzie miał również sąd rozpoznający środek zaskarżenia.

- doprecyzowanie zasad wydawania kopii i odpisów dokumentów przechowywanych w zbiorze dokumentów (dodanie art. 10 ust. 7)

Proponuje się rozszerzenie zasad wydawania kopii i odpisów określonych w ust. 7 tego artykułu na dokumenty przechowywane w zbiorze dokumentów, o którym mowa w art. 9 ust. 6 ustawy o KRS. Materia ta nie była dotychczas wyraźnie uregulowana, jednak nie ulega wątpliwości, że osoby uprawnione powinny mieć możliwość uzyskania również kopii lub odpisów dokumentów złożonych do zbioru dokumentów, chociażby w celu oceny czy dokument w postaci papierowej odpowiada jego kopii lub odpisowi w postaci elektronicznej.

- wprowadzenie wymogu składania pism procesowych wyłącznie za pośrednictwem systemu teleinformatycznego (zmiana art. 19 ust. 2)

Zmiana ma na celu uwzględnienie, że oprócz wniosków, do sądu składane są również pisma procesowe. Powyższa zmiana spowoduje, że brzmienie tej jednostki redakcyjnej będzie spójne z pozostałymi przepisami w całej ustawie. Jednakże przepis ten nie będzie miał zastosowania w sytuacji, gdy do sądu wpłynie pismo w postaci papierowej, które będzie zawierało informacje mogące stanowić podstawę do podjęcia przez sąd czynności z urzędu. Takie pismo stanowi podstawę podjęcia przez sąd decyzji o ewentualnym wszczęciu postępowania z urzędu. W przypadku podjęcia przez sąd decyzji, że należy wszcząć takie postępowanie sąd zeskanuje dokument w postaci papierowej (przetworzy go na postać elektroniczną) i złoży do zbioru dokumentów.

- wprowadzenie obowiązku składania zanonimizowanych wyciągów dokumentów zawierających dane objęte ograniczeniem dostępu (dodanie art. 19aa ust. 1)

Zmiana ma na celu zobowiązanie podmiotów składających do sądu rejestrowego pisma procesowe i inne dokumenty, zawierające dane osobowe lub inne dane, których prawo przeglądania jest ograniczone na podstawie przepisu szczególnego, do dołączania wyciągów pism i dokumentów z pominięciem tych danych. Wprowadzenie powyższego wymogu jest uzasadnione koniecznością zapewnienia sądom rejestrowym możliwości sprawnego i szybkiego wykonania obowiązku udostępniania akt rejestrowych i zbioru dokumentów, o którym mowa w art. 9 ust. 6 ustawy o KRS, każdemu zainteresowanemu podmiotowi, co w przypadku akt rejestrowych prowadzonych w systemie teleinformatycznym następuje poprzez ich udostępnienie za pośrednictwem ogólnodostępnych sieci teleinformatycznych.

- ustanowienie procedury w przypadku uchybienia obowiązkowi anonimizacji

Proponuje się, że w przypadku uchybienia obowiązkowi złożenia zanonimizowanego wyciągu przewodniczący wezwie do usunięcia tego braku, pod rygorem zwrócenia pisma procesowego.

Proponowane zmiany mają na celu zwiększenie przejrzystości i spójności procedur rejestrowych, usprawnienie pracy sądów rejestrowych poprzez jednoznaczne określenie zasad gromadzenia i udostępniania dokumentacji, dostosowanie przepisów do cyfrowego obiegu dokumentów, co w efekcie przyczyni się do poprawy efektywności postępowań rejestrowych i zapewni zgodność z obowiązującymi regulacjami krajowymi i unijnymi.

zmianę przepisów dotyczących postępowań przymuszających do złożenia dokumentów finansowych, poprzez:

- zmianę art. 24 ustawy o KRS w celu usprawnienia postępowań

W zmienianym ust. 1 w art. 24 wskazuje się, że obowiązany do złożenia wymaganego wniosku lub dokumentu jest podmiot, podlegający obowiązkowi wpisu do rejestru, zaś w przypadku, o którym mowa w ust. 1a, obowiązany są „obowiązani do powołania albo wyboru organu” podmiotu podlegającego obowiązkowi wpisu do rejestru. Zgodnie z nowym brzmieniem ust. 1b wezwań, o których mowa w ust. 1 i 1a, sąd rejestrowy będzie dokonywał pod rygorem zastosowania grzywny przewidzianej w przepisach Kodeksu postępowania cywilnego o egzekucji świadczeń niepieniężnych. W przypadku niewykonania obowiązków w terminie sąd rejestrowy będzie nakładał grzywny na obowiązanych. W tym przypadku użycie w liczbie mnogiej „obowiązanych” nie powinno budzić wątpliwości na kogo będzie nakładana grzywna, gdyż to kto jest obowiązany wynika wprost z obu przepisów, tj. z ust. 1 oraz z ust. 1a.

¹⁰⁾ Dz. U. z 2024 r. poz. 276, z późn. zm.

Projektowany art. 24 ust. 2a przewiduje, że sąd rejestrowy nie będzie nakładał grzywny, jeżeli z danych zawartych w aktach rejestrowych wynikać będzie, że egzekucja z majątku obowiązanej może okazać się bezskuteczna, w szczególności jeżeli z danych tych nie będzie wynikało, że obowiązany posiada majątek, którego wartość przewyższa wysokość nałożonej na niego grzywny oraz ewentualnych kosztów egzekucyjnych. Przedstawione rozwiązanie ma na celu uniknięcie nieuzasadnionego obciążenia Skarbu Państwa kosztami postępowania egzekucyjnego w sytuacji, gdy z akt rejestrowych wynika na przykład, że dotychczasowe postępowania przymuszające były umarzane w związku z bezskutecznością egzekucji.

- wprowadzenie wzmianki o niewykonywaniu obowiązku złożenia dokumentów finansowych pomimo wezwania sądu jako alternatywy dla grzywny

Dodanie w art. 24 ustawy o KRS ust. 2b, który ma na celu wprowadzenie w postępowaniach przymuszających do złożenia dokumentów finansowych rygoru wpisu w Rejestrze wzmianki o niewykonywaniu obowiązku złożenia dokumentów finansowych pomimo wezwania sądu. Wzmianka taka będzie zamieszczana na mocy postanowienia sądu rejestrowego wydawanego po ustaleniu, iż uchybiono terminowi, o którym mowa w art. 24 ust. 1 ustawy o KRS.

Celem proponowanego rozwiązania jest nie tylko poinformowanie uczestników obrotu, że podmiot nie wykonuje obowiązku złożenia dokumentów finansowych, ale przede wszystkim wskazanie, iż nie wykonuje tego obowiązku pomimo wezwania sądu rejestrowego. Uchybienie, o którym informuje wzmianka, ma zatem charakter kwalifikowany. Jest to bowiem nie tylko informacja o zaniedbaniu obowiązku sprawozdawczego, ale także o niepowodzeniu sądowego przymuszenia do jego realizacji i o ignorowaniu działań sądu. Obawa przed ujawnieniem takiej wzmianki ma motywować podmioty obowiązane do podjęcia czynności zmierzających do wywiązania się z obowiązków sprawozdawczych.

Proponowana regulacja nie wyłącza obowiązku informowania przez sądy rejestrowe o dostrzeżonych uchybieniach organów powołanych do ścigania przestępstw. Osoby odpowiedzialne za niewykonanie obowiązków sprawozdawczych nadal zatem będą ponosiły odpowiedzialność karną.

- wprowadzenie zakazu wszczynania kolejnych postępowań

Wprowadzenie zakazu wszczynania kolejnych postępowań przymuszających do złożenia dokumentów finansowych, obowiązującego od momentu wpisania wzmianki do chwili jej wykreślenia.

- wprowadzenie warunkowego wykreślenia wzmianki

Wprowadzenie zapisu, że sąd rejestrowy wykreśli wzmiankę z urzędu dopiero po złożeniu przez podmioty obowiązane wszystkich zaległych dokumentów finansowych, w tym także tych, których obowiązek złożenia powstał po wpisie tej wzmianki. Efektem proponowanego rozwiązania będzie zdjęcie z sądów rejestrowych czasochłonnego obowiązku wszczynania co roku kolejnych postępowań przymuszających dotyczących kolejnych okresów sprawozdawczych.

- umożliwienie rozwiązania podmiotu bez likwidacji

Po upływie roku od wpisu wzmianki, jeśli obowiązki nie zostaną wykonane, możliwe będzie wszczęcie z urzędu postępowania o rozwiązanie podmiotu z Rejestru bez przeprowadzania postępowania likwidacyjnego, o ile z danych zawartych w aktach rejestrowych nie będzie wynikać, że podmiot posiada zbywalny majątek lub faktycznie prowadzi działalność.

- automatyczne wykreślanie wzmianki

Sąd rejestrowy będzie otrzymywał za pośrednictwem systemu teleinformatycznego informacje z Rejestru o wpisie wzmianek wskazanych w art. 40 pkt 2–5d i 7 ustawy o KRS (wzmianek o złożeniu dokumentów finansowych) dla podmiotów, w stosunku do których zamieszczona jest wzmianka o niewykonywaniu obowiązku złożenia dokumentów finansowych. Umożliwi to sądom rejestrowym, w przypadku złożenia dokumentów finansowych, sprawne wykreślanie wzmianek o niezłożeniu dokumentów finansowych pomimo wezwania sądu. Funkcjonalność taka jest niezbędna, bowiem dokumenty finansowe są w większości przypadków składane bezpośrednio do repozytorium dokumentów finansowych, a więc z pominięciem sądu rejestrowego.

- zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia czynu zabronionego

Po wpisie wzmianki sąd rejestrowy zawiadomi właściwy organ państwowy o podejrzeniu popełnienia czynu zabronionego z ustawy o rachunkowości, przekazując jednocześnie informację o numerze podmiotu w Rejestrze, sygnaturze sprawy, dacie dokonania wpisu tej wzmianki i numerze wpisu.

Oczekiwanym efektem proponowanych zmian jest zwiększenie skuteczności postępowań przymuszających do złożenia dokumentów finansowych poprzez zastosowanie bardziej przejrzystego i informacyjnego środka oddziaływania, jakim jest

wzmianka o niewykonywaniu obowiązku pomimo wezwania sądu. Rozwiązanie to ma na celu nie tylko ograniczenie obciążenia sądów rejestrowych koniecznością wszczynania kolejnych postępowań, ale również wzmocnienie motywacji podmiotów do terminowego wywiązywania się z obowiązków sprawozdawczych. Wzmianka będzie pełnić funkcję ostrzegawczą dla uczestników obrotu gospodarczego, wskazując na kwalifikowany charakter uchybienia. Dodatkowo usprawnienie komunikacji między sądem rejestrowym a organami państwowymi, w szczególności urzędami skarbowymi, pozwoli na szybsze reagowanie na przypadki uporczywego niewykonywania obowiązków.

zmianę przepisów dotyczących postępowania o rozwiązanie podmiotu wpisanego do Rejestru bez przeprowadzania postępowania likwidacyjnego, poprzez:

– wprowadzenie obowiązku wpisu wzmianki o prowadzeniu postępowania

Niezwłocznie po wszczęciu postępowania o rozwiązanie podmiotu wpisanego do Rejestru bez przeprowadzania postępowania likwidacyjnego należy zamieścić w Rejestrze z urzędu wzmiankę o prowadzeniu tego postępowania. Natomiast w postanowieniu o umorzeniu postępowania o rozwiązaniu podmiotu wpisanego do Rejestru bez przeprowadzania likwidacji sąd rejestrowy orzeka o wykreśleniu wzmianki o prowadzeniu tego postępowania. Oznacza to, że umorzenie postępowania o rozwiązanie podmiotu bez przeprowadzania postępowania likwidacyjnego i wykreślenie wzmianki z Krajowego Rejestru Sądowego będzie dokonywane pod tą samą sygnaturą nadaną na to postępowanie. Nie jest prawidłowe, aby sąd umorzył postępowanie o rozwiązanie podmiotu bez przeprowadzania likwidacji pod sygnaturą nadaną na to postępowanie, a wykreślenia wzmianki z Rejestru dokonał pod osobną sygnaturą. W ramach postępowania o wykreślenie wzmianki nie byłyby bowiem podejmowane przez sąd rejestrowy żadne czynności merytoryczne. Zatem wszystkie ww. czynności sądu (z wyjątkiem wpisu wzmianki, dla której konieczna jest osobna sygnatura) należy wykonać w ramach postępowania o rozwiązaniu podmiotu bez przeprowadzania likwidacji – pod tą samą (pierwotną) sygnaturą. Zmiana zmierza do wyeliminowania rozbieżności orzeczniczych oraz ograniczenia czynności sądu rejestrowego, pośrednio wzmacniając pewność obrotu prawnego.

– zmianę przesłanek wszczęcia postępowania o rozwiązanie podmiotu

Proponuje się, aby sąd rejestrowy wszczynał postępowanie o rozwiązanie podmiotu z Rejestru bez przeprowadzania postępowania likwidacyjnego, jeżeli mimo upływu roku od dnia wpisu do Rejestru wzmianki o niewykonywaniu obowiązku złożenia dokumentów finansowych, pomimo wezwania sądu, nie zostaną złożone wszystkie zaległe dokumenty finansowe, w tym także te, których obowiązek złożenia powstał po tym wezwaniu. Jednak w sytuacji, gdy z danych zawartych w aktach rejestrowych będzie wynikać, że podmiot ten posiada zbywalny majątek lub faktycznie prowadzi działalność, sąd odstąpi od tego postępowania.

– ujednoczenie postępowania dowodowego

Planuje się szczegółowe unormowanie postępowania dowodowego zmierzającego do ustalenia czy dany podmiot posiada zbywalny majątek i czy faktycznie prowadzi działalność, co ma na celu ujednoczenie praktyki sądów rejestrowych. Przewiduje się, że czynności sądu rejestrowego wykonywane w ramach postępowania dowodowego będą miały ściśle określony ustawą zakres. Z tego względu w projektowanym art. 25a ust. 2 ustawy o KRS wyraźnie wskazano, że sąd rejestrowy przeprowadza badanie czy podmiot ten posiada zbywalny majątek i czy faktycznie prowadzi działalność w sposób określony w projektowanym art. 25c ustawy o KRS.

– wprowadzenie możliwości odstąpienia od postępowania o rozwiązanie podmiotu bez przeprowadzania likwidacji

W celu uniknięcia dokonywania nieskutecznych czynności, które wiążą się z istotnym zaangażowaniem orzeczników i innych pracowników w sądach rejestrowych oraz znaczącym obciążaniem budżetu państwa, sąd rejestrowy – w przypadkach wskazanych w ust. 1 pkt 3–5 – odstąpi od postępowania o rozwiązanie podmiotu bez przeprowadzania likwidacji, jeżeli z danych zawartych w aktach rejestrowych wynika, że podmiot ten posiada zbywalny majątek lub faktycznie prowadzi działalność. Postanowienie o odstąpieniu zawierać będzie podstawę faktyczną odstąpienia, nie będzie wymagać doręczenia oraz nie będzie podlegać zaskarżeniu.

– wskazanie instytucji zobowiązanych do udzielenia informacji

Wskazano podmioty, do których sąd rejestrowy powinien zwrócić się w toku postępowania o udzielenie niezbędnych informacji i potwierdzających je dokumentów. Podmiotami takimi będą: naczelnik urzędu skarbowego właściwego według ostatniego udostępnionego w Rejestrze adresu siedziby podmiotu oraz Zakład Ubezpieczeń Społecznych. Na podmiotach tych, z racji powierzonych im przez ustawodawcę zadań, ciąży obowiązek badania aktywności i sytuacji majątkowej podatników, zaś ustawodawca przyznaje im narzędzia to umożliwiające. Modyfikacji ma ulec również treść zapytania kierowanego do ww. podmiotów. Sąd rejestrowy będzie bowiem zwracał się o udzielenie posiadanych informacji i dokumentów mogących mieć znaczenie do ustalenia przez sąd rejestrowy, czy podmiot wpisany do Rejestru

posiada zbywalny majątek i czy faktycznie prowadzi działalność. Naczelnik właściwego urzędu skarbowego oraz Zakład Ubezpieczeń Społecznych będą zatem zobowiązani do ustalenia, czy w zgromadzonej przez nich dokumentacji oraz zbiorach danych znajdują się informacje i dokumenty dotyczące majątku i działalności podmiotu. Oceny, czy wskazane przez naczelnika urzędu skarbowego albo ZUS informacje są wystarczające do wydania postanowienia o rozwiązaniu podmiotu i w konsekwencji jego wykreślenia z KRS, dokona sąd rejestrowy. Projekt przewiduje zatem, że sądom rejestrowym będą przekazywane informacje całościowe, tj. zebrane po sprawdzeniu danych posiadanych przez wszystkie historycznie właściwe dla podatnika organy podatkowe.

– rozszerzenie źródeł informacji o majątku i działalności podmiotu

Projekt przewiduje, że sąd rejestrowy będzie ustalał, czy podmiot wpisany do Rejestru posiada zbywalny majątek i czy faktycznie prowadzi działalność w zbiorze informacji Rejestru, centralnej bazie danych ksiąg wieczystych, zbiorze informacji z rejestru zastawów oraz centralnej ewidencji pojazdów. Zakłada się, że upoważnionym pracownikom wydziałów rejestrowych zostanie zapewniony dostęp do tych baz danych. Uzyskanie dostępu do danych zgromadzonych w centralnej ewidencji pojazdów, za pomocą urządzeń teletransmisji danych, bez konieczności składania pisemnego wniosku, wymagało będzie uzyskania przez sąd rejestrowy zgody, o której mowa w art. 80c ust. 6 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – *Prawo o ruchu drogowym*¹¹⁾. Do czasu uzyskania takiego dostępu informacje będą uzyskiwane w dotychczasowy sposób.

– umieszczenie wzmianki o postępowaniu w dziale 1 Rejestru

Proponuje się umieszczenie wzmianki w widocznym miejscu Rejestru w celu ostrzeżenia uczestników obrotu o prowadzonym postępowaniu. Dotyczy to w szczególności osób, których uzasadniony interes mógłby sprzeciwiać się wykreśleniu podmiotu z Rejestru bez przeprowadzania postępowania likwidacyjnego. Projektowane rozwiązanie wzmacnia zatem funkcje ostrzegawczą i ochronną Krajowego Rejestru Sądowego. Po uprawomocnieniu się postanowienia sądu w przedmiocie umorzenia postępowania o rozwiązanie podmiotu z Rejestru bez przeprowadzania postępowania likwidacyjnego wzmianka zostanie wykreślona.

– wprowadzenie domniemania prawnego

Umożliwienie sądowi uznania, że podmiot nie posiada majątku i nie prowadzi działalności, jeśli nie przedstawi dowodów w terminie 2 miesięcy od ogłoszenia. Proponowana regulacja przerzuca ciężar wykazania okoliczności sprzeciwiających się wykreśleniu z Rejestru na podmiot, wobec którego wpisano wzmiankę, jednocześnie rozwiązując sygnalizowany wyżej problem związany z niemożnością ustalenia tzw. faktów negatywnych. Domniemanie będzie mogło być obalone nie tylko przez podmiot wpisany do Rejestru, ale także inne zainteresowane podmioty, jak również w sytuacjach, w których okoliczności wskazujące na prowadzenie przez podmiot działalności albo posiadanie przez podmiot majątku będą miały charakter faktów powszechnie znanych albo znanych sądowi z urzędu.

Dopełnieniem przedstawionych wyżej rozwiązań legislacyjnych jest projektowany art. 21e pkt 2 ustawy o KRS. Przepis ten stanowi, że sąd rejestrowy będzie otrzymywał za pośrednictwem systemu teleinformatycznego informacje z Rejestru o wpisie wzmianek wskazanych w art. 40 pkt 2–5d i 7 ustawy o KRS (wzmianek o złożeniu dokumentów finansowych) dla podmiotów, w stosunku do których zamieszczona jest wzmianka o prowadzeniu postępowania o rozwiązanie podmiotu z Rejestru bez przeprowadzania postępowania likwidacyjnego. Umożliwi to sądom rejestrowym, w przypadku złożenia dokumentów finansowych, sprawne umarzanie postępowań w stosunku do podmiotów, które prowadzą działalność. Funkcjonalność taka jest niezbędna, bowiem dokumenty finansowe są w większości przypadków składane bezpośrednio do repozytorium dokumentów finansowych, a więc z pominięciem sądu rejestrowego.

Wprowadzenie obowiązkowej wzmianki o prowadzeniu postępowania oraz domniemania prawnego dotyczącego braku majątku i aktywności podmiotu pozwoli sądom rejestrowym na szybsze i bardziej efektywne podejmowanie decyzji o wykreśleniu podmiotu z Rejestru. Zmiany zmierzają także do wyeliminowania rozbieżności orzeczniczych oraz ograniczenia czynności sądu rejestrowego, pośrednio wzmacniając pewność obrotu prawnego.

doprecyzowanie przepisów w zakresie oświadczeń składanych w trybie ustawy z dnia 24 marca 1920 r. o nabywaniu nieruchomości przez cudzoziemców, poprzez:

– rozszerzenie zakresu oświadczeń składanych w postępowaniu rejestrowym

Wprowadza się obowiązek, zgodnie z którym będzie należało zamieścić oświadczenie czy nabywca lub obejmujący udziały, akcje lub ogół praw i obowiązków jest cudzoziemcem w rozumieniu ustawy o nabywaniu nieruchomości przez cudzoziemców. Z kolei w oświadczeniu składanym na podstawie art. 19c ust. 2 ustawy o KRS należało będzie podać, czy

¹¹⁾ Dz. U. z 2024 r. poz. 1251, z późn. zm.

spółce, której dotyczy wniosek, przysługuje lub po dokonaniu wpisu będzie przysługiwać prawo własności lub prawo użytkowania wieczystego nieruchomości położonych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Dzięki sprecyzowaniu, że oświadczenia mają dotyczyć nabywców lub obejmujących udziały, akcje lub ogół praw i obowiązków, minister właściwy do spraw wewnętrznych uzyska dane pozwalające na dokładniejszą analizę czy wymogi przewidziane w ustawie *o nabywaniu nieruchomości przez cudzoziemców* są przestrzegane.

wprowadzenie przepisów dotyczących kont podmiotów wpisanych do KRS

wprowadzenie obowiązku posiadania konta w systemie teleinformatycznym

W ramach projektowanego art. 19 ust. 2b przewiduje się, że podmiot podlegający obowiązkowi wpisu do rejestru, o którym mowa w art. 1 ust. 2 pkt 1, lub do rejestru, o którym mowa w art. 1 ust. 2 pkt 2, dla którego nie założono konta w systemie teleinformatycznym obsługującym postępowanie rejestrowe, wraz z wnioskiem o wpis lub zmianę wpisu zgłasza potrzebę założenia konta. Podanie danych niezbędnych do założenia konta będzie wymagane, aby zakończyć edycję wniosku o wpis lub zmianę wpisu. Bez ich podania zakończenie edycji wniosku nie będzie możliwe. Celem wprowadzenia tego rozwiązania jest zapewnienie, aby wszystkie podmioty wpisane w KRS miały konta, za pomocą których będą mogły składać wnioski i pisma oraz odbierać korespondencję (pisma sądowe). Konto podmiotu będzie służyło z jednej strony do składania pism przez podmiot podlegający obowiązkowi wpisu do KRS, z drugiej strony będzie służyło również do doręczania korespondencji sądowej do takiego podmiotu.

zgłoszenie potrzeby założenia konta jako wymóg formalny

Złożenie wniosku lub pisma przez podmiot za pośrednictwem innego konta niż założone dla tego podmiotu, bez uprawdopodobnienia niemożności korzystania z założonego dla niego konta, będzie skutkowało zwróceniem wniosku lub pisma bez wzywania do uzupełnienia braków. W takim wypadku doręczenie dokonane zostanie na konto, z którego wniosek lub pismo złożono, albowiem wyłączone będzie stosowanie art. 694⁶ § 4 k.p.c.

wprowadzenie obowiązku składania pism przez konto

Zgodnie z projektowanym art. 20g wprowadza się obowiązek pouczenia podmiotu. W przypadku gdy podmiot podlegający obowiązkowi wpisu do Rejestru ma już założone konto w systemie teleinformatycznym, sąd rejestrowy – przy pierwszym doręczeniu od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy – pouczy podmiot o obowiązku składania wszystkich wniosków lub innych pism procesowych za pośrednictwem tego konta i skutkach niespełnienia tego obowiązku. Z kolei podmiot, który nie ma założonego konta w systemie teleinformatycznym, przy pierwszym doręczeniu od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy zostanie dodatkowo pouczone o tym, że wraz z wnioskiem o wpis lub zmianę wpisu ma podać dane niezbędne do założenia konta oraz o pozostawieniu adresowanych do niego pism w aktach ze skutkiem doręczenia w sytuacji, kiedy takiego konta nie założy. Pouczenie obejmie również sposób założenia konta w systemie teleinformatycznym i uwierzytelnienia się na tym koncie. Zmiana ma na celu zabezpieczenie praw podmiotu oraz uniknięcia zarzutu nieprawidłowego doręczenia korespondencji.

Oczekiwanym efektem wprowadzenia obowiązku posiadania konta w systemie teleinformatycznym przez podmioty wpisane do KRS jest usprawnienie komunikacji między sądem rejestrowym a uczestnikami postępowania rejestrowego, zwiększenie efektywności doręczeń oraz przyspieszenie obiegu dokumentów. Dzięki obowiązkowemu korzystaniu z konta, możliwe będzie ograniczenie liczby błędów formalnych, skrócenie czasu rozpatrywania wniosków oraz zapewnienie jednolitości procedur składania pism i odbierania korespondencji.

Pozostałe zmiany

- uchylenie art. 3a ust. 3 ustawy o KRS w związku z tym, że materia, której dotyczy ten przepis pokrywa się z materiają uregulowaną w przepisie art. 175da § 5 i 6 ustawy – *Prawo o ustroju sądów powszechnych*;
- wprowadzenie zmiany w art. 9a ust. 2 poprzez odejście od enumeratywnego określenia dokumentów podlegających złożeniu do Repozytorium dokumentów finansowych na rzecz wprowadzenia ogólnego odesłania do odpowiedniej regulacji ustawy o rachunkowości. Konsekwencją przedmiotowej zmiany jest również zmiana art. 19e ust. 1 ustawy o KRS, w którym zastąpiono wymienione enumeratywnie jednostki redakcyjne ustawy o rachunkowości ogólnym odwołaniem się do dokumentów finansowych podlegających złożeniu do repozytorium dokumentów finansowych;
- wprowadzenie obowiązku posiadania tytułu prawnego do lokalu (nieruchomości) i jego dołączania do wniosku o wpis lub zmianę wpisu w tym Rejestrze (dodanie art. 19ab ustawy o KRS). Obowiązek posiadania tytułu prawnego do lokalu (nieruchomości) wpłynie korzystnie zarówno na bezpieczeństwo obrotu jak i pracę sądów rejestrowych (zmniejszy ilość postępowań przymuszających dotyczących nieprawidłowych adresów siedziby);

- wprowadzenie obowiązku dołączenia do wniosku o wpis lub zmianę adresu – dokumentu, z którego wynika tytuł prawny do korzystania z lokalu (nieruchomości), którego adres został zgłoszony do Rejestru jako adres podmiotu. Jednocześnie wyłączono stosowanie art. 694⁴ § 23 Kodeksu postępowania cywilnego. Stanowi to odejście od obowiązku dostarczenia do sądu papierowego oryginału dokumentu, w przypadku dokumentu, z którego wynika tytuł prawny do lokalu. W tym jednym przypadku podstawą wpisu do Krajowego Rejestru Sądowego może być elektroniczna kopia.

Zmiana polegająca na dodaniu art. 19ab ustawy o KRS ma na celu wzmocnienie domniemania prawdziwości wpisów w zakresie danych dotyczących adresów podmiotów podlegających obowiązkowi rejestracji w Rejestrze;

- rozszerzenie obowiązku podejmowania czynności zmierzających do aktualizacji Rejestru na wszystkie organy i podmioty sprawujące władzę publiczną;
- nałożenie na ministra właściwego do spraw informatyzacji obowiązku niezwłocznego poinformowania sądu rejestrowego, w przypadku zmiany w rejestrze PESEL imienia, nazwiska lub numeru PESEL osoby fizycznej ujawnionej w Rejestrze lub zamieszczenia w rejestrze PESEL w stosunku do tej osoby informacji o jej zgonie albo o dacie znalezienia jej zwłok, za pośrednictwem systemu teleinformatycznego. Informacja taka powinna zawierać nazwisko, imię, numer PESEL oraz informację o dacie zgonu albo dacie znalezienia zwłok. Poinformowanie sądu rejestrowego powinno spowodować podjęcie przez ten sąd działań z urzędu, aby wyeliminować sytuację, w której dane osób fizycznych ujawnionych w Krajowym Rejestrze Sądowym różnią się od danych umieszczonych w rejestrze PESEL;
- rozszerzenie obowiązku aktualizacji danych również na dokumenty składane do akt rejestrowych na podstawie przepisów szczególnych.

W art. 22 dodaje się ustęp 1a nakazujący odpowiednie stosowanie ustępu 1 do dokumentów, które podlegają złożeniu do akt rejestrowych na podstawie odrębnych przepisów, z uwzględnieniem jednak terminów przewidzianych do złożenia dokumentów, które są określone w przepisach szczególnych. Zmiana przepisu konieczna jest, gdyż aktualne brzmienie artykułu odnosi się tylko do realizacji postulatu związanego z aktualizacją danych w Krajowym Rejestrze Sądowym, a projektodawca dostrzegł konieczność rozszerzenia obowiązku aktualizacji również na dokumenty, które nie stanowią podstawy wpisu, ale podlegają złożeniu do akt rejestrowych na podstawie art. 9 ust. 2;

- zmiana art. 24 ust. 1 ustawy o KRS, zgodnie z którą sąd w ramach postępowania przymuszającego będzie podejmował czynności wyjaśniające mające na celu ustalenie czy należy wezwać podmiot do złożenia wniosku lub określonych dokumentów w terminie siedmiu dni pod rygorem nałożenia grzywny. W zależności od wyniku przeprowadzonych czynności wyjaśniających sąd wezwie podmiot pod rygorem grzywny do wykonania obowiązku rejestrowego albo odstąpi od postępowania na podstawie art. 24 ust. 3 (sąd wówczas nie przejdzie do drugiego etapu postępowania przymuszającego, czyli do podjęcia czynności przymuszających pod rygorem grzywny). Jeśli natomiast wniosek lub dokumenty zostaną złożone dopiero w wyniku podjęcia czynności przymuszających, wówczas postępowanie przymuszające sąd umorzy.
- zmiana art. 24 ust. 1a ustawy o KRS, która ma na celu usunięcie wątpliwości sądów rejestrowych dotyczących obecnego brzmienia przepisu. Wprowadza ona obowiązek wszczęcia przez sąd postępowania przymuszającego, gdy z przeprowadzonych czynności wyjaśniających wynika, że jest to konieczne – zachodzi prawdopodobieństwo okoliczności uzasadniających jego przeprowadzenie (a w jego ramach najpierw czynności wyjaśniających, następnie – ewentualnie – przymuszających) oraz doprecyzowuje zakres wezwań dokonywanych przez sąd rejestrowy w ramach tego postępowania;
- dodanie wzmianki o statusie spółki publicznej w KRS

W art. 38 dodaje się ust. 1b zgodnie z którym dla spółki komandytowo-akcyjnej i spółki akcyjnej ujawniana jest w Krajowym Rejestrze Sądowym wzmianka czy podmiot jest spółką publiczną, jakkolwiek ma to charakter informacyjny, to wiąże się z szerszym zagadnieniem związanym ze Strategią Rozwoju Rynku Kapitałowego, stanowiącą załącznik do uchwały nr 114 Rady Ministrów z dnia 1 października 2019 r. w sprawie przyjęcia Strategii Rozwoju Rynku Kapitałowego¹²⁾ oraz z pojawiającym się zarzutem opóźnień w rejestracji papierów wartościowych spółek publicznych przez sądy rejestrowe;

- uznanie wniosków dotyczących spółek publicznych za sprawy pilne

W celu wyeliminowania sygnalizowanych uchybień konieczne jest także rozszerzenie w regulaminie urzędowania sądów powszechnych kategorii spraw pilnych o wnioski dotyczące spółek publicznych, w tym wnioski dotyczące podwyższenia

¹²⁾ M.P. poz. 1027.

kapitału akcyjnego w takich spółkach, wiążące się z emisją akcji w ramach oferty publicznej. Skutkiem wprowadzenia takiej zmiany będzie rozpoznawanie takich wniosków przez sądy rejestrowe w pierwszej kolejności, a w konsekwencji skrócenie czasu oczekiwania na wpis;

- wprowadzenie obowiązku wpisu oznaczenia „w restrukturyzacji”

Ujednolicenie zasad ujawniania statusu przedsiębiorcy w restrukturyzacji w KRS, analogicznie do oznaczenia „w upadłości”, w celu zwiększenia bezpieczeństwa obrotu prawnego;

- porządkowa zmiana art. 53a ustawy o KRS

Dostosowanie przepisów dotyczących aktualizacji danych kontaktowych (adres strony internetowej, e-mail) oraz wyłączenie obowiązku zgłaszania adresu do doręczeń elektronicznych, który będzie wpisywany automatycznie.

- **w ustawie z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2026 r. poz. 468, z późn. zm.)**

Projektowane zmiany Kodeksu postępowania cywilnego są dopełnieniem przepisów dotyczących kont podmiotów wpisanych do KRS. Przewiduje się, że dodanie przepisów precyzujących, w jakich okolicznościach postępowanie rejestrowe odbywa się za pośrednictwem systemu teleinformatycznego. Będą to wszystkie postępowania, w których wniosek złożono za pośrednictwem tego systemu, a w przypadku postępowań przed sądem rejestrowym prowadzącym KRS wszystkie postępowania dotyczące podmiotów podlegających wpisowi do rejestru przedsiębiorców lub do rejestru stowarzyszeń, innych organizacji społecznych lub zawodowych, fundacji oraz samodzielnych publicznych zakładów opieki zdrowotnej rejestru stowarzyszeń, w tym zarówno wszczęte na wniosek, jak i wszczęte z urzędu. Pojęcie postępowania odbywającego się za pośrednictwem systemu teleinformatycznego zostało już użyte w Kodeksie, a proponowane przepisy mają charakter precyzujący. W przypadku gdy postępowanie prowadzi się za pośrednictwem systemu teleinformatycznego, sąd dokonuje doręczeń za pośrednictwem systemu teleinformatycznego na konto założone dla adresata pisma w tym systemie, chyba że dla adresata pisma nie założono konta. Regulacja ta ma na celu umożliwienie sądom rejestrowym sprawnego prowadzenia wobec podmiotów wpisanych do rejestru przedsiębiorców lub do rejestru stowarzyszeń, innych organizacji społecznych lub zawodowych, fundacji lub samodzielnych publicznych zakładów opieki zdrowotnej Krajowego Rejestru Sądowego postępowań rejestrowych, w szczególności tych wszczynanych z urzędu, na podstawie art. 24 oraz art. 25a i nast. ustawy o KRS. Podmioty te będą bowiem zobowiązane do odbioru korespondencji wpływającej na konto pod rygorem uznania jej za doręczoną. Pierwsze pismo w sprawie będzie mogło zatem zostać doręczone takim podmiotom w postaci elektronicznej, a nie, jak dotychczas, papierowej. Warunkiem doręczenia korespondencji w postaci elektronicznej będzie uprzednie pouczenie przy pierwszym doręczeniu po założeniu konta. Podstawę prawną pouczenia przewidziano w proj. art. 20e ustawy o KRS. Przewiduje się pozostawianie w aktach sprawy ze skutkiem doręczenia pisma sądowego adresowanego do podmiotu podlegającego obowiązkowi wpisu do rejestru przedsiębiorców lub do rejestru stowarzyszeń, innych organizacji społecznych lub zawodowych, fundacji oraz samodzielnych publicznych zakładów opieki zdrowotnej, dla którego nie założono konta w systemie teleinformatycznym, a który został pouczone o doręczaniu korespondencji sądowej na konto w systemie teleinformatycznym. Rozwiązania w tym zakresie nie tylko przyspieszą postępowania prowadzone z urzędu, ale obniżą ich koszty i odciążą sekretariaty sądowe.

- **w ustawie z dnia 14 lutego 1991 r. – Prawo o notariacie (Dz. U. z 2026 r. poz. 614)**

Wprowadzenie obowiązku notariusza do pouczenia strony aktu notarialnego o treści art. 19aa ustawy o KRS oraz o wynikającym z art. 92a § 5 uprawnieniu do żądania umieszczenia w Centralnym Repozytorium Elektronicznych Wypisów Aktów Notarialnych (CREWAN) elektronicznego wyciągu z aktu notarialnego stanowiącego podstawę wpisu do KRS, albo podlegającego złożeniu do akt rejestrowych podmiotu wpisanego do KRS. Na żądanie strony aktu wyciągi mogą być pozbawione przez notariusza określonych przez stronę treści, w tym danych, których prawo przeglądania jest ograniczone na podstawie przepisu szczególnego. Zgodnie z art. 92a § 5 Prawa o notariacie notariusz – na żądanie strony aktu – umieszcza w CREWAN również elektroniczny wyciąg z aktu notarialnego. Wyciągi takie będą dołączane do akt sprawy w trybie art. 19d ustawy o KRS. Notariusz pouczy strony aktu nie tylko o sposobie i trybie składania wniosku w postępowaniu rejestrowym oraz o obowiązku podania we wniosku numeru wypisu w CREWAN, ale także o obowiązku podania numeru wyciągu. Rozwiązania te będą miały zastosowanie zarówno w przypadku rejestru przedsiębiorców, jak i rejestru stowarzyszeń.

Zmienia się brzmienie art. 92a § 2 poprzez zastąpienie odniesienia do „danych” odniesieniem do „dokumentu”, zgodnie z brzmieniem przepisów k.p.c. i ustawy o KRS.

– **w ustawie z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2026 r. poz. 522, z późn. zm.)**

Potrzeba zmiany art. 70a w ustawie o rachunkowości, wynika z konieczności uporządkowania sytuacji, w której przedsiębiorcy nie zamykają ksiąg rachunkowych za dany rok obrotowy, w którym wykonywanie przez nich działalności gospodarczej pozostawało zawieszone, a mimo wszystko – w świetle obowiązujących przepisów – sąd rejestrowy rozlicza takie podmioty z obowiązku składania sprawozdań finansowych i musi wszczynać wobec takich przedsiębiorców postępowania przymuszające do wykonania obowiązku sprawozdawczego. Sądy rejestrowe nie mają bowiem wiedzy czy przedsiębiorcy mający zawieszone wykonywanie działalności gospodarczej dokonywali w danym roku obrotowym odpisów amortyzacyjnych lub umorzeniowych lub czy występowały inne zdarzenia wywołujące skutki o charakterze majątkowym lub finansowym.

Zasadnym jest wyeliminowanie takich sytuacji. Złożenie takiego oświadczenia w trybie art. 70a ustawy o rachunkowości oznaczało będzie dla sądu rejestrowego, że wobec takiego przedsiębiorcy nie należy wszczynać postępowania przymuszającego do złożenia sprawozdania finansowego, natomiast na podstawie takiego oświadczenia zostanie zamieszczona w Krajowym Rejestrze Sądowym wzmianka o braku obowiązku sporządzenia i złożenia sprawozdania finansowego. Rozwiązanie takie jest wprowadzić oparte częściowo na wpisie w Krajowym Rejestrze Sądowym, że wykonywanie działalności gospodarczej jest zawieszone, a częściowo tylko na oświadczeniu przedsiębiorcy. I faktycznie może on oświadczyć nieprawdę, to jednak wydaje się, że każdorazowo taka sytuacja może zostać wychwycona przez organ skarbowy, który zawiadomi właściwy sąd rejestrowy, że jednak dany podmiot nie złożył obowiązkowego sprawozdania finansowego, a sąd rejestrowy podejmie wobec takiego podmiotu konieczne czynności przymuszające. Dlatego też za złożenie przedmiotowego oświadczenia, nie przewiduje się sankcji odpowiedzialności karnej.

Dzięki temu rozwiązaniu sądy rejestrowe nie będą wszczynały znacznej ilości zbędnych postępowań przymuszających, co w istotnej części odciąży sądy i zmniejszy wydatki Skarbu Państwa, a z drugiej strony zaspokoi oczekiwania przedsiębiorców, którzy sami zgłaszali powyższy problem i wnosili o dokonanie odpowiednich zmian legislacyjnych.

– **w ustawie z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2026 r. poz. 199, z późn. zm.)**

Dopełnieniem zmian ustawy o KRS w zakresie przepisów dotyczących postępowania o rozwiązanie podmiotu wpisanego do Rejestru bez przeprowadzania postępowania likwidacyjnego jest zmiana art. 50 ust. 19 o systemie ubezpieczeń społecznych, zgodnie z którym Zakład Ubezpieczeń Społecznych udziela bezpłatnie, za pośrednictwem systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 3a ustawy o KRS, sądowi rejestracyjnemu prowadzącemu postępowanie o rozwiązanie podmiotu wpisanego do Krajowego Rejestru Sądowego bez przeprowadzania postępowania likwidacyjnego informacji mających istotne znaczenie do ustalenia, czy podmiot wpisany do tego rejestru posiada zbywalny majątek i czy faktycznie prowadzi działalność.

– **w ustawie o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (Dz. U. z 2025 r. poz. 1338, z późn. zm.)**

Zmiana w art. 3 ust. 4 pkt 4 polega na uzupełnieniu przewidzianego w tym przepisie katalogu podmiotów, które mogą prowadzić działalność pożytku publicznego, o proste spółki akcyjne. Jak się wydaje w ustawie z dnia 19 lipca 2019 r. o zmianie ustawy – Kodeks spółek handlowych oraz niektórych innych ustaw omyłkowo pominięto zmianę tej regulacji. Należy wskazać, że zgodnie z art. 300¹ § 1 ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych¹³⁾ prosta spółka akcyjna może być utworzona przez jedną albo więcej osób w każdym celu prawnie dopuszczalnym, chyba że ustawa stanowi inaczej. Prosta spółka akcyjna, podobnie jak spółka z ograniczoną odpowiedzialnością czy spółka akcyjna, może więc być utworzona zarówno w celu prowadzenia działalności gospodarczej, jak i działalności niemającej takiego charakteru, a także w celach wyłącznie niezarobkowych. Tym samym prosta spółka akcyjna, będąca spółką kapitałową, która może być utworzona w celu innym niż osiąganie zysku, nie powinna być wykluczona z grona podmiotów, które mogą ubiegać się o status organizacji pożytku publicznego.

– **w ustawie z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. z 2025 r. poz. 1131, z późn. zm.)**

Dodaje się art. 46b, zgodnie z którym na żądanie sądu rejestrowego naczelnik urzędu skarbowego właściwego według ostatniego udostępnionego w Krajowym Rejestrze Sądowym adresu siedziby podatnika przekazuje informacje i dokumenty mające istotne znaczenie do ustalenia, czy podatnik ten posiada zbywalny majątek i czy faktycznie prowadzi działalność. Jeżeli podmiot, pozostawał wcześniej we właściwości naczelników innych urzędów skarbowych, aktualnie właściwy naczelnik urzędu skarbowego udzieli sądowi informacji po pozyskaniu danych posiadanych przez tych naczelników. Natomiast w przypadku ustalenia z urzędu przez naczelnika urzędu skarbowego, że podatnik będący

podmiotem wpisanym do Krajowego Rejestru Sądowego nie posiada zbywalnego majątku i faktycznie nie prowadzi działalności, naczelnik urzędu skarbowego przekazuje informację w tym zakresie do właściwego sądu rejestrowego.

Przepisy przejściowe

Rekomendowanym rozwiązaniem jest wprowadzenie przepisów przejściowych, które zapewnią płynne wdrożenie nowych regulacji bez zakłócania toczących się postępowań rejestrowych. Projekt przewiduje, że sprawy wszczęte przed dniem wejścia w życie ustawy będą prowadzone według dotychczasowych zasad. W przypadku wszczętych i niezakończonych postępowań przymuszających zastosowanie znajdzie jednak art. 24 ust. 2a ustawy o KRS, zobowiązujący sąd do odstąpienia od nałożenia grzywny w sprawach, w których z danych zawartych w aktach rejestrowych wynika, że egzekucja może okazać się bezskuteczna. Przepisy dotyczące wzmianki o niewykonywaniu obowiązku złożenia dokumentów finansowych pomimo wezwania sądu, które wejdą w życie w terminie późniejszym niż ustawa, od dnia ich wejścia w życie będą miały natomiast zastosowanie zarówno do wszczętych i niezakończonych, jak i do nowych postępowań przymuszających. W przypadku postępowań przymuszających do złożenia dokumentów finansowych, będących w dniu wejścia w życie przepisów dotyczących wzmianki o niewykonaniu obowiązku złożenia dokumentów finansowych pomimo wezwania sądu w toku, sąd rejestrowy ponownie wezwie do złożenia tych dokumentów, wyznaczając dodatkowy siedmiodniowy termin, tym razem pod rygorem wpisu w KRS tej wzmianki, oraz pouczy wezwanego o treści art. 24 ust. 2c–2e ustawy o KRS. W postępowaniach o rozwiązanie podmiotu bez likwidacji możliwe będzie zastosowanie nowych mechanizmów, takich jak domniemanie braku działalności. Dodatkowo wprowadzono obowiązek aktualizacji danych osób fizycznych ujawnionych w KRS na podstawie informacji z rejestru PESEL. Spółki publiczne już wpisane do Rejestru będą zobowiązane do zgłoszenia swojego statusu w określonym terminie. Całość rozwiązań ma na celu ujednolicenie praktyki, usprawnienie postępowań i zapewnienie aktualności danych w KRS.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Projektowane rozwiązania ze względu na stopień szczegółowości nie były poddawane analizie prawnoporównawczej.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Minister właściwy do spraw informatyzacji	1	Informacja ogólnodostępna	Obowiązek niezwłocznego poinformowania sądu rejestrowego, w przypadku zmiany w rejestrze PESEL imienia, nazwiska lub numeru PESEL osoby fizycznej ujawnionej w Rejestrze lub zamieszczenia w rejestrze PESEL w stosunku do tej osoby informacji o jej zgonie albo o dacie znalezienia jej zwłok, za pośrednictwem systemu teleinformatycznego.
Przedsiębiorcy zarejestrowani w rejestrze przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego.	983 465 – stan na dzień 19.09.2025 r.	https://wyszukiwarka-krs.ms.gov.pl/	Zwiększenie wiarygodności podmiotów wpisanych do Krajowego Rejestru Sądowego.
Wydziały gospodarcze sądów rejonowych odpowiadające za rejestrację w KRS	27 wydziałów w 21 sądach	Ministerstwo Sprawiedliwości	Określenie i ustandaryzowanie obowiązków sądu rejestrowego. Usprawnienie prowadzonych przez sądy rejestrowe postępowań przymuszających oraz postępowań o rozwiązanie podmiotu z Rejestru bez przeprowadzania postępowania likwidacyjnego. Ułatwienie pociągnięcia do odpowiedzialności karnej osób składających fałszywe oświadczenia. Skrócenie czasu postępowań rejestrowych.

¹³⁾ Dz. U. z 2024 r. poz. 18, z późn. zm.

			Wzmocnienie mechanizmu ochrony danych osobowych zawartych w aktach spraw rejestrowych. Poszerzenie kręgu podmiotów zobowiązanych do zawiadomienia właściwego sądu rejestrowego o zdarzeniach, które podlegają obowiązkowi wpisu do Rejestru z urzędu.
Podmioty dokonujące wpisów do KRS	Podmioty dokonujące pierwszego wpisu Rejestr przedsiębiorców: 78 443 Rejestr stowarzyszeń: 11 499 Podmioty dokonujące zmiany w KRS Rejestr przedsiębiorców: 412 739 Rejestr stowarzyszeń: 52 103 (wpływ spraw w 2024 r.) 159 559 liczba wpływu spraw – postępowania przymuszające 2024 r.	Sprawozdanie MS-S20KRS za rok 2024	Przedsiębiorca, mający zawieszone wykonywanie działalności gospodarczej, zostanie objęty obowiązkiem złożenia oświadczenia w trybie art. 70a ustawy o rachunkowości, że nie podlega obowiązkowi sporządzenia i złożenia rocznego sprawozdania finansowego, przez co potwierdzi on jednocześnie (oczywiście ponosząc za to odpowiedzialność), że w danym roku obrotowym nie dokonywał odpisów amortyzacyjnych lub umorzeniowych lub nie występowały inne zdarzenia wywołujące skutki o charakterze majątkowym lub finansowym. We wniosku o wpis do rejestru przedsiębiorców lub zmianę wpisu obejmującą nabycie lub objęcie udziałów, akcji lub ogółu praw i obowiązków oraz w przypadku złożenia do akt rejestrowych dokumentów w trybie art. 9 ust. 2, zawierających informacje o zmianach współników spółki, wnioskodawca zamieszcza oświadczenie czy nabywca lub obejmujący udziały, akcje lub ogół praw i obowiązków jest cudzoziemcem w rozumieniu ustawy z dnia 24 marca 1920 r. o nabywaniu nieruchomości przez cudzoziemców. Sąd rejestrowy wykreśli wzmiankę z urzędu dopiero po złożeniu przez podmioty obowiązane wszystkich zaległych dokumentów finansowych, w tym także tych, których obowiązek złożenia powstał, po wpisie tej zmiany (projektowany art. 24 ust. 2d ustawy o KRS). Podmiot obowiązany będzie musiał wykazać, że zrealizował obowiązek złożenia dokumentów finansowych za okresy następujące po dniu wpisu wzmianki. Ograniczenie procedury podawania informacji nieodpowiadających prawdzie. Skrócenie czasu oczekiwania na wpis. Przeniesienie ciężaru wykazania okoliczności sprzeciwiających się wykreśleniu z Rejestru na podmiot, wobec którego wpisano wzmiankę.
Spółki komandytowo-akcyjne	3384 ¹⁴⁾	Informacja ogólnodostępna	Wprowadzenie obowiązku zgłoszenia przy pierwszym wniosku o zmianę danych w Rejestrze – informacji o tym, że spółka jest spółką publiczną.

¹⁴⁾ <https://www.bnf.pl/katalog/baza/baza-spolek-komandytowo-akcyjnych#:~:text=Baza%20z%20aktualnymi%20danymi%20aktywnych%20polskich%20sp%C3%B3%C5%82ek%20komandytowo->

Spółki akcyjne	8855 ¹⁵⁾		
Proste spółki akcyjne	3267 (podmioty wpisane w rejestrze REGON na dzień 30 czerwca 2025 r.)	Dane Głównego Urzędu Statystycznego ¹⁶⁾	Możliwość prowadzenia działalności pożytku publicznego przez proste spółki akcyjne, które nie działają w celu osiągnięcia zysku oraz przeznaczają całość dochodu na realizację celów statutowych oraz nie przeznaczają zysku do podziału między swoich udziałowców, akcjonariuszy i pracowników.
Komisja Nadzoru Finansowego	1	Informacja ogólnodostępna	Obowiązek zawiadomienia właściwego sądu rejestrowego o zdarzeniach, które podlegają obowiązkowi wpisu do Rejestru z urzędu.
Urzędy Skarbowe	400 ¹⁷⁾	Ministerstwo Finansów	Na żądanie sądu rejestrowego naczelnik urzędu skarbowego właściwego według ostatniego udostępnionego w Krajowym Rejestrze Sądowym adresu siedziby podatnika przekazuje informacje, czy według jego wiedzy podatnik ten posiada zbywalny majątek i czy faktycznie prowadzi działalność. Jeżeli podmiot, którego dotyczy zapytanie, pozostawał wcześniej we właściwości innych urzędów skarbowych, informacji udziela się po pozyskaniu danych posiadanych przez tych naczelników. Wprowadzenie rygoru zamieszczenia w Krajowym Rejestrze Sądowym wzmianki o niewykonywaniu obowiązku złożenia dokumentów finansowych pomimo wezwania sądu.
Zakład Ubezpieczeń Społecznych	1	Informacja ogólnodostępna	Na żądanie sądu rejestrowego prowadzącego postępowanie o rozwiązanie podmiotu wpisanego do Krajowego Rejestru Sądowego bez przeprowadzania postępowania likwidacyjnego Zakład, bezpłatnie i bez zbędnej zwłoki, przekazuje posiadane informacje i dokumenty mogące mieć znaczenie do ustalenia przez ten sąd, czy podmiot ten posiada zbywalny majątek i czy faktycznie prowadzi działalność.
Notariusze	4281 (wykonujący zawód) stan na dzień 31.12.2024 r.	Krajowa Rada Notarialna	Jeżeli akt notarialny będzie stanowił podstawę wpisu do KRS albo podlegał złożeniu do akt rejestrowych podmiotu wpisanego do tego rejestru, notariusz będzie miał obowiązek pouczyć strony aktu o sposobie i trybie składania wniosku w postępowaniu rejestrowym oraz o obowiązku podania we wniosku numeru wypisu lub wyciągu w Centralnym Repozytorium Elektronicznych Wypisów Aktów Notarialnych.

akcyjnych, komandytowo-akcyjnych%20zawiera%20aktualne%20dane%203%20390%20podmiot%C3%B3w%20gospodarczych (dostęp 26.05.2025 r.)

¹⁵⁾ <https://www.bnf.pl/katalog/baza/baza-spolek-akcyjnych#:~:text=Baza%20z%20aktualnymi%20danymi%20aktywnych%20polskich%20sp%C3%B3w%20akcyjnych,akcyjnych%20zawiera%20aktualne%20dane%208%20848%20podmiot%C3%B3w%20gospodarczych> (dostęp 26.05.2025 r.)

¹⁶⁾ Tablice dotyczące podmiotów gospodarki narodowej zarejestrowanych w rejestrze REGON deklarujących prowadzenie działalności według stanu na 30 czerwca 2025 r.

¹⁷⁾ <https://www.gov.pl/web/kas/struktura-kas>

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt ustawy, zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2026 r. poz. 936) oraz § 52 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2026 r. poz. 404), zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

W ramach konsultacji projekt otrzymali:

1. Stowarzyszenie Notariuszy Rzeczypospolitej Polskiej;
2. Stowarzyszenie Sędziów Polskich „Iustitia”;
3. Stowarzyszenie Sędziów „Themis”;
4. Ogólnopolskie Stowarzyszenie Referendarzy Sądowych;
5. Stowarzyszenie Referendarzy Sądowych „Lex Iusta”;
6. Stowarzyszenie Prokuratorów „Lex super omnia”;
7. Polski Związek Pracodawców Prawniczych;
8. Stowarzyszenie Prawnicy dla Polski;
9. Fundacja Panoptykon;
10. Fundacja Court Watch Polska;
11. Fundacja im. Stefana Batorego;
12. Fundacja na Rzecz Bezpiecznego Obrotu Prawnego;
13. Związek Banków Polskich;
14. Polska Rada Biznesu;
15. Poczta Polska S.A.;
16. Biuro Informacji Kredytowej;
17. Niezależny Samorządny Związek Zawodowy „Solidarność”;
18. Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych;
19. Forum Związków Zawodowych;
20. Konfederacja Lewiatan;
21. Pracodawcy Rzeczypospolitej Polskiej;
22. Związek Rzemiosła Polskiego;
23. Związek Pracodawców Business Centre Club;
24. Związek Przedsiębiorców i Pracodawców;
25. Federacja Przedsiębiorców Polskich;
26. Polskie Towarzystwo Gospodarcze;
27. Związek Przedsiębiorstw Finansowych;
28. Ogólnopolska Federacja Organizacji Pozarządowych z siedzibą w Warszawie.

W ramach opiniowania projekt otrzymali:

1. Prokuratoria Generalna Rzeczypospolitej Polskiej;
2. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów;
3. Sąd Najwyższy;
4. Krajowa Rada Sądownictwa;
5. sądy apelacyjne (w tym: sądy rejonowe i okręgowe);
6. Prezes Urzędu Ochrony Danych Osobowych;
7. Prokurator Krajowy;
8. Komisja Nadzoru Finansowego;
9. Zakład Ubezpieczeń Społecznych;
10. Rzecznik Małych i Średnich Przedsiębiorstw;
11. Rada Działalności Pożytku Publicznego;
12. Krajowa Rada Radców Prawnych;
13. Naczelna Rada Adwokacka;
14. Krajowa Rada Notarialna;
15. Krajowa Izba Biegłych Rewidentów;
16. Krajowa Izba Gospodarcza.

Termin konsultacji i opiniowania – 7 dni.

Skrócenie terminu uzgodnień uzasadnione jest koniecznością jak najszybszego odciążenia sądów rejestrowych, usprawnienia ich pracy oraz eliminacji problemów orzeczniczych. Od dnia 1 lipca 2021 r. funkcjonują przepisy przewidujące elektroniczną postępowania rejestrowego dotyczącego Krajowego Rejestru Sądowego. Część wprowadzonych regulacji wymaga niezwłocznej korekty lub uzupełnienia. Ministerstwo Sprawiedliwości przeanalizowało problemy zgłaszane przez obywateli oraz sądy rejestrowe i przygotowało rozwiązania legislacyjne je eliminujące. Z informacji posiadanych przez Ministerstwo Sprawiedliwości wynika, że zarówno obywatele, jak i sądy rejestrowe oczekują szybkiego podjęcia działań mających na celu usprawnienie pracy sądów rejestrowych i przyspieszenie postępowań rejestrowych. Projekt odpowiada na te ważne potrzeby. Projekt zawiera również rozwiązania o charakterze deregulacyjnym.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z 2026 r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0–10)
Dochody ogółem		0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa		0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST		0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)		0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Wydatki ogółem		9,2	0	0	0	0	0	0	0	0	0	9,2
budżet państwa		9,2	0	0	0	0	0	0	0	0	0	9,2
JST		0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)		0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Saldo ogółem		- 9,2	0	0	0	0	0	0	0	0	0	- 9,2
budżet państwa		- 9,2	0	0	0	0	0	0	0	0	0	- 9,2
JST		0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)		0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0

Źródła finansowania	Część 15 budżetu państwa – Sądy powszechne Proponowane zmiany legislacyjne wywołają skutki finansowe we wstępnie oszacowanej wysokości 4,5 mln zł dla części 15 budżetu państwa <i>Sądy powszechne</i> (dział 755, rozdział 75502 oraz cz. 37 dział 755, rozdział 75501), związane z koniecznością przeprowadzenia szeregu modyfikacji systemu KRS. Dokładna wycena modyfikacji możliwa będzie po weryfikacji zlecenia i przedstawieniu oferty przez wykonawcę. Wydatki zostaną sfinansowane w ramach aktualnie obowiązującej umowy z wykonawcą i nie będzie to skutkowało koniecznością pozyskania dodatkowych środków na powyższy cel w roku 2026, jak i w latach kolejnych.
	Część 27 budżetu państwa – Informatyzacja Projektowana regulacja będzie miała wpływ na zwiększone wydatki w ramach części 27 budżetu państwa – <i>Informatyzacja</i> w szacunkowej wysokości 4,7 mln zł. Zakłada się, że koszty te zostaną sfinansowane przez ministra właściwego do spraw informatyzacji w ramach posiadanych limitów i nie będzie skutkowało koniecznością pozyskania dodatkowych środków na powyższy cel w roku 2026, jak i w latach kolejnych.
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Przedstawione rozwiązania zmierzają do usprawnienia prowadzonych przez sądy rejestrowe postępowań przymuszających oraz postępowań o rozwiązanie podmiotu z Rejestru bez przeprowadzania postępowania likwidacyjnego, które to postępowania konkurują ze sprawami z wniosków o wpis do Rejestru. Mimo nałożenia w projektowanych przepisach nowych obowiązków na sądy rejestrowe (np. zmiana art. 38 ustawy o KRS polegająca na dodaniu ust. 1b, zgodnie z którym dla spółki komandytowo-akcyjnej i spółki akcyjnej ujawniana jest w Krajowym Rejestrze Sądowym

	wzmianka czy podmiot jest spółką publiczną), projektowane zmiany na obecnym etapie nie generują potrzeby dodatkowej etatyzacji w sądach rejestrowych. Niezbędne prace nad przebudową systemu KRS będą dotyczyły m.in. gruntownej przebudowy podsystemów eKRS (m.in. Systemu Obsługi Wydziałów KRS), ale też zmiany sposobu obsługi wybranych postępowań przymuszających (udostępnienie możliwości dokonania wpisu wzmianki pod sygnaturą postępowania przymuszającego, dodanie nowego sposobu zakreslenia sprawy) i aktualizacji większości zestawień statystycznych dostępnych w SOW KRS, w tym zestawienia MS-S20KRS oraz zmian w rejestrach zintegrowanych z rejestrem KRS. Koszty każdej z wprowadzanych funkcjonalności zostały oszacowane osobno, a łączna zakładana kwota wyniosła 4,5 mln zł. Podstawowym założeniem przy szacowaniu poszczególnych funkcjonalności były dotychczasowe doświadczenia w zakresie finalnych kosztów zrealizowanych już modyfikacji, które obejmowały funkcjonalności o takim samym lub zbliżonym charakterze. Bazując na aktualnie określonej przez Wykonawcę średniej ilości roboczogodzin dla danego typu modyfikacji systemu KRS, ustalono prawdopodobny zakres pracy niezbędny do technicznego wprowadzenia zmian wynikających z procedowanej ustawy. W ramach prac dotyczących eKRS i eKW przewidziano prace dwojakiego rodzaju: prace rozwojowe oraz prace biznesowe powiązane z pracami rozwojowymi. Realizacja tych działań dokonywana jest przez Centralny Ośrodek Informatyki w postaci usług zleczanych i rozliczanych przez Ministerstwo Cyfryzacji. Realizacja prac rozwojowych w aplikacji mObywatel odpowiada za przygotowanie e-usług oraz rozwoju systemu mObywatel. Prace rozwojowe przewidują m.in. uruchomienie nowych usług w aplikacji mObywatel oraz prace integracyjne związane z usługami opracowywanymi przez inne podmioty. Prace realizowane są w ramach tzw. Feature Teamów. W ramach każdego zespołu przewidziane są następujące role: Developer Mobile, Developer Back-end, Product Owner, Specjalista UX, Analityk Biznesowy, Analityk Systemowy, Tester Manualny. Role te będą odpowiedzialne m.in. za: – bieżące określenie wymagań biznesowych oraz systemowych dla realizowanych prac, przygotowanie dokumentacji (analitycy biznesowi i systemowi), – przygotowanie poprawnego kodu (developerzy mobile i back-end), – przygotowanie scenariuszy testów oraz ich realizację (testerzy), – zdefiniowanie wizji usługi i zarządzanie backlogiem (Product Owner), – projektowanie doświadczeń użytkownika (specjalista UX). Dodatkowo, w ramach wsparcia, które obejmuje działania przekrojowe między feature teamami, przewidziano realizację zadań w obrębie ról: Specjalista WCAG, UX Writing, UX Designer, Design System UX, Architekt IT, Release Manager, Project Manager. Role te będą odpowiedzialne m.in. za: – opracowanie przydatnych i zrozumiałych dla użytkownika treści dostępnych w aplikacji (specjaliści z obszaru UX), – współpracę z feature teamami w zakresie zapewnienia zgodności wdrażanych rozwiązań z wymogami WCAG (specjalista WCAG), – projektowanie struktury systemu i nadzorowanie jej wdrożenia (architekt IT), – zdefiniowanie wizji rozwiązań wynikających z eIDAS 2.0 i zarządzanie backlogiem (Product Owner), – wsparcie procesu wdrożeń (Release Manager), – nadzór nad realizacją projektu (Project Manager). Prace biznesowe są prowadzone równolegle. Na potrzeby realizacji tego typu zadań w projekcie przewidziano rolę „Biznes”, która odpowiada za realizację szerokiego zakresu zadań, w skład których wchodzi m.in.: – pełnienie roli właściciela biznesowego aplikacji mObywatel, – bieżący nadzór nad rozwojem aplikacji mObywatel po stronie COI, – definiowanie kierunków i strategii rozwoju biznesowego aplikacji mObywatel,
--	--

	– ścisła współpraca z zespołem wytwórczym (w tym w zakresie regulacji i finansów), – nadzór nad budżetem i zapewnienie rozliczalności dla realizowanych prac, – współpraca z podmiotami w zakresie zmian prawnych dotyczących aplikacji mObywatel, – wsparcie zadań komunikacyjnych i promocyjnych (w tym m.in. przygotowywanie wkładów dla zespołu komunikacji), – współpraca z podmiotami zewnętrznymi w zakresie wykorzystania i stosowania aplikacji mObywatel (w tym w szczególności nawiązywanie współpracy z podmiotami i umożliwienie integracji z systemem mObywatel), – obsługa użytkowników aplikacji w zakresie dotyczącym nowych e-usług oraz rozwoju systemu mObywatel, – kreowanie wymagań biznesowych w zakresie aplikacji. Koszty prac rozwojowych oraz prac biznesowych zostały oszacowane na podstawie stawek wynagrodzenia przyjętych przez Centralny Ośrodek Informatyki na bazie planu finansowego na 2024 r.
--	--

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców, oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0–10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z 2026 r.)	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	Podniesienie wiarygodności danych w Krajowym Rejestrze Sądowym zwiększy wiarygodność przedsiębiorców na rynku i zwiększy zainteresowanie oferowanymi przez nie towarami i usługami. Wzmocnione zostaną mechanizmy ochrony danych osobowych zawartych w aktach spraw rejestrowych, jak również podniesiona zostanie świadomość potrzeby ochrony takich danych wśród wnioskodawców. Na podmioty zobowiązane do rejestracji w KRS zostaną nałożone nowe obowiązki informacyjne dotyczące m.in. anonimizowania pism oraz dokumentów rejestracyjnych, składania oświadczenia o braku obowiązku sporządzenia i złożenia rocznego sprawozdania finansowego, które szerzej zostały opisane w pkt 2 i 8 OSR. Obowiązek anonimizacji (niepotrzebnych) danych przekazywanych do sądów rejestrowych wzmocni mechanizmy ochrony danych osobowych zawartych w aktach spraw rejestrowych i podniesie świadomość potrzeby ochrony takich danych wśród wnioskodawców.						
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Brak wpływu.						
Niemierzalne	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe, w szczególności osoby z niepełnosprawnością i starsze	W związku z wprowadzeniem obowiązku zamieszczania w Rejestrze wzmianki o prowadzeniu postępowania o wykreślenie podmiotu z Rejestru bez przeprowadzania postępowania likwidacyjnego wzmocniona zostanie pewność obrotu prawnego, a także funkcje ostrzegawcza i ochronna Krajowego Rejestru Sądowego.						
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń		Wejście w życie ustawy nie będzie miało negatywnego wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw, jak również nie będzie miało negatywnego wpływu na sytuację i rozwój regionalny.						

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

☒ nie dotyczy

Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☒ zmniejszenie liczby procedur ☒ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.	☒ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy

Komentarz: Proponowany tryb prowadzenia postępowań przymuszających do złożenia dokumentów finansowych spowoduje znaczne ograniczenie czynności wykonywanych przez orzeczników i sekretariaty sądowe. W sprawach, w których nie nałożono grzywny z powodu przewidywanej bezskuteczności jej wyegzekwowania, wyeliminowane zostaną m.in. czynności związane z wydaniem i doręczeniem postanowienia w przedmiocie nałożenia grzywny oraz prowadzeniem postępowania mającego na celu jej egzekucję. Wezwania będą kierowane wyłącznie do podmiotów obowiązanych, a więc z reguły podmiotów podlegających obowiązkowi wpisu do Rejestru, a nie do wszystkich członków organu reprezentacji podmiotu. Zdjęty zostanie z sądów rejestrowych czasochłonny obowiązek wszczynania co roku kolejnych postępowań przymuszających dotyczących kolejnych okresów sprawozdawczych.

Obowiązek anonimizacji pism procesowych oraz innych dokumentów składanych do sądów rejestrowych, które zawierają dane osobowe niepodlegające wpisowi do Krajowego Rejestru Sądowego albo zgłoszeniu do sądu rejestrowego lub inne dane, których prawo przeglądania jest ograniczone na podstawie przepisu szczególnego poprzez dołączanie wyciągów tych pism i dokumentów pozbawionych tych danych, zapewni sądom rejestrowym sprawne i szybkie wykonywanie obowiązku udostępniania akt rejestrowych i zbioru dokumentów, o którym mowa w art. 9 ust. 6 ustawy o KRS, każdemu zainteresowanemu podmiotowi, co w przypadku akt rejestrowych prowadzonych w systemie teleinformatycznym następuje poprzez ich udostępnienie za pośrednictwem ogólnodostępnych sieci teleinformatycznych.

Ponadto w znacznym stopniu ograniczy czynności sądów i sekretariatów sądowych, skracając tym samym czas postępowań rejestrowych.

Wprowadzenie przepisów dotyczących kont podmiotów wpisanych do KRS ułatwi komunikację z podmiotami podlegającymi obowiązkowi wpisu do Krajowego Rejestru Sądowego, stworzone zostaną mechanizmy pozwalające upewnić się, że wnioski są składane przez faktycznych wnioskodawców, uczestników postępowań i ich reprezentantów. Ponadto usprawnione zostanie egzekwowanie obowiązków dotyczących aktualizacji treści Rejestru oraz składania dokumentów do akt rejestrowych.

Zakłada się, że projektowane zmiany doprowadzą do odciążenia sądów w sprawach rejestrowych poprzez ograniczenie ich czynności oraz wykorzystanie możliwości systemów teleinformatycznych.

Ogólne obciążenie sądów w sprawach rejestrowych w latach 2022–2024 na podstawie MS-S20KRS.

rok	wpływ	Załatwienie	pozostałość
2022	696 603	715 347	101 348
2023	734 094	740 654	94 788
2024	765 842	768 743	91 887

Dokonywana zmiana przepisów będzie generować dodatkowe obowiązki po stronie podmiotów zobowiązanych do rejestracji w KRS oraz innych uczestników postępowań rejestrowych w związku z:

- nałożeniem obowiązku założenia konta, o którym mowa w art. 53d ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych;
- obowiązkiem dołączenia do pisma procesowego lub załączonego do niego dokumentu zawierającego dane osobowe lub inne dane, których prawo przeglądania jest ograniczone na podstawie przepisu szczególnego – wyciągu z tego pisma procesowego lub dokumentów pozbawionych tych danych;
- wprowadzeniem obowiązku zamieszczenia oświadczenia, czy nabywca lub obejmujący udziały, akcje lub ogół praw i obowiązków jest cudzoziemcem w rozumieniu ustawy z dnia 24 marca 1920 r. o nabywaniu nieruchomości przez cudzoziemców (Dz. U. z 2017 r. poz. 2278) – w przypadku złożenia wniosku o wpis do rejestru przedsiębiorców lub

zmianę wpisu obejmującą nabycie lub objęcie udziałów, akcji lub ogółu praw i obowiązków oraz w przypadku złożenia do akt rejestrowych dokumentów zawierających informacje o zmianach wspólników spółki;

- wymogiem zamieszczenia przez wnioskodawcę oświadczenia, czy spółka, której wniosek dotyczy, jest lub z chwilą dokonania wpisu stanie się właścicielem lub wieczystym użytkownikiem nieruchomości położonych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej – w sytuacji, gdy nabywca lub obejmujący udiały, akcje lub ogół praw i obowiązków, posiada status cudzoziemca w rozumieniu ustawy z dnia 24 marca 1920 r. o nabywaniu nieruchomości przez cudzoziemców;
- nałożeniem obowiązku na kierownika jednostki wpisanej do rejestru przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego, która nie zamknęła ksiąg rachunkowych za rok obrotowy, w którym działalność jednostki przez cały czas pozostawała zawieszona, złożenia we właściwym rejestrze sądowym, w terminie 6 miesięcy od dnia kończącego rok obrotowy, oświadczenia o braku obowiązku sporządzenia i złożenia rocznego sprawozdania finansowego.

Projektowana regulacja wpłynie na zwiększenie obowiązkowego nakładu pracy po stronie notariuszy w związku z wprowadzeniem obowiązku pouczenia strony aktu notarialnego o treści art. 19aa ustawy o KRS oraz o wynikającym z art. 92a § 5 uprawnieniu do żądania umieszczenia w CREWAN elektronicznego wyciągu z aktu notarialnego stanowiącego podstawę wpisu do KRS, albo podlegającego złożeniu do akt rejestrowych podmiotu wpisanego do KRS.

Wprowadzane przedmiotowym projektem zmiany wpłyną na zmniejszenie obciążeń administracyjnych poprzez **automatyzację procesów** (automatyczna aktualizacja danych z rejestru PESEL), **elektronizację komunikacji** (zmniejszenie liczby korespondencji papierowej i czynności kancelaryjnych, elektronizacja rejestru stowarzyszeń) oraz **usprawnienie procedur przymuszających i postępowań o rozwiązanie tzw. „podmiotów martwych”** (modyfikacja nieefektywnego mechanizmu nakładania i egzekwowania grzywien, wprowadzenie jednorazowej, automatycznej wzmianki w KRS, która w przypadku nienależenia grzywny od razu kończy postępowanie przymuszające, brak konieczności wszczynania nowych postępowań każdego roku – koniec corocznych postępowań przymuszających dotyczących sprawozdań finansowych).

9. Wpływ na rynek pracy

Projektowana regulacja nie będzie miała wpływu na rynek pracy.

10. Wpływ na pozostałe obszary

☐ środowisko naturalne	☐ demografia	☐ informatyzacja
☐ sytuacja i rozwój regionalny	☐ mienie państwowe	☐ zdrowie
☒ sądy powszechne, administracyjne lub wojskowe	☐ inne:	

Omówienie wpływu	Szczegółowy wpływ projektowanej regulacji na sądy powszechne omówiony został w pkt 2 i 4 OSR. Niemniej jednak przedstawione rozwiązania zmierzają do usprawnienia prowadzonych przez sądy rejestrowe postępowań przymuszających oraz postępowań o rozwiązanie podmiotu z Rejestru bez przeprowadzania postępowania likwidacyjnego, które to postępowania konkurują ze sprawami z wniosków o wpis do Rejestru.
------------------	---

11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego

Planuje się, że ustawa wejdzie w życie z dniem 1 października 2027 r., z wyjątkiem art. 9 ust. 2 ustawy oraz przepisów art. 1 pkt 11 w zakresie art. 21e pkt 1, pkt 13 lit. b w zakresie art. 24 ust. 2b–2e, pkt 14 lit. a tiret drugie, pkt 19 lit. a w zakresie art. 38 pkt 1 lit. ca ustawy o KRS, które wejdą w życie z dniem 1 października 2028 r. Przepis art. 45 ust. 9 ustawy o KRS w zakresie, w jakim dotyczy wzmianki, o której mowa w art. 38 pkt 1 lit. ca ustawy o KRS, będzie stosowany od dnia 1 października 2028 r.

12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?

Ewaluacja projektu może zostać dokonana w okresie 2 lat od dnia wejścia w życie projektowanych rozwiązań, w oparciu o następujące mierniki:

- dane ze sprawozdań statystycznych MS-S20KRS dotyczące wpływu spraw w kategorii „Sprawy inne – ogółem” (kategoria ta obejmuje przede wszystkim postępowania przymuszające oraz postępowania o rozwiązanie podmiotu wpisanego do Rejestru bez przeprowadzania postępowania likwidacyjnego (art. 25a ust. 1 ustawy o KRS));
- dane dotyczące czasu trwania postępowań przymuszających do złożenia dokumentów finansowych;
- liczba umorzeń w postępowaniu o rozwiązanie podmiotu wpisanego do Rejestru bez przeprowadzania postępowania likwidacyjnego;

– obciążenie sądów rejestrowych oraz liczba spraw nierozpoznanych (tzw. „pozostałości”).
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)
Brak.

Raport z konsultacji publicznych i opiniowania *projektu ustawy o zmianie ustawy o Krajowym Rejestrze Sądowym oraz niektórych innych ustaw* (UDER49)

I. Zakres konsultacji publicznych i opiniowania:

W ramach konsultacji publicznych projekt przekazano w dniu 19 września 2025 r. na 7 dni do: Stowarzyszenia Notariuszy Rzeczypospolitej Polskiej; Stowarzyszenia Sędziów Polskich „Iustitia”; Stowarzyszenia Sędziów „Themis”; Ogólnopolskiego Stowarzyszenia Referendarzy Sądowych; Stowarzyszenia Referendarzy Sądowych „Lex Iusta”; Stowarzyszenia Prokuratorów „Lex super omnia”; Polskiego Związku Pracodawców Prawniczych; Stowarzyszenia Prawnicy dla Polski; Fundacji Panoptikon; Fundacji Court Watch Polska; Fundacji im. Stefana Batorego; Fundacji na Rzecz Bezpiecznego Obrotu Prawnego; Związku Banków Polskich; Polskiej Rady Biznesu; Poczty Polskiej S.A.; Biura Informacji Kredytowej; Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego „Solidarność”; Ogólnopolskiego Porozumienia Związków Zawodowych; Forum Związków Zawodowych; Konfederacji Lewiatan; Pracodawców Rzeczypospolitej Polskiej; Związku Rzemiosła Polskiego; Związku Pracodawców Business Centre Club; Związku Przedsiębiorców i Pracodawców; Federacji Przedsiębiorców Polskich; Polskiego Towarzystwa Gospodarczego; Związku Przedsiębiorstw Finansowych oraz do Ogólnopolskiej Federacji Organizacji Pozarządowych z siedzibą w Warszawie.

W ramach opiniowania projekt został przesłany w dniu 19 września 2025 r. na 7 dni do: Prokuraturii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej; Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów; Sądu Najwyższego; Krajowej Rady Sądownictwa; prezesów wszystkich sądów apelacyjnych; Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych; Prokuratora Krajowego; Komisji Nadzoru Finansowego; Zakładu Ubezpieczeń Społecznych; Rzecznika Małych i Średnich Przedsiębiorstw; Krajowej Rady Radców Prawnych; Naczelnej Rady Adwokackiej; Krajowej Rady Notarialnej; Krajowej Izby Biegłych Rewidentów oraz do Krajowej Izby Gospodarczej.

Projekt ustawy został zamieszczony na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji, stosownie do art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2025 r. poz. 677). W trybie art. 7 ww. ustawy nie wpłynęły zgłoszenia zainteresowania pracami nad ww. projektem ustawy.

Projekt nie podlegał przedstawieniu właściwym instytucjom i organom Unii Europejskiej, o których mowa w § 27 ust. 4 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M. P. z 2024 r. poz. 806 oraz z 2025 r. poz. 408).

II. Omówienie wyników przeprowadzonych konsultacji publicznych i opiniowania:

W ramach konsultacji publicznych i opiniowania zostały zgłoszone uwagi. Część uwag została uwzględniona. Pozostałe zostały wyjaśnione (sposób odniesienia został przedstawiony w załączonym zestawieniu uwag z konsultacji publicznych i opiniowania).

Uwagi do projektu ustawy o zmianie ustawy o Krajowym Rejestrze Sądowym oraz niektórych innych ustaw

Uwagi ogólne

1.	Konfederacja Lewiatan	Uwaga ogólna	Proponujemy rozważenie wprowadzenia możliwości zakładania konta bezpośrednio na osobę prawną w systemie służącym realizacji spraw z zakresu Krajowego Rejestru Sądowego. Obecnie system przewiduje, że wyłącznie osoba fizyczna składająca wniosek z wykorzystaniem modułu tożsamości ma dostęp do wniosków w wersji edytowalnej oraz pełny wgląd w całość korespondencji prowadzonej w sprawie. Rozwiązanie to nie zapewnia jednak spółkom pełnej kontroli. Dobrym kierunkiem byłoby umożliwienie założenia profilu przez zainteresowany podmiot – spółkę – z prawem wglądu do wszystkich składanych wniosków i prowadzonej korespondencji – takie uprawnienia łatwo można osiągnąć z uwagi, że każdej osobie posiadającej konto nadaje się indywidualny numer, który umożliwia np. wysyłkę pism do podpisu osobom zainteresowanym. Profil taki mógłby także umożliwiać nadawanie uprawnień poszczególnym osobom do składania wniosków bądź odbioru korespondencji. Rozwiązanie to pozwoliłoby zminimalizować ryzyko sytuacji, w których osoba upoważniona do złożenia wniosku – z powodu urlopu lub innych okoliczności losowych – nie przekazuje w odpowiednim czasie informacji o konieczności uzupełnienia braków formalnych bądź innych zdarzeń.	Uwaga wyjaśniona Omawiana w uwadze funkcjonalność została udostępniona 9 sierpnia 2025 r. Obecnie obowiązujące rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości w sprawie konta w systemie teleinformatycznym obsługującym postępowanie sądowe przewiduje ułatwienia dla podmiotów wpisanych do KRS oraz możliwość korzystania w postępowaniu rejestrowym z kont podmiotów innych niż osoby fizyczne (np. doręczenia elektroniczne, składanie pism i wniosków).
----	-----------------------	--------------	--	---

Uwagi do projektu ustawy

2.	Związek Pracodawców Polska Miedź	Art 1 pkt 5 lit. a (art. 19 ust. 2a ustawy o KRS)	Do tej pory wpisy do KRS składane były za pośrednictwem kont pełnomocników podmiotu wpisanego do KRS. Wymóg posiadania przez podmiot własnego adresu (konta), będzie kłopotliwy, biorąc pod uwagę sposób tworzenia takich kont w innych systemach teleinformatycznych, gdzie konto ma posiadać podmiot (osoba prawna), które de facto opierają się o konto osoby fizycznej. Przykładem tego może być chociażby obowiązek założenia/posiadania konta (skrzynki) dla doręczeń elektronicznych. Jednakowoż, aby założyć tego rodzaju konto podmiotu (osoby prawnej) koniecznym jest wykorzystanie profilu/konta konkretnej	Uwaga nieuwzględniona Uwaga poza zakresem niniejszego projektu i dotyczy rozporządzenia w sprawie konta w systemie teleinformatycznym obsługującym postępowanie sądowe.
----	----------------------------------	---	--	--

Lp.	Podmiot zgłaszający uwagę	Jednostka redakcyjna lub strona uzasadnienia lub pkt OSR	Treść uwagi/propozycja przepisu	Stanowisko MS
			osoby fizycznej. Nie ma możliwości w funkcjonującym teraz systemie teleinformatycznym utworzenia konta w oderwaniu od osoby fizycznej. W związku z powyższym wnosimy o wprowadzenie w konstruowanym systemie informatycznym możliwości utworzenia kont podmiotów wpisanych do KRS, które mogłyby zostać utworzone i funkcjonować bez powiązania z konkretną osobą fizyczną pracującą/funkcjonującą w ramach danego podmiotu.	
3.	Związek Pracodawców Polska Miedź	Art 1 pkt 6 (19aa ust. 1 ustawy o KRS)	Konsekwencją proponowanej zmiany jest de facto przerzucenie ciężaru (i odpowiedzialności) anonimizacji dokumentów/pism procesowych z organu na podmioty podlegające wpisowi do KRS i to pod rygorem zwrócenia pisma procesowego lub dokumentu przez KRS. Rozumiemy Państwa argumentację, iż przyśpieszy to pracę organu, jednakże nałoży dodatkowe obowiązki oraz ryzyko i odpowiedzialność na podmioty podlegające rejestracji. Przełoży się to zapewne na skuteczność i szybkość działań podmiotów podlegających wpisowi do KRS. Ponadto pojawia się dodatkowa kwestia obejmująca zasadność przesyłania do KRS zanonimizowanego dokumentu, gdyż dokument przesłany do KRS w formie zanonimizowanej może tracić status dokumentu wiarygodnego dla organu sądowego, jakim jest KRS, a więc dokumentu, na podstawie którego KRS podejmować będzie decyzję. W związku z tym przekazywanie dokumentu w takiej formie może być pozbawione sensu. Dotychczasowa procedura wydaje się być bardziej racjonalna. Organ KRS po zapoznaniu się z treścią dokumentu i potwierdzeniu wiarygodności tegoż dokumentu może z pełną odpowiedzialnością zanonimizować ten dokument w stosownym zakresie.	Uwaga nieuwzględniona W ocenie projektodawcy to przede wszystkim wnioskodawca, który składa dokumenty powinien zadbać o to aby chronić dane nadmiarowe, dane wrażliwe. Należy podkreślić, że zgodnie z art. 4 pkt 2 RODO „przetwarzanie” oznacza operację lub zestaw operacji wykonywanych na danych osobowych lub zestawach danych osobowych w sposób zautomatyzowany lub niezautomatyzowany, taką jak zbieranie, utrwalanie, organizowanie, porządkowanie, przechowywanie, adaptowanie lub modyfikowanie, pobieranie, przeglądanie, wykorzystywanie, ujawnianie poprzez przesłanie, rozpowszechnianie lub innego rodzaju udostępnianie, dopasowywanie lub łączenie, ograniczanie, usuwanie lub niszczenie. Tym samym wnioskodawca składający do sądu rejestrowego dokumenty przetwarza dane osobowe w nich występujące. Wnioskodawca powinien dodatkowo (obok dokumentu o pełnej treści) dołączyć jego zanonimizowaną wersję. Zatem sąd zawsze będzie miał dostęp do dokumentu o pełnej treści.
4.	Federacja Przedsiębiorców Polskich	Art. 1 pkt 6 (art. 19aa ust. 1 ustawy o KRS)	Zapewne takie rozwiązanie da szansę na zwiększenie tempa pracy KRS. Oczekiwane korzyści nie muszą jednak się ziścić. Zanonimizowany dokument rodzi wysokie ryzyko, że nie będzie wystarczający dla sądu, a w takim przypadku konieczne będą dodatkowe, często czasochłonne, czynności. W związku z tym,	Uwaga nieuwzględniona Zgodnie z art.19aa do pisma procesowego lub załączonego do niego dokumentu zawierającego dane osobowe lub inne dane, których prawo przeglądania jest ograniczone na podstawie

Lp.	Podmiot zgłaszający uwagę	Jednostka redakcyjna lub strona uzasadnienia lub pkt OSR	Treść uwagi/propozycja przepisu	Stanowisko MS
			naszym zdaniem, obecna procedura jest bardziej efektywna. Organ KRS po zapoznaniu się z treścią dokumentu i potwierdzeniu jego wiarygodności może samodzielnie zanonimizować ten dokument w stosownym zakresie.	przepisu szczególnego, dołącza się wyciąg z tego pisma procesowego lub dokumentu z pominięciem tych danych. Jednocześnie - w związku z podpisaną w dniu 4.11.2025 r. przez Prezydenta RP ustawą z dnia 26 września 2025 r. o zmianie ustawy o Krajowym Rejestrze Sądowym oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1556), wprowadzającą m.in. obowiązek dla podmiotów wpisanych do rejestru stowarzyszeń, innych organizacji społecznych i zawodowych, fundacji oraz samodzielnych publicznych zakładów opieki zdrowotnej składania wniosków i innych pism wyłącznie za pośrednictwem STI, konieczna jest zmiana art. 19aa ust. 1 poprzez nadanie mu brzmienia: „1. Do pisma procesowego lub załączonego do niego dokumentu zawierającego dane osobowe lub inne dane, których prawo przeglądania jest ograniczone na podstawie przepisu szczególnego, dołącza się wyciąg z tego pisma procesowego lub dokumentu z pominięciem tych danych.”
5.	Federacja Przedsiębiorców Polskich	Art 1 pkt 5 lit. a (art. 19 ust. 2a ustawy o KRS)	Istotne jest, aby system informatyczny - zanim projektowana ustawa wejdzie w życie - umożliwiał założenie konta podmiotu bez konieczności korzystania z konta osoby fizycznej. System nie powinien wymuszać powiązania z konkretną osobą fizyczną.	Uwaga nieuwzględniona Uwaga poza zakresem niniejszego projektu i dotyczy rozporządzenia w sprawie konta w systemie teleinformatycznym obsługującym postępowanie sądowe.
6.	Stowarzyszenie Notariuszy RP	Art. 1 pkt 6 (art. 19aa ust. 2a ustawy o KRS)	Projekt przewiduje, że brak zanonimizowanego wyciągu będzie skutkował zwrotem wniosku rejestrowego. Takie rozwiązanie wprowadza nadmierny formalizm i grozi paraliżem postępowań rejestrowych. Zamiast koncentrować się na meritum sprawy, sądy rejestrowe będą zmuszone weryfikować prawidłowość anonimizacji, co nie należy do ich podstawowych zadań. W efekcie postępowania będą wydłużać się o tygodnie, a nawet miesiące. To uderza w przedsiębiorców, którzy potrzebują szybkich wpisów w KRS, aby	Uwaga nieuwzględniona Zdaniem projektodawcy to przede wszystkim wnioskodawca, który składa dokumenty powinien zadbać o to aby chronić dane nadmiarowe, dane wrażliwe. Należy podkreślić, że zgodnie z art. 4 pkt 2 RODO „przetwarzanie” oznacza operację lub zestaw operacji wykonywanych na danych osobowych lub zestawach danych osobowych w sposób

Lp.	Podmiot zgłaszający uwagę	Jednostka redakcyjna lub strona uzasadnienia lub pkt OSR	Treść uwagi/propozycja przepisu	Stanowisko MS
			prowadzić działalność. Konsekwencją będzie pogorszenie warunków prowadzenia biznesu w Polsce. Projekt zamiast upraszczać procedury, wprowadza dodatkowe bariery, które stoją w sprzeczności z zasadą szybkości i sprawności postępowania sądowego, wynikającą z art. 45 Konstytucji RP (prawo do sądu).	zautomatyzowany lub niezautomatyzowany, taką jak zbieranie, utrwalanie, organizowanie, porządkowanie, przechowywanie, adaptowanie lub modyfikowanie, pobieranie, przeglądanie, wykorzystywanie, ujawnianie poprzez przesłanie, rozpowszechnianie lub innego rodzaju udostępnianie, dopasowywanie lub łączenie, ograniczanie, usuwanie lub niszczenie. Tym samym wnioskodawca składający do sądu rejestrowego dokumenty przetwarza dane osobowe w nich występujące.
7.	Polska Organizacja Przemysłu i Handlu Naftowego (POPiHN)	Art. 1 pkt 6 (art. 19ab ust. 2 uKRS)	Pełnomocnicy podmiotów (np. radcowie prawni) posiadają często pełnomocnictwa wystawione przez zarząd podmiotu w składzie osobowym innym, niż skład osobowy istniejący w dniu składania wniosku do rejestru. Pełnomocnictwa te są ważne i skuteczne (zasada ciągłości organu zarządczego). W związku z tym, w wielu przypadkach, podpisanie oświadczenia przez wszystkie osoby, które udzieliły pełnomocnictwa może być niemożliwe (np. z uwagi na odwołanie ich ze składu zarządu). Dodatkowo, pierwotne brzmienie proponowanego przepisu wymuszałoby udzielanie pełnomocnictw przez aktualny skład zarządu. Ponadto, w praktyce mogłoby zdarzać się, iż w dacie składania wniosku, nawet w przypadku pełnomocnictwa podpisanego przez osoby aktualnie zarządzające, zaistnieje dłuższa nieobecność jednej z osób podpisujących pełnomocnictwo, co może narażać problem złożenia wniosku do rejestru w terminie wynikającym z ustawy o KRS. W związku z powyższym, proponuje się modyfikację zapisu, aby oświadczenie mogło zostać podpisane przez osoby aktualnie upoważnione do reprezentowania podmiotu (zgodnie z zasadami wskazanymi w rejestrze) lub przez pełnomocnika składającego wniosek. Propozycja przepisów: Art. 19ab. 2. Do wniosku o wpis lub zmianę adresu podmiotu należy dołączyć oświadczenie o posiadaniu przez ten podmiot tytułu prawnego do korzystania z lokalu (nieruchomości), którego adres	Uwaga uwzględniona Projektodawca dokona zmiany art. 19ab poprzez nadanie mu brzmienia: „Art. 19ab. 1. Podmiot podlegający wpisowi do Rejestru jest obowiązany posiadać tytuł prawny do korzystania z lokalu (nieruchomości), którego adres zgłosił do Rejestru jako adres siedziby. 2. Do wniosku o wpis lub zmianę adresu podmiotu należy dołączyć dokument, z którego wynika tytuł prawny do korzystania z lokalu (nieruchomości), którego adres został zgłoszony do Rejestru jako adres podmiotu.”

Lp.	Podmiot zgłaszający uwagę	Jednostka redakcyjna lub strona uzasadnienia lub pkt OSR	Treść uwagi/propozycja przepisu	Stanowisko MS
			został zgłoszony do Rejestru jako adres podmiotu, złożone przez wszystkie osoby podpisujące wniosek, a w przypadku podpisania wniosku przez pełnomocnika - wszystkie osoby, które udzieliły mu pełnomocnictwa przez tego pełnomocnika lub osoby reprezentujące podmiot zgodnie z zasadami ujawnionymi Rejestrze.	
8.	Stowarzyszenie Notariuszy RP	Art. 1 pkt 6 (art. 19ab ust. 3 uKRS)	Proponowana treść normy art. 19ab ust. 3 ustawy o KRS, przewidującego składanie oświadczeń o posiadaniu przez podmiot tytułu prawnego do korzystania z lokalu (nieruchomości), którego adres został zgłoszony do rejestru jako adres podmiotu pod rygorem odpowiedzialności karnej jest przykładem katastrofalnej praktyki legislacyjnej określanej jako penalizacja prawa cywilnego. Obszerną diagnozę i fatalne skutki tej penalizacji opisuje szczegółowo artykuł naukowy opublikowany przez „Państwo i Prawo” nr 5/2025 autorstwa dr Rafała Kapkowskiego (wykonującego również zawód notariusza) pt.: „o penalizacji prawa cywilnego”, https://assets.contenthub.wolterskluwer.com/api/public/content/R-Kapkowski-Openalizacji-prawa-cywilnego?v=d3856a26 .	Uwaga nieaktualna Dokonano modyfikacji art. 19ab ust. 2, w następstwie czego zrezygnowano z ust. 3.
9.	Konferencja Lewiatan	Art. 1 pkt 7 (art. 19c ustawy o KRS)	Projektowany art. 19c ustawy o KRS swoim zakresem obejmuje również sytuacje, w których nabywanie lub obejmowanie akcji w spółkach publicznych mogłoby zostać potraktowane jako wypełnienie dyspozycji tego przepisu. Zastosowanie art. 19c ustawy o KRS do takich przypadków budzi jednak zasadnicze wątpliwości z uwagi na specyfikę nabywania lub obejmowania akcji w spółkach publicznych. Obrót akcjami na rynku regulowanym pozostaje irrelevantny dla treści wpisów w rejestrze i nie rodzi obowiązku ich aktualizacji. Analogicznie, w sytuacji emisji akcji skutkującej koniecznością dokonania wpisu w KRS, akcje mogą zostać objęte przez nieograniczony krąg inwestorów, w tym również przez podmioty posiadające status cudzoziemca w rozumieniu ustawy z dnia 24 marca 1920 r. o nabywaniu nieruchomości przez cudzoziemców. Z treści uzasadnienia wynika, że celem wprowadzenia nowego brzmienia art. 19c ustawy o KRS jest umożliwienie weryfikacji, czy wymogi przewidziane w ustawie z dnia 24 marca 1920 r. o nabywaniu nieruchomości przez cudzoziemców są przestrzegane w zakresie sprawowania kontroli nad spółką, a zatem czy cudzoziemiec	Uwaga nieuwzględniona Sąd przekazuje jedynie informację o nabyciu nieruchomości przez cudzoziemca w rozumieniu ustawy o nabywaniu nieruchomości przez cudzoziemców. Kwestia braku obowiązku posiadania zezwolenia (art. 3e ust. 3 ww. ustawy) pozostaje poza zakresem art. 19c ustawy o KRS.

Lp.	Podmiot zgłaszający uwagę	Jednostka redakcyjna lub strona uzasadnienia lub pkt OSR	Treść uwagi/propozycja przepisu	Stanowisko MS
			– jako potencjalny nabywca – uzyskał wymagane zezwolenie. Należy przy tym podkreślić, że na gruncie ustawy o nabywaniu nieruchomości przez cudzoziemców nabycie lub objęcie akcji będących przedmiotem obrotu giełdowego zostało expressis verbis wyłączone spod reżimu obowiązku uzyskania zezwolenia, co wprost wynika z art. 3e ust. 3 tej ustawy. Postulujemy, aby projektowany obowiązek składania oświadczeń o statusie cudzoziemca nie obejmował spółek publicznych i obowiązki wynikające z brzmienia projektowanego przepisu zostały wyłączone analogicznie jak w art. 3e ustawy z dnia 24 marca 1920 r. o nabywaniu nieruchomości przez cudzoziemców. Alternatywnie, słusznym kierunkiem byłoby objęcie obowiązkiem składania oświadczeń wyłącznie w sytuacji prowadzących do istotnych zmian w strukturze właścicielskiej spółki. W tym zakresie trafnym punktem odniesienia jest mechanizm notyfikacyjny przewidziany w art. 69 ustawy o ofercie publicznej, nakładający na akcjonariuszy obowiązek informacyjny po przekroczeniu progów 5%, 10%, 15% i kolejnych w ogólnej liczbie głosów. Konstrukcja ta potwierdza, że ustawodawca łączy obowiązki informacyjne wyłącznie z istotnymi zmianami w akcjonariacie, a nie z każdym, nawet marginalnym, nabyciem lub objęciem akcji.	
10.	Obywatel 2	art. 1 pkt 13 (art. 24 ustawy o KRS)	W nawiązaniu do przedłożonego projektu chciałbym zaprezentować swoje stanowisko. Główny problem obecnych postępowań przymuszających wynika z konieczności nadawania elektronicznych klauzul wykonalności na tytułach egzekucyjnych i ich kierowania do egzekucji. Od lipca 2021 roku w związku z wejście w życie nowelizacji nadawanie tytułom egzekucyjnych klauzuli wykonalności w systemie teleinformatycznym oraz kierowanie tytułów wykonawczych do egzekucji w praktyce w wielu wydziałach przestało mieć miejsce. To zatem wątpliwości prawne doprowadziły do sytuacji, że część wydziałów zaprzestała kierowania grzywien do wykonania. Przedłożono nowelizacja nie naprawia tego błędu. Należy zatem dokonać nowelizacji ustawy o KRS poprzez wprowadzenie np. po art. 24 ust 6 ustępu 7 „Prawomocne postanowienie w przedmiocie nałożenia grzywny podlega wykonaniu bez potrzeby zaopatrywania go w klauzulę wykonalności.”. Istotne dla sprawności postępowań i ich	Uwaga poza zakresem projektu UDER49. Projekt nie dotyczy nakładania grzywien w postępowaniu przymuszającym ani ich egzekucji.

Lp.	Podmiot zgłaszający uwagę	Jednostka redakcyjna lub strona uzasadnienia lub pkt OSR	Treść uwagi/propozycja przepisu	Stanowisko MS
			skuteczności ma bezpodstawne ich mnożenie wobec podmiotów, które nagminnie nie składają dokumentów. Takie postępowania są corocznie (często bezpośrednio po doręczeniu wezwania wszczynającego postępowanie i bez nałożenia grzywny) umarzane jako bezskuteczne. Powyższe wynika z niestosowania przez część Sądów Rejestrowych z przepisu art. 24 ust. 5 ustawy z dnia 20 sierpnia 1997 r. o Krajowym Rejestrze Sądowym, (t.j. Dz.U. z 2025 r. poz. 869) zgodnie z którym „w przypadku odstąpienia od postępowania przymuszającego lub jego umorzenia sąd rejestrowy wszczyna postępowanie przymuszające, jeżeli poweźmie wiadomość, że sytuacja prawna lub faktyczna podmiotu uległa zmianie w sposób umożliwiający skuteczne jego prowadzenie.” Umorzenie postępowania nie zwalnia z obowiązku składania dokumentów finansowych za kolejne lata obrotowe. Wówczas ocena prawna tego zaniechania dokonywana jest pod względem prawnokarnym corocznie jako przestępstwo z art. 79 ustawy o rachunkowości (oraz powinna być przez organy ścigania oceniana pod kontem wypełnienia przesłanek z przepisu art. 77 pkt 2 ustawy) – sądy zobowiązane są corocznie kierować zawiadomienia o podejrzeniu ich popełnienia.	
11.	Obywatel 2	art. 1 pkt 13 (art. 24 ustawy o KRS)	Odnosząc się do projektu zmian ustawy należy wskazać, wykreślenie wzmianki wzmiankę o niewykonywaniu obowiązku złożenia dokumentów finansowych pomimo powinno mieć miejsce na wniosek, nie zaś z urzędu. Sądy Rejestrowe nie będą miały możliwości bieżącej analizy czy doszło do skutecznego złożenia zaległych dokumentów finansowych setek tysięcy podmiotów. Uzasadnienie proponowanej zmiany nie wskazuje jakie przesłanki przemawiają za zmianą wykładni dokonywanej przez niemal wszystkie Sądy Rejestrowe, które nakładają grzywny na członków organów podmiotów. Odniesienie się do proponowanej zmiany jest utrudnione wobec nieprzedstawienia danych porównawczych co do skuteczność postępowań przymuszających w zależności od przyjętej wykładni przepisu. Obligatoryjność wszczynania postępowań w przypadku „uprawdopodobnienia” braku w organach doprowadzi do wydłużenia postępowań rejestrowych. Zarówno wspólnicy spółki pozostający w sporze jak i podmioty trzecie będą masowo składać zawiadomień w konieczności prowadzenia tych postępowań.	Uwaga nieuwzględniona Wzmianka musi być wykreślana nie na wniosek tylko z urzędu. Zgodnie bowiem z projektowanym art. 21e sąd rejestrowy będzie otrzymywał z Rejestru, za pośrednictwem systemu teleinformatycznego, informacje o wpisie wzmianek wskazanych w art. 40 pkt 2-5a i 7 dla podmiotów, w stosunku do których zamieszczona jest: 1) wzmianka o niewykonywaniu obowiązku złożenia dokumentów finansowych pomimo wezwania sądu lub 2) wzmianka o prowadzeniu postępowania o rozwiązanie podmiotu wpisanego do Rejestru bez przeprowadzania postępowania likwidacyjnego. Zatem sądy nie będą musiały dokonywać bieżącej analizy czy doszło do

Lp.	Podmiot zgłaszający uwagę	Jednostka redakcyjna lub strona uzasadnienia lub pkt OSR	Treść uwagi/propozycja przepisu	Stanowisko MS
			Dopiero wykazane braków w organie powinno skutkować wszczęciem postępowania przymuszającego. Swoistym efektem nowelizacji będą również tysiące zawiadomień o wszczęcie postępowań aby nie występować o ustanowienie kuratora spółki (co wiąże się z koniecznością ponoszenia kosztów sądowych uiszczania zaliczek na ich wynagrodzenie). Sądy Rejestrowe zostaną zalane takimi sprawami, które będą się ciągnęły miesiącami. Również byli członkowie zarządu nie będą zainteresowani wykazaniem rzeczywistego odwołania, rezygnacji z funkcji skoro do wszczęcia postępowania niezbędnie będzie jednie uprawdopodobnienie, a obowiązek dalszych ustaleń będzie obciążał sądy. W celu zwiększenia wiarygodności rejestru należy przykładowo przyznać legitymację procesową byłym członkom organów do złożenia wniosku w wykreślenie ich danych z rejestru np. poprzez wprowadzenie przepisu przewidującego np., iż: „Osobie ujawnionej w rejestrze jako członek organu uprawnionego do reprezentowania podmiotu przysługuje legitymacja do złożenia wniosku o wykreślenie jego danych z rejestru, jeżeli podmiot nie złożył takiego wniosku w terminie 14 dni. Brak organu lub brak w składzie organu powołanego do reprezentacji podmiotu nie stanowi przeszkody do dokonania wpisu. Osoba ujawniona w rejestrze jako członek organu ponosi wobec osób trzecich skutki prawne jak członek organu do dnia złożenia skutecznego wniosku o ujawnienie ustania pełnienia funkcji.”	skutecznego złożenia zaległych dokumentów finansowych setek tysięcy podmiotów. Otrzymanie informacji z STI uzasadnia zatem wykreślenie wzmianki z urzędu, a nie oczekiwanie przez sąd rejestrowy na wniosek w tym przedmiocie czy wszczynanie postępowania przymuszającego do jego złożenia. Uzasadnienie projektu wskazuje na przyczynę zmiany art. 24 ust. 1 w przedmiocie nakładania grzywny na podmiot wpisany do Rejestru. Nie ma podstaw do stwierdzenia, że zmiana art. 24 ust. 1a doprowadzi do wydłużenia postępowań przymuszających i ich znaczącego wzrostu. Wszystkie czynności wyjaśniające sąd będzie podejmował w ramach prowadzonego postępowania przymuszającego. Przez uprawdopodobnienie należy nadal rozumieć przesłanie do sądu informacji, na podstawie której sąd będzie wszczynał postępowanie przymuszające i w jego zakresie podejmował niezbędne czynności wyjaśniające. Jeżeli np.: były członek zarządu przesłał do sądu tylko informację o rezygnacji z funkcji członka zarządu, to sąd rejestrowy powinien w ramach czynności wyjaśniających w postępowaniu przymuszającym zażądać przedłożenia dokumentów to potwierdzających. W razie stwierdzenia, że osoba prawna nie posiada organu uprawnionego do reprezentowania albo w składzie tego organu zachodzą braki uniemożliwiające jej działanie, sąd rejestrowy wzywa obowiązanych do powołania albo wyboru tego organu do wykazania, że: 1) wykazania, że organ został powołany, wybrany albo, że braki w jego składzie zostały usunięte – wyznaczając 7-dniowy termin – albo,

Lp.	Podmiot zgłaszający uwagę	Jednostka redakcyjna lub strona uzasadnienia lub pkt OSR	Treść uwagi/propozycja przepisu	Stanowisko MS
				2) do powołania, wyboru albo usunięcia braków w składzie tego organu – wyznaczając odpowiedni termin. Nie można zgodzić się z przedstawioną propozycją zmiany przepisu. Niedopuszczalne jest bowiem przyznanie byłemu członkowi organu legitymacji do złożenia wniosku o wykreślenie go z Rejestru.
12.	Obywatel 2	art. 1 pkt 13 i 15 (art. 24, art. 25b)	W proponowanej zmianie wskazane jest również uregulować sytuację podmiotów wobec których były już prowadzone postępowania przymuszające oraz postępowanie bez przeprowadzenia likwidacji i które umorzono, a ich sytuacja nie uległa zmianie. Należy umożliwić wpis wzmianki o niewykonaniu obowiązku złożenia dokumentów finansowych bez wszczynania kolejnego postępowania przymuszającego. Odnosząc się do projektowanego art. 25b ust. 1a należy wprowadzić zapis, iż postanowienie o wpisie i wykreśleniu wzmianki nie wymaga doręczenia i nie podlega zaskarżeniu. Pobocznie należy wskazać, że nie ma przeszkód aby wpis wzmianek o niewykonaniu obowiązku złożenia dokumentów finansowych polegał na automatycznym zamieszczeniu w Rejestrze. Niejasny jest zapis stwierdzający, iż: „3. Sąd rejestrowy odstępuje od postępowania przymuszającego, o którym mowa w ust. 1 lub 1a, jeżeli w wyniku podjęcia czynności wyjaśniających stwierdzono, że: 1) wniosek o wpis do Rejestru lub dokumenty, których złożenie jest obowiązkowe zostały złożone albo z danych zawartych w aktach rejestrowych wynika, że postępowanie przymuszające nie doprowadzi do ich złożenia albo Jeżeli dokumenty zostały założone występuje brak podstaw do wszczęcia postępowania, jeśli do stwierdzenia wykonania obowiązku dochodzi w toku postępowania do umorzenia postępowania.”	Uwaga nieuwzględniona Wzmianka o wszczęciu postępowania o rozwiązanie podmiotu bppl jest wpisywana zgodnie z projektowanymi przepisami niezwłocznie po jego wszczęciu, a więc nie może być wpisana jeżeli to postępowanie zostało zakończone. Wzmianka o niewykonywaniu obowiązku złożenia dokumentów finansowych jest rodzajem sankcji i kończy postępowanie przymuszające. Zatem nie może być wpisana wobec podmiotów, w których postępowanie przymuszające było zakończone przed wejściem w życie projektowanych przepisów. Wzmianki są wpisami w rejestrze dokonywanymi w związku z prowadzonymi postępowaniami i nie mogą być zamieszczane automatycznie. Również w związku z tym, że wzmianki są wpisem do rejestru postanowienia zarządzające ich wpis muszą być doręczone i zaskarżalne. Należy również wskazać, że Trybunał Konstytucyjny wyrokiem z dnia 26 listopada 2019 r. sygn. akt P 9/18 (Dz.U.2019.2355), uznał art. 49 ustawy o zmianie ustawy o Krajowym Rejestrze Sądowym w zakresie, w jakim w sprawach dotyczących wpisów, o których mowa w art. 55 pkt 4 i 5 ustawy z dnia 20 sierpnia 1997 r. o Krajowym Rejestrze Sądowym

Lp.	Podmiot zgłaszający uwagę	Jednostka redakcyjna lub strona uzasadnienia lub pkt OSR	Treść uwagi/propozycja przepisu	Stanowisko MS
				(Dz.U.2019.1500), wyłącza obowiązek doręczenia przez sąd uczestnikowi postępowania rejestrowego postanowienia o wpisie do rejestru dłużników niewypłacalnych wraz z uzasadnieniem, a także pozbawia uczestnika tego postępowania prawa do wniesienia skargi na postanowienie referendarza sądowego zarządzające wpis do takiego rejestru za niezgodny z art. 45 ust. 1 w związku z art. 31 ust. 3 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej. Nie jest jasna uwaga dotycząca wątpliwości odnośnie regulacji projektowanych w art. 24 ust. 3.
13.	Stowarzyszenie Notariuszy RP	Art. 4 pkt 2 lit. b (art. 92 § 5a ustawy – Prawo o notariacie)	Projektowane zmiany ustawowe (UDER49) zakładają nałożenie na notariuszy obowiązku sporządzania i umieszczania w Centralnym Repozytorium Wypisów Aktów Notarialnych („CREWAN”) wyciągów z aktów notarialnych z pominięciem tzw. „zbędnych danych osobowych”. W ocenie Zarządu Głównego Stowarzyszenia Notariuszy RP rozwiązanie to jest systemowo błędne, praktycznie szkodliwe i prawnie wadliwe. Zamiast wzmacniać ochronę danych osobowych, prowadzi ono do chaosu dokumentacyjnego, naruszenia zasady jawności i pewności obrotu, generuje nieuzasadnione koszty i ryzyka dla notariuszy. Co istotne – projekt stoi w sprzeczności z obowiązującymi regulacjami o ochronie danych osobowych („RODO”), Konstytucją RP oraz ugruntowanymi zasadami prawa rejestrowego. Zgodnie z art. 4 pkt 7 RODO, administratorem danych jest podmiot, który decyduje o celach i sposobach przetwarzania danych. W przypadku Krajowego Rejestru Sądowego („KRS”) takim administratorem jest Ministerstwo Sprawiedliwości oraz sądy rejestrowe. Zgodnie z art. 4 ust. 4a ustawy o KRS Centralna Informacja udostępnia bezpłatnie, w ogólnodostępnych sieciach teleinformatycznych, aktualne i pełne informacje o podmiotach wpisanych do Rejestru oraz listę dokumentów zawartych w katalogu. Zdaniem ZG SNRP problem wynika ze zbyt daleko idącej	Uwaga uwzględniona Należy zrezygnować z dodania w art. 92a § 5a. Proponuje się w to miejsce jedynie rozszerzenie pouczenia poprzez zmianę § 11 w art. 92: „§ 11. Jeżeli akt notarialny stanowi podstawę wpisu do Krajowego Rejestru Sądowego albo podlega złożeniu do akt rejestrowych podmiotu wpisanego do tego rejestru, notariusz poucza strony aktu o sposobie i trybie składania wniosku w postępowaniu rejestrowym oraz o obowiązku podania we wniosku numeru wypisu lub wyciągu w Centralnym Repozytorium Elektronicznych Wypisów Aktów Notarialnych, a także o treści art. 19aa ustawy z dnia 20 sierpnia 1997 r. o Krajowym Rejestrze Sądowym (Dz. U. z 2025 r. poz. 869 i ...). Notariusz poucza również o uprawnieniu wynikającym z art. 92a § 5. Notariusz poucza również o uprawnieniu wynikającym z art. 92a § 5.” Wobec kontrowersji w związku z dodawanym § 5a w art. 92a zasadnym jest rozszerzenie pouczenia przez notariusza o treść art. 19aa

Lp.	Podmiot zgłaszający uwagę	Jednostka redakcyjna lub strona uzasadnienia lub pkt OSR	Treść uwagi/propozycja przepisu	Stanowisko MS
			dostępności danych i informacji, a rozwiązaniem tego problemu nie jest z pewnością anonimizowanie dokumentów, które rodzi po stronie sądów ogromne problemy wynikające z braku automatycznych systemów do anonimizowania dokumentów i konieczności ręcznego wykonywania tej pracy. Stąd też propozycje nałożenia obowiązków anonimizacyjnych na notariuszy. Stanowi to akademicki przykład outsourcingu zadań Państwa na podmiot zewnętrzny i to bez wynagrodzenia. W tym miejscu podkreślić należy, że przerzucenie na notariuszy obowiązków sądów nie rozwiązuje problemu spółek tzw. Formularzowych. Notariusz, zgodnie z art. 2 §1 ustawy z dnia 14.02.1991 r. Prawo o notariacie („Prawo o notariacie”), pełni funkcję gwaranta bezpieczeństwa obrotu prawnego, a nie organu przetwarzającego dane osobowe w imieniu państwa. Wprowadzenie regulacji, która przerzuca na niego obowiązki administratora danych, prowadzi do naruszenia nie tylko logiki systemu prawnego, ale przede wszystkim ustrojowej pozycji notariatu. Ponadto należy podkreślić, że żaden inny rejestr nie przewiduje takiej roli dla notariuszy: ani księgi wieczyste, ani rejestr zastawów, ani akta stanu cywilnego nie nakładają na notariuszy obowiązku przygotowywania zanonimizowanych wyciągów. W tych systemach to organ prowadzący rejestr ponosi odpowiedzialność za zakres ujawnianych danych. Projekt UDER49 narusza w ten sposób zasadę równości podmiotów wobec prawa (art. 32 Konstytucji RP), tworząc wyjątkową i nieuzasadnioną sytuację, w której to notariusze, a nie państwo, odpowiadają za tworzenie quasi dokumentów i zajmują się anonimizacją danych. Skutkiem tego będzie obniżenie autorytetu notariatu, którego zadaniem jest dbanie o integralność dokumentów, a nie ich fragmentaryzację. W dłuższej perspektywie rozwiązanie takie doprowadzi do podważenia zaufania społecznego do instytucji notariatu, co stanowi zagrożenie dla stabilności obrotu prawnego i gospodarczego. Projektowane zmiany są nieprzemyślane, systemowo wadliwe i sprzeczne z Konstytucją RP, RODO oraz zasadami prawa rejestrowego. Prowadzą do chaosu dokumentacyjnego, naruszenia zasady jawności i pewności obrotu, a także obciążają notariuszy	ustawy o Krajowym Rejestrze Sądowym oraz o uprawnieniu wynikającym z art. 92a § 5, co będzie stanowić ułatwienie dla wnioskodawcy. Należy zakładać, że przepis ten celowym będzie oceniony w praktyce i jeżeli projektodawca dojdzie do wniosku, że wnioskodawcy niewystarczająco radzą sobie z obowiązkiem wynikającym z art. 19aa , albo nie korzystają z uprawnienia wynikającego z art. 92a § 5, wówczas podejmie czynności analityczno-koncepcyjne zmierzające do wypracowania mechanizmów wsparcia wnioskodawców - niewykluczone, że z udziałem notariuszy i na warunkach uzgodnionych z przedstawicielami notariuszy.

Lp.	Podmiot zgłaszający uwagę	Jednostka redakcyjna lub strona uzasadnienia lub pkt OSR	Treść uwagi/propozycja przepisu	Stanowisko MS
			odpowiedzialnością bez rekompensaty finansowej. Mając na uwadze powyższą argumentację ZGSNRP wnosi o wycofanie z projektu obowiązku sporządzania zanonimizowanych wyciągów przez notariuszy oraz przeniesienie tego zadania na centralny poziom systemu CREWAN.	
14.	Stowarzyszenie Notariuszy RP	Art. 4 pkt 2 lit. b (art. 92 § 5a ustawy – Prawo o notariacie)	Projekt posługuje się niejasnym pojęciem „danych osobowych niepodlegających wpisowi do KRS”, nie wskazując żadnego katalogu. Trudno uznać, że katalog ten zawierają przepisy art. 35, art. 38 czy kolejne ustawy o KRS. Tymczasem art. 51 Konstytucji RP wymaga, aby zasady i tryb gromadzenia danych osobowych były określone w ustawie. Brak precyzyjnych wytycznych powoduje, że każdy notariusz będzie zmuszony samodzielnie interpretować, które dane należy usunąć. W efekcie w różnych kancelariach powstaną różne praktyki, co narusza zasadę równości obywateli wobec prawa i pewności prawa. Dane uznane przez projektodawcę za „zbędne” w praktyce mają kluczowe znaczenie identyfikacyjne – numer PESEL, imiona rodziców czy adres zamieszkania, pozwalają uniknąć pomyłek i zweryfikować tożsamość stron. Usunięcie tych danych prowadzi do sytuacji, w której wyciąg z aktu notarialnego staje się bezużyteczny. Każdy błąd w anonimizacji będzie mógł być traktowany jako naruszenie obowiązków zawodowych, co dodatkowo zwiększy ryzyko odpowiedzialności notariusza. Brak jasnego katalogu stoi też w sprzeczności z art. 5 RODO, który wymaga przejrzystości i przewidywalności przetwarzania danych. Anonimizacja wprowadzona w taki sposób nie zapewnia ani bezpieczeństwa, ani pewności obrotu prawnego. W efekcie regulacja ta stanie się źródłem chaosu prawnego i sporów. Tytułem przykładu można wskazać jak będzie wyglądał sporządzony przez notariusza wyciąg z aktu notarialnego obejmującego protokół zgromadzenia wspólników spółki z o.o., w którym powołano pełnomocnika w trybie art. 210 ksh do zawarcia umowy spółki, w której członek zarządu istniejącej spółki z o.o. i ta spółka z o.o. będą wspólnikami. Sam ten akt notarialny nie jest podstawą wpisu rejestrze przedsiębiorców KRS (podstawą wpisu jest Umowa spółki), w akcie tym nie znajdują się żadne dane osobowe podlegające wpisowi do Krajowego Rejestru Sądowego lub zgłoszeniu sądowi rejestrowemu jednak powszechną praktyką	Uwaga nieaktualna Projektodawca zrezygnował z dodania § 5 w art. 92a ustawy - Prawo o notariacie.

Lp.	Podmiot zgłaszający uwagę	Jednostka redakcyjna lub strona uzasadnienia lub pkt OSR	Treść uwagi/propozycja przepisu	Stanowisko MS
			sądów rejestrowych w Polsce jest wymaganie, by akt notarialny - „Protokół” był zamieszczany w CREWAN, jako uzasadnienie wskazując przepis art. 23 ust 2 ustawy o Krajowym Rejestrze Sądowym. Sporządzając wyciąg z takiego aktu notarialnego notariusz usunie praktycznie wszystkie dane osobowe, a jedyne dane osobowe, które w nim pozostaną to dane spółki, której ten Protokół dotyczy.	
15.	Stowarzyszenie Notariuszy RP	Art. 4 pkt 2 lit. b (art. 92 § 5a ustawy – Prawo o notariacie)	Najpoważniejszym skutkiem projektowanej zmiany jest rozszerzenie odpowiedzialności notariuszy na obszary, które nie należą do ich funkcji, przy jednoczesnym braku jakiejkolwiek rekompensaty finansowej. Notariusze ponoszą obecnie odpowiedzialność cywilną, dyscyplinarną i karną. Dodanie obowiązku anonimizacji oznacza, że każdy błąd, zarówno pozostawienie danych, które powinny być usunięte, jak i usunięcie danych istotnych, może być kwalifikowany jako przewinienie zawodowe, delikt cywilny, a nawet przestępstwo poświadczenia nieprawdy (art. 271 k.k.). Odpowiedzialność cywilna oparta na art. 415 k.c. może prowadzić do roszczeń odszkodowawczych, gdy strony podejmą decyzję na podstawie wyciągu, który nie zawierał istotnych informacji. Odpowiedzialność dyscyplinarna, przewidziana w art. 49 i nast. Prawa o notariacie, może skutkować karami finansowymi, a w skrajnych przypadkach nawet wydaleniem z zawodu. Odpowiedzialność karna grozi zaś wieloletnim procesem i utratą reputacji. Tego rodzaju ryzyko jest całkowicie nieproporcjonalne w stosunku do ewentualnych korzyści z anonimizacji. Projekt nie przewiduje żadnego wynagrodzenia dla notariuszy za sporządzanie dodatkowych dokumentów. Rozporządzenie w sprawie maksymalnych stawek taksy notarialnej nie zawiera pozycji, która uwzględniałaby wyciągi zanonimizowane. W konsekwencji, co wynika również z uzasadnienia Projektu, notariusze będą zmuszeni wykonywać dodatkową pracę, angażując czas i zasoby kancelarii, bez jakiejkolwiek rekompensaty finansowej. Taka propozycja narusza zasadę proporcjonalności (art. 31 ust. 3 Konstytucji RP) i zasadę sprawiedliwości społecznej (art. 2 Konstytucji RP). W praktyce koszty te zostaną przerzucone na mikro	Uwaga nieaktualna Projektodawca zrezygnował z dodania § 5 w art. 92a ustawy - Prawo o notariacie.

Lp.	Podmiot zgłaszający uwagę	Jednostka redakcyjna lub strona uzasadnienia lub pkt OSR	Treść uwagi/propozycja przepisu	Stanowisko MS
			przedsiębiorcę. Tego rodzaju nieodpłatne zobowiązania mają charakter ukrytego podatku, co narusza art. 84 Konstytucji RP, który przewiduje, że nakładanie ciężarów publicznych może nastąpić nie tylko ustawą, ale także musi być proporcjonalne. W efekcie notariusze będą funkcjonować w atmosferze permanentnego ryzyka, wykonując dodatkowe obowiązki bez wynagrodzenia. To osłabi atrakcyjność zawodu, zwiększy obciążenie kancelarii, a także wydłuży czas potrzebny na sporządzenie aktów. W dłuższej perspektywie osłabi to cały system bezpieczeństwa obrotu prawnego. Proponowane rozwiązanie nie tylko nie rozwiązuje problemu ochrony danych osobowych, ale przerzuca koszty i ryzyka na notariuszy. To czyni je regulacją nieakceptowalną w demokratycznym państwie prawa.	
16.	Stowarzyszenie Notariuszy RP	Art. 4 pkt 2 lit. b (art. 92 § 5a ustawy – Prawo o notariacie)	Integralność aktu notarialnego stanowi fundament bezpieczeństwa obrotu prawnego. Art. 92 §1 Prawa o notariacie stanowi, że akt notarialny powinien odzwierciedlać wiernie i w pełni treść czynności prawnej. Sporządzanie równoległych wersji, w których część danych zostaje pominięta, narusza tę zasadę. Obok aktu pełnego funkcjonowałby jego zanonimizowany wyciąg, co rodzi pytanie o moc dowodową obu dokumentów. Art. 244 k.p.c. przewiduje, że dokument urzędowy stanowi dowód tego, co zostało w nim urzędowo zaświadczone. Wyciąg zanonimizowany nie spełnia tego warunku, gdyż nie zawiera wszystkich danych i nie oddaje pełnej treści czynności. Tym samym jego wartość dowodowa jest wątpliwa. Strony, które podejmą decyzje na podstawie niepełnego dokumentu, mogą później kwestionować skutki czynności. Ryzyko sporów i roszczeń zwiększy się, co osłabi pewność obrotu. Zamiast pełnić funkcję gwaranta bezpieczeństwa, notariusz stanie się twórcą dokumentów fragmentarycznych, które zamiast ułatwiać obrót, będą go komplikować. To uderza w fundament notariatu i całego systemu prawa. Art. 8 i art.10 ustawy o KRS gwarantują jawność formalną i materialną rejestru. Jawność formalna oznacza prawo dostępu do akt rejestrowych, a jawność materialna – możliwość polegania na ich treści. Wprowadzenie dokumentów zanonimizowanych	Uwaga nieaktualna Projektodawca zrezygnował z dodania § 5 w art. 92a ustawy - Prawo o notariacie.

Lp.	Podmiot zgłaszający uwagę	Jednostka redakcyjna lub strona uzasadnienia lub pkt OSR	Treść uwagi/propozycja przepisu	Stanowisko MS
			wypacza te zasady. Rejestr staje się formalnie jawny, ale faktycznie pozbawiony wartości informacyjnej. Kontrahenci, którzy uzyskają wyciągi zanonimizowane, nie będą mogli w pełni zweryfikować tożsamości i wiarygodności podmiotów. W obrocie gospodarczym, gdzie pewność i rzetelność informacji są kluczowe, taki stan rzeczy stanowi zagrożenie. Dane, które projektodawca chce usunąć, są w praktyce niezbędne do identyfikacji stron. Bez nich dochodzi do sytuacji, w której osoby o tych samych danych identyfikacyjnych stają się nierozróżnialne, co zwiększa ryzyko oszustw. Tym samym naruszona zostaje zasada bezpieczeństwa obrotu gospodarczego. To osłabi nie tylko zaufanie do KRS, ale również do całego systemu prawnego.	
17.	Stowarzyszenie Notariuszy RP	Art. 4 pkt 2 lit. b (art. 92 § 5a ustawy – Prawo o notariacie)	Należenie na notariuszy obowiązku sporządzania zanonimizowanych wyciągów oznacza, że obok aktów pełnych funkcjonować będą dokumenty fragmentaryczne. Powstaje dualizm, który osłabia autorytet notariatu i wizerunek zawodu. Notariat jest instytucją zaufania publicznego, której zadaniem jest gwarantowanie pewności obrotu. Zmuszanie notariuszy do tworzenia dokumentów niepełnych podważa ich rolę jako gwarantów integralności. W dłuższej perspektywie może to prowadzić do osłabienia pozycji notariatu w systemie prawnym i otworzyć drogę do dalszego ograniczania jego kompetencji. Taki kierunek jest sprzeczny z konstytucyjną zasadą proporcjonalności (art. 31 ust. 3 Konstytucji RP). Koszty ustrojowe i wizerunkowe tej regulacji są nieporównywalnie większe niż ewentualne korzyści w zakresie ochrony danych osobowych. Rozwiązanie to powinno zostać jednoznacznie odrzucone.	Uwaga nieaktualna Projektodawca zrezygnował z dodania § 5 w art. 92a ustawy - Prawo o notariacie.
18.	Obywatel 1	art. 4 pkt 2 lit. b (art. 92a § 5a ustawy – Prawo o notariacie)	Uwagi: - projekt nie zawiera regulacji na wypadek gdyby notariusz nie usunął wszystkich danych osobowych, w jaki sposób można taką sytuację naprawić, jeśli strona zgłosi, że jej dane są umieszczone w prs.gov.pl? Notariusz jak wysła wyciąg przez CREWAN nie ma możliwości jego poprawy, wycofania, wszystko zależy już od orzecznika w KRS. A co jeśli orzecznik w KRS sam dostrzeże, że wyciąg zawiera dane osobowe to czy może samodzielnie te dane usunąć?	Uwaga nieaktualna Projektodawca rezygnuje z dodania w art. 92a paragrafu 5a. Proponuje się w to miejsce jedynie rozszerzenie pouczenia poprzez zmianę § 11 w art. 92: „§ 11. Jeżeli akt notarialny stanowi podstawę wpisu do Krajowego Rejestru Sądowego albo podlega złożeniu do akt rejestrowych podmiotu wpisanego do tego

Lp.	Podmiot zgłaszający uwagę	Jednostka redakcyjna lub strona uzasadnienia lub pkt OSR	Treść uwagi/propozycja przepisu	Stanowisko MS
			Wyjściem może być umieszczanie wyciągu i wypisu w formie edytowalnej pliku Word a nie jak dotychczas w formacie PDF. W projekcie nie ma przewidzianej ścieżki naprawczej, bo notariusz nie ma możliwości późniejszej modyfikacji wyciągu jak zostanie umieszczony w aktach rejestrowych KRS. Ta kwestia powinna być uregulowana. Naprawa powinna być dwukierunkowa, notariusz powinien mieć możliwość zainicjowania takiej naprawy, a z drugiej strony sąd powinien też mieć ustalony sposób postępowania aby niechcianych i zbędnych danych osobowych nie publikować. Jeśli sąd rejestrowy otrzymałby edytowalną wersję wypisu, to sam mógłby usunąć zbędne dane, o których usunięcie wnioskuje strona. - w co z załącznikami do wpisów/wyciągów, np. lista obecności i inne załączniki, które zawierają dane osobowe. Notariusz skanuje załączniki i je zamieszcza w CREWAN, w jaki sposób miałby anonimizować te dane? To jest dodatkowy czas pracy. - projekt powinien kazuistycznie wymieniać jakie dane mają być usunięte, np. imię, drugie imię, nazwisko, imiona rodziców, adres zamieszkania, numer dowodu osobistego/paszportu/innego dokumentu tożsamości, datę ważności tego dokumentu, numer pesel, datę urodzenia, miejsce urodzenia, obywatelstwo. Jeśli to nie zostanie jasno wskazane, to notariusz czy sąd będą narażeni na dowolną interpretację tych przepisów; to nie jest jasne czym są dane osobowe, - projektowana regulacja nie zawiera informacji w jakim terminie notariusz ma przygotować taki wyciąg, - projekt powinien zakładać fakultatywność takiej regulacji, to znaczy jeśli wnioskodawca chce, aby dane osobowe nie były upubliczniane, to powinien we wniosku wskazać jakie dane, na jakiej stronie dokumentu powinny być usunięte, a następnie sąd rejestrowy powinien orzec czy wyraża zgodę na to i wezwać notariusza aby przesłał wyciąg bez tych danych. Sąd powinien pobrać opłatę za wyciąg i następnie ją przekazać notariuszowi. Aktem wykonawczym powinno być określone wynagrodzenie notariusza za przygotowanie takiego wyciągu zgodnie z zarządzeniem sądu.	rejestru, notariusz poucza strony aktu o sposobie i trybie składania wniosku w postępowaniu rejestrowym oraz o obowiązku podania we wniosku numeru wypisu lub wyciągu w Centralnym Repozytorium Elektronicznych Wypisów Aktów Notarialnych, a także o treści art. 19aa ustawy z dnia 20 sierpnia 1997 r. o Krajowym Rejestrze Sądowym (Dz. U. z 2025 r. poz. ...). Notariusz poucza również o uprawnieniu wynikającym z art. 92a § 5.”

Lp.	Podmiot zgłaszający uwagę	Jednostka redakcyjna lub strona uzasadnienia lub pkt OSR	Treść uwagi/propozycja przepisu	Stanowisko MS
			Anonimizowanie danych powinno wiązać się z odpłatnością. - nie jest jasne jakie dane nie podlegają wpisowi do Krajowego Rejestru Sądowego lub zgłoszeniu sądowi rejestrowemu, to powinno być precyzyjnie określone.	
19.	Stowarzyszenie Notariuszy RP	Art. 4 pkt 2 lit. b (art. 92a § 5a ustawy – Prawo o notariacie)	ZGSNRP proponuje, aby art. 4 Projektu otrzymał poniższe brzmienie: „Art. 4. W ustawie z dnia 14 lutego 1991 r. – Prawo o notariacie (Dz. U. z 2024 r. poz. 1001 oraz z 2025 r. poz. 479): 1) w art. 92 § 11 otrzymuje brzmienie: „§ 11. Jeżeli akt notarialny stanowi podstawę wpisu do Krajowego Rejestru Sądowego albo podlega złożeniu do akt rejestrowych podmiotu wpisanego do tego rejestru, notariusz poucza strony aktu o sposobie i trybie składania wniosku w postępowaniu rejestrowym oraz o obowiązku podania we wniosku numeru wypisu i ekstraktu w Centralnym Repozytorium Elektronicznych Wypisów Aktów Notarialnych.”; 2) w art. 92a: a) § 2 otrzymuje brzmienie: „§ 2. Niezwłocznie po sporządzeniu aktu notarialnego stanowiącego podstawę wpisu do Krajowego Rejestru Sądowego albo podlegającego złożeniu do akt rejestrowych podmiotu wpisanego do tego rejestru notariusz umieszcza jego elektroniczny wypis w Repozytorium. Notariusz opatruje wypis kwalifikowanym podpisem elektronicznym.”; b) po § 5 dodaje się § 5a w brzmieniu: „§ 5a. Jeżeli akt notarialny, o którym mowa w § 2, zawiera dane osobowe niepodlegające wpisowi do Krajowego Rejestru Sądowego lub zgłoszeniu sądowi rejestrowemu, notariusz sporządza ekstrakt - wypis tego aktu z pominięciem takich danych osobowych, który opatruje kwalifikowanym podpisem elektronicznym oraz umieszcza w Repozytorium także ekstrakt.” c) § 6 otrzymuje brzmienie: „§ 6. Z chwilą umieszczenia wypisu, ekstraktu lub wyciągu z aktu notarialnego w Repozytorium notariusz otrzymuje za pośrednictwem systemu teleinformatycznego zawiadomienie, które	Uwaga nieuwzględniona Projektodawca zrezygnował z dodania § 5 w art. 92a ustawy - Prawo o notariacie.

Lp.	Podmiot zgłaszający uwagę	Jednostka redakcyjna lub strona uzasadnienia lub pkt OSR	Treść uwagi/propozycja przepisu	Stanowisko MS
			zawiera numer dokumentu w Repozytorium, a także dzień, miesiąc i rok oraz godzinę i minutę jego umieszczenia w Repozytorium. Notariusz dołącza zawiadomienie do oryginału aktu notarialnego oraz wydaje stronie aktu drugi egzemplarz zawiadomienia.” d) § 7 otrzymuje brzmienie: „§ 7. Minister Sprawiedliwości w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw informatyzacji i po zasięgnięciu opinii Krajowej Rady Notarialnej określi, w drodze rozporządzenia, sposób sporządzenia elektronicznego wypisu, ekstraktu i wyciągu z aktu notarialnego, warunki organizacyjno-techniczne ich umieszczania przez notariuszy w Repozytorium, ich przechowywania, a także tryb informowania Ministra Sprawiedliwości i podmiotów wymienionych w § 1 o ewentualnych przerwach w dostępie do Repozytorium, uwzględniając minimalne wymagania dla rejestrów publicznych i wymiany informacji w postaci elektronicznej, bezpieczeństwo danych, w tym ochronę przed nieuprawnionym ujawnieniem i dostępem.” 3) Art.110a otrzymuje brzmienie: „Art. 110a § 1. W nagłówku elektronicznego wypisu aktu notarialnego zaznacza się, że wydany dokument jest wypisem. Elektroniczny wypis aktu notarialnego jest dosłownym powtórzeniem oryginału, jednak poprawek i przekreśleń znajdujących się w oryginale nie zamieszcza się w wypisie. § 1a. Ekstrakt jest elektronicznym wypisem aktu pozbawionym danych osobowych, niepodlegających wpisowi do Krajowego Rejestru Sądowego lub zgłoszeniu sądowi rejestrowemu sporządzanym na żądanie strony czynności notarialnej i przeznaczonym do dalszej publikacji w elektronicznym katalogu dokumentów spółek. § 2. Elektroniczny wypis aktu notarialnego notariusz opatruje kwalifikowanym podpisem elektronicznym i umieszcza w Repozytorium, a także wydaje je stronom aktu lub osobom, dla których zastrzeżono w akcie prawo otrzymania wypisu, a także ich następcom prawnym na ich żądanie. § 3. Przepisy art. 109 i art. 109a stosuje się odpowiednio.”.	

Lp.	Podmiot zgłaszający uwagę	Jednostka redakcyjna lub strona uzasadnienia lub pkt OSR	Treść uwagi/propozycja przepisu	Stanowisko MS
-----	---------------------------	--	---------------------------------	---------------

Uwagi do uzasadnienia projektu				

Uwagi do Oceny Skutków Regulacji				
20.	Stowarzyszenie Notariuszy RP	Pkt 4	Projektowane rozwiązanie prowadzi do wzrostu kosztów po stronie notariuszy, ale także realnie: obywateli i państwa. Projektodawca w Ocenie Skutków Regulacji („OSR”) bagatelizuje fakt, że liczba dokumentów w CREWAN wzrośnie o 7,5%, co będzie wymagało rozbudowy infrastruktury informatycznej. Brak jednak rzetelnych analiz finansowych i źródeł finansowania, aby to uzasadnić. W praktyce koszty zostaną przerzucone na notariuszy i klientów kancelarii. Notariusze będą zmuszeni angażować dodatkowe zasoby i czas pracowników, aby sporządzać wyciągi zanonimizowane. Jednocześnie nie przewidziano dla nich żadnej, podkreślamy – żadnej, rekompensaty finansowej. To de facto doprowadzi do pogorszenia dostępności czynności dla obywateli. Ponadto wydłużenie procedury notarialnej utrudni sprawne funkcjonowanie obrotu gospodarczego. Skutkiem będzie spadek konkurencyjności polskiego rynku i negatywny wpływ na klimat inwestycyjny. Projekt nie tylko nie rozwiązuje problemów, ale tworzy nowe bariery administracyjne i finansowe.	Uwaga nieaktualna Projektodawca zrezygnował z dodania § 5 w art. 92a ustawy - Prawo o notariacie.

Uwagi do projektu ustawy o zmianie ustawy o Krajowym Rejestrze Sądowym oraz niektórych innych ustaw

Uwagi ogólne

1.	SA w Warszawie	Uwaga ogólna	Obecny art. 25a.1.3 należy zmienić – już nie w każdym przypadku Sąd wszczyna postępowanie o rozwiązanie podmiotu bez przeprowadzenia postępowania likwidacyjnego - umorzenie/odstąpienie.	Uwaga uwzględniona Proponuje się nowe brzmienie art. 25a ust. 1 pkt 3: „3) wydano postanowienie o odstąpieniu od postępowania przymuszającego na podstawie art. 24 ust. 3 pkt 2 i 3 lub jego umorzeniu na podstawie art. 24 ust. 4;” Na potrzeby powyższej zmiany konieczna jest zmiana redakcyjna art. 24 ust. 3 (rozbicie pkt 1 na dwa punkty) poprzez nadanie mu brzmienia: „3. Sąd rejestrowy odstępuje od postępowania przymuszającego, o którym mowa w ust. 1 lub 1a, jeżeli w wyniku podjęcia czynności wyjaśniających stwierdzono, że: 1) wniosek o wpis do Rejestru lub dokumenty, których złożenie jest obowiązkowe zostały albo 2) z danych zawartych w aktach rejestrowych wynika, że postępowanie przymuszające nie doprowadzi do złożenia wniosku o wpis lub dokumentów, których złożenie jest obowiązkowe albo 3) z danych zawartych w aktach rejestrowych wynika, że postępowanie przymuszające nie doprowadzi do wykazania okoliczności, o których mowa w ust. 1a pkt 1 albo do wykonania czynności, o których mowa w ust. 1a pkt 2. W postanowieniu o odstąpieniu od postępowania przymuszającego sąd rejestrowy wskazuje podstawę faktyczną odstąpienia. Postanowienie nie wymaga doręczenia i nie podlega zaskarżeniu.”.
2.	SA w Rzeszowie	Uwaga ogólna	Aby umożliwić wskazanym w powołanych przepisach podmiotom komunikację za pośrednictwem PRS (Portalu Rejestrów Sądowych), należy umożliwić założenie dla tych podmiotów kont	Uwaga wyjaśniona Omawiana w uwadze funkcjonalność została udostępniona 9 sierpnia 2025 r., obecnie

Lp.	Podmiot zgłaszający uwagę	Jednostka redakcyjna lub strona uzasadnienia lub pkt OSR	Treść uwagi/propozycja przepisu	Stanowisko MS
			instytucjonalnych (z informacji posiadanych przez Wydział XII Krajowego Rejestru Sądowego Sądu Rejonowego w Rzeszowie wynika, iż nawet jeśli dany podmiot posiada dostęp do PRS, konto w systemie jest założone dla konkretnej osoby fizycznej (pracownika), co w razie nieobecności danej osoby, całkowicie uniemożliwia komunikację z sądem rejestrowym). Możliwość tworzenia kont instytucjonalnych należy również zapewnić sądom rejestrowym. Dostęp do tych kont powinien być realizowany z poziomu SOW.	obowiązujące rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości w sprawie konta w systemie teleinformatycznym obsługującym postępowanie sądowe przewiduje ułatwienia dla podmiotów wpisanych do KRS oraz możliwość korzystania w postępowaniu rejestrowym z kont podmiotów innych niż osoby fizyczne (np. doręczenia elektroniczne, składanie pism i wniosków).
3.	SA w Gdańsku	Uwaga ogólna	Wprowadzając zmianę do art. 10 Ustawy o Krajowym Rejestrze Sądowym należałoby w rozporządzeniu wykonawczym do ustawy w sposób precyzyjny i całościowy określić jakie podmioty lub osoby fizyczne mogą występować o dostęp do elektronicznych akt rejestrowych prowadzonych w Repozytorium Akt Rejestrowych (RAR) jako użytkownik jednorazowy lub użytkownik nazwany. Brak regulacji prawnej w tym zakresie utrudnia sądom rejestrowym odmowę takiego dostępu przy równocześnie statuowanej w art. 10 ust. 1 ustawy o KRS zasadzie jawności akt rejestrowych. Należy zauważyć, że nadanie jednorazowego hasła dostępu do RAR umożliwia przeglądanie dokumentów ze statusem jawności dokumentu jako „ograniczony”.	Uwaga nieuwzględniona Należy wskazać, że zgodnie z art. 10 ust. 1 ustawy o KRS każdy ma prawo przeglądania akt rejestrowych podmiotów wpisanych do Rejestru oraz zbioru dokumentów, o którym mowa w art. 9 ust. 6, chyba że ustawa stanowi inaczej. Zgodnie z § 198 ust. 5 rozporządzenia MS - Regulamin urzędowania sądów powszechnych dokumenty składane do sądu rejestrowego podlegają przed ich udostępnieniem ocenie przez ten sąd w celu ochrony danych osobowych. Zatem w każdym przypadku sąd rejestrowy decyduje o tym, komu i jakie dokumenty ma udostępnić. Należy jednocześnie wskazać, że obowiązujące przepisy ustawy o KRS oraz aktów wykonawczych nie posługują się pojęciem użytkownika jednorazowego i użytkownika nazwanego. Ponadto w uwadze jest wskazano, w którym akcie wykonawczym należałoby uregulować kwestię dostępu do akt użytkownika jednorazowego i użytkownika nazwanego.
4.	SA w Gdańsku	Uwaga ogólna	Jednocześnie wskazuje, że pobieżna lektura projektu i uzasadnienia prowadzi do wniosku, że przedmiotowy projekt nie rozwiązuje problemów z postępowaniem przymuszającym i o rozwiązanie bez przeprowadzenia postępowania likwidacyjnego, w tym kluczowego, czy referendum mają kompetencje do nakładania grzywien oraz	Uwaga wyjaśniona Zasada sądowego wymiaru sprawiedliwości, określona w art. 175 ust. 1 Konstytucji RP, nie oznacza, że wszystkie sprawy i spory dotyczące sytuacji prawnej jednostki muszą być

Lp.	Podmiot zgłaszający uwagę	Jednostka redakcyjna lub strona uzasadnienia lub pkt OSR	Treść uwagi/propozycja przepisu	Stanowisko MS
			wydawania postanowienia o rozwiązaniu osób prawnych (w świetle konstytucji - nie mają).	rozstrzygane wyłącznie przez sądy (por. wyrok Trybunału Konstytucyjnego z 8 grudnia 1998 r., K 41/97, OTK 1998 z. 7, poz. 117). Wystarczy, by sądom została zagwarantowana kompetencja do ostatecznej weryfikacji rozstrzygnięcia organu niesądowego. Nie budzi więc wątpliwości, że prawo do sądu jest zachowane na gruncie takich regulacji, które - dopuszczając możliwość uruchomienia postępowania przed sądem powszechnym lub sądem administracyjnym - zapewniają kontrolę sądową rozstrzygnięcia, decyzji czy innego aktu indywidualnego kształtującego sytuację prawną jednostki lub innego podmiotu podobnego (zob. wyroki Trybunału Konstytucyjnego: z 2 czerwca 1999 r., K 34/98, OTK 1999, z. 5, poz. 94, z 14 lipca 2003 r., SK 42/01, OTK 2003, z. 6, poz. 63). Jak wyjaśnił Trybunał Konstytucyjny w wyroku z 12 maja 2011 r., P 38/08, konstytucja nie zabrania ustawodawcy podjąć decyzji o zaangażowaniu urzędnika sądowego w rozstrzygnięcie sporu o prawo. Z perspektywy konstytucyjnej istotne jest tylko, aby ostateczne i wiążące rozstrzygnięcie sprawy należało do sądu sprawującego wymiar sprawiedliwości. Beneficjent konstytucyjnego prawa do sądu musi mieć zagwarantowaną proceduralną możliwość przekazania sprawy do właściwego, niezależnego, bezstronnego i niezawisłego sądu. Również na gruncie wiążących Polskę standardów ochrony praw człowieka nie powinno ulegać wątpliwości, że dopuszczalne jest nakładanie grzywny za wykroczenia przez organ niebędący sądem niezależnie od tego, czy zostało już wszczęte postępowanie jurysdykcyjne, pod warunkiem zapewnienia

Lp.	Podmiot zgłaszający uwagę	Jednostka redakcyjna lub strona uzasadnienia lub pkt OSR	Treść uwagi/propozycja przepisu	Stanowisko MS
				sprawcy wykroczenia możliwości żądania rozpoznania sprawy przez sąd. Wskazać w tym zakresie przede wszystkim należy, że zakres zastosowania art. 6 ust. 1 Europejskiej konwencji praw człowieka i podstawowych wolności (EKPCz), statuującego prawo do rzetelnego procesu sądowego, obejmuje w sprawach zarówno cywilnych, jak i karnych fazę poprzedzającą wszczęcie właściwego postępowania przed sądem, fazę toczącego się postępowania sądowego oraz tę po jego zakończeniu (por. P. Hofmański, A. Wróbel w: "Konwencja o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności", t. I. Komentarz do art. 1-18, pod red. L. Garlickiego, Warszawa 2010 r., s. 252).
5.	SA w Poznaniu	Uwaga ogólna	Niewątpliwą zaletą proponowanych zmian jest próba uproszczenia procedury prowadzenia postępowań przymuszających, zwłaszcza w odniesieniu do obowiązku zgłaszania rocznych sprawozdań finansowych. Zastąpienie mało efektywnej grzywny wzmianką o niewykonywaniu obowiązków jest krokiem w dobrym kierunku.	Opinia
6.	SA w Poznaniu	Uwaga ogólna	Poważne wątpliwości budzą również proponowane rozwiązania związane z ochroną danych osobowych w aktach rejestrowych. Wydaje się, że przesłanki tej ochrony winny być szczegółowiej określone w ustawie o KRS. Zawarta w projekcie zmiany art. 10 ust. 1 ustawy propozycja zamiany wyrazu „ustawa” na „przepis szczególnie”, która w zamierzeniach projektodawców ma prowadzić do uwzględniania przez sądy rejestrowe szeregu przepisów związanych z materią ochrony danych (zwłaszcza tzw. RODO), nie jest rozwiązaniem trafnym. Już dziś widoczne są bardzo poważne rozbieżności praktyk poszczególnych sądów rejestrowych w tym zakresie, od restrykcyjnych (które mogą realnie utrudnić dostęp do akt rejestrowych osobom trzecim) do bardzo liberalnych, uznających przepisy o KRS za szczególne wobec regulacji o ochronie danych. Zarówno aktualne przepisy, jak i te proponowane, przenoszą odpowiedzialność za ochronę danych osobowych w	Uwaga nieuwzględniona Odnosząc się do kwestii ochrony danych i wskazanie, że „przesłanki tej ochrony winny być szczegółowiej określone w ustawie o KRS” należy zauważyć, że dane, które podlegają ujawnieniu w Krajowym Rejestrze Sądowym oraz złożeniu do akt rejestrowych są określone w ustawie o KRS oraz innych przepisach. Zatem nie jest zasadne określanie przesłanek ochrony danych osobowych w ustawie o KRS. Jednocześnie w uzasadnieniu dopisano, że pod pojęciem wyciągu, o którym mowa w art. 19aa należy rozumieć np.: sporządzoną kopię takiego dokumentu lub wyciąg takiego dokumentu (bez

Lp.	Podmiot zgłaszający uwagę	Jednostka redakcyjna lub strona uzasadnienia lub pkt OSR	Treść uwagi/propozycja przepisu	Stanowisko MS
			aktach wyłącznie na sądy rejestrowe, i to bez wyposażenia ich w jednoznaczne kryteria działania w tym zakresie. W efekcie powstaje paradoks, iż regulacje ramowe o ochronie danych przewidują wyjątki zawarte w ustawach szczególnych, te zaś (np. ustawa o KRS) odsyła ponownie do przepisów o ochronie danych. Wprawdzie projekt przewiduje obowiązek anonimizowania danych przez samych wnioskodawców (por. art. 19aa ustawy o KRS), jednakże w dalszym ciągu będzie budził wątpliwości sam zakres tej ochrony (np. czy będą to adresy członków władz podmiotów, które są istotne nie tylko dla postępowań sądowych, ale również w szeroko rozumianym obrocie gospodarczym). Projekt nie rozstrzyga również jednoznacznie jak się ma składanie wyciągów dokumentów pomijających dane osobowe do obowiązku z art. 6944 k.p.c. zgłaszania dokumentów stanowiących podstawę wpisu w formie oryginału lub poświadczanego urzędu odpisu lub wyciągu. Powyższe wątpliwości co do zakresu ochrony danych osobowych mogą powodować istotne rozbieżności w ocenie podstaw do zwrotu wniosków lub innych pism procesowych na podstawie projektowanego art. 19aa ust. 2 ustawy o KRS.	konieczności urzędowego poświadczania) pozbawiony nadmiarowych danych.
7.	SA w Poznaniu	Uwaga ogólna	Wprowadzając zmianę do art. 10 Ustawy o Krajowym Rejestrze Sądowym należałoby w rozporządzeniu wykonawczym do ustawy w sposób precyzyjny i całościowy określić jakie podmioty lub osoby fizyczne mogą występować o dostęp do elektronicznych akt rejestrowych prowadzonych w Repozytorium Akt Rejestrowych (RAR) jako użytkownik jednorazowy lub użytkownik nazwany. Brak regulacji prawnej w tym zakresie utrudnia sądom rejestrowym odmowę takiego dostępu przy równocześnie statuowanej w art. 10 ust. 1 ustawy o KRS zasadzie jawności akt rejestrowych. Należy zauważyć, że nadanie jednorazowego hasła dostępu do RAR umożliwia przeglądanie dokumentów ze statusem jawności dokumentu jako „ograniczony”.	Uwaga nieuwzględniona Należy wskazać, że zgodnie z art. 10 ust. 1 ustawy o KRS każdy ma prawo przeglądania akt rejestrowych podmiotów wpisanych do Rejestru oraz zbioru dokumentów, o którym mowa w art. 9 ust. 6, chyba że ustawa stanowi inaczej. Zgodnie z § 198 ust. 5 rozporządzenia MS - Regulamin urzędowania sądów powszechnych dokumenty składane do sądu rejestrowego podlegają przed ich udostępnieniem ocenie przez ten sąd w celu ochrony danych osobowych. Zatem w każdym przypadku sąd rejestrowy decyduje o tym, komu i jakie dokumenty ma udostępnić. Należy jednocześnie wskazać, że obowiązujące przepisy ustawy o KRS oraz aktów wykonawczych nie posługują się pojęciem użytkownika jednorazowego i

Lp.	Podmiot zgłaszający uwagę	Jednostka redakcyjna lub strona uzasadnienia lub pkt OSR	Treść uwagi/propozycja przepisu	Stanowisko MS
				użytkownika nazwanego. Ponadto w uwadze jest wskazano, w którym akcie wykonawczym należałoby uregulować kwestię dostępu do akt użytkownika jednorazowego i użytkownika nazwanego.
8.	SA w Poznaniu	Uwaga ogólna	Odnośnie do projektowanej zmiany wymogu w zakresie sposobu składania wniosków o wpis do rejestru stowarzyszeń, innych organizacji społecznych lub zawodowych, fundacji oraz samodzielnych publicznych zakładów opieki zdrowotnej oraz sposobu prowadzenia akt rejestrowych podmiotów wpisanych do tego rejestru stowarzyszeń, jest irracjonalna i – wbrew pozorom system teleinformatyczny składania wniosków dla tych podmiotów spowodować może więcej problemów niż przynieść korzyści. Przewidywane zniesienie papierowej postaci wniosków i papierowej postaci akt rejestrowych w przypadku rejestru stowarzyszeń, przy jednoczesnym pozostawieniu możliwości składania elektronicznie tych wniosków i prowadzenia tych akt rejestrowych, przysporzyć może dodatkowej pracy zarówno samym wnioskodawcom jak i orzecznikom w wydziałach rejestrowych. Podkreślić należy, że podmioty figurujące w rejestrze stowarzyszeń KRS znacznie rzadziej niż podmioty figurujące w rejestrze przedsiębiorców KRS (z uwagi na ograniczenia co do kosztów prowadzonej działalności) pozwolić sobie mogą na korzystanie z pomocy profesjonalnych pełnomocników procesowych. Niejednokrotnie ww. podmioty bywają reprezentowane przez osoby, których zaawansowanie informatyczne – delikatnie mówiąc – nie jest na najwyższym poziomie. W konsekwencji wprowadzenie konieczności składania wniosków wyłącznie w formie elektronicznej dla podmiotów figurujących w rejestrze stowarzyszeń KRS będzie dla znacznej części tych podmiotów bardzo kłopotliwe i to nie tylko w „pierwszych dniach” obowiązywania ewentualnie nowowprowadzonych przepisów, ale „w ogóle”. Oczywistym jest bowiem, że w przypadku nieskutecznego złożenia wniosku „na nowych zasadach” podmioty figurujące w rejestrze stowarzyszeń	Uwaga nie dotyczy projektu ustawy UDER49.

Lp.	Podmiot zgłaszający uwagę	Jednostka redakcyjna lub strona uzasadnienia lub pkt OSR	Treść uwagi/propozycja przepisu	Stanowisko MS
			KRS będą zmuszone taki wniosek ponawiać, niewykluczone, że kilkakrotnie. Z dużą dozą prawdopodobieństwa można założyć, że wnioski „na nowych zasadach” będą przez wnioskodawców składane metodą „prób i błędów” do skutku. Powyższe sprawi, że zarówno sami wnioskodawcy figurujący w rejestrze stowarzyszeń KRS (w zakresie wypełnienia i złożenia wniosków) jak orzecznicy w wydziałach rejestrowych (w zakresie weryfikacji złożonych wniosków) będą musieli poświęcić znacznie więcej czasu niż dotychczas. Pozostawienie możliwości papierowej postaci wniosków i papierowej postaci akt rejestrowych w przypadku rejestru stowarzyszeń wydaje się być posunięciem „humanitarnym”, które – w odniesieniu do niemałej części podmiotów rejestrowych - nie będzie prowadzić de facto do ich „wykluczenia rejestrowego”.	
9.	PUODO	Uwaga ogólna	Organ właściwy w sprawie ochrony danych osobowych nie neguje projektowanych zmian, mających m.in. na celu usprawnienie pracy sądów rejestrowych i przyspieszenie postępowań rejestrowych. Niemniej, zwrócić uwagę należy, że przyjmowane rozwiązania wymagają zapewnienia zgodności z przepisami rozporządzenia 2016/679. Przepisy ustawy powinny kompleksowo regulować sposoby przetwarzania danych w systemie teleinformatycznym, zgodnie z zasadami: zgodności z prawem, rzetelności i przejrzystości (art. 5 ust. 1 lit. a), ograniczenia celu (art. 5 ust. 1 lit. b), minimalizacji danych (art. 5 ust. 1 lit. c) i ograniczenia przechowywania (art. 5 ust. 1 lit. e), jak również rozliczalności (art. 5 ust. 2) rozporządzenia 2016/679. W podstawie prawnej przetwarzania danych muszą być wyraźnie określone konkretne cele wykonywania operacji na danych osobowych (art. 6 ust. 3 rozporządzenia 2016/679). Przetwarzanie danych osobowych przez podmioty publiczne w funkcjonujących rejestrach jest bowiem ograniczone zakresem realizowanych przez nie zadań (zob. art. 15 ust. 1 ustawy o informatyzacji). Jak wymagają przepisy Konstytucji RP, władze publiczne nie mogą pozyskiwać, gromadzić i udostępniać innych informacji o obywatelach niż niezbędne w	Uwaga nieuwzględniona Wnoszący nie wskazał, które z projektowanych przepisów są - jego zdaniem - niezgodne z rozporządzeniem 2016/679. Ponadto zgodnie z art. 175dc ustawy - Prawo o ustroju sądów powszechnych w związku z przetwarzaniem danych osobowych w postępowaniach sądowych wykonanie obowiązków, o których mowa w art. 13 rozporządzenia 2016/679, następuje przez umieszczenie informacji określonych w art. 13 ust. 2 rozporządzenia 2016/679 w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej oraz w widocznym miejscu w budynku sądu.

Lp.	Podmiot zgłaszający uwagę	Jednostka redakcyjna lub strona uzasadnienia lub pkt OSR	Treść uwagi/propozycja przepisu	Stanowisko MS
			demokratycznym państwie prawnym, zasady i tryb gromadzenia oraz udostępnienia informacji określa zaś ustawa (art. 51 ust. 1 i ust. 5 Konstytucji RP). Organy władzy publicznej działają na podstawie i w granicach prawa (art. 7 Konstytucji RP). Ograniczenia w zakresie korzystania z konstytucyjnych wolności i praw mogą być ustanawiane tylko w ustawie i tylko wtedy, gdy są konieczne w demokratycznym państwie dla jego bezpieczeństwa lub porządku publicznego, bądź dla ochrony środowiska, zdrowia i moralności publicznej, albo wolności i praw innych osób. Ograniczenia te nie mogą naruszać istoty wolności i praw (art. 31 ust. 3 Konstytucji RP).	
Uwagi do projektu ustawy				
10.	SA w Warszawie	Art. 1 pkt 2 (art. 9 ust. 1b i 6 uKRS)	Obecna praktyka Sądów jest bardzo dobra. Przy pierwszym wpisie dokumenty papierowe, które wpływają do Sądu są umieszczane w zbiorze dokumentów pod nadaną sygnaturą (duża część podmiotów jest od razu rejestrowana), zakładany jest zbiór dokumentów, który jest tagowany. Zakładanie kolejnych okładek dla pierwszych wpisów tj. zakładanie kolejnego zbioru dokumentów dla akt sprawy rozpoznawanej po raz pierwszy to generowanie kosztów dla Sądu, a przede wszystkim dla Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w którym rozpoznawana jest bardzo duża ilość spraw. Kolejny zbiór dokumentów to nie tylko koszty, ale także niepotrzebna praca pracowników Sekretariatu – każdą bowiem okładkę zbioru dokumentów należy opisać. Zbiór dokumentów dla akt sprawy rozpoznawanej po raz pierwszy także należy zatagować, aby nie zginał – kolejna praca pracowników Sekretariatu. Jeśli bowiem akta jakiegokolwiek zginą Sąd musi je odtwarzać – praca dodatkowa referendarzy sądowych.	Uwaga nieuwzględniona Zbiór dokumentów sprawy rozpoznawanej po wpisie podmiotu do Rejestru staje się zbiorem dokumentów w rozumieniu art. 9 ust. 6 ustawy o KRS. Od strony praktycznej wiązać się to powinno tylko ze zmianą nazwy okładki ze zbioru dokumentów sprawy rozpoznawanej na zbiór dokumentów.
11.	SA w Lublinie	Art. 1 pkt 3 (art. 9a ust. 2 uKRS)	Niezasadny jest zwrot „przez kierownika jednostki będącej podmiotem wpisanym do Rejestru”. Po pierwsze jest to zbędne powtórzenie wymogu, który wynika z art. 69 ustawy o rachunkowości. O tym, dla których podmiotów prowadzone jest repozytorium dokumentów finansowych (a zatem, które podmioty mają składać dokumenty finansowe do tego repozytorium) mowa jest w art. 9a ust. 1. Przepis ust. 2 informuje o	Uwaga częściowo uwzględniona Projektodawca proponuje zmianę brzmienia przepisu: „2. Do repozytorium dokumentów finansowych są składane dokumenty, które na podstawie przepisów ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2023 r. poz. 120 z

Lp.	Podmiot zgłaszający uwagę	Jednostka redakcyjna lub strona uzasadnienia lub pkt OSR	Treść uwagi/propozycja przepisu	Stanowisko MS
			tym, które dokumenty składa się do RDF, a nie kto ma obowiązek je składać. Po drugie wskazany zwrot jest mylącym powielaniem tezy, że podmiotem zobowiązanym do składania dokumentów finansowych jest kierownik jednostki/podmiotu rejestrowego, a nie sama jednostka/podmiot rejestrowy. Z punktu widzenia prawa rejestrów obowiązek rejestrowy ciąży na podmiocie rejestrowym, a nie kierownikowi tego podmiotu, który jedynie ten podmiot reprezentuje. Ujęcie tego obowiązku z perspektywy kierownika jednostki może mieć swoje uzasadnienie na gruncie ustawy o rachunkowości, lecz na gruncie ustawy o KRS obowiązek rejestrowy dotyczy podmiotu rejestrowego (jednostki – wg nomenklatury ustawy o rachunkowości), a nie kierownika podmiotu rejestrowego/jednostki. Ponadto, w projektowanej zmianie brzmienia art. 9a ust. 2 ustawy o KRS, wprowadza się błędne wyrażenie „we właściwym rejestrze sądowym”, którego ani w tym przepisie, ani w art. 19e ustawy o KRS, nie ma. W kontekście dokumentów finansowych ustawa o KRS w ogóle nie posługuje się tym błędnym wyrażeniem. Wyrażenie to jest reliktem pozostawionym w ustawie o rachunkowości pomimo faktu, że od 15 marca 2018 r. podmioty z KRS składają dokumenty finansowe nie we właściwym rejestrze sądowym, lecz do Repozytorium Dokumentów Finansowych (RDF), które nie jest ani rejestrem, ani rejestrem sądowym. We właściwym rejestrze sądowym dokumenty finansowe składają natomiast nadal podmioty inne niż podmioty z KRS (np. fundusze, dla których osobny rejestr funduszy prowadzi Sąd Okręgowy w Warszawie). Pozostawianie po tylu latach tej zaszłości w ustawie o rachunkowości jest istotnym przeoczeniem ustawodawcy, a problem staje się jeszcze większy, jeśli niniejszy projekt UDER49 przewiduje wprowadzenie tego nieaktualnego wobec podmiotów z KRS wyrażenia do ustawy o KRS i w odniesieniu do podmiotów z KRS. Niniejsza nowelizacja jest dobrą okazją, aby w ustawie o rachunkowości, w art. 69 i innych powiązanych, uporządkować kwestię zwrotu „we właściwym rejestrze sądowym”. Należy także zrezygnować z koncepcji wprowadzenia tego błędnego wyrażenia w art. 9a ust. 2 ustawy o KRS.	późn. zm.) podlegają złożeniu we właściwym rejestrze sądowym (dokumenty finansowe).” W zakresie w jakim projektowany przepis odwołuje się do „właściwego rejestru sądowego” należy wskazać, że to sformułowanie pozostaje spójne z obowiązującymi przepisami ustawy o rachunkowości. Zgłaszający uwagę sam wskazuje, że we właściwym rejestrze sądowym dokumenty finansowe składają nadal podmioty inne niż podmioty z KRS (np. fundusze, dla których osobny rejestr funduszy prowadzi Sąd Okręgowy w Warszawie). Zmiana przepisów ustawy o rachunkowości wymagałaby zatem pogłębionych prac analitycznych, przy współudziale MF, co znacząco opóźniłoby prace nad niniejszym projektem. Uwaga nie odnosi się do istoty projektu, w związku z czym w tym zakresie mogą zostać ewentualnie wszczęte odrębne prace analityczne mające na celu nowelizację ustawy o rachunkowości.

Lp.	Podmiot zgłaszający uwagę	Jednostka redakcyjna lub strona uzasadnienia lub pkt OSR	Treść uwagi/propozycja przepisu	Stanowisko MS
12.	SA w Warszawie	Art. 1 pkt 4 lit. b (art. 10 ust. 4 uKRS)	 jeżeli dokumenty takie mają postać papierową przenosi się je do prowadzonego oddzielnie zbioru dokumentów – KIEDY ? od razu czy po uprawomocnieniu wykreślenia	Uwaga nieuwzględniona Zdaniem projektodawcy przeniesienie takich dokumentów do oddzielnego zbioru dokumentów następuje po uprawomocnieniu się postanowienia o wykreśleniu i nie jest konieczne doprecyzowywanie przepisu w tym zakresie.
13.	SA w Rzeszowie	Art. 1 pkt 6 (19aa ust. 1 ustawy KRS)	Rozważenia wymaga doprecyzowanie w treści przepisu, że chodzi o dane osobowe niepodlegające wpisowi do Krajowego Rejestru Sądowego albo zgłoszeniu do sądu rejestrowego	Uwaga nieuwzględniona Zdaniem projektodawcy z projektowanego przepisu wynika, że wyciąg powinien być pozbawiony danych, które nie są ujawniane w KRS lub nie podlegają złożeniu do akt rejestrowych.
14.	SA w Gdańsku	Art. 1 pkt 6 (dodanie art. 19aa ust. 2 w ustawie KRS)	Zakwestionowano prawidłowość regulacji przyjętej w proponowanym brzmieniu art. 19aa ust. 2 projektu wskazując na obowiązek wzywania wnioskodawcy przez sąd rejestrowy do usunięcia braku pisma procesowego tj. przez dołączenie przez wnioskodawcę wyciągu z tego pisma procesowego lub dokumentu z pominięciem danych osobowych lub innych danych, których prawo przeglądania jest ograniczone na podstawie przepisu szczególnego albo dane te nie zostały w dołączonym wyciągu pominięte. Zaakcentowano, że takie wezwanie pod rygorem zwrotu pisma w istocie skutkować może w przypadku braku wykonania obowiązku w określonym terminie zwrotem w danej sprawie dokumentów stanowiących zdarzenie rejestrowe i skutkujących zmianą wpisu w rejestrze, a tym samym nakładać na sąd rejestrowy obowiązek rozpoznania złożonego wniosku przez sąd rejestrowy bez wskazanego dokumentu. Należałoby przyjąć, iż w razie niewykonania wezwania przez wnioskodawcę skutkiem będzie nie proponowany rygor zwrotu tegoż pisma, lecz przyjęcie odpowiedzialności przez samego wnioskodawcę za złożenie pisma zawierającego dane osobowe lub inne dane, których prawo przeglądania jest ograniczone na podstawie przepisu szczególnego.	Uwaga nieuwzględniona Należy wskazać, że projektowany przepis nie narusza obowiązujących przepisów dotyczących zwrotu wniosku w przypadku nieusunięcia jego braków formalnych. Niezasadnym jest przyjęcie, że „w razie niewykonania wezwania przez wnioskodawcę skutkiem będzie nie proponowany rygor zwrotu tegoż pisma, lecz przyjęcie odpowiedzialności przez samego wnioskodawcę za złożenie pisma zawierającego dane osobowe lub inne dane, których prawo przeglądania jest ograniczone na podstawie przepisu szczególnego”. Zgodnie bowiem z art. 175db ustawy - Prawo o ustroju sądów powszechnych administratorami danych osobowych przetwarzanych w postępowaniach sądowych w ramach sprawowania wymiaru sprawiedliwości albo realizacji zadań z zakresu ochrony prawnej są sądy. Ponadto zgodnie z art. 198 ust. 5 Regulaminu urzędowania sądów powszechnych na sądach ciąży obowiązek oceny złożonych dokumentów przed ich udostępnieniem w celu ochrony danych osobowych.

Lp.	Podmiot zgłaszający uwagę	Jednostka redakcyjna lub strona uzasadnienia lub pkt OSR	Treść uwagi/propozycja przepisu	Stanowisko MS
15.	UKNF	Art. 1 pkt 6 (dodanie art. 19ab w ustawie o KRS)	W ocenie UKNF należy poddać ponownej analizie art. 19ab ustawy z dnia 20 sierpnia 1997 r. o Krajowym Rejestrze Sądowym (Dz. U. z 2025 r. poz. 869), dodawany w art. 1 pkt 6 projektu, pod kątem wpływu proponowanego rozwiązania na proces zakładania spółek na terenie Polski. Powszechną praktyką jest bowiem wykorzystywanie na potrzeby rejestracji spółki w Krajowym Rejestrze Sądowym tzw. adresów biur wirtualnych, w ramach której zdarza się, że nie jest zawierana konkretna umowa, np. umowa najmu umożliwiająca korzystanie z nieruchomości. Wejście w życie przedstawionego w projekcie rozwiązania może zatem skutkować ograniczeniem działalności tzw. dostawców adresów biur wirtualnych, z których usług korzystają niektórzy przedsiębiorcy (m. in. spółki zależne działające na terenie Polski, w których udziały posiadają przedsiębiorcy zagraniczni) i w konsekwencji wzbudzać wątpliwości z perspektywy poszanowania zasady proporcjonalności. Mając na uwadze powyższe, zdaniem UKNF rozważenia wymaga doprecyzowanie w projekcie, czy umowa podmiotu z biurem wirtualnym będzie rozumiana jako posiadanie tytułu prawnego do korzystania z lokalu.	Uwaga nieuwzględniona Zdaniem projektodawcy umowa z biurem wirtualnym może być tytułem prawnym do lokalu. W wyroku NSA z dnia 5 sierpnia 2014 roku (sygn. akt II FSK 3549/13) NSA uznał, że adres wskazany przez przedsiębiorcę, będący adresem wirtualnego biura w żadnym razie nie był adresem fikcyjnym, ponieważ przedsiębiorca posiadał udokumentowane prawo do lokalu w postaci umowy najmu wirtualnego biura.
16.	SA w Gdańsku	Art. 1 pkt 13 lit. a (art. 24 ust. 1a ustawy o KRS)	Odnosnie proponowanej regulacji dotyczącej art. 24 ust. 1a wskazano, iż przyjęcie rozwiązania wprowadzającego obowiązek każdorazowego wszczynania postępowania przymuszającego w sytuacji braku organu uprawnionego do reprezentowania podmiotu wpisanego do Krajowego Rejestru Sądowego albo stwierdzonych braków w składzie organu uprawnionego do reprezentowania uniemożliwiających jego działanie, oznaczałoby logiczną niekonsekwencję w proponowanych rozwiązaniach, gdzie ogranicza się prowadzenie postępowań przymuszających jako mało skutecznych i kosztownych, kładąc jednocześnie nacisk na wszczynanie postępowań o rozwiązanie podmiotu bez przeprowadzania likwidacji i o jego wykreślenie z rejestru. Zamiana dotychczasowego sformułowania użytego w art. 24 ust. 1a ustawy o KRS w „uzasadnionych przypadkach (...) sąd może wezwać obowiązanych” na sformułowanie „w razie stwierdzenia, że osoba prawna nie posiada organu uprawnionego do reprezentowania albo w składzie tego organu zachodzą braki uniemożliwiające jej działanie, sąd rejestrowy wzywa obowiązanych do powołania albo	Uwaga nieuwzględniona Obecne brzmienie przepisu art. 24 ust. 3 dopuszcza odstępienie od wszczęcia postępowania przymuszającego w sytuacji gdy w wyniku podjęcia czynności wyjaśniających stwierdzono, że postępowanie przymuszające nie doprowadzi wykazania okoliczności, o których mowa w ust. 1a pkt 1 albo do wykonania czynności, o których mowa w ust. 1a pkt 2. Oznacza to, że obecnie - w nieokreślonym bliżej postępowaniu z urzędu sąd rejestrowy bada czy z danych zawartych w aktach rejestrowych wynika, że nie doprowadzi ono do złożenia wniosku o wpis do Rejestru lub dokumentów, których złożenie jest obowiązkowe - czyli de facto - przeprowadza czynności wyjaśniające. W przypadku uznania, że postępowanie przymuszające nie doprowadzi do pożądanego

Lp.	Podmiot zgłaszający uwagę	Jednostka redakcyjna lub strona uzasadnienia lub pkt OSR	Treść uwagi/propozycja przepisu	Stanowisko MS
			wyboru tego organu” oznaczałoby, że zamiast eliminować martwe podmioty z Rejestru, z których znaczna część nie posiada organu uprawnionego do reprezentacji lub zachodzą w tym organie w/w braki, sądy rejestrowe w istocie obligowane są do prowadzenia długotrwałych postępowań mających na celu przymusowe ich „uzdrowienie” i przywrócenie do działania w obrocie gospodarczym. Dodatkowo zaakcentowano, że dla niektórych form prawnych podmiotów wpisanych do Krajowego Rejestru Sądowego istnieją szczególne regulacje ustawowe, które przewidują, że brak organu uprawnionego do reprezentacji lub braki w jego składzie stanowią np. podstawę do wystąpienia z wnioskiem o rozwiązanie podmiotu (przykładowo art. 31 ust. 1 pkt 2 Ustawy Prawo o stowarzyszeniach z dnia 7.04.1989 r.).	skutku, znów - w tym bliżej nie sprecyzowanym postępowaniu prowadzonym z urzędu - wydaje postanowienie o odstąpieniu od wszczęcia postępowania przymuszającego. W projektowanym przepisie wszystkie ww. czynności prowadzone są w ramach postępowania przymuszającego i możliwe jest odstąpienie od postępowania przymuszającego (a nie jego wszczęcia) w przypadkach określonych w ustawie.
17.	SA w Poznaniu	Art. 1 pkt 13 lit. a (art. 24 ust. 1a ustawy o KRS)	Odnośnie proponowanej regulacji dotyczącej art. 24 ust. 1a wskazujemy, iż przyjęcie rozwiązania wprowadzającego obowiązek każdorazowego wszczynania postępowania przymuszającego w sytuacji braku organu uprawnionego do reprezentowania podmiotu wpisanego do Krajowego Rejestru Sądowego albo stwierdzonych braków w składzie organu uprawnionego do reprezentowania uniemożliwiających jego działanie, oznaczałoby logiczną niekonsekwencję w proponowanych rozwiązaniach, gdzie ogranicza się prowadzenie postępowań przymuszających jako mało skutecznych i kosztownych, kładąc jednocześnie nacisk na wszczynanie postępowań o rozwiązanie podmiotu bez przeprowadzania likwidacji i o jego wykreślenie z rejestru. Zamiana dotychczasowego sformułowania użytego w art. 24 ust. 1a ustawy o KRS w „uzasadnionych przypadkach (...) sąd może wezwać obowiązanych” na sformułowanie „w razie stwierdzenia, że osoba prawna nie posiada organu uprawnionego do reprezentowania albo w składzie tego organu zachodzą braki uniemożliwiające jej działanie, sąd rejestrowy wzywa obowiązanych do powołania albo wyboru tego organu” oznaczałoby, że zamiast eliminować martwe podmioty z Rejestru, z których znaczna część nie posiada organu uprawnionego do reprezentacji lub zachodzą w tym organie w/w braki, sądy rejestrowe w istocie obligowane są do prowadzenia długotrwałych postępowań mających na celu przymusowe ich	Uwaga nieuwzględniona Obecne brzmienie przepisu art. 24 ust. 3 dopuszcza odstąpienie od wszczęcia postępowania przymuszającego w sytuacji gdy w wyniku podjęcia czynności wyjaśniających stwierdzono, że postępowanie przymuszające nie doprowadzi wykazania okoliczności, o których mowa w ust. 1a pkt 1 albo do wykonania czynności, o których mowa w ust. 1a pkt 2. Oznacza to, że obecnie - w nieokreślonym bliżej postępowaniu z urzędu sąd rejestrowy bada czy z danych zawartych w aktach rejestrowych wynika, że nie doprowadzi ono do złożenia wniosku o wpis do Rejestru lub dokumentów, których złożenie jest obowiązkowe - czyli de facto - przeprowadza czynności wyjaśniające. W przypadku uznania, że postępowanie przymuszające nie doprowadzi do pożądanego skutku, znów - w tym bliżej nie sprecyzowanym postępowaniu prowadzonym z urzędu - wydaje postanowienie o odstąpieniu od wszczęcia postępowania przymuszającego. W projektowanym przepisie wszystkie ww. czynności prowadzone są w ramach

Lp.	Podmiot zgłaszający uwagę	Jednostka redakcyjna lub strona uzasadnienia lub pkt OSR	Treść uwagi/propozycja przepisu	Stanowisko MS
			„uzdrowienie” i przywrócenie do działania w obrocie gospodarczym. Dodatkowo należy wskazać, iż dla niektórych form prawnych podmiotów wpisanych do Krajowego Rejestru Sądowego istnieją szczególne regulacje ustawowe, które przewidują, iż brak organu uprawnionego do reprezentacji lub braki w jego składzie stanowią np. podstawę do wystąpienia z wnioskiem o rozwiązanie podmiotu (przykładowo art. 31 ust. 1 pkt 2 Ustawy Prawo o stowarzyszeniach z dnia 7.04.1989 r.). W dotychczasowym kształcie przepisów art. 24 ust. 1a KRSU ustawodawca chciał wyeliminować konieczność wszczynania przez sąd rejestrowy postępowania przymuszającego na podstawie art. 24 ust. 1a KRSU w przypadkach, gdy sądowi temu nie będą znane osoby, które w danym podmiocie rejestrowym są zobowiązane do wyboru lub powołania organu uprawnionego do reprezentowania podmiotu. Chodziło zatem o uniknięcie wszczynania postępowań, które zmuszałyby sąd do ustalania i poszukiwania kręgu osób uprawnionych/zobowiązanych do wyboru zarządu. Po pierwsze sąd rejestrowy nie posiada stosownych narzędzi do poczynienia takich ustaleń, po drugie efektywność takich czasochłonnnych działań sądu przy jednoczesnym znacznym nakładzie kosztów prawdopodobnie byłaby niewielka. Ustawodawca przyjął zatem, że postępowania przymuszające na podstawie art. 24 ust. 1a KRSU sąd rejestrowy będzie wszczynał wtedy, gdy będzie znał krąg osób obowiązanych (vide: Ł. Zamojski [w:] Krajowy Rejestr Sądowy. Komentarz, wyd. II, LEX/el. 2023, art. 24; A. Komenda, w: A. Komenda (red.), Krajowy Rejestr Sądowy i postępowanie rejestrowe, Warszawa 2021 r., s. 573–574). Ponadto w wielu przypadkach krąg osób uprawnionych do powołania zarządu jest bardzo liczny (np. w spółdzielniach, spółkach akcyjnych, czy choćby w spółkach z o.o.). Trudno wyobrazić sobie wzywanie każdorazowo kilkuset członków spółdzielni lub akcjonariuszy spółki akcyjnej albo spółki z o.o. do powołania zarządu tych osób prawnych. Jednocześnie należy zaznaczyć, że nierzadko zdarza się, że w razie wszczęcia postępowania przymuszającego na podstawie art. 24 ust. 1a osoby obowiązane powołują wprawdzie nowe władze (np.	postępowania przymuszającego i możliwe jest odstąpienie od postępowania przymuszającego (a nie jego wszczęcia) w przypadkach określonych w ustawie.

Lp.	Podmiot zgłaszający uwagę	Jednostka redakcyjna lub strona uzasadnienia lub pkt OSR	Treść uwagi/propozycja przepisu	Stanowisko MS
			zarząd), ale tuż po umorzeniu postępowania przymuszającego, członkowie zarządu ponownie składają rezygnacje. W ten sposób niweczone są efekty żmudnego, kosztownego i czasochłonnego postępowania przymuszającego.	
18.	SA w Rzeszowie	art. 1 pkt 13 lit. b (art. 24 ust. 2a ustawy o KRS)	W związku z zawartym w uzasadnieniu projektu stwierdzeniem, że postanowienie o wpisie wzmianki o niewykonywaniu obowiązku złożenia dokumentów finansowych pomimo wezwania sądu będzie wydawanym z urzędu orzeczeniem kończącym postępowanie przymuszające, należy wskazać, iż funkcjonalność systemu SOW nie przewiduje możliwości zakończenia wpisem sprawy zarejestrowanej jako „postępowanie przymuszające”. Konieczne jest zarejestrowanie pod nową sygnaturą sprawy o zmianę wpisu z urzędu po umorzeniu postępowania przymuszającego.	Uwaga uwzględniona Ministerstwo Sprawiedliwości dokonana modyfikacji systemu umożliwiającą zamieszczenie wzmianki o niewykonywaniu obowiązku złożenia dokumentów finansowych pomimo wezwania pod sygnaturą postępowania przymuszającego. Niemniej dokonanie odpowiednich modyfikacji spowoduje późniejsze wejście w życie tych przepisów.
19.	SA w Krakowie	art. 1 pkt 13 lit. b (art. 24 ust. 2a ustawa o KRS)	Należy zauważyć, że zbędna jest część regulacji art. 24 ust. 2a w zakresie w jakim obliguje sąd rejestrowy do dokonania wezwania do złożenia dokumentów finansowych do repozytorium dokumentów finansowych. W mojej ocenie czynność ta jest zbędna z uwagi na fakt, iż podmiot rejestrowy, którego dotyczy taki problem doskonale wie, że taki obowiązek nie został przez niego wykonany. Nadto o tym, że problem taki został dostrzeżony dany podmiot dowie się poprzez zamieszczenie wzmianki o tym w Rejestrze, przy uwzględnieniu, że ma on obowiązek stałego monitorowania danych znajdujących się w Rejestrze. Z kolei wykreślenie tego obowiązku zmniejszyłoby znacznie ilość czynności (notabene praktycznie bezskutecznych) wykonywanych przez sądy rejestrowe, co pozwoliłoby im na skoncentrowanie się na zapewnieniu sprawności postępowania rejestrowego w innych obszarach.	Uwaga nieuwzględniona Wzmianka jest rodzajem sankcji. Sąd rejestrowy zawsze ma obowiązek wezwać podmiot do wykonania obowiązku zanim nałoży sankcję. Wezwanie zabezpiecza prawo podmiotu do obrony przed objęciem go nieuzasadnionymi sankcjami.
20.	SA w Warszawie	Art. 1 pkt 13 lit. b (art. 24 ust. 2b i 2c ustawy o KRS)	Art.24.2b sąd rejestrowy niezwłocznie zawiadamia naczelnika urzędu skarbowego właściwego– zawiadomienie NUS co miesiąc ? raz na kwartał ? ; co z zawiadomieniem Prokuratury ? Art.24.2c zdanie drugie: „ wpis wzmianki jest równoważny z wezwaniem podmiotu obowiązującego do złożenia innych dokumentów, których niezłożenie stwierdzono po jej zamieszczeniu” - nie wiadomo o co chodzi	Uwaga nieuwzględniona Odnosnie uwagi do art. 24 ust. 2b Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 13 grudnia 2006 r. sygn. akt II CSK 293/06 wskazał, że terminu „niezwłocznie” nie należy utożsamiać z terminem natychmiastowym, termin „niezwłocznie” oznacza bowiem termin realny, mający na względzie okoliczności miejsca i czasu. Termin "niezwłocznie" w zależności od

Lp.	Podmiot zgłaszający uwagę	Jednostka redakcyjna lub strona uzasadnienia lub pkt OSR	Treść uwagi/propozycja przepisu	Stanowisko MS
				okoliczności (w tym przypadku obciążenia pracą sądów rejestrowych) może oznaczać zarówno natychmiast jak i bez nieuzasadnionej zwłoki czy w możliwie najkrótszym terminie. Odnosząc się do dalszej części uwagi dot. tego przepisu należy wskazać jak w uzasadnieniu projektu, że rozpoznawanie, wykrywanie i zwalczanie przestępstw określonych w ustawie o rachunkowości, zapobieganie tym przestępstwom oraz ściganie ich sprawców należy, zgodnie z art. 28 ust. 1 pkt 11 ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej do zadań naczelnika urzędu skarbowego. To ten organ jest zatem co do zasady właściwy do prowadzenia dochodzenia, w przypadku podejrzenia popełnienia czynu zabronionego z art. 79 pkt 4 ustawy o rachunkowości. Zgodnie z § 2 ust. 2a rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 września 2015 r. w sprawie organów uprawnionych obok Policji do prowadzenia dochodzeń oraz organów uprawnionych do wnoszenia i popierania oskarżenia przed sądem pierwszej instancji w sprawach, w których prowadzono dochodzenie, jak również zakresu spraw zleconych tym organom naczelnik urzędu celno-skarbowego – w sprawach z zakresu kontroli celno-skarbowej oraz naczelnik urzędu skarbowego – w pozostałych sprawach – mają samodzielne uprawnienia do wnoszenia i popierania oskarżenia przed sądem pierwszej instancji w sprawach o przestępstwa określone w art. 77-79 ustawy o rachunkowości. Odnosząc uwagę do art. 24 ust. 2c zdanie drugie: „wpis wzmianki jest równoważny z wezwaniem podmiotu obowiązującego do złożenia innych dokumentów, których niezłożenie stwierdzono

Lp.	Podmiot zgłaszający uwagę	Jednostka redakcyjna lub strona uzasadnienia lub pkt OSR	Treść uwagi/propozycja przepisu	Stanowisko MS
				po jej zamieszczeniu” - takie brzmienie przepisu oznacza, że po wpisie ww. wzmianki sąd rejestrowy nie wszczyna kolejnych postępowań przymuszających i nie wzywa do złożenia dokumentów finansowych, których brak został stwierdzony po jej zamieszczeniu np.: dokumentów finansowych za kolejny rok obrotowy następujący po roku, w którym zamieszczono wzmiankę. Wzmianka bowiem zastępuje wezwanie sądu.
21.	SA w Poznaniu	art. 1 pkt 13 lit. b (art. 24 ust. 2b ustawy o KRS)	Wydaje się zbędne zawarte w art. 24 ust. 2b ustawy szczegółowe regulowanie trybu zawiadamiania o podejrzeniu popełnienia przestępstwa z art. 79 pkt 4 ustawy o rachunkowości. Poszczególne sądy rejestrowe mogły już wypracować sprawne kanały komunikacji w tym względzie i w związku z tym nadmierne usztywnianie procedur nie przyniesie żadnych korzyści w bieżącej pracy sądu. Paradoksalnie mogłoby to dodatkowo obciążać sądy rejestrowe koniecznością np. udzielania licznych odpowiedzi na zapytania organów prowadzących dochodzenie w odniesieniu do kwestii, których nie zawiera treść zawiadomienia, o którym mowa w art. 24 ust. 2b zdanie 1. Poza tym ustawa o KRS nie wydaje się właściwym miejscem do regulowania sposobu dokonywania zawiadomień o podejrzeniu popełnienia przestępstwa.	Uwaga nieuwzględniona Projektowane przepisy mają na celu ujednolicenie dotychczasowych praktyk sądów rejestrowych. Sposób powiadamiania będzie uregulowany ustawowo jednolicie dla wszystkich sądów.
22.	SA w Gdańsku	art. 1 pkt 13 lit. c (art. 24 ust. 3 ustawy o KRS)	Projektodawca w proponowanym ust. 3 do art. 24 ustawy o KRS przewiduje, iż sąd rejestrowy odstępuje od postępowania przymuszającego, o którym mowa w ust. 1 lub 1a, m.in. jeżeli w wyniku podjęcia czynności wyjaśniających stwierdzono, że wniosek o wpis do Rejestru lub dokumenty, których złożenie jest obowiązkowe zostały złożone. Podniesiono, że wykonanie obowiązku rejestrowego winno stanowić podstawę do umorzenia niniejszego postępowania na podstawie art. 355 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c., a nie do wydania postanowienia o odstąpieniu. Przyjęcie proponowanej konstrukcji odstąpienia od postępowania obligowałoby sąd rejestrowy do wszczęcia z urzędu innego postępowania, tj. postępowania z urzędu o rozwiązanie podmiotu bez przeprowadzania likwidacji i o jego wykreślenie z rejestru na podstawie przesłanki określonej w art. 25a ust. 1 pkt 3 Ustawy o	Uwaga uwzględniona Zaproponowano zmianę brzmienia art. 25a ust. 1 pkt 3: „3) wydano postanowienie o odstąpieniu od postępowania przymuszającego na podstawie art. 24 ust. 3 pkt 2 i 3 lub o jego umorzeniu na podstawie art. 24 ust. 4;”.

Lp.	Podmiot zgłaszający uwagę	Jednostka redakcyjna lub strona uzasadnienia lub pkt OSR	Treść uwagi/propozycja przepisu	Stanowisko MS
			KRS. W przedstawionym do zaopiniowania projekcie przewiduje się również, że w przypadku braku wykonania obowiązku złożenia wymaganych dokumentów finansowych przez podmiot rejestrowy, zamieszczana jest wzmianka o niewykonaniu obowiązku złożenia dokumentów finansowych i po roku następnie od jej zamieszczenia wszczynane jest z urzędu postępowanie o rozwiązanie podmiotu bez przeprowadzania postępowania likwidacyjnego z jednoczesnym zamieszczeniem wzmianki z urzędu o prowadzeniu tego postępowania.	
23.	SA w Poznaniu	art. 1 pkt 13 lit. c (art. 24 ust. 3 pkt 1 ustawy o KRS)	W proponowanym art. 24 ust. 3 pkt 1 ustawy o KRS wprowadza się możliwość odstąpienia od postępowania przymuszającego w przypadku, gdy „wniosek o wpis do Rejestru lub dokumenty, których złożenie jest obowiązkowe zostały złożone (...)”. Ten fragment jest przede wszystkim odejściem od dotychczasowych zasad prowadzenia postępowań przymuszających, które na skutek stwierdzenia wykonania obowiązku były umarzane (na podstawie art. 355 k.p.c.), a nie kończone decyzją o „odstąpieniu od postępowania przymuszającego”. Ponadto, proponowane brzmienie przepisu skomplikuje jedną z przesłanek wszczęcia postępowania o rozwiązanie podmiotu bez likwidacji (por. art. 25a pkt 3 ustawy o KRS), gdyż z jednolicie dotychczas pojmowanej podstawy związanej z w/w decyzją o odstąpieniu należałoby po nowelizacji wyłączać te przypadki, które dotyczyłyby wykonania obowiązku rejestrowego. Nie sposób przecież przyjąć, że odstąpienie od postępowania przymuszającego związane z wykonaniem obowiązków rejestrowych miałyby skutkować wszczęciem postępowania o rozwiązanie podmiotu.	Uwaga uwzględniona Zaproponowano zmianę brzmienia art. 25a ust. 1 pkt 3: „3) wydano postanowienie o odstąpieniu od postępowania przymuszającego na podstawie art. 24 ust. 3 pkt 2 i 3 lub o jego umorzeniu na podstawie art. 24 ust. 4;”.
24.	SA w Lublinie	art. 1 pkt 14 (art. 25a ustawa o KRS)	W projektowanej zmianie art. 25a ustawy o KRS, zasadnym jest dokonanie modyfikacji również w ust. 1 pkt 3, zgodnie z którego aktualnym brzmieniem: „Sąd rejestrowy wszczyna z urzędu postępowanie o rozwiązanie podmiotu wpisanego do Rejestru bez przeprowadzania postępowania likwidacyjnego, w przypadku gdy: 3) wydano postanowienie o odstąpieniu od postępowania przymuszającego lub jego umorzeniu;” Przepis ten wymaga od sądu rejestrowego, aby w każdym przypadku odstąpienia od postępowania przymuszającego albo umorzenia	Uwaga uwzględniona Zaproponowano zmianę art. 25a ust. 1 pkt 3 oraz zmianę art. 25a poprzez dodanie ust. 3 w brzmieniu: „3. W przypadkach wskazanych w ust. 1 pkt 3-5 sąd rejestrowy odstępuje od postępowania o rozwiązanie podmiotu bez przeprowadzania postępowania likwidacyjnego, jeżeli z danych zawartych w aktach rejestrowych wynika, że podmiot ten posiada zbywalny majątek lub faktycznie prowadzi działalność. W

Lp.	Podmiot zgłaszający uwagę	Jednostka redakcyjna lub strona uzasadnienia lub pkt OSR	Treść uwagi/propozycja przepisu	Stanowisko MS
			postępowania przymuszającego, wszczynął z urzędu postępowanie o rozwiązanie podmiotu wpisanego do Rejestru bez przeprowadzania postępowania likwidacyjnego. Przepis ten wymaga ingerencji ustawodawcy, co potwierdzone jest w praktyce orzecniczej sądów rejestrowych, ale co wynika też bezsprzecznie z głosów przedstawicieli doktryny i komentatorów. Z przepisu art. 25a ust. 1 pkt 3 powinno wynikać, że sąd rejestrowy ma wszcząć postępowanie o rozwiązanie podmiotu wpisanego do Rejestru bez przeprowadzania postępowania likwidacyjnego jedynie w tych przypadkach, w których odstąpienie od postępowania przymuszającego albo umorzenie postępowania przymuszającego następuje wskutek stwierdzenia przez sąd, że postępowanie przymuszające nie doprowadzi do skutku. To by korespondowało w pełni ze zmianami projektowanymi w obrębie postępowania przymuszającego, od którego sąd będzie mógł odstąpić po wstępnych czynnościach wyjaśniających, albo które sąd będzie mógł umorzyć, gdy po czynnościach wyjaśniających przejdzie do dalszych czynności już przymuszających podmiot. Zarówno odstąpienie od postępowania przymuszającego, jak i umorzenie postępowania przymuszającego może być efektem stwierdzenia, że podmiot jednak funkcjonuje prawidłowo w zakresie swoich obowiązków rejestrowych (także w wyniku skutecznie przeprowadzonego postępowania przymuszającego), a zatem takie przypadki odstąpienia i umorzenia postępowania przymuszającego powinny być wyłączone z art. 25a ust. 1 pkt 3 ustawy o KRS. Jednocześnie też należałoby rozważyć wyłączenie z tego przepisu przypadków, w których sąd rejestrowy z wyprzedzeniem stwierdza na podstawie akt rejestrowych (zanim dojdzie do wszczęcia postępowania z art. 25a ustawy o KRS), że zachodzi przesłanka, o której mowa w art. 25d ust. 3 ustawy o KRS (podmiot prowadzi faktycznie działalność, ma zbywalny majątek, zachodzi inna istotna okoliczność), mimo że do odstąpienia od postępowania przymuszającego albo umorzenia postępowania przymuszającego dochodzi z tego względu, że nie doprowadzi ono do skutku. Praktyka orzecnicza dostarcza bowiem przykładów, kiedy na podmiot zostaje nałożona grzywna, podmiot tę grzywnę płaci nawet dobrowolnie albo jest ona skutecznie wyegzekwowana, a mimo	postanowieniu o odstąpieniu od postępowania o rozwiązanie podmiotu bez przeprowadzania postępowania likwidacyjnego sąd rejestrowy wskazuje podstawę faktyczną odstąpienia. Postanowienie nie wymaga doręczenia i nie podlega zaskarżeniu.”. Powyższa regulacja ma na celu odstąpienie od wszczęcia postępowania o rozwiązanie podmiotu w sytuacji gdy z dotychczasowych danych zawartych w aktach rejestrowych wynika, że podmiot faktycznie prowadzi działalność (składa wnioski lub inne pisma) lub ma zbywalny majątek. Bez proponowanej zmiany sąd musiałby bezcelowo wszczynać takie postępowanie i dokonywać wszystkich czynności z tym związanych mimo, że finalnie i tak takie postępowanie musiałby umorzyć na podstawie art. 25d ust. 3. Skoro o przyczynach skutkujących koniecznością umorzenia sąd będzie wiedział przed wszczęciem postępowania, należy umożliwić sądowi odstąpienie od takiego postępowania. Tym rozwiązaniem nie należy obejmować przesłanek z art. 25a ust. 1 pkt 1 i 2, czyli przesłanek związanych z ustaleniami poczynionymi przez sąd upadłościowy. Oddalając wniosek o ogłoszenie upadłości, sąd musi ustalić, czy materiał zgromadzony w sprawie daje podstawę do rozwiązania podmiotu (dłużnika) wpisanego do Krajowego Rejestru Sądowego – bez przeprowadzenia postępowania likwidacyjnego. Przesłanką orzeczenia o rozwiązaniu spółki jest stwierdzenie, że dłużnik nie posiada zbywalnego majątku i zaprzestał prowadzenia działalności gospodarczej (art. 25a ust. 2 u.KRS). Trzeba mieć jednak na względzie fakt, że ustalenia poczynione przez sąd, zmierzające do wniosku,

Lp.	Podmiot zgłaszający uwagę	Jednostka redakcyjna lub strona uzasadnienia lub pkt OSR	Treść uwagi/propozycja przepisu	Stanowisko MS
			wszystko podmiot taki nadal nie wykonuje obowiązków rejestrowych. Podmiot taki jednak prowadzi faktycznie działalność (np. odbiera korespondencję, nawet na nią odpowiada, uczestniczy w postępowaniach, w tym w egzekucyjnym, itd.), ma majątek (np. spłaca grzywny, grzywna jest egzekwowana), a zatem z góry widać, że zachodzą przesłanki, które i tak skutkują koniecznością umorzenia postępowania o rozwiązanie podmiotu wpisanego do Rejestru bez przeprowadzania postępowania likwidacyjnego. W aktualnym stanie prawnym sąd to postępowanie musiałby jednak najpierw wszcząć, podjąć określone czynności (w tym ogłosić o wszczęciu w Monitorze Sądowym i Gospodarczym), stwierdzić (choć już to jest wiadome przed wszczęciem tego postępowania o rozwiązanie bez likwidacji), że podmiot prowadzi faktycznie działalność, ma zbywalny majątek, a następnie w oparciu o te przesłanki umorzyć to postępowanie. Skoro zatem przesłanki te mogą wynikać z akt rejestrowych już na etapie postępowania przymuszającego, niecelowym i nieuzasadnionym jest wszczynanie postępowania o rozwiązanie podmiotu bez przeprowadzenia postępowania likwidacyjnego, gdyż z góry sąd wie, że to postępowanie będzie musiał umorzyć. W ten sposób dochodzi do sztucznego mnożenia postępowań, w których podejmowane są niecelowe czynności, z czym wiąże się strata czasu orzeczników i innych pracowników w sądach rejestrowych, czy nieuzasadnione obciążanie budżetu państwa kosztami.	że majątek dłużnika nie wystarcza na koszty postępowania, nie zawsze będzie oznaczać, że dłużnik nie dysponuje zbywalnym majątkiem. (patrz P. Janda [w:] Prawo upadłościowe. Komentarz, wyd. III, Warszawa 2023, art. 13.)
25.	SA w Poznaniu	art. 1 pkt 15 (art. 25b ust. 1a w zw. z art. 25b ust. 2 i 5 ustawy o KRS)	Budzi wątpliwość zasadność wpisywania wzmianki do KRS o wszczęciu w/w postępowania (art. 25b ust. 1a ustawy o KRS) skoro równolegle ogłasza się o tym postępowaniu w Monitorze Sądowym i Gospodarczym (art. 25b ust. 2 i ust. 5).	Uwaga nieuwzględniona Wzmianka w Rejestrze ma dodatkową funkcję informacyjną w tym ostrzegawczą. Jest łatwiej dostępna dla uczestników obrotu gospodarczego, w tym wierzycieli spółki. Wystarczy bowiem pobrać odpis z KRS, żeby się o niej dowiedzieć.
26.	SA w Warszawie	art. 1 pkt 16 (art. 25c ustawy o KRS)	Art.25c.1.2 – ustalenie terminów dla Urzędów do udzielania odpowiedzi dla Sądu albo wprowadzenie zapisu bez zbędnej zwłoki	Uwaga nieaktualna Przepis stanowi superfluum względem projektowanego art. 46b ust. 3 ustawy o Krajowej Administracji Skarbowej oraz obowiązującego art. 50 ust. 19 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych. W związku

Lp.	Podmiot zgłaszający uwagę	Jednostka redakcyjna lub strona uzasadnienia lub pkt OSR	Treść uwagi/propozycja przepisu	Stanowisko MS
				z tym projektodawca zrezygnował z przepisu. Zmiany zaproponowane przez projektodawcę zostały uwzględnione w art. 50 ust. 19 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych oraz w art. 46b ustawy o KAS.
27.	PUODO	art. 1 pkt 16 (art. 25c ust. 1 pkt 2)	Budzi wątpliwości, ponieważ nie określa trybu przekazywanych informacji pomiędzy rejestrami za pośrednictwem systemu teleinformatycznego. W ocenie organu nadzorczego stosowanie automatycznej wymiany danych bez faktycznego wprowadzenia gwarancji kontroli stosowania zasad wynikających z rozporządzenia 2016/679 nie zapewni rozliczalności (art. 5 ust. 2 rozporządzenia 2016/679), w tym weryfikacji przez administratora m.in. faktycznych celów, dla których dane będą pozyskiwane. Istotne jest także rozważenie przez projektodawcę ryzyk związanych z przekazywaniem danych pomiędzy rejestrami publicznymi. Zgodnie z motywem 31 rozporządzenia 2016/679 zdanie drugie w brzmieniu: „żądanie ujawnienia danych osobowych, z którym występują [takie] organy publiczne, powinno zawsze mieć formę pisemną, być uzasadnione, mieć charakter wyjątkowy, nie powinno dotyczyć całego zbioru danych ani prowadzić do połączenia zbiorów danych”. Przetwarzając dane osobowe takie organy powinny przestrzegać mających zastosowanie i wiążących je przepisów o ochronie danych, zgodnie z wyznaczonymi im celami przetwarzania. W kontekście łączenia baz danych warto wskazać również na wyrok TSUE z 1 października 2015 r. w sprawie C-201/14 Smaranda Bara i in., z którego treści wynika, że odrębne organy w ramach administracji publicznej należy traktować jako odrębnych administratorów z własnymi przesłankami, co w konsekwencji oznacza, że organ, któremu przekazuje się dane osobowe jest ich odbiorcą. W tym miejscu wskazać również należy na wyrok z dnia 22 listopada 2022 r. w sprawie Luxembourg Business Registers dotyczący rejestrów beneficjentów rzeczywistych prowadzonych przez państwa członkowskie, w tym Polskę. TSUE wskazał, że: „należy zbadać, po pierwsze, czy publiczny dostęp do informacji [w tej sprawie o beneficjentach rzeczywistych] jest odpowiedni do realizacji zamierzonego celu leżącego w interesie ogólnym. Po drugie, czy wynikająca z takiego dostępu ingerencja w prawa zagwarantowane	Uwaga nieuwzględniona Pozyskiwane informacje, mają na celu ustalenie czy podmiot wpisany do Krajowego Rejestru Sądowego posiada zbywalny majątek lub prowadzi działalność. Informacje te nie dotyczą danych osób fizycznych lecz podmiotów wpisanych w KRS. Pozyskane informacje nie będą też przekazywane między rejestrami. Będzie wskazany sąd, który występuje z zapytaniem o te informacje, również tylko ten sąd otrzymuje odpowiedź na to zapytanie. Wskazany będzie także numer sprawy (sygnatura akt) w związku z którą wystąpiono o ww. informacje (co zapewni rozliczalność).

Lp.	Podmiot zgłaszający uwagę	Jednostka redakcyjna lub strona uzasadnienia lub pkt OSR	Treść uwagi/propozycja przepisu	Stanowisko MS
			w art. 7 i 8 karty [Karty praw podstawowych UE] jest ograniczona do tego, co bezwzględnie konieczne, w tym znaczeniu, że cel ten nie mógłby zostać racjonalnie osiągnięty w sposób równie skuteczny za pomocą innych środków w mniejszym stopniu naruszających te prawa podstawowe zainteresowanych osób, a po trzecie, czy ingerencja ta nie jest nieproporcjonalna w stosunku do tego celu, co oznacza między innymi wyważenie znaczenia celu i wagi tej ingerencji” (pkt 70). Bez wątpienia konieczne jest przyjmowanie rozwiązań z zachowaniem prywatności i autonomii informacyjnej jednostki. Osiągnięcia takiego balansu jest wymagane zgodnie z art. 31 ust. 3 Konstytucji RP4. Natomiast projektowany art. 25c ust. 1 pkt 2 nie określając trybu przekazywanych informacji (w tym danych osobowych) nie zapewnia powyższego. Podkreślenia wymaga, że organ prowadzący rejestr publiczny, w którym przetwarzane są dane osobowe powinien zapewniać bezpieczeństwo, autentyczność, rozliczalność, poufność, niezawodność oraz niezaprzeczalność przetwarzanych w nim danych. Wszystkie te elementy powinny być uwzględnione w przepisach ustawy. Konieczne jest stałe respektowanie zasad przetwarzania, w tym ochrony danych osobowych i prywatności na każdym etapie tworzenia oraz istnienia, funkcjonowania technologii obejmującej ich przetwarzanie, zwłaszcza jeśli chodzi o rejestry publiczne, zawierające ogromne ilości danych. Aspekt ten jest niezwykle istotny także w kontekście zapewnienia bezpieczeństwa publicznego – poszanowanie praw podstawowych, w tym prawa do ochrony danych osobowych jest gwarantem zapewnienia takiego bezpieczeństwa. Konieczne jest bowiem zapewnienie integralności i poufności – bezpieczeństwa przetwarzanych na ogromną skalę danych w celu zgodności z zasadą przejrzystości (zabezpieczenie procesów przed nieautoryzowanym dostępem, zabezpieczenie serwerów z kontrolą dostępu i szyfrowaniem, kontrola nad automatyzacją procesu, bieżący nadzór, zapewnienie monitorowania i logowania operacji, zabezpieczenie skryptów, szyfrowanie plików pośrednich, nieautoryzowany dostęp do środowisk przetwarzających (np. katalogi sieciowe, serwery). Zabezpieczenia zapewniające bezpieczeństwo przetwarzanych danych powinno być (w wykonaniu stosowanych przepisów	

Lp.	Podmiot zgłaszający uwagę	Jednostka redakcyjna lub strona uzasadnienia lub pkt OSR	Treść uwagi/propozycja przepisu	Stanowisko MS
			rozporządzenia 2016/679 i innych dotyczących przetwarzania danych osobowych) realnie zapewnione począwszy od rozpoczęcia po zakończeniu przetwarzania danych osobowych. Zakładanie kont w systemie teleinformatycznym powinno odbywać się z wykorzystaniem silnego uwierzytelniania a wszystkie operacje/działania administratora powinny być rejestrowane w systemie w celu zapewnienia rozliczalności i bezpieczeństwa. Mając na względzie charakter proponowanych rozwiązań prawnych i projektowanych zmian związanych m.in. z deregulacją przepisów dotyczących funkcjonowania Krajowego Rejestru Sądowego zwrócić uwagę należy na konieczność przeprowadzenia testu prywatności w procesie tworzenia prawa, w tym oceny skutków dla ochrony danych – art. 25 ust. 1 rozporządzenia 2016/679, tj. przy określaniu sposobów przetwarzania, jak i art. 35 (w szczególności ust. 1 i ust. 10), tj. w związku z przyjmowaniem podstawy prawnej przetwarzania. Konsekwencją takiej analizy ryzyka powinno być kompleksowe odzwierciedlenie projektowanych zmian w obowiązującym porządku prawnym z uwzględnieniem zasad przetwarzania danych osobowych wynikających z rozporządzenia 2016/679. Z uwagi na brak przeprowadzenia oceny skutków regulacji dla praw i wolności osób fizycznych – która pozwoliłaby ustalić jaki wpływ ma przedstawiona regulacja na prawa osób fizycznych – nie sposób przyjąć, aby zaproponowany model przetwarzania danych, można było uznać za niezbędny i konieczny (art. 5 ust. 1 lit. c w zw. z art. 6 ust. 3 rozporządzenia 2016/679). Jednocześnie przedstawione rozwiązanie jest trudne do pogodzenia z zasadą rozliczalności (art. 5 ust. 2 rozporządzenia 2016/679), zgodnie z którą administrator jest zobowiązany do wykazania przestrzegania przepisów dotyczących przetwarzania danych osobowych. Przeprowadzenie testu pozwoliłoby na szczegółowe rozeznanie ryzyk towarzyszących przetwarzaniu dla praw i wolności podmiotów danych oraz na wprowadzenie gwarancji te ryzyka eliminujące.	

Lp.	Podmiot zgłaszający uwagę	Jednostka redakcyjna lub strona uzasadnienia lub pkt OSR	Treść uwagi/propozycja przepisu	Stanowisko MS
28.	SA w Warszawie	art. 1 pkt 17 (dodanie art. 25ca ustawy o KRS)	Art. 25ca – termin nie 3 miesięcy tylko 2 miesiące – przyspieszenie postępowania	Uwaga uwzględniona Propozycja zmiany przepisu: „Art. 25ca. Jeżeli w terminie dwóch miesięcy od dnia ogłoszenia o wszczęciu postępowania o rozwiązanie bez przeprowadzania postępowania likwidacyjnego podmiot, wobec którego wszczęto postępowanie nie wykaże, że faktycznie prowadzi działalność lub posiada zbywalny majątek, a okoliczności te nie wynikają z informacji uzyskanych w trybie art. 25a ust. 1a, art. 25c lub zgłoszonych przez osoby trzecie, domniemywa się, że nie posiada on zbywalnego majątku i faktycznie nie prowadzi działalności.”. Z uwagi na sposób pozyskiwania danych, związany z wykorzystaniem nowoczesnych technologii, zasadne jest skrócenie ww. terminu albowiem takie informacje dostępne są w czasie rzeczywistym za pośrednictwem platform i biur informacji gospodarczej.
29.	SA w Rzeszowie	art. 1 pkt 18 lit. a (art. 25d ust. 1 ustawy o KRS)	Należy dostosować biurowość oraz formularze sprawozdawcze do zmienionej treści przepisu, ponieważ obecnie odrębnie ewidencjonowane są sprawy o rozwiązanie podmiotu bez przeprowadzenia postępowania likwidacyjnego (art. 25a) oraz o wykreślenie w trybie art. 25a z urzędu na skutek rozwiązania podmiotu bez przeprowadzenia postępowania likwidacyjnego. Ponadto w przypadku podmiotów w likwidacji, które mają już zamieszczony w rejestrze wpis informacji o rozwiązaniu podmiotu, funkcjonalność SOW nie pozwala na wpis wzmianki o rozwiązaniu podmiotu na podstawie art. 25a ustawy o KRS - w miejsce dotychczasowego wpisu - w sprawie o wykreślenie	Uwaga wyjaśniona Biurowość oraz formularze sprawozdawcze zostaną dostosowane. System SOW KRS działa zgodnie z przepisami rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie szczegółowego sposobu prowadzenia rejestrów wchodzących w skład Krajowego Rejestru Sądowego oraz szczegółowej treści wpisów w tych rejestrach, które nie pozwala na wpis do rejestru więcej niż jednej informacji o rozwiązaniu podmiotu. Ewentualna zmiana rozporządzenia umożliwi wprowadzenie zmian w systemie zgodnie z postulatem SA w Rzeszowie.
30.	SA w Poznaniu	art. 1 pkt 18 lit. a (art. 25d ust. 1 ustawy o KRS)	W aktualnym stanie prawnym nie wydaje się optymalnym rozwiązaniem wprowadzana do art. 25d ust. 1 zdanie 2 zasada, że w postanowieniu o rozwiązaniu podmiotu orzeka się również o jego wykreśleniu. Wynika to z faktu, iż rozstrzygnięcie o rozwiązaniu i	Uwaga nieuwzględniona Zasadą na gruncie przepisów prawa polskiego jest zrównanie w czasie momentu wykreślenia podmiotu z rejestru z momentem jego

Lp.	Podmiot zgłaszający uwagę	Jednostka redakcyjna lub strona uzasadnienia lub pkt OSR	Treść uwagi/propozycja przepisu	Stanowisko MS
			wykreśleniu będą musiały być zawarte w odrębnych punktach orzeczenia, a zatem sama decyzja o rozwiązaniu – jako nie mieszcząca się w kategorii orzeczenia wpisowego – nie będzie objęta wydłużoną skutecznością prawną w przypadku wniesienia skargi na orzeczenie referendarza sądowego (por. art. 518(1) § 3(1) k.p.c.). Jeżeli zatem skarga taka wpłynie, orzeczenie o rozwiązaniu straci moc na podstawie art. 398(22) § 3 k.p.c., a upadek tego fragmentu rozstrzygnięcia bez wątpienia spowoduje konieczność uchylenia orzeczenia w przedmiocie wykreślenia, i to niezależnie od wartości merytorycznej wniesionej skargi. W związku z powyższym bezpieczniejszym rozwiązaniem jest oczekiwanie na uprawomocnienie się decyzji o rozwiązaniu i dopiero w dalszej kolejności wykreślenie podmiotu. Natomiast zawarta w projekcie propozycja byłaby zasadna, gdyby połączyć ją z nowelizacją art. 518(1) § 3(1) k.p.c. rozszerzającą katalog orzeczeń, które nie traciłyby mocy na skutek wniesienia skargi.	rozwiązania (por. np. art. 84 § 2, art. 85 § 1, art. 272, art. 289 § 1, art. 477 § 1, czy art. 478 Kodeks spółek handlowych). Rozwiązanie podmiotu jest zatem konsekwencją zaistnienia przewidzianych przez ustawodawcę zdarzeń prawnych, których zwieńczeniem jest uprawomocnienie się postanowienia o wykreśleniu podmiotu z Rejestru. Nie ma podstaw do uznania, aby w przypadku postępowań prowadzonych w trybie art. 25a i nast. ustawy o KRS było inaczej. Spośród innych trybów zakończenia działalności przez podmioty rejestrowe postępowanie te wyróżnia jedynie specyficzny charakter prowadzonych przez sąd rejestrowy czynności. Procedurę likwidacyjną zastępuje tutaj badanie, czy podmiot ten posiada zbywalny majątek i czy faktycznie prowadzi działalność (por. art. 25a ust. 2 ustawy o KRS). Projektowany przepis nie stanowi przeszkody do zredagowania sentencji postanowienia w dwóch osobnych punktach. W tym zakresie orzecznik podejmuje decyzję samodzielnie. W związku z powyższym uwaga SA w Poznaniu, że sentencja postanowienia musi być zredagowana w dwóch oddzielnych punktach, jest chybiona. Problem, o którym pisze SA w Poznaniu sprowadza się de facto do kolizji między art. 518(1) § 3 (1) kpc oraz art. 398 (22) kpc. W istocie bowiem złożenie skargi w trybie tego pierwszego artykułu na orzeczenie wpisowe (zarządzające wpis) skutkuje koniecznością zbadania przez sąd rozpoznający skargę również prawidłowości orzeczenia niewpisowego czyli orzekającego rozwiązanie podmiotu. Rozstrzygnięcie tej kolizji wymagałoby wyłączenia możliwości złożenia osobnej skargi

Lp.	Podmiot zgłaszający uwagę	Jednostka redakcyjna lub strona uzasadnienia lub pkt OSR	Treść uwagi/propozycja przepisu	Stanowisko MS
				z art. 398 (22) kpc gdy skarżone jest orzeczenie wpisowe z art. 518(1) § 3 (1) kpc jednakże zmiana kpc tym zakresie nie jest przedmiotem niniejszego projektu i wymaga osobnej analizy.
31.	SA w Gdańsku	art. 1 pkt 18 lit. c (art. 25d ust. 3a i 3b ustawy o KRS)	Zgodnie z proponowanym brzmieniem art. 25d ust. 3a. „W przypadku ustalenia, że podmiot posiada zbywalny majątek, a nie wykonuje obowiązku złożenia wniosku o wpis do Rejestru lub dokumentów, których złożenie jest obowiązkowe, sąd rejestrowy wzywa podmiot do wykonania obowiązku - wyznaczając dodatkowy 7-dniowy termin. Przepisy art. 24 ust. 3 i 4 stosuje się odpowiednio. 3b. Jeżeli postępowanie mające na celu egzekucję grzywny nałożonej w postępowaniu o rozwiązanie podmiotu wpisanego do Rejestru bez przeprowadzania postępowania likwidacyjnego zostało umorzone na podstawie art. 824 § 1 pkt 3 Kodeksu postępowania cywilnego, sąd rejestrowy orzeka o rozwiązaniu podmiotu wpisanego do Rejestru bez przeprowadzania postępowania likwidacyjnego, chyba że zachodzą podstawy do umorzenia postępowania”. Przyjęty model postępowania oznacza, iż jedynie w przypadku, gdy w postępowaniu o rozwiązanie podmiotu bez przeprowadzania postępowania likwidacyjnego zostanie ustalone, że spółka posiada majątek zbywalny w istocie stosowane są środki przymusu w postaci nakładanej na obowiązany podmiot grzywny. Doświadczenia sądu rejestrowego wskazują jednak, iż w toku w/w postępowania o rozwiązanie podmiotu bez przeprowadzania likwidacji stwierdzane są sytuacje, w których podmiot nie posiada majątku zbywalnego, ale faktycznie prowadzi działalność (np. składa aktualne deklaracje podatkowe). Przenosząc powyższy stan faktyczny na proponowaną regulację oznacza to obowiązek umorzenia postępowania o rozwiązanie podmiotu bez przeprowadzania likwidacji i o jego wykreślenie z rejestru bez jednoczesnego zastosowania środków przymusu. Jedynym i wyłącznym skutkiem dla takiego podmiotu, który faktycznie prowadzi działalność gospodarczą jest dalej istniejąca w Rejestrze wzmianka o niewykonaniu obowiązku złożenia dokumentów finansowych.	Uwaga nieaktualna Uwaga ma charakter ocenny. Projektodawca potwierdza, że wzmianka w KRS o niewykonywaniu obowiązku złożenia dokumentów finansowych ma charakter informacyjny (w tym ostrzegawczy) i jednocześnie stygmatyzujący podmiot. Należy wskazać, że projektodawca po przeprowadzonej dodatkowej analizie rezygnuje z dodania ust. 3a i 3b w art. 25d.

Lp.	Podmiot zgłaszający uwagę	Jednostka redakcyjna lub strona uzasadnienia lub pkt OSR	Treść uwagi/propozycja przepisu	Stanowisko MS
32.	SA w Poznaniu	art. 1 pkt 18 lit. c (art. 25d ust. 3a ustawy o KRS)	W przedstawionym do zaopiniowania projekcie przewiduje się również, że w przypadku braku wykonania obowiązku złożenia wymaganych dokumentów finansowych przez podmiot rejestrowy, zamieszczana jest wzmianka o niewykonaniu obowiązku złożenia dokumentów finansowych i po roku następnie od jej zamieszczenia wszczynane jest z urzędu postępowanie o rozwiązanie podmiotu bez przeprowadzania postępowania likwidacyjnego z jednoczesnym zamieszczeniem wzmianki z urzędu o prowadzeniu tego postępowania. Zgodnie z proponowanym brzmieniem art. 25d ust. 3a. „W przypadku ustalenia, że podmiot posiada zbywalny majątek, a nie wykonuje obowiązku złożenia wniosku o wpis do Rejestru lub dokumentów, których złożenie jest obowiązkowe, sąd rejestrowy wzywa podmiot do wykonania obowiązku – wyznaczając dodatkowy 7-dniowy termin. Przepisy art. 24 ust. 3 i 4 stosuje się odpowiednio. 3b. Jeżeli postępowanie mające na celu egzekucję grzywny nałożonej w postępowaniu o rozwiązanie podmiotu wpisanego do Rejestru bez przeprowadzania postępowania likwidacyjnego zostało umorzone na podstawie art. 824 § 1 pkt 3 Kodeksu postępowania cywilnego, sąd rejestrowy orzeka o rozwiązaniu podmiotu wpisanego do Rejestru bez przeprowadzania postępowania likwidacyjnego, chyba że zachodzą podstawy do umorzenia postępowania”. Przyjęty model postępowania oznacza, iż jedynie w przypadku, gdy w postępowaniu o rozwiązanie podmiotu bez przeprowadzania postępowania likwidacyjnego zostanie ustalone, że spółka posiada majątek zbywalny w istocie stosowane są środki przymusu w postaci nakładanej na obowiązany podmiot grzywny. Doświadczenia sądu rejestrowego wskazują jednak, iż w toku w/w postępowania o rozwiązanie podmiotu bez przeprowadzania likwidacji stwierdzone są sytuacje, w których podmiot nie posiada majątku zbywalnego ale faktycznie prowadzi działalność (np. składa aktualne deklaracje podatkowe). Przenosząc powyższy stan faktyczny na proponowaną regulację oznacza to obowiązek umorzenia postępowania o rozwiązanie podmiotu bez przeprowadzania likwidacji i o jego wykreślenie z rejestru bez jednoczesnego zastosowania środków przymusu. Jedynym i wyłącznym skutkiem dla takiego podmiotu, który	Uwaga nieaktualna Wyjaśnienia jak wyżej.

Lp.	Podmiot zgłaszający uwagę	Jednostka redakcyjna lub strona uzasadnienia lub pkt OSR	Treść uwagi/propozycja przepisu	Stanowisko MS
			faktycznie prowadzi działalność gospodarczą jest dalej istniejąca w Rejestrze wzmianka o niewykonaniu obowiązku złożenia dokumentów finansowych.	
33.	SA w Poznaniu	art. 1 pkt 18 lit. c (art. 25d ust. 3b ustawy o KRS)	Niewątpliwym błędem jest zawarty w art. 25d ust. 3b fragment o „egzekucji grzywny nałożonej w postępowaniu o rozwiązanie podmiotu ...”. Grzywny nie nakłada się bowiem w postępowaniu o rozwiązanie podmiotu, lecz w postępowaniu przymuszającym (por. art. 24 ust. 1b ustawy o KRS).	Uwaga nieaktualna Grzywna miała być nakładana w postępowaniu o rozwiązaniu podmiotu bez przeprowadzania likwidacji. Jednak po przeprowadzonej dodatkowej analizie projektodawca rezygnuje z dodania ust. 3a i 3b w art. 25d.
34.	SA w Warszawie	art. 3 pkt 3 lit. b (art. 694(3a) § 3 k.p.c.)	jeżeliprzewodniczący wzywa do wniesienia pisma za pośrednictwem systemu teleinformatycznego w terminie tygodniowymuściślenie nie przewodniczący tylko osoba prowadząca sprawę	Uwaga nieuwzględniona Oczywistym jest, że jeżeli w przepisach mowa jest o przewodniczącym to jest nim przewodniczący składu rozpoznającego czyli osoba rozpoznająca sprawę, a nie przewodniczący wydziału.
35.	Krajowa Rada Notarialna	Art. 4 pkt 2 (art. 92 § 5a ustawy – Prawo o notariacie)	Krajowa Rada Notarialna negatywnie ocenia przyjęte w projekcie ustawy o zmianie ustawy o Krajowym Rejestrze Sądowym oraz niektórych innych ustaw (numer z wykazu RCL - UDER49), przesłanym przy piśmie Sekretarza Stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości z dnia 19 września 2025 r. (DL-111.4392.9.2024), rozwiązania w zakresie, w jakim nakładają one na notariuszy kolejne obowiązki wskazane w proponowanym art. 92 § 5a ustawy— Prawo o notariacie.	Uwaga nieaktualna Projektodawca zrezygnował z dodania § 5 w art. 92a ustawy - Prawo o notariacie.
36.	Krajowa Rada Notarialna	art. 4 (art. 92 § 5a ustawy – Prawo o notariacie)	Wymaga wskazania, że nakładanie na notariuszy kolejnych obowiązków w projekcie ustawy planowanej w ramach tzw. pakietu ustaw deregulacyjnych, sprzeczne jest z samą ideą deregulacji. Zgodnie ze słownikiem języka polskiego PWN, deregulacja to „uwolnienie poszczególnych dziedzin życia gospodarczego od regulacyjnego oddziaływania rządu”. Natomiast deklarowane publicznie znaczenie deregulacji, mającej być areną „największej zmiany ustrojowej od czasu wejścia Polski do Unii Europejskiej”, zgodnie ze słowami Prezesa Rady Ministrów Donalda Tuska oznacza „ak naprawdę deregulacja to też uproszczenie wszystkich możliwych procedur, które dotyczą obywatela i przedsiębiorstwa każdego dnia. I żeby skończyć z tymi tonami papieru, tymi codziennymi potwierdzeniami jakiś spraw, które można spokojnie sprawdzić w cyberprzestrzeni i za co powinno być coraz bardziej	Uwaga nieaktualna Projektodawca zrezygnował z dodania § 5 w art. 92a ustawy - Prawo o notariacie.

Lp.	Podmiot zgłaszający uwagę	Jednostka redakcyjna lub strona uzasadnienia lub pkt OSR	Treść uwagi/propozycja przepisu	Stanowisko MS
			odpowiedzialne państwo." . W kontekście powyższych definicji i deklaracji, wskazujących na konieczność wzięcia odpowiedzialności przez Państwo za kwestie biurokratyczne, niewątpliwie sprzeczne z nimi jest obarczenie obowiązkami biurokratycznymi mikroprzedsiębiorców, jakimi są notariusze. Trzeba bowiem wskazać, że w kontekście udostępniania akt rejestrowych - uwzględniając regulacje RODO - administratorem danych jest podmiot, który decyduje o celach i sposobach przetwarzania danych. W przypadku Krajowego Rejestru Sądowego rolę tę pełni zatem Minister Sprawiedliwości, a zadania z tym związane realizują sądy rejestrowe. W rezultacie, systemowo i organizacyjnie, a także zgodnie z powyższymi deklaracjami zakładającymi odpowiedzialność Państwa za odciążenie przedsiębiorców od zbędnych procedur, naturalnym kierunkiem nałożenia ewentualnych obowiązków anonimizacji musi być uznanie, że odpowiedzialność ta powinna odbywać się z wykorzystaniem sił, środków i struktur Ministerstwa Sprawiedliwości. To Ministerstwo Sprawiedliwości odpowiedzialne jest organizacyjnie i finansowo za funkcjonowanie sądownictwa, w tym za funkcjonowanie sądów rejestrowych i ich sekretariatów. Jak wskazano w ocenie skutków regulacji, „Projektowana regulacja wpłynie na zwiększenie obowiązkowego nakładu pracy po stronie notariuszy. W konsekwencji przyjęcia nowych przepisów notariusz (w przypadku spółek) będzie musiał sporządzać praktycznie 2 osobne dokumenty: elektroniczny wypis (tak jak dotychczas) oraz elektroniczny, zanonimizowany wyciąg aktu notarialnego.". Podkreślono nadto przerzucenie odpowiedzialności określonej w przepisach dotyczących ochrony danych osobowych: „Podkreślić należy również, że na notariuszy spadnie odpowiedzialność określona w przepisach RODO z tytułu upublicznienia niewłaściwych danych (np. niewłaściwy zakres danych w zanonimizowanym wyciągu). Następstwa ewentualnych pomyłek w postaci przesłania niewłaściwego dokumentu (np. pełnego wypisu z wszystkimi danymi osobowymi), anonimizacji niewłaściwych danych lub niepełnej anonimizacji danych przez przeoczenie obciąży notariuszy, którzy będą z tego tytułu ponosić odpowiedzialność.”.	

Lp.	Podmiot zgłaszający uwagę	Jednostka redakcyjna lub strona uzasadnienia lub pkt OSR	Treść uwagi/propozycja przepisu	Stanowisko MS
			Zarazem wskazuje się w ogólnym uzasadnieniu ustawy, na tle generalnych rozwiązań przerzucających poza podlegające Ministrowi Sprawiedliwości sądy rejestrowe obowiązki anonimizacji dokumentów, że "Rozwiązania przewidziane w projektowanym art. 19aa ustawy o KRS w znacznym stopniu ograniczą czynności sądów i sekretariatów sądowych, skracając tym samym czas postępowań rejestrowych.". Powyższe stanowi oczywisty dowód, że projektodawca zdaje sobie sprawę ze znacznych konsekwencji organizacyjnych i finansowych przewidzianych rozwiązań, powodujących przerzucenie obowiązku anonimizacji z sądów i ich sekretariatów na m.in. notariuszy, nie przewidując zarazem jakichkolwiek rozwiązań mających rekompensować czy redukować wspomniane obciążenia i ryzyka. Co więcej, brak w ocenie skutków regulacji jakichkolwiek wyliczeń, które obejmowałyby realne koszty poniesione przez notariuszy wskutek proponowanego rozwiązania. Stanowi to zatem prostą prywatyzację kosztów funkcjonowania wymiaru sprawiedliwości, poprzez ich przerzucanie na będących poza strukturami Ministerstwa Sprawiedliwości przedsiębiorców w postaci notariuszy. Jest zaś oczywistością, że w perspektywie poszczególnych notariuszy wprowadzenie nowych obowiązków będzie generować poważne obciążenie organizacyjne, merytoryczne i ekonomiczne, powodując w rezultacie znaczące koszty po ich stronie. Krajowa Rada Notarialna wobec tego stanowczo sprzeciwia się przerzuceniu tej pracy i jej kosztów na zasadzie przymusowego „outsourcingu”, na notariuszy będących niemal bez wyjątku mikroprzedsiębiorcami. Praca ta sprowadza się de facto do "obróbki" technicznej dokumentu mającej na celu odciążenie organów władzy publicznej od realizacji ich działań. Trudno więc nawet w ogólnej perspektywie postrzegać planowane rozwiązania jako deregulacyjne albowiem projektowana ustawa nie dotyka żadnych istniejących obecnie procedur czy formalności, a tym bardziej ich nie zmniejsza - wręcz przeciwnie, proponowane rozwiązania są nałożeniem na podmioty prywatne dodatkowych obciążeń pod pozorem deregulacji.	

Lp.	Podmiot zgłaszający uwagę	Jednostka redakcyjna lub strona uzasadnienia lub pkt OSR	Treść uwagi/propozycja przepisu	Stanowisko MS
37.	Krajowa Rada Notarialna	art. 4 (art. 92 § 5a ustawy – Prawo o notariacie)	Z pewnością nałożenie na notariuszy dodatkowych obowiązków organizacyjnych, „zastępujących” w roli anonimizatora danych na potrzeby prowadzonej przez Ministerstwo Sprawiedliwości procedury udostępniania danych, nie jest niezbędne dla osiągnięcia oczekiwanego przez projektodawcę celu. W rezultacie ich nałożenie musi budzić poważne wątpliwości z perspektywy zgodności z Konstytucją RP. Zgodnie z art. 22 Konstytucji RP, ograniczenie wolności działalności gospodarczej jest dopuszczalne tylko w drodze ustawy i tylko ze względu na ważny interes publiczny, zaś ocena ewentualnych ograniczeń nakładanych na podmioty prowadzące działalność gospodarczą musi czynić zadość zasadzie proporcjonalności (art. 31 ust. 3 Konstytucji RP). Wobec tego, niezależnie od oceny, czy proponowane rozwiązania realizują „ważny interes publiczny”, jak się wskazuje w literaturze m.in. w oparciu o orzecznictwo Trybunału Konstytucyjnego, „aby ustanawiane przez organy władzy publicznej ograniczenia wolności działalności gospodarczej były ograniczeniami usprawiedliwionymi (a tym samym by były one konstytucyjnie legalne) muszą być one nie tylko ukierunkowane na realizację ważnego interesu publicznego, ale równocześnie muszą też być względem tego ważnego interesu publicznego proporcjonalne. Proporcjonalność ustanawianych ograniczeń jest zatem kolejną (obligatoryjną) materialną przesłanką usprawiedliwiającą te ograniczenia, przy czym obowiązek spełniania tej przesłanki przez organy władzy publicznej (kreujące ograniczenia wolności działalności gospodarczej) wynika z art. 31 ust. 3, mówiącego o wymogu „konieczności” ustanawianych ograniczeń”. Tak przedstawiony wymóg konieczności uważa się za spełniony, gdy kumulatywnie spełnione są następujące przesłanki: „1) środki zastosowane przez prawodawcę muszą być w stanie doprowadzić do zamierzonych celów; 2) muszą one być niezbędne dla ochrony interesu, z którym są powiązane; 3) ich efekty muszą pozostawać w proporcji do ciężarów nakładanych na obywatela”. Skoro tożsame skutki projektodawca mógłby z łatwością uzyskać poprzez posłużenie się w procedurze anonimizacji środkami i siłami Ministerstwa Sprawiedliwości, np. przez zatrudnienie w sądach rejestrowych dodatkowych osób mających realizować te zadania,	Uwaga nieaktualna Projektodawca zrezygnował z dodania § 5 w art. 92a ustawy - Prawo o notariacie.

Lp.	Podmiot zgłaszający uwagę	Jednostka redakcyjna lub strona uzasadnienia lub pkt OSR	Treść uwagi/propozycja przepisu	Stanowisko MS
			proponowane rozwiązanie sprowadzające się do przymusowego wykonywania przez notariuszy pracy ukierunkowanej nie na odciążenie przedsiębiorców od obowiązków względem Państwa, ale przeciwnie - na odciążenie Państwa od realizacji swoich obowiązków, kosztem tychże przedsiębiorców (notariuszy), nie spełnia przesłanki niezbędności dla realizacji interesu, który ma być osiągnięty za pomocą projektowanych rozwiązań.”	
38.	Krajowa Rada Notarialna	art. 4 (art. 92 § 5a ustawy – Prawo o notariacie)	W powyższym świetle wymaga stanowczego podkreślenia, że zgodnie z treścią art. 67 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców (t.j. Dz.U. z 2024 r., poz. 236), opracowując m.in. projekt aktu normatywnego określającego zasady wykonywania działalności gospodarczej, należy kierować się zasadami proporcjonalności i adekwatności, a w szczególności m.in. dążyć do nienakładania nowych obowiązków administracyjnych, a jeżeli nie jest to możliwe, dążyć do ich nakładania jedynie w stopniu koniecznym do osiągnięcia ich celów (pkt 1) oraz implementując prawo Unii Europejskiej i prawo międzynarodowe, dążyć do nakładania wyłącznie obowiązków administracyjnych niezbędnych do osiągnięcia celów implementowanych przepisów (pkt 4). Wskazuje się na tym tle, że „podmiot opracowujący projekt aktu normatywnego powinien przedstawić rozwiązania prawne alternatywne, w tym w zakresie możliwości niewprowadzania lub redukcji obciążeń i wpływu proponowanych rozwiązań na system prawa. Przygotowanie alternatywnych propozycji umożliwi dokonanie wyboru optymalnego w danych warunkach rozwiązania prawnego, determinowanego celami projektowanej regulacji, z uwzględnieniem postulatu prawidłowej legislacji”. Rozwinięciem regulacji przywołanego art. 67 jest następujący art. 68 wspomnianej ustawy, wedle którego „w przypadku stwierdzenia wpływu projektu aktu normatywnego na mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców, przy opracowaniu projektu aktu normatywnego dąży się do proporcjonalnego ograniczania obowiązków administracyjnych wobec tych przedsiębiorców albo uzasadnia brak możliwości zastosowania takich ograniczeń. ”. Co więcej, zgodnie z przywoływanym art. 67 prawodawca zobowiązany jest dążyć do ograniczenia obowiązków informacyjnych, zwłaszcza gdy wymagane informacje są przekazywane przez obowiązanych	Uwaga nieaktualna Projektodawca zrezygnował z dodania § 5 w art. 92a ustawy - Prawo o notariacie.

Lp.	Podmiot zgłaszający uwagę	Jednostka redakcyjna lub strona uzasadnienia lub pkt OSR	Treść uwagi/propozycja przepisu	Stanowisko MS
			organom władzy publicznej na podstawie obowiązujących przepisów (pkt 2) - a przecież pełne informacje dotyczące czynności stanowiących podstawę wpisu w KRS są już przez notariuszy przesyłane w postaci wypisu na gruncie dotychczasowej regulacji. To, że informacje te wymagają - dla realizacji dalszych celów organu władzy publicznej - stosownego opracowania, nie może zatem uzasadniać konieczności ponownego (tym razem w ograniczonej formie) ich przesyłania przez notariuszy w świetle przywołanego art. 67 pkt 2) Prawa przedsiębiorców. Wymaga przy tym przypomnienia, że w ramach zapowiadanego przez Ministerstwo Sprawiedliwości programu ""Cyfrowy Sąd"" (ogłoszonego m.in. na stronach Ministerstwa Sprawiedliwości: https://www.gov.pl/web/sprawiedliwosc/prograni-cyfrowy-sad-zmieni-wymiar-sprawiedliwosc) planowane jest w ramach projektów na 2026 rok, jak wynika z prezentacji załączonej do przywołanego komunikatu na stronach Ministerstwa, zorganizowanie Nowego Portalu Orzeczeń ukierunkowanego na publikację, anonimizację i wyszukiwanie orzecznictwa. Niewątpliwie zatem w ramach tego projektu zasadne i możliwe jest przewidzenie także stosownych rozwiązań służących anonimizacji dokumentów stanowiących podstawę wpisu do Krajowego Rejestru Sądowego. Dobitnie dowodzi to, że skutki planowane do osiągnięcia projektowanymi regulacjami można i należy osiągać w ramach działań Ministerstwa Sprawiedliwości, w ramach projektów ukierunkowanych na sprawne funkcjonowanie sądownictwa, w tym także sądów rejestrowych. Skoro zatem proponowana regulacja nakładać ma nowe obowiązki na notariuszy, spełniających przesłanki uznania za mikroprzedsiębiorców lub wyjątkowo małych przedsiębiorców, również ona powinna dążyć do proporcjonalnego ograniczania ich obowiązków (czego w żaden sposób nie czyni) lub też uzasadniać brak możliwości zastosowania (wprowadzenia) takich ograniczeń obowiązków, a już z całą pewnością - w świetle art. 67 przywoływanej ustawy - powinna dążyć do nałożenia obowiązków jedynie w zakresie koniecznym. Z pewnością nie jest wystarczające dla uzasadnienia tej konieczności samo założenie chęci	

Lp.	Podmiot zgłaszający uwagę	Jednostka redakcyjna lub strona uzasadnienia lub pkt OSR	Treść uwagi/propozycja przepisu	Stanowisko MS
			zredukowania tych obowiązków po stronie podmiotów ze sfery publicznej - sądów i zatrudnionych w ich ramach pracowników. Konieczność nałożenia nowych obowiązków administracyjnych należy uzasadnić wykazując, że cel jest niemożliwy do osiągnięcia innymi środkami, a takiego uzasadnienia zabrakło w ocenie skutków regulacji omawianej nowelizacji. Z perspektywy zasad tzw. Konstytucji Biznesu, której część stanowi prawo przedsiębiorców, należy proponowane rozwiązanie uznać za niedopuszczalne."	
39.	Krajowa Rada Notarialna	art. 4 (art. 92 § 5a ustawy – Prawo o notariacie)	Krajowa Rada Notarialna sygnalizacyjnie wskazuje na liczne wątpliwości jakie rozważana regulacja musi budzić z perspektywy przepisów dotyczących ochrony danych osobowych. Nowelizacja ta budzi poważne wątpliwości w kontekście zgodności z przepisami Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (dalej: "RODO"). Projektowany przepis art. 92 § 5a Prawa o notariacie, nakładający na notariusza obowiązek umieszczenia w Repozytorium elektronicznego wyciągu aktu notarialnego z pominięciem „danych osobowych niepodlegających wpisowi do Krajowego Rejestru Sądowego", nie spełnia wymogów określonych w art. 6 ust. 3 RODO. W konsekwencji nie może on stanowić skutecznej i samodzielnej podstawy prawnej do przetwarzania danych osobowych, o której mowa w art. 6 ust. 1 lit. c) RODO. Wynika to stąd, że zgodnie z art. 6 ust. 1 lit. c) RODO, przetwarzanie danych jest legalne, gdy jest niezbędne do wypełnienia obowiązku prawnego ciążącego na administratorze. Jednakże art. 6 ust. 3 RODO, jako norma o bezpośrednim stosowaniu, nakłada na ustawodawców krajowych konkretne wymogi co do jakości legislacyjnej przepisów, które mają taki obowiązek konkretyzować. Zgodnie z treścią tego przepisu podstawa przetwarzania, o którym mowa w ust. 1 lit. c) i e), musi być określona: a) w prawie Unii lub b) w prawie państwa członkowskiego, któremu podlega administrator. Cel przetwarzania musi być określony w tej podstawie prawnej lub, w przypadku przetwarzania, o którym mowa w ust. 1 lit. e) - musi być ono niezbędne do wykonania zadania realizowanego w interesie	Uwaga nieaktualna Projektodawca zrezygnował z dodania § 5 w art. 92a ustawy - Prawo o notariacie.

Lp.	Podmiot zgłaszający uwagę	Jednostka redakcyjna lub strona uzasadnienia lub pkt OSR	Treść uwagi/propozycja przepisu	Stanowisko MS
			publicznym lub w ramach sprawowania władzy publicznej powierzonej administratorowi. Podstawa prawna może zawierać przepisy szczegółowe dostosowujące stosowanie przepisów rozporządzenia, w tym: ogólne warunki zgodności z prawem przetwarzania przez administratora; rodzaj danych podlegających przetwarzaniu; osoby, których dane dotyczą; podmioty, którym można ujawnić dane osobowe; cele, w których można je ujawnić; ograniczenia celu; okresy przechowywania; oraz operacje i procedury przetwarzania, w tym środki zapewniające zgodność z prawem i rzetelność przetwarzania, w tym w innych szczególnych sytuacjach związanych z przetwarzaniem, o których mowa w rozdziale IX. Prawo Unii Europejskiej lub prawo państwa członkowskiego muszą służyć realizacji celu leżącego w interesie publicznym oraz być proporcjonalne do wyznaczonego, prawnie uzasadnionego celu. W tym świetle projektowana regulacja, analizowana przez pryzmat tych wymogów, wykazuje braki, które dyskwalifikują ją jako skuteczną podstawę prawną. Przed wszystkim, projektowany art. 92 § 5a ustawy - Prawo o notariacie nakłada na notariusza obowiązek o charakterze czysto technicznym, nie definiując przy tym celu, dla którego operacja selekcji i pomijania określonych danych miałyby być realizowana. Co równie istotne notariusz nie otrzymuje przy tym od ustawodawcy żadnych wskazówek pozwalających na prawidłową wykładnię zakresu nałożonego obowiązku, co stoi w sprzeczności z wymogiem określoności celu z art. 6 ust. 3 RODO. Dodatkowo użyte sformułowanie „dane osobowe niepodlegające wpisowi do Krajowego Rejestru Sądowego” jest dalece nieprecyzyjne i nieostre, tworząc pole do daleko idących rozbieżności interpretacyjnych wśród notariuszy, rodząc pytania np. o status danych osobowych byłych członków organów, małżonków wspólników czy pełnomocników. To także stanowi naruszenie art. 6 ust. 3 RODO, który dopuszcza, aby prawo krajowe zawierało przepisy szczegółowe określające m.in. „rodzaj danych podlegających przetwarzaniu”. Zamiast precyzować, projektowana norma tworzy stan niepewności prawnej w omawianym zakresie. Przy tym wskazany art. 6 ust. 3 RODO wymaga, aby prawo UE lub prawo państwa członkowskiego służyło realizacji celu leżącego w interesie	

Lp.	Podmiot zgłaszający uwagę	Jednostka redakcyjna lub strona uzasadnienia lub pkt OSR	Treść uwagi/propozycja przepisu	Stanowisko MS
			publicznym oraz aby było proporcjonalne do wyznaczonego, prawnie uzasadnionego celu. Wskazany przepis trudno uznać za proporcjonalny, co jest tym bardziej oczywiste, skoro wątpliwości będzie budzić sam zakres danych. W rezultacie m.in. posłużenie się niejednoznacznym pojęciem do określenia zakresu obowiązku - dyskwalifikuje projektowany aft. 92 § 5a ustawy - Prawo o notariacie jako skuteczną podstawę prawną w rozumieniu aft. 6 ust. 1 lit. c) w zw. z art. 6 ust. 3 RODO. Wprowadzenie w życie wskazanego przepisu nie tylko narazi notariuszy, ale i administratorów danych na ryzyko pociągnięcia do odpowiedzialności za przetwarzanie danych osobowych bez ważnej podstawy prawnej, czy naruszenia zasady minimalizacji wynikającej z RODO, zaś względem ustawodawcy może być podstawą zarzutów co do nienależytego realizowania rozwiązań prawa unijnego, tym samym tworząc stan głębokiej niepewności prawnej, godzący w zasadę zaufania obywateli do państwa i stanowionego przez nie prawa.	
40.	Krajowa Rada Notarialna	art. 4 (art. 92 § 5a ustawy – Prawo o notariacie)	Wymaga też podkreślenia, że rozwiązania projektu powodują wzrost nakładu pracy notariuszy poświęconej konkretnej czynności notarialnej, gdyż wyciąg jest dokumentem o znacznym stopniu pracochłonności - wymagającym modyfikacji treści źródłowego dokumentu i zabiegów technicznych, a także - w świetle proponowanych przepisów merytorycznych, polegających na zdiagnozowaniu, które dane mają zostać usunięte. Wyrażne dostrzeżenie tego przez projektodawcę i jednoznaczne wskazanie, że praca ta oraz odpowiedzialność za nią ma zostać przerzucona na notariuszy stanowi kolejny przykład obarczania notariuszy czynnościami spoza merytorycznego zakresu wykonywania zawodu notariusza, służącego realizacji jurysdykcji prewencyjnej, do której realizacji notariusze są powołani. W rezultacie dla utrzymania wysokiego poziomu świadczenia czynności notarialnych, przy obecnych kosztach prowadzenia działalności notarialnej w świetle już istniejących, jak też w ostateczności ewentualnie nowych obowiązków organizacyjno-administracyjnych (takich jak np. przewidziane opiniowanym projektem), konieczne jest dokonanie przez Ministra	Uwaga nieaktualna Projektodawca zrezygnował z dodania § 5 w art. 92a ustawy - Prawo o notariacie.

Lp.	Podmiot zgłaszający uwagę	Jednostka redakcyjna lub strona uzasadnienia lub pkt OSR	Treść uwagi/propozycja przepisu	Stanowisko MS
			Sprawiedliwości aktualizacji przewidzianych rozporządzeniem maksymalnych stawek taksy notarialnej, stosownie do delegacji ustawowej zawartej w art. 5 § 3 ustawy -Prawo o notariacie, uwzględniającej m.in. wprost tamże ujęte zmienne, takie jak m.in. nakład pracy notariusza oraz czas przeznaczony na dokonanie czynności. Jednoznacznie zwiększający te zmienne (tj. pracochłonność i czasochłonność czynności) wzrost obciążeń związanych z poszczególnymi czynnościami notarialnymi, stanowi podstawę wymagającą uwzględnienia przy określaniu maksymalnych stawek taksy notarialnej. W ostatnich latach nałożono na notariuszy szereg nowych obowiązków o charakterze notyfikacyjno-sprawozdawczym. W ślad za tym nie dokonano żadnej aktualizacji stawek taksy notarialnej, która pozostaje dziś na tym samym poziomie, co przed ponad dwudziestoma laty (a w pewnym zakresie stawki taksy uległy przez ten okres redukcji). W tym czasie minimalne wynagrodzenie za pracę wzrosło ponad pięciokrotnie, zaś przeciętne - ponad trzykrotnie. We wskazanym okresie nie doszło do zwiększenia stawek przewidzianych za czynności notarialne w obrocie prawnospółkowym. Wskazać można na najczęstsze w praktyce notarialnej protokoły walnych zgromadzeń spółek kapitałowych - zgodnie z §9 ust. 1 pkt 1) i 2) rozporządzenia w sprawie maksymalnych stawek taksy notarialnej, maksymalna stawka za sporządzenie protokołu zgromadzenia wspólników spółki z ograniczoną odpowiedzialnością lub walnego zgromadzenia spółdzielni wynosi 750 zł, zaś za sporządzenie protokołu walnego zgromadzenia akcjonariuszy wynosi 1100 zł i kwoty te nie uległy zmianie od niemal ćwierćwiecza - są obecnie na tym samym poziomie lub nawet niższe, niż regulowane poprzednio, rozporządzeniem Ministra Sprawiedliwości z dnia 12 kwietnia 1991 r. w sprawie taksy notarialnej w brzmieniu obowiązującym od 26 października 2001 roku do 30 czerwca 2004 roku, kiedy to wspomniane rozporządzenie zostało zastąpione obecnym rozporządzeniem. Wymaga wskazania, że obciążenia notariuszy nie zrekompensuje w żaden sposób ewentualna dodatkowa taksa notarialna za	

Lp.	Podmiot zgłaszający uwagę	Jednostka redakcyjna lub strona uzasadnienia lub pkt OSR	Treść uwagi/propozycja przepisu	Stanowisko MS
			sporządzenie wyciągu, skoro jej stawka nie uległa zmianie od października 2001 roku, stanowiąc iż za sporządzenie wypisu, odpisu lub wyciągu z akt notarialnych lub innego dokumentu maksymalna stawka wynosi 6 zł za każdą rozpoczętą stronę. Z perspektywy zmiany wartości pieniądza w czasie od 2001 roku, rzutującej w oczywisty sposób na koszty prowadzenia kancelarii, można więc uznać brak aktualizacji m.in. tej stawki za rażąco nieprzystający do wspomnianych zmian wartości pieniądza i tym samym czyniąc obecną regulację taksy notarialnej za nierealizującą wytycznych wskazanych w art. 5 § 3 ustawy - Prawo o notariacie, nakazujących uwzględniać przy ustalaniu wysokości taksy notarialnej m.in. nakład pracy, czy czas przeznaczony na dokonanie czynności. Krajowa Rada Notarialna podjęła uchwałę nr XII/49/2025 z dnia 16 czerwca 2025 r. w sprawie wystąpienia do Ministra Sprawiedliwości, przedstawiając propozycję uwzględniającą aktualizację stawek taksy notarialnej, obejmującą m.in. zwiększenie (z 6 do 10 zł za każdą rozpoczętą stronę) taksy notarialnej za wypisy, odpisy i wyciągi. Tymczasem trzeba wskazać, że stawka za sporządzenie tych czynności, które są pracochłonne (w dużej mierze także „fizycznie” tj. obejmując pracę pracownika: przygotowanie wypisu, odpisu lub wyciągu: wydruk, klauzule, „nitowanie” i pieczętowanie, wydanie klientowi, przygotowanie wpisów w repertorium i dziennikach dokumentacyjnych, rozliczenie płatności), jest szczególnie istotna z perspektywy wzrostu kosztów zatrudnienia (co stanowi istotny element kosztów ponoszonych przez notariuszy prowadzących kancelarie), które na przestrzeni ostatnich dekad znacząco wzrosły wskutek wzrostu minimalnego i przeciętnego wynagrodzenia. Efektem tego w niektórych izbach notarialnych już ponad 25% notariuszy nie zatrudnia żadnych pracowników wobec braku możliwości ponoszenia kosztów zatrudnienia. W tym kontekście wzrost stawek taksy za m.in. wypisy, odpisy i wyciągi (jako pokrywających także pośrednio koszty przechowywania, zabezpieczenia i oprawy, a także - również pośrednio - równoważących dochodowość aktów o nikłej wartości, jednak	

Lp.	Podmiot zgłaszający uwagę	Jednostka redakcyjna lub strona uzasadnienia lub pkt OSR	Treść uwagi/propozycja przepisu	Stanowisko MS
			skomplikowanych jurydycznie) jest jednym z najbardziej jaskrawych aspektów rozporządzenia w sprawie taksy notarialnej, wymagających pilnej aktualizacji i dostosowania do obecnych realiów. W rezultacie, Krajowa Rada Notarialna kolejny raz podkreśla, że zwiększenie obciążeń notariuszy, zwłaszcza wobec braku aktualizacji stawek taksy notarialnej, doprowadzi do zmniejszenia dostępności usług notarialnych, a także do pogorszenia ich jakości wobec konieczności realizacji nowych obowiązków kosztem podstawowych zobowiązań notariuszy wobec stron czynności. Nie negując zatem generalnie nałożenia na notariuszy pewnych obowiązków ze sfery publicznoprawnej, wynikających z zakresu dokonywanych przez nich czynności (np. realizacji obowiązków płatnika podatku od spadków i darowizn oraz podatku od czynności cywilnoprawnych czy też związanych z poborem opłat sądowych związanych ze składanymi przez notariuszy wnioskami o wpisy w księgach wieczystych), nałożenie na notariuszy nowych obowiązków ukierunkowanych w istocie na zastąpienie w czysto technicznej, „administracyjnej” pracy, którą powinny wykonywać jednostki ze sfery budżetowej, stoi w sprzeczności z przywołanymi wyżej założeniami tak leżącymi u podstaw koncepcji deregulacji, jak też pryncypiami konstytucyjnymi, a przy tym utrudnia należyte realizowanie przez notariuszy zasadniczych zadań, do których są powołani - to jest dokonywania czynności, którym strony są obowiązane lub pragną nadać formę notarialną (czynności notarialnych). Stąd w opinii Krajowej Rady Notarialnej proponowana regulacja w zakresie, w jakim nakłada na notariuszy nowe obowiązki jest niedopuszczalna z perspektywy zarówno regulacji służących ochronie mikroprzedsiębiorców, pomijając koszty, jakie jej wprowadzenie spowoduje wśród prowadzących kancelarie notariuszy, wynikłe z konieczności dokonywania kolejnych czynności o charakterze administracyjno-technicznym, zbędnych z punktu widzenia treści czynności notarialnych.	

Lp.	Podmiot zgłaszający uwagę	Jednostka redakcyjna lub strona uzasadnienia lub pkt OSR	Treść uwagi/propozycja przepisu	Stanowisko MS
41.	Krajowa Rada Notarialna	art. 4 (art. 92 § 5a ustawy – Prawo o notariacie)	Podsumowując, projektowany art. 92 § 5a Prawa o notariacie, nakładający na notariuszy obowiązek tworzenia zanonimizowanych wyciągów aktów notarialnych, budzi poważne zastrzeżenia ustrojowe, prawne oraz ekonomiczne, które jeśliby założenie projektu stało się obowiązującym prawem, będą poddane przez Krajową Radę Notarialną dalszym analizom celem zbadania konstytucyjności lub zgodności z prawem unijnym wprowadzonych rozwiązań. Zwięźle zastrzeżenia te można skonkludować w następujący sposób: 1) projektowany obowiązek anonimizacji przerzuca czynności administracyjne i ryzyka z obszaru państwa na mikroprzedsiębiorców-notariuszy, naruszając zasadę proporcjonalności oraz wymogi stawiane przez regulacje Prawa przedsiębiorców co do konieczności minimalizacji obciążeń nakładanych na mikroprzedsiębiorców; 2) przepis w obecnym brzmieniu nie spełnia wymogów art. 6 ust. 3 RODO - nie definiuje celu, zakresu danych, techniki i odpowiedzialności za przetwarzanie, tworząc stan niepewności prawnej i podwyższonego ryzyka; 3) ten sam efekt (wyciąg bez danych zbędnych dla KRS) można osiągnąć środkami mniej dolegliwymi: centralną anonimizacją przez odpowiednią jednostkę zorganizowaną przez Ministerstwo Sprawiedliwości lub generowaniem anonimizacji przez obsługę administracyjną wydziałów KRS — co pokazuje, że wprowadzony obowiązek nie jest konieczny dla zapewnienia jego celu; 4) niezależnie od powyższych uwag, utrzymanie jakości i dostępności usług notarialnych przy dodatkowych obciążeniach wymaga równoległej, pilnej korekty rozporządzenia określającego maksymalne stawki taksy notarialnej.	Uwaga nieaktualna Projektodawca zrezygnował z dodania § 5 w art. 92a ustawy - Prawo o notariacie.
42.	UKNF	Art. 5 (art. 70a ustawy o rachunkowości)	W celu zachowania spójności projektu z brzmieniem art. 2 ust. 2a ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2023 r. poz. 120, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą o rachunkowości”, nadanym art. 1 pkt 1 lit. c ustawy z dnia 6 grudnia 2024 r. o zmianie ustawy o rachunkowości, ustawy o biegłych rewidentach,	Uwaga uwzględniona

Lp.	Podmiot zgłaszający uwagę	Jednostka redakcyjna lub strona uzasadnienia lub pkt OSR	Treść uwagi/propozycja przepisu	Stanowisko MS
			firmach audytorskich oraz nadzorze publicznym oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1863), UKNF proponuje zmianę projektowanego brzmienia art. 70a ustawy o rachunkowości (art. 5 projektu) poprzez: 1) zastąpienie wyrażenia „przychody netto ze sprzedaży towarów, produktów i operacji finansowych” wyrażeniem „przychody netto ze sprzedaży towarów i produktów”; 2) zwiększenie wskazanej w omawianym przepisie kwoty 2 000 000 euro do kwoty 2 500 000 euro.	
43.	SA w Warszawie	Art. 6 (art. 50 ust. 19 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych)	Art. 6 w ustawie z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych - zakład udziela odpowiedzi bezpłatnie i bez zbędnej zwłoki	Uwaga uwzględniona
44.	SA w Poznaniu	Art. 10	W art. 10 projektu po słowach „nałożonej grzywny nie skierowano do egzekucji” dopisać „nałożoną grzywnę skierowano do egzekucji” (postępowanie egzekucyjne dot. nałożonej grzywny często trwa ok. 12 miesięcy i w tym czasie, wobec braku ww. dodatkowego zapisu nie będzie możliwości wpisania w rejestrze dla danego podmiotu wzmianki o niewykonywaniu obowiązku złożenia dokumentów finansowych	Uwaga nieuwzględniona Jak wskazano w pkt III uzasadnienia projekt ustawy przewiduje, że do postępowań przed sądem rejestrowym wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy znajdą zastosowanie przepisy dotychczasowe. Wyjątek od tej zasady ma dotyczyć postępowań przymuszających do złożenia dokumentów, o których mowa w art. 9a ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1, w których przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy nie nałożono grzywny, grzywny nałożonej nie skierowano do egzekucji albo pomimo uiszczenia wszystkich grzywien dokumenty, o których mowa w art. 9a ust. 2 lub oświadczenia, o których mowa w art. 70a ustawy o rachunkowości, nie zostały złożone. W tym przypadku za celowe uznano zastosowanie przepisów ustawy zmienianej w art. 1 ustawy nowelizującej w brzmieniu nadanym tą ustawą. Rozwiązanie takie ma na celu dopuszczenie

Lp.	Podmiot zgłaszający uwagę	Jednostka redakcyjna lub strona uzasadnienia lub pkt OSR	Treść uwagi/propozycja przepisu	Stanowisko MS
				możliwości wpisu do Rejestru wzmianki o niewykonywaniu obowiązku złożenia dokumentów finansowych pomimo wezwania sądu w postępowaniach przymuszających, będących w chwili wejścia w życie nowelizacji w toku. Tym samym postępowania takie uległyby zakończeniu z chwilą wpisu wzmianki. Nie dotyczyłoby to jednak postępowań, w których nałożono grzywnę. Uznano bowiem, że w takich sytuacjach zastosowanie nowych przepisów mogłoby generować czynności związane z koniecznością uchylania grzywien lub umarzania egzekucji, a nadto rodzić ryzyko omyłkowego kontynuowania postępowania egzekucyjnego mimo wpisu wzmianki. Czynności takie stanowiłyby znaczne obciążenie dla sądów rejestrowych. Ponadto wzięto pod uwagę, że większość toczących się obecnie postępowań przymuszających, w których nałożono grzywnę, znajduje się już na etapie postępowania egzekucyjnego. Rezygnacja z prowadzenia takich postępowań na doczasowych zasadach skutkowałaby koniecznością pokrycia kosztów prowadzonych egzekucji przez Skarb Państwa. Byłoby to rozwiązanie nieracjonalne zważywszy, że część z prowadzonych postępowań egzekucyjnych byłaby skuteczna.
45.	SA w Rzeszowie	Art. 12	W systemie SOW brak jest funkcjonalności umożliwiającej przefiltrowanie spraw o rozwiązanie podmiotu wpisanego do Krajowego Rejestru Sądowego bez przeprowadzenia postępowania likwidacyjnego, w taki sposób, aby wyszukać jedynie sprawy umorzone wyłącznie z tego powodu, że podmiot posiadał zbywalny majątek. Przyczyna umorzenia uwidoczniła się w uzasadnieniu orzeczenia, przy czym podstawą umorzenia postępowania z art. 25a ustawy o KRS może być również przykładowo sprzeciw wierzyciela	Uwaga uwzględniona Zrezygnowano z przepisu.

Lp.	Podmiot zgłaszający uwagę	Jednostka redakcyjna lub strona uzasadnienia lub pkt OSR	Treść uwagi/propozycja przepisu	Stanowisko MS
			lub stwierdzenie prowadzenia działalności przez spółkę lub inny podmiot.	
46.	SA w Poznaniu	Art. 12	Usunięcie w całości art. 12 projektu (konieczność ponownego wezwania podmiotu do złożenia wniosku lub dokumentów w każdym przypadku, w którym w przeszłości umorzone zostało postępowanie o rozwiązanie podmiotu bez przeprowadzenia likwidacji z uwagi na posiadanie przez podmiot zbywalnego majątku - w okresie ponad 11 letnim obowiązywania przepisu art. 25a ustawy o KRS tj. od dnia 01.01.2015 r. do 01.04.2027 r. - spowoduje znaczne obciążenie pionu orzeczniczego, zwłaszcza że dotyczyć będzie wielu spraw prowadzonych jeszcze wyłącznie w formie papierowej (przed 01.07.2021 r.) o ponadto sytuacja majątkowa podmiotu rejestrowego na przestrzeni lat może ulec znacznej zmianie i informacja o posiadanym zbywalnym majątku przez podmiot będzie już nieaktualna.”	Uwaga uwzględniona Zrezygnowano z przepisu.
Uwagi do uzasadnienia projektu				
Uwagi do Oceny Skutków Regulacji				

Warszawa, dnia 24 marca 2026 r.

Zestawienie nieuwzględnionych uwag zgłoszonych w ramach opiniowania *projektu ustawy o zmianie ustawy o Krajowym Rejestrze Sądowym oraz niektórych innych ustaw* (UDER49)

Lp.	Podmiot zgłaszający uwagi	Uwaga dotyczy	Treść uwagi	Stanowisko MS
1.	SA w Gdańsku	Uwaga ogólna	Wprowadzając zmianę do art. 10 Ustawy o Krajowym Rejestrze Sądowym należałoby w rozporządzeniu wykonawczym do ustawy w sposób precyzyjny i całościowy określić jakie podmioty lub osoby fizyczne mogą występować o dostęp do elektronicznych akt rejestrowych prowadzonych w Repozytorium Akt Rejestrowych (RAR) jako użytkownik jednorazowy lub użytkownik nazwany. Brak regulacji prawnej w tym zakresie utrudnia sądom	Uwaga nieuwzględniona Należy wskazać, że zgodnie z art. 10 ust. 1 ustawy o KRS każdy ma prawo przeglądania akt rejestrowych podmiotów wpisanych do Rejestru oraz zbioru dokumentów, o którym mowa w art. 9 ust. 6, chyba że ustawa stanowi inaczej. Zgodnie z § 198 ust. 5 rozporządzenia MS - Regulamin urzędowania sądów powszechnych dokumenty składane do sądu rejestrowego podlegają przed ich udostępnieniem ocenie przez ten sąd w celu ochrony danych osobowych. Zatem w każdym przypadku sąd rejestrowy decyduje o

			rejestrwym odmowę takiego dostępu przy równocześnie statuowanej w art. 10 ust. 1 ustawy o KRS zasadzie jawności akt rejestrowych. Należy zauważyć, że nadanie jednorazowego hasła dostępu do RAR umożliwia przeglądanie dokumentów ze statusem jawności dokumentu jako „ograniczony”.	tym, komu i jakie dokumenty ma udostępnić. Należy jednocześnie wskazać, że obowiązujące przepisy ustawy o KRS oraz aktów wykonawczych nie posługują się pojęciem użytkownika jednorazowego i użytkownika nazwanego. Ponadto w uwadze jest wskazano, w którym akcie wykonawczym należałoby uregulować kwestię dostępu do akt użytkownika jednorazowego i użytkownika nazwanego.
2.	SA w Poznaniu	Uwaga ogólna	Poważne wątpliwości budzą również proponowane rozwiązania związane z ochroną danych osobowych w aktach rejestrowych. Wydaje się, że przesłanki tej ochrony winny być szczegółowiej określone w ustawie o KRS. Zawarta w projekcie zmiany art. 10 ust. 1 ustawy propozycja zamiany wyrazu „ustawa” na „przepis szczególny”, która w zamierzeniach projektodawców ma prowadzić do uwzględniania przez sądy rejestrowe szeregu	Uwaga nieuwzględniona Odnosząc się do kwestii ochrony danych i wskazanie, że „przesłanki tej ochrony winny być szczegółowiej określone w ustawie o KRS” należy zauważyć, że dane, które podlegają ujawnieniu w Krajowym Rejestrze Sądowym oraz złożeniu do akt rejestrowych są określone w ustawie o KRS oraz innych przepisach. Zatem nie jest zasadne określanie przesłanek ochrony danych osobowych w ustawie o KRS. Jednocześnie w uzasadnieniu dopisano, że pod pojęciem wyciągu, o którym mowa w art. 19aa należy

			przepisów związanych z materiał ochrony danych (zwłaszcza tzw. RODO), nie jest rozwiązaniem trafnym. Już dziś widoczne są bardzo poważne rozbieżności praktyk poszczególnych sądów rejestracyjnych w tym zakresie, od restrykcyjnych (które mogą realnie utrudnić dostęp do akt rejestracyjnych osobom trzecich) do bardzo liberalnych, uznających przepisy o KRS za szczególne wobec regulacji o ochronie danych. Zarówno aktualne przepisy, jak i te proponowane, przenoszą odpowiedzialność za ochronę danych osobowych w aktach wyłącznie na sądy rejestrowe, i to bez wyposażenia ich w jednoznaczne kryteria działania w tym zakresie. W efekcie powstaje paradoks, iż regulacje ramowe o ochronie danych przewidują wyjątki zawarte w ustawach szczególnych, te zaś (np. ustawa o KRS) odsyła	rozumieć np.: sporządzoną kopię takiego dokumentu lub wyciąg takiego dokumentu (bez konieczności urzędowego poświadczenia) pozbawiony nadmiarowych danych.
--	--	--	---	---

			ponownie do przepisów o ochronie danych. Wprawdzie projekt przewiduje obowiązek anonimizowania danych przez samych wnioskodawców (por. art. 19aa ustawy o KRS), jednakże w dalszym ciągu będzie budził wątpliwości sam zakres tej ochrony (np. czy będą to adresy członków władz podmiotów, które są istotne nie tylko dla postępowań sądowych, ale również w szeroko rozumianym obrocie gospodarczym). Projekt nie rozstrzyga również jednoznacznie jak się ma składanie wyciągów dokumentów pomijających dane osobowe do obowiązku z art. art. 6944 k.p.c. zgłaszania dokumentów stanowiących podstawę wpisu w formie oryginału lub poświadczonego urzędu odpisu lub wyciągu. Powyższe wątpliwości co do zakresu ochrony danych osobowych mogą	
--	--	--	---	--

			powodować istotne rozbieżności w ocenie podstaw do zwrotu wniosków lub innych pism procesowych na podstawie projektowanego art. 19aa ust. 2 ustawy o KRS.	
3.	SA w Poznaniu	Uwaga ogólna	Wprowadzając zmianę do art. 10 Ustawy o Krajowym Rejestrze Sądowym należałoby w rozporządzeniu wykonawczym do ustawy w sposób precyzyjny i całościowy określić jakie podmioty lub osoby fizyczne mogą występować o dostęp do elektronicznych akt rejestrowych prowadzonych w Repozytorium Akt Rejestrowych (RAR) jako użytkownik jednorazowy lub użytkownik nazwany. Brak regulacji prawnej w tym zakresie utrudnia sądom rejestrowym odmowę takiego dostępu przy równocześnie statuowanej w art. 10 ust. 1 ustawy o KRS zasadzie jawności akt rejestrowych. Należy zauważyć, że nadanie jednorazowego hasła dostępu	Uwaga nieuwzględniona Należy wskazać, że zgodnie z art. 10 ust. 1 ustawy o KRS każdy ma prawo przeglądania akt rejestrowych podmiotów wpisanych do Rejestru oraz zbioru dokumentów, o którym mowa w art. 9 ust. 6, chyba że ustawa stanowi inaczej. Zgodnie z § 198 ust. 5 rozporządzenia MS - Regulamin urzędowania sądów powszechnych dokumenty składane do sądu rejestrowego podlegają przed ich udostępnieniem ocenie przez ten sąd w celu ochrony danych osobowych. Zatem w każdym przypadku sąd rejestrowy decyduje o tym, komu i jakie dokumenty ma udostępnić. Należy jednocześnie wskazać, że obowiązujące przepisy ustawy o KRS oraz aktów wykonawczych nie posługują się pojęciem użytkownika jednorazowego i użytkownika

			do RAR umożliwia przeglądanie dokumentów ze statusem jawności dokumentu jako „ograniczony”.	nazwanego. Ponadto w uwadze jest wskazano, w którym akcie wykonawczym należałoby uregulować kwestię dostępu do akt użytkownika jednorazowego i użytkownika nazwanego.
4.	SA w Poznaniu	Uwaga ogólna	Odnosnie do projektowanej zmiany wymogu w zakresie sposobu składania wniosków o wpis do rejestru stowarzyszeń, innych organizacji społecznych lub zawodowych, fundacji oraz samodzielnych publicznych zakładów opieki zdrowotnej oraz sposobu prowadzenia akt rejestrowych podmiotów wpisanych do tego rejestru stowarzyszeń, jest irracjonalna i – wbrew pozorom system teleinformatyczny składania wniosków dla tych podmiotów spowodować może więcej problemów niż przynieść korzyści. Przewidywane zniesienie papierowej postaci wniosków i papierowej postaci akt rejestrowych w przypadku	Uwaga nie dotyczy projektu ustawy UDER49.

			rejestrze stowarzyszeń, przy jednoczesnym pozostawieniu możliwości składania elektronicznie tych wniosków i prowadzenia tych akt rejestrowych, przysporzyć może dodatkowej pracy zarówno samym wnioskodawcom jak i orzecznikom w wydziałach rejestrowych. Podkreślić należy, że podmioty figurujące w rejestrze stowarzyszeń KRS znacznie rzadziej niż podmioty figurujące w rejestrze przedsiębiorców KRS (z uwagi na ograniczenia co do kosztów prowadzonej działalności) pozwolić sobie mogą na korzystanie z pomocy profesjonalnych pełnomocników procesowych. Niejednokrotnie ww. podmioty bywają reprezentowane przez osoby, których zaawansowanie informatyczne – delikatnie mówiąc – nie jest na	
--	--	--	---	--

			najwyższym poziomie. W konsekwencji wprowadzenie konieczności składania wniosków wyłącznie w formie elektronicznej dla podmiotów figurujących w rejestrze stowarzyszeń KRS będzie dla znacznej części tych podmiotów bardzo kłopotliwe i to nie tylko w „pierwszych dniach” obowiązywania ewentualnie nowowprowadzonych przepisów, ale „w ogóle”. Oczywiście jest bowiem, że w przypadku nieskutecznego złożenia wniosku „na nowych zasadach” podmioty figurujące w rejestrze stowarzyszeń KRS będą zmuszone taki wniosek ponawiać, niewykluczone, że kilkakrotnie. Z dużą dozą prawdopodobieństwa można założyć, że wnioski „na nowych zasadach” będą przez wnioskodawców składane metodą „prób i błędów” do skutku.	
--	--	--	---	--

			Powyższe sprawi, że zarówno sami wnioskodawcy figurujący w rejestrze stowarzyszeń KRS (w zakresie wypełnienia i złożenia wniosków) jak orzecznicy w wydziałach rejestrowych (w zakresie weryfikacji złożonych wniosków) będą musieli poświęcić znacznie więcej czasu niż dotychczas. Pozostawienie możliwości papierowej postaci wniosków i papierowej postaci akt rejestrowych w przypadku rejestru stowarzyszeń wydaje się być posunięciem „humanitarnym”, które – w odniesieniu do niemałej części podmiotów rejestrowych - nie będzie prowadzić de facto do ich „wykluczenia rejestrowego”.	
5.	PUODO	Uwaga ogólna	Organ właściwy w sprawie ochrony danych osobowych nie neguje projektowanych zmian, mających m.in. na celu usprawnienie pracy sądów rejestrowych i przyspieszenie postępowań	Uwaga nieuwzględniona Wnoszący nie wskazał, które z projektowanych przepisów są - jego zdaniem - niezgodne z rozporządzeniem 2016/679. Ponadto zgodnie z art. 175dc ustawy - Prawo o ustroju sądów powszechnych w

			rejestranych. Niemniej, zwrócić uwagę należy, że przyjmowane rozwiązania wymagają zapewnienia zgodności z przepisami rozporządzenia 2016/679. Przepisy ustawy powinny kompleksowo regulować sposoby przetwarzania danych w systemie teleinformatycznym, zgodnie z zasadami: zgodności z prawem, rzetelności i przejrzystości (art. 5 ust. 1 lit. a), ograniczenia celu (art. 5 ust. 1 lit. b), minimalizacji danych (art. 5 ust. 1 lit. c) i ograniczenia przechowywania (art. 5 ust. 1 lit. e), jak również rozliczalności (art. 5 ust. 2) rozporządzenia 2016/679. W podstawie prawnej przetwarzania danych muszą być wyraźnie określone konkretne cele wykonywania operacji na danych osobowych (art. 6 ust. 3 rozporządzenia 2016/679). Przetwarzanie danych osobowych przez podmioty	związku z przetwarzaniem danych osobowych w postępowaniach sądowych wykonanie obowiązków, o których mowa w art. 13 rozporządzenia 2016/679, następuje przez umieszczenie informacji określonych w art. 13 ust. 2 rozporządzenia 2016/679 w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej oraz w widocznym miejscu w budynku sądu.
--	--	--	--	--

			publiczne w funkcjonujących rejestrach jest bowiem ograniczone zakresem realizowanych przez nie zadań (zob. art. 15 ust. 1 ustawy o informatyzacji). Jak wymagają przepisy Konstytucji RP, władze publiczne nie mogą pozyskiwać, gromadzić i udostępniać innych informacji o obywatelach niż niezbędne w demokratycznym państwie prawnym, zasady i tryb gromadzenia oraz udostępnienia informacji określa zaś ustawa (art. 51 ust. 1 i ust. 5 Konstytucji RP). Organy władzy publicznej działają na podstawie i w granicach prawa (art. 7 Konstytucji RP). Ograniczenia w zakresie korzystania z konstytucyjnych wolności i praw mogą być ustanawiane tylko w ustawie i tylko wtedy, gdy są konieczne w demokratycznym państwie dla jego bezpieczeństwa lub porządku publicznego, bądź dla ochrony środowiska,	
--	--	--	--	--

			zdrowia i moralności publicznej, albo wolności i praw innych osób. Ograniczenia te nie mogą naruszać istoty wolności i praw (art. 31 ust. 3 Konstytucji RP).	
6.	SA w Warszawie	Art. 1 pkt 2 (art. 9 ust. 1b i 6 uKRS)	Obecna praktyka Sądów jest bardzo dobra. Przy pierwszym wpisie dokumenty papierowe, które wpływają do Sądu są umieszczane w zbiorze dokumentów pod nadaną sygnaturą (duża część podmiotów jest od razu rejestrowana), zakładany jest zbiór dokumentów, który jest tagowany. Zakładanie kolejnych okładek dla pierwszych wpisów tj. zakładanie kolejnego zbioru dokumentów dla akt sprawy rozpoznawanej po raz pierwszy to generowanie kosztów dla Sądu, a przede wszystkim dla Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w którym rozpoznawana jest bardzo duża ilość spraw. Kolejny	Uwaga nieuwzględniona Zbiór dokumentów sprawy rozpoznawanej po wpisie podmiotu do Rejestru staje się zbiorem dokumentów w rozumieniu art. 9 ust. 6 ustawy o KRS. Od strony praktycznej wiązać się to powinno tylko ze zmianą nazwy okładki ze zbioru dokumentów sprawy rozpoznawanej na zbiór dokumentów.

			zbiór dokumentów to nie tylko koszty, ale także niepotrzebna praca pracowników Sekretariatu – każdą bowiem okładkę zbioru dokumentów należy opisać. Zbiór dokumentów dla akt sprawy rozpoznawanej po raz pierwszy także należy zatagować, aby nie zginął – kolejna praca pracowników Sekretariatu. Jeśli bowiem akta jakiegokolwiek zginą Sąd musi je odtwarzać – praca dodatkowa referendarzy sądowych.	
7.	SA w Warszawie	Art. 1 pkt 4 lit. b (art. 10 ust. 4 uKRS)	 jeżeli dokumenty takie mają postać papierową przenosi się je do prowadzonego oddzielnie zbioru dokumentów – KIEDY? od razu czy po uprawomocnieniu wykreślenia	Uwaga nieuwzględniona Zdaniem projektodawcy przeniesienie takich dokumentów do oddzielnego zbioru dokumentów następuje po uprawomocnieniu się postanowienia o wykreśleniu i nie jest konieczne doprecyzowywanie przepisu w tym zakresie.
8.	SA w Rzeszowie	Art. 1 pkt 6 (19aa ust. 1 ustawy KRS)	Rozważenia wymaga doprecyzowanie w treści przepisu, że chodzi o dane osobowe niepodlegające wpisowi do Krajowego Rejestru Sądowego albo	Uwaga nieuwzględniona Zdaniem projektodawcy z projektowanego przepisu wynika, że wyciąg powinien być pozbawiony danych, które nie są ujawniane w KRS

			zgłoszeniu do sądu rejestrowego	lub nie podlegają złożeniu do akt rejestrowych.
9.	SA w Gdańsku	Art. 1 pkt 6 (dodanie art. 19aa ust. 2 w ustawie KRS)	Zakwestionowano prawidłowość regulacji przyjętej w proponowanym brzmieniu art. 19aa ust. 2 projektu wskazując na obowiązek wzywania wnioskodawcy przez sąd rejestrowy do usunięcia braku pisma procesowego tj. przez dołączenie przez wnioskodawcę wyciągu z tego pisma procesowego lub dokumentu z pominięciem danych osobowych lub innych danych, których prawo przeglądania jest ograniczone na podstawie przepisu szczególnego albo dane te nie zostały w dołączonym wyciągu pominięte. Zaakcentowano, że takie wezwanie pod rygorem zwrotu pisma w istocie skutkować może w przypadku braku wykonania obowiązku w określonym terminie zwrotem w danej sprawie dokumentów stanowiących	Uwaga nieuwzględniona Należy wskazać, że projektowany przepis nie narusza obowiązujących przepisów dotyczących zwrotu wniosku w przypadku nieusunięcia jego braków formalnych. Niezasadnym jest przyjęcie, że „w razie niewykonania wezwania przez wnioskodawcę skutkiem będzie nie proponowany rygor zwrotu tegoż pisma, lecz przyjęcie odpowiedzialności przez samego wnioskodawcę za złożenie pisma zawierającego dane osobowe lub inne dane, których prawo przeglądania jest ograniczone na podstawie przepisu szczególnego”. Zgodnie bowiem z art. 175db ustawy - Prawo o ustroju sądów powszechnych administratorami danych osobowych przetwarzanych w postępowaniach sądowych w ramach sprawowania wymiaru sprawiedliwości albo realizacji zadań z zakresu ochrony prawnej są sądy. Ponadto zgodnie z art. 198 ust. 5 Regulaminu urzędowania sądów powszechnych na sądach cięży

			zdarzenie rejestrowe i skutkujących zmianą wpisu w rejestrze, a tym samym nakładać na sąd rejestrowy obowiązek rozpoznania złożonego wniosku przez sąd rejestrowy bez wskazanego dokumentu. Należałoby przyjąć, iż w razie niewykonania wezwania przez wnioskodawcę skutkiem będzie nie proponowany rygor zwrotu tegoż pisma, lecz przyjęcie odpowiedzialności przez samego wnioskodawcę za złożenie pisma zawierającego dane osobowe lub inne dane, których prawo przeglądania jest ograniczone na podstawie przepisu szczególnego.	obowiązek oceny złożonych dokumentów przed ich udostępnieniem w celu ochrony danych osobowych.
10.	UKNF	Art. 1 pkt 6 (dodanie art. 19ab w ustawie o KRS)	W ocenie UKNF należy poddać ponownej analizie art. 19ab ustawy z dnia 20 sierpnia 1997 r. o Krajowym Rejestrze Sądowym (Dz. U. z 2025 r. poz. 869), dodawany w art. 1 pkt 6 projektu, pod kątem wpływu proponowanego rozwiązania na proces zakładania spółek	Uwaga nieuwzględniona Zdaniem projektodawcy umowa z biurem wirtualnym może być tytułem prawnym do lokalu. W wyroku NSA z dnia 5 sierpnia 2014 roku (sygn. akt II FSK 3549/13) NSA uznał, że adres wskazany przez przedsiębiorcę, będący adresem wirtualnego biura w żadnym razie nie był adresem

			na terenie Polski. Powszechną praktyką jest bowiem wykorzystywanie na potrzeby rejestracji spółki w Krajowym Rejestrze Sądowym tzw. adresów biur wirtualnych, w ramach której zdarza się, że nie jest zawierana konkretna umowa, np. umowa najmu umożliwiająca korzystanie z nieruchomości. Wejście w życie przedstawionego w projekcie rozwiązania może zatem skutkować ograniczeniem działalności tzw. dostawców adresów biur wirtualnych, z których usług korzystają niektórzy przedsiębiorcy (m. in. spółki zależne działające na terenie Polski, w których udziały posiadają przedsiębiorcy zagraniczni) i w konsekwencji wzbudzać wątpliwości z perspektywy poszanowania zasady proporcjonalności. Mając na uwadze powyższe, zdaniem UKNF rozważenia wymaga doprecyzowanie w projekcie, czy umowa	fikcyjnym, ponieważ przedsiębiorca posiadał udokumentowane prawo do lokalu w postaci umowy najmu wirtualnego biura.
--	--	--	--	--

			podmiotu z biurem wirtualnym będzie rozumiana jako posiadanie tytułu prawnego do korzystania z lokalu.	
11.	SA w Gdańsku	Art. 1 pkt 13 lit. a (art. 24 ust. 1a ustawy o KRS)	Odnosnie proponowanej regulacji dotyczącej art. 24 ust. 1a wskazano, iż przyjęcie rozwiązania wprowadzającego obowiązek każdorazowego wszczynania postępowania przymuszającego w sytuacji braku organu uprawnionego do reprezentowania podmiotu wpisanego do Krajowego Rejestru Sądowego albo stwierdzonych braków w składzie organu uprawnionego do reprezentowania uniemożliwiających jego działanie, oznaczałoby logiczną niekonsekwencję w proponowanych rozwiązaniach, gdzie ogranicza się prowadzenie postępowań przymuszających jako mało skutecznych i kosztownych, kładąc jednocześnie nacisk na wszczynanie postępowań o	Uwaga nieuwzględniona Obecne brzmienie przepisu art. 24 ust. 3 dopuszcza odstępianie od wszczęcia postępowania przymuszającego w sytuacji gdy w wyniku podjęcia czynności wyjaśniających stwierdzono, że postępowanie przymuszające nie doprowadzi wykazania okoliczności, o których mowa w ust. 1a pkt 1 albo do wykonania czynności, o których mowa w ust. 1a pkt 2. Oznacza to, że obecnie - w nieokreślonym bliżej postępowaniu z urzędu sąd rejestrowy bada czy z danych zawartych w aktach rejestrowych wynika, że nie doprowadzi ono do złożenia wniosku o wpis do Rejestru lub dokumentów, których złożenie jest obowiązkowe - czyli de facto - przeprowadza czynności wyjaśniające. W przypadku uznania, że postępowanie przymuszające nie doprowadzi do pożądanego skutku, znów - w tym bliżej nie

			rozwiązanie podmiotu bez przeprowadzania likwidacji i o jego wykreślenie z rejestru. Zamiana dotychczasowego sformułowania użytego w art. 24 ust. 1a ustawy o KRS w „uzasadnionych przypadkach (...) sąd może wezwać obowiązanych” na sformułowanie „w razie stwierdzenia, że osoba prawna nie posiada organu uprawnionego do reprezentowania albo w składzie tego organu zachodzą braki uniemożliwiające jej działanie, sąd rejestrowy wzywa obowiązanych do powołania albo wyboru tego organu” oznaczałoby, że zamiast eliminować martwe podmioty z Rejestru, z których znaczna część nie posiada organu uprawnionego do reprezentacji lub zachodzą w tym organie w/w braki, sądy rejestrowe w istocie obligowane są do prowadzenia długotrwałych postępowań mających na celu	sprecyzowanym postępowaniu prowadzonym z urzędu - wydaje postanowienie o odstąpieniu od wszczęcia postępowania przymuszającego. W projektowanym przepisie wszystkie ww. czynności prowadzone są w ramach postępowania przymuszającego i możliwe jest odstąpienie od postępowania przymuszającego (a nie jego wszczęcia) w przypadkach określonych w ustawie.
--	--	--	--	---

			przymusowe ich „uzdrowienie” i przywrócenie do działania w obrocie gospodarczym. Dodatkowo zaakcentowano, że dla niektórych form prawnych podmiotów wpisanych do Krajowego Rejestru Sądowego istnieją szczególne regulacje ustawowe, które przewidują, że brak organu uprawnionego do reprezentacji lub braki w jego składzie stanowią np. podstawę do wystąpienia z wnioskiem o rozwiązanie podmiotu (przykładowo art. 31 ust. 1 pkt 2 Ustawy Prawo o stowarzyszeniach z dnia 7.04.1989 r.).	
12.	SA w Poznaniu	Art. 1 pkt 13 lit. a (art. 24 ust. 1a ustawy o KRS)	Odnosnie proponowanej regulacji dotyczącej art. 24 ust. 1a wskazujemy, iż przyjęcie rozwiązania wprowadzającego obowiązek każdorazowego wszczynania postępowania przymuszającego w sytuacji braku organu uprawnionego do reprezentowania podmiotu wpisanego do Krajowego	Uwaga nieuwzględniona Obecne brzmienie przepisu art. 24 ust. 3 dopuszcza odstępianie od wszczęcia postępowania przymuszającego w sytuacji gdy w wyniku podjęcia czynności wyjaśniających stwierdzono, że postępowanie przymuszające nie doprowadzi wykazania okoliczności, o których mowa w ust. 1a pkt 1 albo do wykonania czynności, o których

			Rejestru Sądowego albo stwierdzonych braków w składzie organu uprawnionego do reprezentowania uniemożliwiających jego działanie, oznaczałoby logiczną niekonsekwencję w proponowanych rozwiązaniach, gdzie ogranicza się prowadzenie postępowań przymuszających jako mało skutecznych i kosztownych, kładąc jednocześnie nacisk na wszczynanie postępowań o rozwiązanie podmiotu bez przeprowadzania likwidacji i o jego wykreślenie z rejestru. Zamiana dotychczasowego sformułowania użytego w art. 24 ust. 1a ustawy o KRS w „uzasadnionych przypadkach (...) sąd może wezwać obowiązanych” na sformułowanie „w razie stwierdzenia, że osoba prawna nie posiada organu uprawnionego do reprezentowania albo w składzie tego organu zachodzą	mowa w ust. 1a pkt 2. Oznacza to, że obecnie - w nieokreślonym bliżej postępowaniu z urzędu sąd rejestrowy bada czy z danych zawartych w aktach rejestrowych wynika, że nie doprowadzi ono do złożenia wniosku o wpis do Rejestru lub dokumentów, których złożenie jest obowiązkowe - czyli de facto - przeprowadza czynności wyjaśniające. W przypadku uznania, że postępowanie przymuszające nie doprowadzi do pożądanego skutku, znów - w tym bliżej niesprecyzowanym postępowaniu prowadzonym z urzędu - wydaje postanowienie o odstąpieniu od wszczęcia postępowania przymuszającego. W projektowanym przepisie wszystkie ww. czynności prowadzone są w ramach postępowania przymuszającego i możliwe jest odstąpienie od postępowania przymuszającego (a nie jego wszczęcia) w przypadkach określonych w ustawie.
--	--	--	---	--

			braki uniemożliwiające jej działanie, sąd rejestrowy wzywa obowiązanych do powołania albo wyboru tego organu” oznaczałoby, że zamiast eliminować martwe podmioty z Rejestru, z których znaczna część nie posiada organu uprawnionego do reprezentacji lub zachodzą w tym organie w/w braki, sądy rejestrowe w istocie obligowane są do prowadzenia długotrwałych postępowań mających na celu przymusowe ich „uzdrowienie” i przywrócenie do działania w obrocie gospodarczym. Dodatkowo należy wskazać, iż dla niektórych form prawnych podmiotów wpisanych do Krajowego Rejestru Sądowego istnieją szczególne regulacje ustawowe, które przewidują, iż brak organu uprawnionego do reprezentacji lub braki w jego składzie stanowią np. podstawę do wystąpienia z wnioskiem o rozwiązanie	
--	--	--	--	--

			podmiotu (przykładowo art. 31 ust. 1 pkt 2 Ustawy Prawo o stowarzyszeniach z dnia 7.04.1989 r.). W dotychczasowym kształcie przepisów art. 24 ust. 1a KRSU ustawodawca chciał wyeliminować konieczność wszczynania przez sąd rejestrowy postępowania przymuszającego na podstawie art. 24 ust. 1a KRSU w przypadkach, gdy sądowi temu nie będą znane osoby, które w danym podmiocie rejestrowym są zobowiązane do wyboru lub powołania organu uprawnionego do reprezentowania podmiotu. Chodziło zatem o uniknięcie wszczynania postępowań, które zmuszałyby sąd do ustalania i poszukiwania kręgu osób uprawnionych/zobowiązanych do wyboru zarządu. Po pierwsze sąd rejestrowy nie posiada stosownych narzędzi do poczynienia takich ustaleń, po drugie efektywność takich	
--	--	--	--	--

			czasochłonnnych działań sądu przy jednoczesnym znacznym nakładzie kosztów prawdopodobnie byłaby niewielka. Ustawodawca przyjął zatem, że postępowania przymuszające na podstawie art. 24 ust. 1a KRSU sąd rejestrowy będzie wszczynał wtedy, gdy będzie znał krąg osób obowiązanych (vide: Ł. Zamojski [w:] Krajowy Rejestr Sądowy. Komentarz, wyd. II, LEX/el. 2023, art. 24; A. Komenda, w: A. Komenda (red.), Krajowy Rejestr Sądowy i postępowanie rejestrowe, Warszawa 2021 r., s. 573–574). Ponadto w wielu przypadkach krąg osób uprawnionych do powołania zarządu jest bardzo liczny (np. w spółdzielniach, spółkach akcyjnych, czy choćby w spółkach z o.o.). Trudno wyobrazić sobie wzywanie każdorazowo kilkuset członków spółdzielni lub akcjonariuszy spółki akcyjnej albo spółki z o.o. do	
--	--	--	---	--

			powołania zarządu tych osób prawnych. Jednocześnie należy zaznaczyć, że nierzadko zdarza się, że w razie wszczęcia postępowania przymuszającego na podstawie art. 24 ust. 1a osoby obowiązane powołują wprawdzie nowe władze (np. zarząd), ale tuż po umorzeniu postępowania przymuszającego, członkowie zarządu ponownie składają rezygnacje. W ten sposób niweczone są efekty żmudnego, kosztownego i czasochłonnego postępowania przymuszającego.	
13.	SA w Krakowie	art. 1 pkt 13 lit. b (art. 24 ust. 2a ustawa o KRS)	Należy zauważyć, że zbędna jest część regulacji art. 24 ust. 2a w zakresie w jakim obliuguje sąd rejestrowy do dokonania wezwania do złożenia dokumentów finansowych do repozytorium dokumentów finansowych. W mojej ocenie czynność ta jest zbędna z uwagi na fakt, iż podmiot	Uwaga nieuwzględniona Wzmianka jest rodzajem sankcji. Sąd rejestrowy zawsze ma obowiązek wezwać podmiot do wykonania obowiązku zanim nałoży sankcję. Wezwanie zabezpiecza prawo podmiotu do obrony przed objęciem go nieuzasadnionymi sankcjami.

			rejestrowy, którego dotyczy taki problem doskonale wie, że taki obowiązek nie został przez niego wykonany. Nadto o tym, że problem taki został dostrzeżony dany podmiot dowie się poprzez zamieszczenie wzmianki o tym w Rejestrze, przy uwzględnieniu, że ma on obowiązek stałego monitorowania danych znajdujących się w Rejestrze. Z kolei wykreślenie tego obowiązku zmniejszyłoby znacznie ilość czynności (notabene praktycznie bezskutecznych) wykonywanych przez sądy rejestrowe, co pozwoliłoby im na skoncentrowanie się na zapewnieniu sprawności postępowania rejestrowego w innych obszarach.	
14.	SA w Warszawie	Art. 1 pkt 13 lit. b (art. 24 ust. 2b i 2c ustawy o KRS)	Art.24.2b sąd rejestrowy niezwłocznie zawiadamia naczelnika urzędu skarbowego właściwego– zawiadomienie NUS co miesiąc? raz na kwartał? ; co z	Uwaga nieuwzględniona Odnosnie uwagi do art. 24 ust. 2b Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 13 grudnia 2006 r. sygn. akt II CSK 293/06 wskazał, że terminu „niezwłocznie” nie należy utożsamiać z terminem

			zawiadomieniem Prokuratury ? Art.24.2c zdanie drugie: „ wpis wzmianki jest równoważny z wezwaniem podmiotu obowiązane do złożenia innych dokumentów, których niezłożenie stwierdzono po jej zamieszczeniu” - nie wiadomo o co chodzi	natychmiastowym, termin „niezwłocznie” oznacza bowiem termin realny, mający na względzie okoliczności miejsca i czasu. Termin "niezwłocznie" w zależności od okoliczności (w tym przypadku obciążenia pracą sądów rejestrowych) może oznaczać zarówno natychmiast jak i bez nieuzasadnionej zwłoki czy w możliwie najkrótszym terminie. Odnosząc się do dalszej części uwagi dot. tego przepisu należy wskazać jak w uzasadnieniu projektu, że rozpoznawanie, wykrywanie i zwalczanie przestępstw określonych w ustawie o rachunkowości, zapobieganie tym przestępstwom oraz ściganie ich sprawców należy, zgodnie z art. 28 ust. 1 pkt 11 ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej do zadań naczelnika urzędu skarbowego. To ten organ jest zatem co do zasady właściwy do prowadzenia dochodzenia, w przypadku podejrzenia popełnienia czynu zabronionego z art. 79 pkt 4 ustawy o rachunkowości. Zgodnie z § 2 ust. 2a rozporządzenia Ministra
--	--	--	--	---

				Sprawiedliwości z dnia 22 września 2015 r. w sprawie organów uprawnionych obok Policji do prowadzenia dochodzeń oraz organów uprawnionych do wnoszenia i popierania oskarżenia przed sądem pierwszej instancji w sprawach, w których prowadzono dochodzenie, jak również zakresu spraw zleconych tym organom naczelnik urzędu celno-skarbowego – w sprawach z zakresu kontroli celno-skarbowej oraz naczelnik urzędu skarbowego – w pozostałych sprawach – mają samodzielne uprawnienia do wnoszenia i popierania oskarżenia przed sądem pierwszej instancji w sprawach o przestępstwa określone w art. 77-79 ustawy o rachunkowości. Odnośnie uwagi do art. 24 ust. 2c zdanie drugie: „wpis wzmianki jest równoważny z wezwaniem podmiotu obowiązującego do złożenia innych dokumentów, których niezłożenie stwierdzono po jej zamieszczeniu” - takie brzmienie przepisu oznacza, że po wpisie ww. wzmianki sąd rejestrowy nie wszczyna kolejnych postępowań przymuszających i nie wzywa do złożenia dokumentów
--	--	--	--	---

				finansowych, których brak został stwierdzony po jej zamieszczeniu np.: dokumentów finansowych za kolejny rok obrotowy następujący po roku, w którym zamieszczono wzmiankę. Wzmianka bowiem zastępuje wezwanie sądu.
15.	SA w Poznaniu	art. 1 pkt 13 lit. b (art. 24 ust. 2b ustawy o KRS)	Wydaje się zbędne zawarte w art. 24 ust. 2b ustawy szczegółowe regulowanie trybu zawiadamiania o podejrzeniu popełnienia przestępstwa z art. 79 pkt 4 ustawy o rachunkowości. Poszczególne sądy rejestrowe mogły już wypracować sprawne kanały komunikacji w tym względzie i w związku z tym nadmierne usztywnianie procedur nie przyniesie żadnych korzyści w bieżącej pracy sądu. Paradoksalnie mogłoby to dodatkowo obciążać sądy rejestrowe koniecznością np. udzielania licznych odpowiedzi na zapytania organów prowadzących dochodzenie w odniesieniu do kwestii, których nie zawiera treść	Uwaga nieuwzględniona Projektowane przepisy mają na celu ujednolicenie dotychczasowych praktyk sądów rejestrowych. Sposób powiadamiania będzie uregulowany ustawowo jednolicie dla wszystkich sądów.

			zawiadomienia, o którym mowa w art. 24 ust. 2b zdanie 1. Poza tym ustawa o KRS nie wydaje się właściwym miejscem do regulowania sposobu dokonywania zawiadomień o podejrzeniu popełnienia przestępstwa.	
16.	SA w Poznaniu	art. 1 pkt 15 (art. 25b ust. 1a w zw. z art. 25b ust. 2 i 5 ustawy o KRS)	Budzi wątpliwość zasadność wpisywania wzmianki do KRS o wszczęciu w/w postępowania (art. 25b ust. 1a ustawy o KRS) skoro równolegle ogłasza się o tym postępowaniu w Monitorze Sądowym i Gospodarczym (art. 25b ust. 2 i ust. 5).	Uwaga nieuwzględniona Wzmianka w Rejestrze ma dodatkową funkcję informacyjną w tym ostrzegawczą. Jest łatwiej dostępna dla uczestników obrotu gospodarczego, w tym wierzycieli spółki. Wystarczy bowiem pobrać odpis z KRS, żeby się o niej dowiedzieć.
17.	PUODO	art. 1 pkt 16 (art. 25c ust. 1 pkt 2)	Budzi wątpliwości, ponieważ nie określa trybu przekazywanych informacji pomiędzy rejestrami za pośrednictwem systemu teleinformatycznego. W ocenie organu nadzorczego stosowanie automatycznej wymiany danych bez faktycznego wprowadzenia gwarancji kontroli stosowania zasad wynikających z rozporządzenia 2016/679 nie	Uwaga nieuwzględniona Pozyskiwane informacje, mają na celu ustalenie czy podmiot wpisany do Krajowego Rejestru Sądowego posiada zbywalny majątek lub prowadzi działalność. Informacje te nie dotyczą danych osób fizycznych, lecz podmiotów wpisanych w KRS. Pozyskane informacje nie będą też przekazywane między rejestrami. Będzie wskazany sąd, który występuje z zapytaniem o te informacje, również tylko ten sąd

			zapewni rozliczalności (art. 5 ust. 2 rozporządzenia 2016/679), w tym weryfikacji przez administratora m.in. faktycznych celów, dla których dane będą pozyskiwane. Istotne jest także rozważenie przez projektodawcę ryzyk związanych z przekazywaniem danych pomiędzy rejestrami publicznymi. Zgodnie z motywem 31 rozporządzenia 2016/679 zdanie drugie w brzmieniu: „żądanie ujawnienia danych osobowych, z którym występują [takie] organy publiczne, powinno zawsze mieć formę pisemną, być uzasadnione, mieć charakter wyjątkowy, nie powinno dotyczyć całego zbioru danych ani prowadzić do połączenia zbiorów danych”. Przetwarzając dane osobowe takie organy powinny przestrzegać mających zastosowanie i wiążących je przepisów o ochronie danych, zgodnie z wyznaczonymi im	otrzymuje odpowiedź na to zapytanie. Wskazany będzie także numer sprawy (sygnatura akt) w związku z którą wystąpiono o ww. informacje (co zapewni rozliczalność).
--	--	--	--	--

			celami przetwarzania. W kontekście łączenia baz danych warto wskazać również na wyrok TSUE z 1 października 2015 r. w sprawie C-201/14 Smaranda Bara i in., z którego treści wynika, że odrębne organy w ramach administracji publicznej należy traktować jako odrębnych administratorów z własnymi przesłankami, co w konsekwencji oznacza, że organ, któremu przekazuje się dane osobowe jest ich odbiorcą. W tym miejscu wskazać również należy na wyrok z dnia 22 listopada 2022 r. w sprawie Luxembourg Business Registers dotyczący rejestrów beneficjentów rzeczywistych prowadzonych przez państwa członkowskie, w tym Polskę. TSUE wskazał, że: „należy zbadać, po pierwsze, czy publiczny dostęp do informacji [w tej sprawie o beneficjentach rzeczywistych] jest odpowiedni do realizacji	
--	--	--	--	--

			zamierzonego celu leżącego w interesie ogólnym. Po drugie, czy wynikająca z takiego dostępu ingerencja w prawa zagwarantowane w art. 7 i 8 karty [Karty praw podstawowych UE] jest ograniczona do tego, co bezwzględnie konieczne, w tym znaczeniu, że cel ten nie mógłby zostać racjonalnie osiągnięty w sposób równie skuteczny za pomocą innych środków w mniejszym stopniu naruszających te prawa podstawowe zainteresowanych osób, a po trzecie, czy ingerencja ta nie jest nieproporcjonalna w stosunku do tego celu, co oznacza między innymi wyważenie znaczenia celu i wagi tej ingerencji” (pkt 70). Bez wątplenia konieczne jest przyjmowanie rozwiązań z zachowaniem prywatności i autonomii informacyjnej jednostki. Osiągnięcia takiego balansu jest wymagane zgodnie z art. 31 ust. 3	
--	--	--	---	--

			Konstytucji RP4. Natomiast projektowany art. 25c ust. 1 pkt 2 nie określając trybu przekazywanych informacji (w tym danych osobowych) nie zapewnia powyższego. Podkreślenia wymaga, że organ prowadzący rejestr publiczny, w którym przetwarzane są dane osobowe powinien zapewniać bezpieczeństwo, autentyczność, rozliczalność, poufność, niezawodność oraz niezaprzeczalność przetwarzanych w nim danych. Wszystkie te elementy powinny być uwzględnione w przepisach ustawy. Konieczne jest stałe respektowanie zasad przetwarzania, w tym ochrony danych osobowych i prywatności na każdym etapie tworzenia oraz istnienia, funkcjonowania technologii obejmującej ich przetwarzanie, zwłaszcza jeśli chodzi o rejestry publiczne,	
--	--	--	---	--

			zawierające ogromne ilości danych. Aspekt ten jest niezwykle istotny także w kontekście zapewnienia bezpieczeństwa publicznego – poszanowanie praw podstawowych, w tym prawa do ochrony danych osobowych jest gwarantem zapewnienia takiego bezpieczeństwa. Konieczne jest bowiem zapewnienie integralności i poufności – bezpieczeństwa przetwarzanych na ogromną skalę danych w celu zgodności z zasadą przejrzystości (zabezpieczenie procesów przed nieautoryzowanym dostępem, zabezpieczenie serwerów z kontrolą dostępu i szyfrowaniem, kontrola nad automatyzacją procesu, bieżący nadzór, zapewnienie monitorowania i logowania operacji, zabezpieczenie skryptów, szyfrowanie plików pośrednich, nieautoryzowany dostęp do środowisk	
--	--	--	---	--

			przetwarzających (np. katalogi sieciowe, serwery). Zabezpieczenia zapewniające bezpieczeństwo przetwarzanych danych powinno być (w wykonaniu stosowanych przepisów rozporządzenia 2016/679 i innych dotyczących przetwarzania danych osobowych) realnie zapewnione począwszy od rozpoczęcia po zakończenie przetwarzania danych osobowych. Zakładanie kont w systemie teleinformatycznym powinno odbywać się z wykorzystaniem silnego uwierzytelniania a wszystkie operacje/działania administratora powinny być rejestrowane w systemie w celu zapewnienia rozliczalności i bezpieczeństwa. Mając na względzie charakter proponowanych rozwiązań prawnych i projektowanych zmian związanych m.in. z deregulacją przepisów	
--	--	--	--	--

			dotyczących funkcjonowania Krajowego Rejestru Sądowego zwrócić uwagę należy na konieczność przeprowadzenia testu prywatności w procesie tworzenia prawa, w tym oceny skutków dla ochrony danych – art. 25 ust. 1 rozporządzenia 2016/679, tj. przy określaniu sposobów przetwarzania, jak i art. 35 (w szczególności ust. 1 i ust. 10), tj. w związku z przyjmowaniem podstawy prawnej przetwarzania. Konsekwencją takiej analizy ryzyka powinno być kompleksowe odzwierciedlenie projektowanych zmian w obowiązującym porządku prawnym z uwzględnieniem zasad przetwarzania danych osobowych wynikających z rozporządzenia 2016/679. Z uwagi na brak przeprowadzenia oceny skutków regulacji dla praw i wolności osób fizycznych – która pozwoliłaby ustalić jaki wpływ ma przedstawiona	
--	--	--	--	--

			regulacja na prawa osób fizycznych – nie sposób przyjąć, aby zaproponowany model przetwarzania danych, można było uznać za niezbędny i konieczny (art. 5 ust. 1 lit. c w zw. z art. 6 ust. 3 rozporządzenia 2016/679). Jednocześnie przedstawione rozwiązanie jest trudne do pogodzenia z zasadą rozliczalności (art. 5 ust. 2 rozporządzenia 2016/679), zgodnie z którą administrator jest zobowiązany do wykazania przestrzegania przepisów dotyczących przetwarzania danych osobowych. Przeprowadzenie testu pozwoliłoby na szczegółowe rozeznanie ryzyk towarzyszących przetwarzaniu dla praw i wolności podmiotów danych oraz na wprowadzenie gwarancji te ryzyka eliminujące.	
18.	SA w Poznaniu	art. 1 pkt 18 lit. a (art. 25d	W aktualnym stanie prawnym nie wydaje się optymalnym rozwiązaniem wprowadzana	Uwaga nieuwzględniona Zasadą na gruncie przepisów prawa polskiego jest zrównanie w czasie

		ust. 1 ustawy o KRS)	do art. 25d ust. 1 zdanie 2 zasada, że w postanowieniu o rozwiązaniu podmiotu orzeka się również o jego wykreśleniu. Wynika to z faktu, iż rozstrzygnięcie o rozwiązaniu i wykreśleniu będą musiały być zawarte w odrębnych punktach orzeczenia, a zatem sama decyzja o rozwiązaniu – jako nie mieszcząca się w kategorii orzeczenia wpisowego – nie będzie objęta wydłużoną skutecznością prawną w przypadku wniesienia skargi na orzeczenie referendarza sądowego (por. art. 518(1) § 3(1) k.p.c.). Jeżeli zatem skarga taka wpłynie, orzeczenie o rozwiązaniu straci moc na podstawie art. 398(22) § 3 k.p.c., a upadek tego fragmentu rozstrzygnięcia bez wątpienia spowoduje konieczność uchylenia orzeczenia w przedmiocie wykreślenia, i to niezależnie od wartości merytorycznej wniesionej skargi. W związku z	momentu wykreślenia podmiotu z rejestru z momentem jego rozwiązania (por. np. art. 84 § 2, art. 85 § 1, art. 272, art. 289 § 1, art. 477 § 1, czy art. 478 Kodeks spółek handlowych). Rozwiązanie podmiotu jest zatem konsekwencją zaistnienia przewidzianych przez ustawodawcę zdarzeń prawnych, których zwieńczeniem jest uprawomocnienie się postanowienia o wykreśleniu podmiotu z Rejestru. Nie ma podstaw do uznania, aby w przypadku postępowań prowadzonych w trybie art. 25a i nast. ustawy o KRS było inaczej. Spośród innych trybów zakończenia działalności przez podmioty rejestrowe postępowanie te wyróżnia jedynie specyficzny charakter prowadzonych przez sąd rejestrowy czynności. Procedurę likwidacyjną zastępuje tutaj badanie, czy podmiot ten posiada zbywalny majątek i czy faktycznie prowadzi działalność (por. art. 25a ust. 2 ustawy o KRS). Projektowany przepis nie stanowi przeszkody do zredagowania sentencji postanowienia w dwóch osobnych punktach. W tym zakresie
--	--	----------------------	---	---

			powyższym bezpieczniejszym rozwiązaniem jest oczekiwanie na uprawomocnienie się decyzji o rozwiązaniu i dopiero w dalszej kolejności wykreślenie podmiotu. Natomiast zawarta w projekcie propozycja byłaby zasadna, gdyby połączyć ją z nowelizacją art. 518(1) § 3(1) k.p.c. rozszerzającą katalog orzeczeń, które nie traciłyby mocy na skutek wniesienia skargi.	orzecznik podejmuje decyzję samodzielnie. W związku z powyższym uwaga SA w Poznaniu, że sentencja postanowienia musi być zredagowana w dwóch oddzielnych punktach, jest chybiona. Problem, o którym pisze SA w Poznaniu sprowadza się de facto do kolizji między art. 518(1) § 3 (1) kpc oraz art. 398 (22) kpc. W istocie bowiem złożenie skargi w trybie tego pierwszego artykułu na orzeczenie wpisowe (zarządzające wpis) skutkuje koniecznością zbadania przez sąd rozpoznający skargę również prawidłowości orzeczenia niewpisowego czyli orzekającego rozwiązanie podmiotu. Rozstrzygnięcie tej kolizji wymagałoby wyłączenia możliwości złożenia osobnej skargi z art. 398 (22) kpc gdy skarżone jest orzeczenie wpisowe z art. 518(1) § 3 (1) kpc jednakże zmiana kpc tym zakresie nie jest przedmiotem niniejszego projektu i wymaga osobnej analizy.
19.	SA w Warszawie	art. 3 pkt 3 lit. b (art. 694(3a) § 3 k.p.c.)	jeżeliprzewodniczący wzywa do wniesienia pisma za pośrednictwem systemu teleinformatycznego w	Uwaga nieuwzględniona Oczywistym jest, że jeżeli w przepisach mowa jest o przewodniczącym to jest nim

			terminie tygodniowymuściślenie nie przewodniczący tylko osoba prowadząca sprawę	przewodniczący składu rozpoznającego, czyli osoba rozpoznająca sprawę, a nie przewodniczący wydziału.
20.	SA w Poznaniu	Art. 10	W art. 10 projektu po słowach „nałożonej grzywny nie skierowano do egzekucji” dopisać „nałożoną grzywnę skierowano do egzekucji” (postępowanie egzekucyjne dot. nałożonej grzywny często trwa ok. 12 miesięcy i w tym czasie, wobec braku ww. dodatkowego zapisu nie będzie możliwości wpisania w rejestrze dla danego podmiotu wzmianki o niewykonywaniu obowiązku złożenia dokumentów finansowych	Uwaga nieuwzględniona Jak wskazano w pkt III uzasadnienia projekt ustawy przewiduje, że do postępowań przed sądem rejestrowym wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy znajdą zastosowanie przepisy dotychczasowe. Wyjątek od tej zasady ma dotyczyć postępowań przymuszających do złożenia dokumentów, o których mowa w art. 9a ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1, w których przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy nie nałożono grzywny, grzywny nałożonej nie skierowano do egzekucji albo pomimo uiszczenia wszystkich grzywien dokumenty, o których mowa w art. 9a ust. 2 lub oświadczenia, o których mowa w art. 70a ustawy o rachunkowości, nie zostały złożone. W tym przypadku za celowe uznano zastosowanie przepisów ustawy zmienianej w art. 1 ustawy nowelizującej w brzmieniu nadanym

				tą ustawą. Rozwiązanie takie ma na celu dopuszczenie możliwości wpisu do Rejestru wzmianki o niewykonywaniu obowiązku złożenia dokumentów finansowych pomimo wezwania sądu w postępowaniach przymuszających, będących w chwili wejścia w życie nowelizacji w toku. Tym samym postępowania takie uległyby zakończeniu z chwilą wpisu wzmianki. Nie dotyczyłoby to jednak postępowań, w których nałożono grzywnę. Uznano bowiem, że w takich sytuacjach zastosowanie nowych przepisów mogłoby generować czynności związane z koniecznością uchylania grzywien lub umarzania egzekucji, a nadto rodzić ryzyko omyłkowego kontynuowania postępowania egzekucyjnego mimo wpisu wzmianki. Czynności takie stanowiłyby znaczne obciążenie dla sądów rejestrowych. Ponadto wzięto pod uwagę, że większość toczących się obecnie postępowań przymuszających, w których nałożono grzywnę, znajduje się już na etapie postępowania egzekucyjnego. Rezygnacja z prowadzenia takich postępowań na doczasowych
--	--	--	--	---

				zasadach skutkowałaby koniecznością pokrycia kosztów prowadzonych egzekucji przez Skarb Państwa. Byłoby to rozwiązanie nieracjonalne zważywszy, że część z prowadzonych postępowań egzekucyjnych byłaby skuteczna.
--	--	--	--	--